Cintāratna. Kaivalyanavanīta. Mukundamāla.

1878

Ci
XIV
276

Wilh. Kapp
Buchbinderei & Papierh.
Tübingen Münzg. 3

1039

L. Gundert.

ശ്രീ

തുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ശൻ ഉണ്ടാക്കിയ

ചിന്താരത്നവും.

കൈവല്യനവനീതവും—മുകുന്ദമാലയും.

ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു

ഇത

മഹാ—രാ—രാ

ച—അ—കാളഹസ്തിയപ്പമുതലിയാരവർകളുടെ

വിദ്യാവിലാസം

അച്ചുക്കൂടത്തിൽ—അച്ചടിച്ചത.

കൊഴിക്കൊട — ൲൮൱ — സപ്തെംബ്രമാസം

10330

വില ഉറുപ്പിക—ഒന്നര

ശ്രീ

Cintāratna ---

ചിന്താരത്നവും-കൈവല്യനവനീതവും

മുകുന്ദമാലയും

ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു

ഇത

മഹാ-രാ-രാ

ച-അ-കാളഹസ്തിയപ്പമുതലിയാരവർകളുടെ

വിദ്യാവിലാസം

അച്ചുക്കൂടത്തിൽ-അച്ചടിച്ചുത.

കൊഴിക്കൊട - ൧൮൭൮ - സെപ്തെമ്പ്രമാസം

Kolikkota 1878.

വില ഉറുപ്പിക-൧॥ഒന്നര

UNIV. BIBL. TÜBINGEN
bi XIV 276

പീഠിക

മുമുക്ഷുക്കളായുള്ള ജനങ്ങൾ ഈ പുസ്തകത്തിൽ അടങ്ങിരിക്കുന്ന സൎവ്വവെദാന്തസാരസംഗ്രഹങ്ങളായ പദാൎത്ഥങ്ങളെ എകാഗ്രഹൃദയന്മാരായി ശ്രദ്ധാലുക്കളായി നൊക്കുകയും പഠിക്കുകയും ചിന്തിക്കയും ചെയ്യാനുള്ളതാകുന്നു അതഎന്തെന്നാൽ പലപ്രകാരത്തിലും എറിയജന്മങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു ഒരുജന്മത്തിൽ ഈശ്വരാനുഗ്രഹം ഹെതുവായിട്ട സുകൃതദുഷ്കൃതങ്ങൾ സമമായിരിക്കും സമയത്തിൽ മനുഷ്യജന്മം ലഭിക്കുന്നതും ആയതു എററവും ദുല്ലഭമായും ക്ഷണഭംഗുരമായും ഇരിക്കുന്നതും ആകകൊണ്ട എഷണത്രയം താപത്രയം എന്നുതുടങ്ങി വിവിധങ്ങളായിരിക്കുന്ന ദുഃഖങ്ങളിൽ ഘടിയന്ത്രം പൊലെ സംഭ്രമിച്ചു സത്സംഗതിയും സൽഗ്രന്ഥകാലക്ഷെപവും ഇല്ലാതെ പ്രജ്ഞാനസ്വരൂപമായി സ്വമായരിക്കുന്ന ആത്മാവിന്റെ വിസ്മൃതി ഭവിച്ചു അതുനിമിത്തം വിശെഷമായിരിക്കുന്ന മനുഷ്യജന്മം വൃഥൈവ കളയാതെയും അഗാധമായി അപാരമായി ഇരിക്കുന്ന സംസാരസാഗരത്തിൽ സമ്മഗ്നന്മാരായി തീരാതെയും മതിമാന്മാരായി ധന്യന്മാരായി രിക്കുന്ന ജനങ്ങൾ ഈ പുസ്തകത്തിലുള്ള സാരങ്ങളെ സാവധാനചിത്തന്മാരായി നൊക്കി പൊരുൾകളെ ഊഹിച്ചു അറിഞ്ഞുവെങ്കിൽ അവർ എത്രയും എളുപ്പത്തിൽ രാഗദ്വെഷാഭിമാനാഹംകാരാദിദൊഷങ്ങളൊട്ട വെർപെട്ട ആത്മജ്ഞാനം സംഭവിച്ചു നിരുപമമായും നിരതിശയമായും പുനരാവൎത്തിരഹിതമായും ഇരിക്കുന്ന ആനന്ദത്തെ പ്രാപിക്കുന്നതാകുന്നു.

ചിന്താരത്നം

ഹരിഃശ്രീഗണപതയെനമഃ അവിഘ്നമസ്തു

പരമാനന്ദപദംകാണ്മതിന്നാശയൊടു|മരികെവന്നുവിനയാനതവക്ത്രത്തൊടു| മരുവുംസുമംഗലെനിന്നുടെമനൊരഥം| അറിഞ്ഞീടിന്നെനഹമെന്നതുമല്ലമെന്മെൽ|വളൎന്നീടുന്നഭക്തി വിശ്വാസംകണ്ടുമുള്ളിൽ|തെളിഞ്ഞുനന്നായിനിക്കെററവുംധന്യശീലെ| അറിഞ്ഞീടെണംപരതത്വമെന്നുള്ളതന്നിൽ| നിറഞ്ഞ ഭക്തിശ്രദ്ധയുണ്ടാകുന്നതുമൊൎത്താൽ| കുറഞ്ഞുനിനക്കുപാപങ്ങളെന്നറിഞ്ഞീടാം| ഉയൎന്നുവരുംപുണ്യജാലവുമിനിമെലിൽ| പുണ്യമുണ്ടായാൽ പുരുഷാൎത്ഥവുംസാധിച്ചീടാ| മെന്നുചൊല്ലുന്നുവിദ്വജ്ജനമെന്നറിഞ്ഞാലും| ധന്യാംഗികെൾക്കപരമാൎത്ഥജ്ഞാനമെന്നിമ| റെറാന്നിനാൽകണ്ടുകിട്ടാപരമാനന്ദപദം| പരമാൎത്ഥജ്ഞാനമാകുന്നൊരുമനസ്സിങ്കൽ|പെരുകുംരാഗാദി ദൊഷങ്ങളെന്നറിഞ്ഞുടൻ|വിരവൊടവയെല്ലാമകലെകളഞ്ഞാത്മ| സ്വരൂപജ്ഞാനമുണ്ടായീടണംവഴിപൊലെ| അന്നെരമാത്മാവിനെയറിയാംമനസ്സിനാൽ| നിൎണ്ണയമായൊരാത്മജ്ഞാനവുമതുതന്നെ| ആത്മാനുഭൂതികൊണ്ടജ്ഞാനാദിമലമററി| ട്ടാത്മാനന്ദമാംപരമാനന്ദംപ്രാപിച്ചീടാം| ഭക്തിശ്രദ്ധകൾ നിനക്കുണ്ടാകകൊണ്ടുനിന്നൊ| ടുക്തമായിടാമാത്മജ്ഞാനമുണ്ടായീടുവാൻ |രാഗാദിദൊഷങ്ങളെമാനസംതന്നിൽനിന്നു| വെഗെനവെറാക്കുവാൻവെലചെയ്യാലുംബാലെ|ചിത്തത്തിലശുദ്ധത ചെയ്യീടുംരാഗാദിയാം|വൃത്തികൾപതിമൂന്നുംത്യജിച്ചുവിവെകത്താൽ|ശുദ്ധമാക്കണംമനസ്സതിനുള്ളൊരുവെല| ഏത്രയുംവളരെയുണ്ടായവബൊധിക്കെണം| സാധനചതുഷ്ടയമുണ്ടായിടണംപിന്നെ| ബൊധവാനായുള്ളൊരാചാൎയ്യനെത്തിരയെണം| ഗുരുവിൻ കൃ

പാവശാൽത്രിഗുണഭെദത്തിനാൽ| വരുമീശ്വരജീവജഗത്ഭെദ
ങ്ങളെല്ലാം|ധരിക്കായ്കുമാത്മസ്വരൂപത്തെയുമപ്പൊൾ|കരസ്ഥ
മാകും ധാത്രിഫലത്തെപ്പൊലെകാണാം| നിർണ്ണയമായൊരാത്മ
സ്വരൂപംകണ്ടീടുവാൻ|പിന്നെമറ്റൊരുവഴിയില്ലെന്നു ധരി
ച്ചാലും|പൂർവ്വജന്മങ്ങൾതൊറുംപുണ്യങ്ങളാർജ്ജിച്ചവ|പൂർണ്ണമായി
ജ്ജന്മത്തിലീശ്വരകൃപാവശാൽ! വന്ദ്യനാംശിവാത്മകൻതാൻ
തന്നെഗുരുവായി| വന്നിട്ടുംമുന്നിലാത്മജ്ഞാനത്തെനൽകിടുവാ
ൻ|കർമ്മപുണ്യത്താൽജ്ഞാനൊല്പത്തിവന്നിടകൂടാ|നിർമ്മലയായ
ഭക്തിവിശ്വാസംമുമുക്ഷുത്വം|എന്നിവയെല്ലാമ്മുന്നമുള്ളജന്മങ്ങ
ൾതൊറും|ഒന്നിനൊന്നതിശയമായുണ്ടായ്വന്നാലൊരു| ജന്മത്തി
ൽഗുരുലാഭംവന്നിട്ടുമതെന്നിമ|റ്റൊന്നിനാലൊരുവനും കൈ
വല്യംവരുന്നില്ലാ|മാനുഷജന്മംവന്നാൽ മാനിയായിരിക്കാതെ
ജ്ഞാനമുണ്ടാവാൻപരമാനന്ദസ്വരൂപനാം|ഠരംശനെ ഭജിക്കെ
ണമാവൊളമപ്പൊൾകർമ്മ| പാശനാശമാംജ്ഞാനൊല്പത്തിയു മു
ണ്ടായ്വരും|രാഗാദിദൊഷങ്ങളുമാകവെനശിച്ചീടും| യൊഗീന്ദ്ര
പ്രതാപവുംഭക്തിയുംവർദ്ധിച്ചീടും|ഭക്തിവർദ്ധിച്ചാൽപിന്നെ മു
ക്തിയുംസിദ്ധിച്ചീടും|ഭക്തവത്സലനായൊരീശൻെറ കാരുണ്യ
ത്താൽ|മർത്ത്യജന്മത്തെലഭിച്ചീടുവാൻതന്നെപാർത്താൽ|എത്രയും
ഭാഗ്യൊദയമുണ്ടായെകഴിവരു|തത്രകെളറിയാതെമായാമൊഹിക
ളായി|കുത്രചിൽഭ്രമിക്കുന്നുജന്മാദിദുഃഖങ്ങളിൽ| പരന്നലൊക
മീരെഴുള്ളതുമതിലുള്ള|ചരവുമചരവുംജന്മാദിദുഃഖങ്ങളും| മായാ
കല്പിതമെന്നുമാനസെനിനയാതെ|കായാഭിമാനികളാ യജ്ഞാന
വശന്മാരായി| കാര്യകാരണഭെദഭാവങ്ങളറിയാതെ| കാര്യങ്ങ
ളൊരൊതരംചെയ്തു മൊഹാന്ധന്മാരായി| കായത്തിന്നപായമു
ണ്ടെന്നുമിജ്ജന്മത്തിലു|ള്ളായുസ്സുംപൂർവ്വജന്മകർമ്മവു മറിയാതെ|
ജനനജരാമരണാദിദുഃഖങ്ങളെല്ലാം| ഇനിയുമനുഭവമുണ്ടെന്നു
നിനയാതെ| കനകധനധാന്യാദികളിൽ മമതപൂണ്ടനുവാസരം
വർത്തിച്ചീടുന്ന ജനങ്ങൾക്കു| നരകനിഷൂദനനാകിയഭഗവാ
ൻെറ|ചരണസരൊരുഹെഭക്തിയുണ്ടായിവരാ|പെരുകുംജനിമൃ
തിജലധിതന്നിലുള്ള| തിരമാലയിൽകിടന്നുഴലുകെന്ന്യെയൊരു|

കരയുംകാണാതെവാണിട്ടവൊരവക്കെന്നും| അറിവാൻപണി
മുക്തിപദമെന്നറികെടൊ|ഭവസാഗരം കടക്കെണമെങ്കിലൊഭ
ക്ത്യാ|ഭവസെവയെചെയ്തുകൊള്ളണംവഴിപൊലെ| യുവതീമ
ണെനിനക്കജ്ഞാനമൊഹവശാൽ|വിവശഭാവമുള്ളിലുള്ളതുനീ
ങ്ങിടുവാൻ|പരമെശ്വരപദഭജനംചെയ്തീടുക| പരമാമൃതംനാമ
കീൎത്തനംചൊല്ലീടുക|പരമെശ്വരനുടെ പദസെവയെക്കൊണ്ടു|
പരമാനന്ദമായപദത്തെലഭിച്ചീടാം| സല്ക്കഥകളുംഭഗവൽക്കഥക
ളുംകെട്ടി| ട്ടുൾക്കരുന്നിങ്കൽഭക്തിവൎദ്ധിച്ചുവന്നിടണം| സദ്വൃ
ത്തിയുണ്ടാകണംസാധുക്കളൊടുസംഗ|മെത്തണെ മപ്പൊളുള്ളില
ജ്ഞാനംനീങ്ങുമെന്നു|വെദാന്തസാരജ്ഞന്മാർചൊല്ലീട്ടുണ്ടതുകൊ
ണ്ടു| വെദാന്തവാക്യസ്മൃതിഗീതയെന്നിവയൊരൊ| കഥകളതിലു
ള്ള സാരൊപദെശങ്ങളെ| പുതുതാസ്സരിഭാഷയായിഹലൊകത്ത
ന്നിൽ|മൃദുമാനസന്മാരായ്മരുവുംജനങ്ങൾക്കും മൃദുഭാഷിണിയാ
യനിനക്കുംവഴിപൊലെ| പരമാൎത്ഥജ്ഞാനമുണ്ടാവതിന്നെളുപ്പ
മാം| ചരിതാമൃതഞ്ചിന്താരത്നമാനന്ദൊദയം| പരമാചാൎയ്യനായി
പ്പരമഹംസനായി| പ്പരമാനന്ദപ്രദനായ്പരമാത്മാവായി| പരമ
ഭക്തന്മാൎക്കുഗുരുവായ്പുരാലയ| തരുവായ്ഗ്ഗുണത്രയ യുക്തയാം ശ
ക്തിയൊടും| ഒരുമിച്ചഹന്നിശമാനന്ദസ്വരൂപനാ| യ്മരുവീടുന്ന
ശ്രീകൃഷ്ണാചാൎയ്യസ്വാമിയുടെ| ചരണസരൊരുഹ യുഗളാന്തഭാ
ഗത്തിൽ| പെരുകീടുന്നസുധാംപെരികെപ്പാനഞ്ചെയ്തു| മരുവീടു
കകൊണ്ടു പരമാനന്ദനായി| ട്ടുരചെയ്യുന്നെൻ നന്നായ്തെളി
ഞ്ഞുകെൾക്കബാലെ| അജ്ഞത്വമായിട്ടവിവെകമായനാദിയാ|
യജ്ഞാനാംശമായുള്ള മിത്ഥ്യയുന്തല്ക്കാൎയ്യവും| സത്യജ്ഞാനാത്മ
സ്വരൂപിണിയായിരിപ്പൊരു| വിദ്യയുന്തല്ക്കാൎയ്യവുംപ്രത്യെകമ
റിവാനായി| ചൊല്ലുവൻചുരുക്കിഞാനെകാഗ്രചിത്തത്തൊടും|
അല്ലൽതീൎന്നിരുന്നുകെട്ടീടുകശുഭപ്രിയെ| പരബ്രഹ്മവും മഹാ
മായയുമെന്നുരണ്ടാ| യിരിപ്പൊന്നനാദിയായുള്ളവ രണ്ടുംപാ
ൎത്താൽ| ആദ്യന്തവിഹീനനാമാത്മാവെന്നിമററില്ലെ| ന്നാദ്യ
നെയറിഞ്ഞവൎക്കറിയാംവഴിപൊലെ| ബ്രഹ്മമെന്നുള്ളവസ്തു ഒ
ന്നെയുള്ളതുതന്നെ|ചന്ദ്രമസ്സിനെപ്പൊലെതൊന്നിപ്പിച്ചീടുന്നി

ളു। പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടിസ്ഥിതിസംഹാരകാൎയ്യത്തിന്നാ। ശ്വരൻതാ
ൻതന്നെരണ്ടായ്ചമഞ്ഞിട്ടിരിപ്പതു। മായയെന്നതുപരബ്രഹ്മമാം
സ്വരൂപത്തിൻ। ജായയാകുന്നതെന്നുചൊല്ലുന്നി തജ്ഞാനിക
ൾ। പരനാകുന്നതൊരുപുരുഷനല്ലപിന്നെ। ത്തരുണിയെങ്കില
തുമല്ല. ക്ലീബവുമല്ല। പരമാനന്ദമാകുന്നൊന്നിതെന്നതുകൊണ്ടു
പരമാനന്ദംതന്നെരണ്ടായിട്ടിരിപ്പതും। അളവില്ലാതപരമാനന്ദാ
മൃതമുള്ളൊ। ന്നൊളിവാമതിലനവധിബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളും। അങ്ക
മെകിടക്കുന്നിതരയാൽക്കുരുതന്നിൽ। തരുവെങ്ങിനെ യിരിക്കു
ന്നുവെന്നതുപൊലെ। ഒരുനാൾസൃഷ്ട്യാദികൾചെയ്യണമെന്ന
ഭാവാൽ। പ്രകൃതിയുണ്ടായ്വരുമതുതൽപ്രകൃതിയാം। ജഡചൈത
ന്യമായിട്ടിരിക്കുംപ്രകൃതിയാൽ।ഉടനെസൃഷ്ടിക്കുന്നു സകലപ്ര
പഞ്ചവും। ബ്രഹ്മാണ്ഡകൊശമായിട്ടുള്ളൊരു വിരാൾപുമാൻ।
തന്നെലൊകങ്ങൾപതിന്നാലുമെന്നറിഞ്ഞാലും। വഹ്നിയിൽനി
ന്നുധൂമമെങ്ങിനെപൊങ്ങിടുന്ന।തെന്നതുപൊലെപരൻ തൻക
ൽനിന്നുണ്ടായീടും। ത്രിഗുണാത്മികയായിട്ടിരിക്കും മഹാമായാ।
ജഡചൈതന്യമായഭാവവും ധരിച്ചീടും। ജീവനും മൂൎത്തിത്രയാദ്യ
വതാരങ്ങൾപൂണ്ടു। ദൈവതങ്ങളുംവിദ്യാരൂപിണിയായ്വരുന്നു।
ചൈതന്യമതുതന്നെവിജ്ഞാനമാകുന്നതും। കൈതവഹീനം വി
ദ്വത്തുക്കളായ്വരുവീടുന്ന। ഭക്തന്മാരുടെ ഹൃദയാംബുജ ന്തന്നിൽ
പര। മാൎത്ഥമായൈക്യവല്യാൎത്ഥപ്രദയായിരിപ്പതും। പിന്നെമ
റ്റചൈതന്നമാകുന്നതജ്ഞാനമാ। യ്നിന്നീടുമവിദ്യാരൂപിണിയെ
ന്നറിഞ്ഞാലും। രണ്ടുനാമരൂപങ്ങൾപൂണ്ടിരിക്കുന്നിതവ। കൊ
ണ്ടുബന്ധമൊക്ഷങ്ങൾരണ്ടിനുമധികാരം। ഉണ്ടെല്ലൊ മഹാമാ
യയ്ക്കാത്മാനാത്മഭെദന। രണ്ടായപ്രപഞ്ചവും തങ്കൽനിന്നുണ്ടാ
കുന്നു। കാൎയ്യവുംകാരണവും കൎമ്മവുംദെഹങ്ങളും। രാഗാദികളുമ
ഭിമാനവുംമറ്റുമൊരൊ। കായധൎമ്മങ്ങളെല്ലാം മായയാമചൈത
നം। ജീവനായതുമായാകാൎയ്യാൎത്ഥചൈതന്യതപം। ഒക്കയുംമഹാമാ
യാതൽക്കാൎയ്യമാകകൊണ്ടു। സത്യവുമസത്യവുന്നിത്യവു മനിത്യ
വും। ഉൾക്കരുന്നിങ്കലറിവുറ്റുനിൎമ്മലനായി। നിത്യനായാന
ന്ദനായ്നിരുപാധികനായി। വ്യക്തനായവ്യക്തനായഖിലാൎത്ഥനു

മായി। സച്ചിദാനന്ദാത്മാവാസ്സകലെശ്വരനായി। നിഷ്കളാത്മാ
വുപരമാനന്ദമുള്ളൊന്നന്ന്യ। മൊക്ഷയുംമായാകാൎയ്യ മസത്യമാഗ
ന്തുകം। ബുദ്ധിയുമുപാധിയും പൊലെമായയുംരണ്ടാ। ശുദ്ധയും
മലിനയുമെന്നനാമവുംപൂണ്ടു। ബുദ്ധിയിലറിവിനു ചിത്സ്വരൂ
പിണിയായി। ശുദ്ധമാമവബൊധാൎത്ഥ സിദ്ധിക്കുള്ളൊരു മാൎഗ്ഗം।
സിദ്ധിപ്പിപ്പതിനു ബൊധസ്വരൂപിണിയാകും। ശുദ്ധതാനെ
ല്ലൊവിദ്യാരൂപിണിയാകുന്നതും। അല്ലായാന്താൎത്ഥവെദ്യഭൂതയാ
മവൾതന്നെ। ആനന്ദപ്രാപ്തിഹെതുഭൂതയായിരിപ്പതും। അ
ജ്ഞാനാന്ധകാരമാമവിദ്യാസ്വരൂപിണി। വിജ്ഞാന വിനാശി
നിയായിരിപ്പതുംസദാ। ശുക്തിയെതാരമെന്നും രജ്ജുവെസൎപ്പ
മെന്നും। വസ്തുവെതിരിയാതെമിത്ഥ്യയാജ്ഞാനിമുതി। ദുഃഖങ്ങളു
ണ്ടാക്കുവാൻകാരണഭൂതയായി।നിൽക്കുന്നു ജഡാത്മികയായിട്ടു
മലിനയും।ശുദ്ധയുംമലിനയുമിങ്ങിനെദുഃഖത്തിനും।മുക്തിക്കും
കൎത്ത്രിയായുത്തിച്ചീടുന്നുസദാ। രണ്ടുമൊന്നെന്നു മുള്ളൊന്ന
ല്ലെന്നുംമതഭെദം।കൊണ്ടുചൊല്ലുന്നുചില ശാസ്ത്രികളെന്നാകി
ലും। നിൎമ്മലയായവിദ്യാരൂപിണിയുള്ളൊന്നെന്നും। നിൎണ്ണയി
ച്ചീടാംനിഗമാന്തവെദ്യയാകയാൽ। ഭക്തന്മാൎക്കണഞ്ഞീടു മത്ത
ൽതീൎത്താനന്ദമാംമുക്തിയെക്കൊടുപ്പാനായുരമെശ്വരൻതന്റെ।
ശക്തിയാകുന്നവിദ്യാരൂപമാസ്ഥസിക്കയാൽ। നിത്യത്വമിതുകൊ
ണ്ടുവിദ്യക്കുണ്ടതുംചൊല്ലാം। സത്യവുമസത്യവുംനിത്യവുമനിത്യ
വും।ബുദ്ധ്യുപാധികളുമാകാശാദിഭൂതങ്ങളും। വൃത്തിഭെദവു മതി
ൻവൃദ്ധിസംകൊചങ്ങളും।ഇത്രിലൊകവുംചരാചരവും മറ്റുമു
ള്ളൊ।ന്നൊക്കയുമറിവാനു മജ്ഞാനംകളവാനും। സത്യമുള്ളൊ
ന്നെന്നുള്ളിലുറപ്പുവരുവാനും। സത്യജ്ഞാനാനന്ദമാമീശ്വരംപ്ര
തിചിത്തെ। ഭക്തിവൎദ്ധിച്ചുവരുവാനുമെത്രയുംവെഗാൽ।നിത്യാ
നിത്യവസ്തുജ്ഞാനാദിസാധനങ്ങളും। വൃത്തിജ്ഞാനവുമാത്മജ്ഞാ
നവുംവരുവാനും। എത്രയുമെളുപ്പമായുള്ളൊരുവഴിയായി। ചി
ത്സ്വരൂപിണീവിദ്യാവൃത്തിക്കുമതുനെരം। ഭക്തവത്സലയാകും
വിദ്യാതന്നനുഗ്രഹ। ശക്തികൊണ്ടാത്മാനന്ദ പ്രാപ്തിയുംവരുമ
പ്പൊൾ। സകലപ്രപഞ്ചവുമാത്മാവുതങ്കൽചെരും। സകലെശ്വ

തനഹമെന്നായിവരുമപ്പൊൾ| സകലാത്മികയായ വിദ്യയുംലഭിച്ചീടും| സകലവിഹീനയായെയെന്നുബൊധിക്കബൊലെ| ആദ്യന്തവിഹീനനാമാത്മാവുനിത്യനെന്നും| വെദ്യമായ്യൊധിച്ചാത്മതത്വാൎത്ഥമറികെടൊ| ആത്മാവെയറിയുന്ന വാറതെങ്ങിനെയെന്നു|ള്ളാമയംവെണ്ടാപറഞ്ഞീടാംകെൾക്കെടൊബാലെ| ആത്മാനാത്മഭെദങ്ങളറിവാകിയവിദ്യാ| നുഗ്രഹശക്തികൊണ്ടാത്മാനന്ദപ്രാപ്തിയുണ്ടാം| സകലപ്രപഞ്ചവുമാത്മാവാന്തങ്കൽചെന്നു സകലെശ്വരനഹമെന്നുവന്നിടുമപ്പൊൾ| സകലാത്മികയായ വിദ്യയുംനശിച്ചീടും| സകലവിഹീനയായെയെന്നുബൊധിച്ചീടെടൊ| മായയുംമായാകാൎയ്യമായതുമറിയാതെ| മായയില്ലെന്നുതന്നെനിനച്ചുമമുക്ഷുത്വം| ഭാവിച്ചാൽവരുന്നവാറെങ്ങിനെ ദെഹതത്വം| ഏവവുംമിത്ഥ്യാഭൂതമാകയാലതുകൊണ്ടു| ദെഹമുള്ളപ്പൊൾമഹാമായയുമുള്ളൊന്നതു| ദെഹമില്ലെന്നുവന്നാൽമായയുമില്ലാതയാം| ദെഹഹീനയാംമുക്തിസായുജ്യംലഭിപ്പാനും|ഐഹികസൌഖ്യങ്ങളെഭുജിച്ചുവസിപ്പാനും| ദെഹമാനസം രണ്ടുമെങ്ങിനെയതുപൊലെ| മൊഹവിജ്ഞാനശുദ്ധാശുദ്ധമായിരിക്കുന്നു| വിദ്യയുമവിദ്യയുംമുക്തിയുംസംസാരവും| പ്രത്യെകംകൊടുക്കുന്നുഭക്തന്മാൎക്കാനാരതം| ശുദ്ധമായിരിപ്പൊരു വിദ്യയെഭജിക്കുമ്പൊൾ| ബുദ്ധിയിലറിവുണ്ടായജ്ഞാനമകന്നുപൊം| മിത്ഥ്യയാമവിദ്യാതൻവശന്മാരജ്ഞാനികൾ| നിത്യവും സംസാരികളായിട്ടുഭവിച്ചീടും|വൃത്തിഭെദെനരണ്ടായ്വൎത്തിച്ചീടുന്നു സദാ| നിത്യാനന്ദാനുഭൂതിപ്രദയാംമഹാമായാ|ചിത്സ്വരൂപിണിയായ മായാതൻപ്രഭാവത്തെ|തത്വാൎത്ഥമറിയുമ്പൊളറിയാംവഴിപൊലെ| പരതത്വത്തെയറിഞ്ഞീടുമ്പൊൾമഹാമായാ| പരമെശ്വരൻതന്നെയെന്നുബൊധിക്കായ്യതും|പെരുകുംപരിമളം പുഷ്പത്തിലുണ്ടാംവണ്ണം| പരമാത്മാവിങ്കൽനിന്നു ണ്ടാമെന്നറികെടൊ| ആദ്യന്തംബ്രഹ്മത്തിനും മായക്കുമില്ലനൂനം| ആദ്യൻതാൻതന്നെമായാരൂപമായിരിക്കയാൽ| തങ്കൽനിന്നുണ്ടാകുന്നു ലയിക്കുന്നതുംതങ്കൽ|പങ്കമെങ്ങിനെജലന്തങ്കലെന്നതുപൊലെ|തൊയത്തിൽനിന്നുഫെനമുണ്ടാകുന്നിതുപിന്നെ| തൊയത്തിൽ തു

തന്നെലയിച്ചീടുന്നിതതുപൊലെ| പരമെശ്വരൻ തങ്കൽ നിന്നു
ണ്ടാംമഹാമായാ|പരമാത്മനിതന്നെലയിക്കുമറിഞ്ഞാലും|പരമാ
ത്മാവെജീവാത്മാവിനാലറിയുമ്പൊൾ| പരയാകുന്ന മായാകാ
ൎയ്യവുമറിഞ്ഞീടാം|പരജീവയൊരൈക്യമുണ്ടായ്വന്നീടുന്നെരം|പര
മെശ്വരനൊഴിഞ്ഞന്യമില്ലൊന്നുമെന്നു| വരുമന്നെരംമഹാമായ
യുന്തല്ക്കാൎയ്യവും|പരമാത്മനിലയിച്ചാനന്ദംശെഷിച്ചീടും| അഗ
ണ്യമാകുംബ്രഹ്മാനന്ദമാംവസ്തുതന്നെ|അറിഞ്ഞീടുവാ ന്മഹാമാ
യതൻപ്രഭാവവും|പരന്നകാൎയ്യങ്ങളു ന്നിറഞ്ഞഗുണങ്ങളും| വ
ളൎന്നൊരജ്ഞാനവുമറിവാലറിഞ്ഞുടൻ|പിണഞ്ഞ ഗുണങ്ങളെ
ഗണിച്ചുമനസ്സിനാൽ| ഗുണിച്ചുകണ്ടുതള്ളി നീക്കീടുന്നെരത്തി
ങ്കൽ|അവസ്തുഭൂതമായതൊക്കയുംനശിച്ചീടും|അവശ്യംബ്രഹ്മാന
ന്ദവസ്തുശെഷിക്കുംപൊലെ| വസ്തുവൊന്നവസ്തുവൊ ന്നിങ്ങി
നെരണ്ടുഭാവം| കയ്ക്കൊണ്ടീടുന്നുജഗന്നായകൻപ്രപഞ്ചത്തെ|
ശിക്ഷിച്ചുരക്ഷിച്ചുസംഹരിച്ചീടുവാനതിൽ|ശിഷ്ടന്മാരായി പു
ഷ്ടമാനസ ന്മാരായുള്ള| ഭക്തന്മാൎക്കറിവാസ്സി ന്നജ്ഞാനന്നീക്കി
സ്സദാ| നിത്യാനന്ദമാന്നിജപദവുംകൊടുക്കുന്നു| ജ്ഞാനഹീന
ന്മാൎക്കവിദ്യാസ്വരൂപമാസ്സിന്നുമാനസെസംസാരമുണ്ടാക്കീടുന്ന
തുംസദാ| നൃനമൊക്കയുമാനന്ദാത്മക നെന്നുനിജ| മാനസന്ത
ന്നിലറിഞ്ഞീടുമാറുരചെയ്യാൽ|പരനുംപരയായശക്തിയു മെവ
മെന്നു| ള്ളറിവായെല്ലൊനിന ക്കിതിനാൽമനൊഹരെ| പരമാ
ത്മാവെജീവാത്മാവിനാലറിവാനും|പരിചൊടനാദിബന്ധങ്ങ
ൾജീവാത്മാതനി| ക്കൊരുനെരവുമില്ലെന്നറിഞ്ഞിട്ടാത്മാതാനെ|
ന്നറിവുണ്ടാവാനുരചെയ്തീടാംകെൾക്കപൊലെ| ആത്മാവുമനാ
ത്മാവുമെങ്ങിനെയെന്നുചിന്തി|ച്ചാത്മാവെ ത്തിരിച്ചറിഞ്ഞീടു
ന്നതാത്മജ്ഞാനം| എന്നതുനിനക്കുബൊധിപ്പാനാജ്ജീവാത്മാവു|
തന്നുടെതത്വങ്ങളെത്തന്നെചൊല്ലീടാമെല്ലൊ |ഭൂജലാഗ്നിയും വാ
യു വാകാശ മിവയഞ്ചും| ഭൂതികളെന്നു ധരിച്ചീടുക മനൊഹ
രെ|ഇന്ദ്രിയദശകവുമതിന്റെവിഷയവും | പിന്നെപ്രാണാദി
യഞ്ചുമുപപ്രാണന്മാരഞ്ചും| ഇന്ദ്രിയദശകമെന്നാലതു ജ്ഞാനെ
ന്ദ്രിയം|പിന്നെതുകൎമ്മെന്ദ്രിയമിങ്ങിനെപത്താകുന്നു| ശ്രൊത്രത്വ

ക്ഷക്ഷ ജിഹ്വാഘ്രാണമെന്നിവയഞ്ചും| ഓൎത്തുകണ്ടാലുംജ്ഞാനെ
ന്ദ്രിയങ്ങളുനന്തരം|വിഷയമഞ്ചുണ്ട ളുചൊല്ലീടാംശബ്ദസ്പൎശ
രസഗന്ധരൂപങ്ങളാകുന്നിതതുപൊലെ|വാക്പാണി പാദപായൂശ
പസ്ഥമിവയഞ്ചും|പാൎത്തുകണ്ടാലുംകൎമ്മെന്ദ്രിയങ്ങളുവചററിനും|
വചനദാനയാനവിസൎഗ്ഗാനന്ദങ്ങളാം|വിഷയമഞ്ചുംകൂടി ട്ടിന്ദ്രി
യമിരുപതാം|പ്രാണാദിപത്തുണ്ടെന്നുചൊല്ലുന്നിതതിൻ ക്രമം|
പ്രാണാദിയഞ്ചു മുപപ്രാണന്മാരഞ്ചുമെവം|പ്രാണനു മപാന
നുംവ്യാനനുമുദാനനും| എന്നലൊചനെസമാനനു മിങ്ങിനെക്ര
മാൽ|നാഗനുംകൂൎമ്മൻതദാദെവദത്തനുംപിന്നെ|വെഗവാനായ
ധനഞ്ജയനുംകൃകലനും|ഇങ്ങിനെപ്രാണാദികൾപത്തെന്നു ധ
രിച്ചാലും|ഇന്നിമെലാധാരമാറുണ്ടതുംകെട്ടുകൊൾക| മൂലാധാ
രവുംസ്വാധിഷ്ഠാനവുംമണിപൂരം| നാലാമതനാഹതമയം വിശു
ദ്ധിയുംപിന്നെ| ആറാമതാജ്ഞാചക്ര മിങ്ങിനെഷഡാധാരം |
നെരെകെൾ രാഗാദിദൊഷങ്ങളുമെട്ടുണ്ടല്ലൊ| രാഗവുംദ്വെ
ഷംകാമംക്രൊധവുംമാത്സൎയ്യവും| മൊഹവുംലൊഭംമദമിങ്ങിനെ
യഥാക്രമം| അഷ്ടരാഗങ്ങളിവകരണമെട്ടുണ്ടതും| പുഷ്ടമൊദെ
നകെട്ടു കൊണ്ടാലുംചൊല്ലീടുവൻ| മനസ്സുംബുദ്ധിചിത്ത മഹ
ങ്കാരവുംപിന്നെ|മനസ്സിതസങ്കല്പവുന്നിശ്ചയംബുദ്ധിയിലും|അ
ഹങ്കാരത്തിലഭിമാനവു മതുപൊലെ| അവധാരണഞ്ചിത്തം
തന്നിലുമുണ്ടാകുന്നു|എട്ടായകരണങ്ങളെവമെന്നറിഞ്ഞാലും| തു
ഷ്ടിയൊടിനിയുംകെൾധാതുക്കളെഴുണ്ടതും|ത്വഗസൃങ്മാംസമെദ
സ്സസ്ഥിമജ്ജയുംശുക്ലം| ഇവറെറധാതുക്കളെന്നറിക സുമദ്ധ്യ
മെ|നാഡികൾമൂന്നുണ്ടിഡാപിംഗലാസുഷുമ്നയെ | ന്നെഷമ
ണ്ഡലത്രയമുണ്ടതുംകെട്ടുകൊൾക|അഗ്നിമണ്ഡല മൎക്കമണ്ഡലം
സ്സൌമമണ്ഡല|മഗ്ന്യാദിത്രയമിദംമണ്ഡലമെവിടയും|എഷണമൂ
ന്നുണ്ടത്രെഷണവുന്ദാരെഷണം| ശെഷംകെൾ പുത്രെഷണം
പിന്നെദ്രുഷണംകെൾക്ക| വാതവും പിത്തം ശ്ലെഷ്മ മെന്നിവമൂ
ന്നാകുന്നു|സാധുഭാഷിണിഗുണത്രയവുംകെട്ടുകൊൾക| രാജ
സഗുണംസത്വഗുണവുംതമൊഗുണം|രാജീവനെത്രെധരിച്ചീടു
കവഴിപൊലെ|ജാഗരംസ്വപ്നംസുഷുപ്തിയുമിങ്ങിനെക്രമാൽ|ജാ

ഗരാദിയാമവസ്ഥാത്രയംധരിക്കെടൊ| അദ്ധ്യാത്മികവുമാധി
ദൈവികംഭൌതികവും| അത്യർത്ഥമായതാപത്രയ മെന്നറിഞ്ഞാ
ലും|കൊശങ്ങളഞ്ചുണ്ടന്നമയവുംപ്രാണമയ| കൊശവുംമനൊ
മയംവിജ്ഞാനമയംപിന്നെ|ആനന്ദമയകൊശമിങ്ങിനെയഞ്ചു
ണ്ടത്രെ| ദെഹവുംമൂന്നുണ്ടതുഞ്ചൊല്ലുവൻകെട്ടുകൊൾക| സ്ഥൂല
വുംസൂക്ഷ്മംപിന്നെക്കാരണമെന്നീവണ്ണം| മൂലമാംപ്രകൃതിക്ക
ള്ളൊരുപാധികളല്ലൊ| വിശ്വൻതൈജസൻ പ്രാജ്ഞനെന്ന
നാഥന്മാരൊട്ടും| നിശ്ശെഷംതൊണ്ണൂററാറു തത്വങ്ങളറിഞ്ഞാലും|
ചൊല്ലുവനിനിയുക്കെശതത്വങ്ങൾതൊണ്ണൂററാറാ| യുള്ളവററി
ൻറസംഖ്യാപ്രത്യെകമറിവാനായി| ഇന്ദ്രിയമിരുപതുംഭൂതങ്ങ
ളഞ്ചുംപിന്നെ|മണ്ഡലംമൂന്നും ഗുണമ്മൂന്നുമീശന്മാർമൂന്നും| ദൂ
ഷണം മൂന്നും താപം മൂന്നും ദെഹങ്ങൾ മൂന്നും എഷണം മൂ
ന്നും നാഡിമൂന്നും ജാഗ്രാദി മൂന്നും| പ്രാണാദിയഞ്ചും രാ
ഗാദികളൊരെട്ടുമുപ| പ്രാണന്മാരഞ്ചും കരണങ്ങളൊരെട്ടും ആ
ധാ| ആധാരമാറുംകൊശമഞ്ചുംധാതുക്കളെഴും| ബൊധിച്ചീടുക
തൊണ്ണൂററാറിവയെല്ലാംകൂടെ|എവമിതൊണ്ണൂററാറു തത്വവുമ
റിയുമ്പൊൾ| ജീവാത്മാവിനെത്തിരിച്ചറിയാം വഴിപൊലെ|
ജീവാത്മാവെന്നുമാത്മാവെന്നുമുള്ളൊരുഭെദ|ഭാവവുമകന്നുള്ളി
ൽജ്ഞാനവുമുണ്ടായ്വരും|നിത്യനായ്ക്കൂത്താവായിസാക്ഷിയായ്ഗ്ഗുണ
ത്രയ| യുക്തനായ്സ്വതന്ത്രനാമാത്മാവിനൊന്നിനൊട്ടും| കർത്തൃത്വ
മില്ലാചെററുമുണ്ടെന്നുതൊന്നുന്നതു| ചിത്തത്തിലവിവെകമു
ണ്ടാകകൊണ്ടുതന്നെ| ഖഡ്ഗത്തൊടില്ലബന്ധമുറക്കെന്നതു പൊ
ലെ|തത്വങ്ങളൊടുബന്ധമില്ലജീവാത്മാവിനും|ആത്മാജീവാത്മാ
പരമാത്മാവെന്നെവം പല|തായ്പറയുന്നിതു പര്യായനാമമെ
ല്ലൊ|ഒരുവൻദെവദത്തനവനുപുത്രനായി| ട്ടൊരുവനവനുടെ
പുത്രനായൊരുവനും| രണ്ടുസന്തതിദെവദത്തങ്കൽ നിന്നുണ്ടാ
ക|കൊണ്ടുദെവദത്തനുംരണ്ടുനാമങ്ങൾചൊല്ലാം| പുത്രനുംജന
കനുംപൌത്രനുംപിതാമഹൻ| പുത്രപൌത്രന്മാരുണ്ടായ്വന്നാലി
ങ്ങിനെചൊല്ലാം|അച്ഛനുംമുത്തച്ഛനുമിങ്ങിനെചൊല്ലീടുന്നു|നി
ശ്ചയമെങ്കിലൊർത്താലൊന്നെല്ലൊദെവദത്തൻ| എന്നതുപൊ

ലെപരമാത്മാവൊന്നാത്മാവെന്നും। പിന്നെജീവാത്മാവെന്നും
മൂന്നായിചൊല്ലീടുന്നു। ദെവദത്തനെപ്പൊലെയാത്മാവൊന്നറി
ഞ്ഞാലും। ജീവനെന്നാക്കിദുഃഖമുണ്ടാക്കീടുന്നുകെചിൽ। ഹെയ
മായിരിപ്പൊരുദെഹതത്വങ്ങളെല്ലാം। ദെഹിയാമാത്മാവിനെസ്സ
ൎശിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും। നിൎഗ്ഗുണനായിട്ടവററാൽമറച്ചിരിക്കയാ
ൽ।അഗ്ഗുണങ്ങളെജീവൻതനിക്കുള്ളൊന്നെന്നാക്കി। ദെഹംഞാ
നെന്നുചിന്തിച്ചൊരൊരൊകൎമ്മങ്ങളെ।മൊഹിയാച്ചെയ്യുകകൊണ്ടു
ബന്ധനാകുന്നുജീവൻ। നിൎമ്മലനെന്നാകിലുംകൎമ്മബന്ധനം
കൊണ്ടുജന്മാദി ദുഃഖങ്ങളുംവന്നനുഭവിക്കുന്നു। മുന്നംഞാനുര
ചെയ്യതത്വങ്ങൾതൊണ്ണൂററാറിൽ। ഒന്നിനുമാത്മാവിനുസംബ
ന്ധമില്ലായെല്ലൊ। പിന്നെയെങ്ങിനെദുഃഖമാത്മാവി നുണ്ടാകു
ന്നു। എന്നതുകെൾക്കദുഃഖമാത്മാവിനാഗന്തുകം। എന്നതുവഴി
പൊലെ നിനക്കുബൊധിപ്പാനായി। നുഞാൻചൊല്ലീടുവൻ
തെളിഞ്ഞുകെട്ടാലുംനീ।മായാകാൎയ്യമാസ്സൂക്ഷ്മജന്യമായതത്വങ്ങളാത।
ജാതമായുള്ളതനുമൂന്നുംജീവാത്മാവിനു। ഗെഹമായിരിക്കയാൽ
ദെഹധൎമ്മങ്ങളായി। മൊഹജാലങ്ങൾകയ്ക്കൊണ്ടിട്ടുടൻ ചെയ്യീ
ടുന്ന। കൎമ്മങ്ങളാത്മധൎമ്മമെന്നുഭാവിക്കകൊണ്ടു। കൎമ്മബന്ധവു
മുണ്ടായ്ദുഃഖവുംഭവിക്കുന്നു। കൎമ്മംകൊണ്ടുണ്ടായ്വന്നീടുന്നിതുദെ
ഹങ്ങളും। കൎമ്മവുംകരണങ്ങൾകൊണ്ടുടനുണ്ടാകുന്നു। മായയാ
മജ്ഞാനനെകരണങ്ങളുമുണ്ടാം। മായാകാൎയ്യമാകയാൽ ജഡമാ
കുന്നിതെല്ലാം। ചിത്സാന്നിദ്ധ്യനജഡതത്വവുംചെഷ്ടിക്കുന്നു।
ചിത്താകു മാത്മാവൊന്നുംചെയ്കയില്ലൊരിക്കലും। തന്മായാഗു
ണങ്ങൾക്കു താനൊരുസാക്ഷിയായ്നി। നെങ്ങുമെജഡങ്ങളെ
ശൊഭിപ്പിച്ചവയൊരൊ। കൎമ്മങ്ങൾചെയ്യുന്നതുതാനെന്നു തൊ
ന്നിച്ചിട്ടും। കൎമ്മികളാകുമജ്ഞാനികൾക്കുനിരന്തരം। ജന്മാദിദുഃ
ഖങ്ങളുണ്ടാക്കുവാൻജീവനെന്നു। സമ്മതംപൂണ്ടുദെഹന്തന്നിൽ
വാഴുന്നുപരൻ। അങ്ങിനെയുള്ളപരൻതന്നുടെതത്വങ്ങളെ। യെ
ന്നറിയുന്നതകക്കാമ്പുകൊണ്ടെത്രനാളും। കൎമ്മവുംവളൎന്നീടുംജന്മ
വുമുണ്ടാമാത്മാ। നിൎമ്മലനെന്നാകിലുംബന്ധനാ യ്ഭവിക്കുന്നു।
പരതത്വത്തെ പ്പരമാൎത്ഥനബൊധിക്കുമ്പൊൾ। പച്ഛായശ

ബ്ദങ്ങളായുള്ളനാമങ്ങൾരണ്ടും| പരിചൊടില്ലെന്നുബൊധിക്ക
മന്നെരന്താനാ|യ്യുരുമാനന്ദമായപരമാനന്ദാമൃതം|കമ്മജന്യമാം
ശരീരങ്ങൾഞാനെന്നുമായ|ധമ്മമാമജ്ഞാനെനചിന്തിച്ച്യ വല
യാതെ| ബ്രഹ്മതല്പരയായിട്ടാത്മതത്വത്തെപ്പാത്തു| നിമ്മലെനീ
യുംപരമാനന്ദമായിടെടൊ|ജന്മങ്ങൾപലതിലുമുണ്ടാമെന്നതിൽ
മത്ത്യ|ജന്മമൊന്നതെഫലപ്രദമായിടുന്നതു|തരുജാലങ്ങളായുംകൃ
മികീടങ്ങളായും|മൃഗജാതികളായുംജലജാതികളായും|പലതായ്ജനി
ക്കുന്നകാലത്തിലൊന്നുകൊണ്ടും| ഭഗവല്പദംകാണ്മാൻ കഴിവ
ന്നീടുന്നീലാ|അശനനീഹാരമൈഥുനനിദ്രയെന്നിവ| വശമായ
തുകൊണ്ടുകാലവുംകഴിഞ്ഞിടും|ഭഗവൽസ്മരണക്കു പാത്രവുമാകു
ന്നില|ഭഗവാനുണ്ടെന്നുള്ളിൽബൊധജ്ഞാനവുംവരാ|കഥകൾ
പുരാണങ്ങളെന്നിവകെട്ടിട്ടൊരു|സ്തുതിയുണ്ടാവാനവകാശവുമി
ല്ലപിന്നെ|തീത്ഥങ്ങളാടിപ്പുണ്യമുണ്ടായിട്ടറിവാനും| ക്ഷെത്രങ്ങ
ൾതന്നിൽചെന്നുതൊഴുതുസെവിപ്പാനും| ജന്തുക്കളായിട്ടുള്ളജാ
തികൾക്കൊരുത്തർക്കും|അസ്വതന്ത്രംകൊണ്ടുകഴിവരുന്നീലറിഞ്ഞാ
ലും|ക്ഷൊണിയിൽമത്ത്യജന്മംകിട്ടിയാൽജ്ഞാനൊല്പത്തി| വെ
ണമെന്നാകിലവക്കുണ്ടാക്കാംമനൊഹരെ|മാനുഷ ജന്മത്തില
ല്ലാതൊരുജന്മത്തിലും|ജ്ഞാനഹീനമാമവിവെകം വെർപെടുന്നീ
ല|ജ്ഞാനമാകുന്നവസ്തുവെന്തെന്നുമതിനാലെ|ആനന്ദപ്രാപ്തി
യുണ്ടാമെന്നുംഭൂമിയിൽവന്നു| മാനുഷജന്മംലബ്ധിച്ചീടുമ്പൊളതി
ന്നൊരു|മിനമെന്നിയെസാധിച്ചീടാമെന്നതും മഹാ|മായാവൈ
ഭവംകൊണ്ടിക്കാണായവസ്തുവെല്ലാം|ഛായാരൂപങ്ങൾപൊലെ
കാണുന്നിതെന്നുമുള്ളിൽ| ബൊധിച്ചീടെണമതിനായിനക്കു പ
ദെശം|സാധിപ്പിച്ചീടുന്നെൻഞാൻകെട്ടുകൊണ്ടാലുംഭദ്രെ| തത്വ
ങ്ങളെല്ലാംജഡമാകയാലവയൊന്നും| ചിത്താകുമാത്മാവിനൊടി
ല്ലസംബന്ധമെന്നും| ചിത്തത്തിലറിഞ്ഞാത്മസ്വരൂപം കണ്ടീ
ടുവാൻ|ഉക്തമായെല്ലൊമുന്നമിനിയും ചൊല്ലീടുവൻ|പരനുംപ
രയായമായയുമൊന്നെന്നുഞാൻ|ഉരചെയ്യുല്ലൊ നിന്നൊടെ
ങ്കിലുമതിൻഭെദം|പറയാംമായാകായ്യ മൊക്ഷംപൊളുശെഷവും|
നെറിയല്ലസത്യ മാത്മജ്ഞാന മെന്നായ്യുരും| അറിവാകുന്നൊ

രാത്മാസ്വരൂപമറിയുമ്പൊൾ|അറിയാംമഹാമായാതൽകാൎയ്യംതെളിവൊടെ|അറിവുനിനക്കുള്ളിലുണ്ടാവാന്മായാകാൎയ്യം|അറിഞ്ഞീട്ടമാറ്റരചെയ്യീടാംകെൾക്കബാലെ|പരമാത്മാവുതന്റെപ്രകൃതിയാകുന്നതു|പരയായിരിക്കുന്നശക്തിതാനെന്നാകിലും|പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടിസ്ഥിതിസംഹാരകൎമ്മങ്ങളാൽ|ഭ്രമംചെയ്യീടും സൎവ്വജീവാത്മാക്കൾക്കുമവൾ| നിത്യാനിത്യാനന്ദദുഃഖാനൃതസത്യവസ്തു ഒക്കെക്കുംവിപരീതഭ്രാന്തികളുണ്ടാക്കീടും| രജ്ജുവെ സൎപ്പമെന്നും സ്ഥാണുവെപുമാനെന്നും| ശുക്തിയെത്താരമെന്നും വസ്തുവെത്തിരിയാതെ| അവസ്തുവസ്തുവെന്നുമസത്യംസത്യമെന്നും| പ്രവൃത്തിയുക്തയായിതൊന്നിക്കുംമഹാമായാ|ത്രിഗുണാത്മികയായട്ടിരിപ്പൊന്നനന്തരം|ത്രിഗുണൈസ്സൎവ്വപ്രപഞ്ചത്തെയുംസൃഷ്ടിക്കുന്നു|വിദ്യയുമവിദ്യയുംവിക്ഷെപാവരണവും| ചിത്താഹങ്കാരമഹത്തത്വസംസാരങ്ങളും| തത്വങ്ങൾശിവാദി മെദിനിപൎയ്യന്തമുള്ള|തൊക്കയുംമഹാമായാതങ്കൽനിന്നുണ്ടാകുന്നു| മായാതൻഗുണങ്ങളെയെവമെന്നറിയാതെ|മായാമൊഹിതന്മാരാം പ്രാകൃതജനങ്ങൾക്കു|കായാഭിമാനാലവിവെകമുണ്ടായിട്ടഹം| ഭാവികളായിസ്സംസാരാമയമുണ്ടാകുന്നു|അവിദ്യാവശന്മാരാനിത്യസംസാരികളാ|നിവൃത്തി നിരതന്മാരായീടുന്നതുമവർ| ലൊകമാതാവാംമായാതൽകാൎയ്യമെല്ലാമവ|ലൊകനഞ്ചെയ്യുവിവെകികളായനാരതം|വിദ്യയെയറിഞ്ഞുപാസിപ്പവർവിദ്വത്തുകൾ| നിത്യമുക്തന്മാരവരവൎക്കുകൈവല്യവും|ഏത്രയുംവെഗാൽ സിദ്ധിച്ചീട്ടുമെന്നറിഞ്ഞാലും|ഇപ്രകാരെണരണ്ടുവിധമായുത്തിക്കയൽ|നിത്യാനന്ദമാംപരമാത്മാവുതങ്കൽനിന്നു|വ്യക്തയായിരിക്കുന്ന ശക്തിക്കു നിത്യത്വവും| സത്യനിൎമ്മലത്വവു മില്ലതുകൊണ്ടു മായാ| മിത്ഥ്യയെന്നെല്ലൊ ചൊല്ലീടുന്നിതു വിദ്വത്തുകൾ| മിത്ഥ്യയെങ്ങിനെസത്യവൃത്തിയെതൊന്നിപ്പതെ| നുൾത്താരിൽ വിഷാദമുണ്ടാകെണ്ടചൊല്ലാമതും|വിദ്യയുമവിദ്യയു മിങ്ങിനെരണ്ടു ഭാവം| കയ്ക്കൊണ്ടജ്ഞാനമായ മിത്ഥ്യയെ കളഞ്ഞീടും| വിജ്ഞാനാത്മികയാകും വിദ്യയെന്നറിഞ്ഞാലു| മുത്തമെ ചൊല്ലീടുവ നിനിയും കെട്ടുകൊൾക| ശുദ്ധയും മലിനയുമാ

യിട്ടുഭവിക്കയാൽ| ശുദ്ധാത്മലിനയെ നശിപ്പിക്കുന്ന ക്ഷാ
ന്നാൽ| ശുദ്ധനായിരിപ്പൊരു വിപ്രനുസ്വപ്നത്തിങ്കൽ| മി
ത്ഥ്യാജ്ഞാനെന ചണ്ഡാലൊഹ മെന്നുളവായി | വനസ്ഥ
നായചണ്ഡാലെശ്വരൻമുമ്പിലൊരു| കനത്തമൃഗെന്ദ്രനുംമി
ത്ഥ്യാഭൂതനായുണ്ടായി| സിംഹത്തെക്കണ്ടു ഭയം പൂണ്ടപ്പൊ
ൾചണ്ഡാലത്വം| സന്ത്യജിച്ചുണന്നപ്പൊൾ വിപ്രനായതു
പൊലെ| മിത്ഥ്യാഭൂതമായുള്ള സംസാരം കളഞ്ഞാത്മ| ബൊധ
ത്തെനൽകുംവിദ്യാദെവിയെന്നറിഞ്ഞാലും| ശുദ്ധമായിരിപ്പൊ
രുമനസ്സിലവിവെകം|വദ്ധിച്ചുവരുന്നെരമജ്ഞാനമുണ്ടായ്വരും|
അജ്ഞാനംവളന്നപ്പൊൾചണ്ഡാലൊഹമെന്നായി| പ്രജ്ഞാ
സംസാരത്തെയുമുണ്ടാക്കിച്ചമക്കുന്നു| മിത്ഥ്യയാമജ്ഞാനത്താലു
ണ്ടാകും ചണ്ഡാലത്വം| വിദ്യയായിരിപ്പൊരു കെസരികളുയു
മ്പൊൾ| ചിത്തവുംപവിത്രമായാത്മാവെ തിരിച്ചുക|ണ്ടെത്തു
മെത്രയുംവെഗാൽവിദ്യാനുഗ്രഹവശാൽ| വിദ്യയെഭജിച്ചാൽ
മറെറാക്കയുന്നശിശിച്ചിടും| വിജ്ഞാനമുണ്ടായ്വരു മെന്നുബൊ
ധിക്കബാലെ|വിഗ്രഹംരഥംമനസ്സശ്വംസാരഥികമ്മ|ന്നിഷ്ക്രി
യനായജീവൻകത്താവായിരിപ്പതും| ഇപ്രകാരങ്ങളറിഞ്ഞിട്ടു
മ്പൊൾമനസ്സിനു|സ്വപ്രകാശത്വംഭവിച്ചീടുമെന്നറിഞ്ഞാലും|
കമ്മമാംസൂതൻതെളിച്ചീടുന്നവഴിയെകൂ|ടൊന്നിച്ചു ഗമിച്ചീടും
മാനസാശ്വവുംതദാ| വിഗ്രഹരഥവുംജീവനുമശ്വത്തിൻപിൻ
പെ| നിഗ്ഗമിച്ചിടുംകൂടെകത്താവായിരിക്കയാൽ| കത്താവാകു
ന്നുജീവനെന്നുള്ളസംബന്ധത്താൽ| ദുഃഖംജീവനുമനസ്സുണ്ടാ
ക്കിട്ടുണ്ടാകുന്നു| ചിത്തവുംകമ്മത്തിന്റെ വാസനാബലംപൊ
ലെ| വത്തിക്കുംകമ്മംനശിപ്പൊളവുംമടിയാതെ|പൂവ്വജന്മനിചെ
യ്യുകമ്മത്തിന്നുടെഫലം|സവ്വവുമിജ്ജന്മനിചെയ്യുനുഭവിപ്പൊ
ളം| നിന്നീടുംവിധെയനായ്പിന്നയുമിനിമെലിൽ| വന്നീടുംജ
ന്മത്തിലുമിങ്ങിനെതന്നെവരും| ദെഹംഞാൻമനസ്സെന്റെ ജീ
വനെന്നുടെയെന്നും| മൊഹികളായിട്ടജ്ഞാനികളാ യ്ജീവാത്മാ
വും|ദെഹവുമൊന്നെന്നുറച്ചാത്മാവെയറിയാതെ|ദെഹാന്തം വ
രുന്നെരംജീവനുംനശിച്ചീടും| ഇങ്ങിനെനിനയ്ക്കയാൽ ജന്മാദി

ദുഃഖങ്ങളെ| നിൎമ്മലനായജീവനുണ്ടാക്കുന്നിതുചിത്തം| ചിത്തത്തിലവിദ്യയാമജ്ഞാനമുണ്ടാകയാൽ|ചിത്താകുമാത്മാവിനെയറിയുന്നിലചിത്തം| സ്വച്ശതകലൎന്നതിശുദ്ധമായിരിപ്പൊന്നി|ച്ചിത്തമാകുന്നതതിലജ്ഞാനകലുഷങ്ങൾ| പററിയാലതിൻനിറമായിടുന്നവയെല്ലാം| തെറെറന്നുനീക്കിടിനാൽ സ്വപ്രകാശത്വംവരും| ദൎപ്പണംതന്നിൽസൎവ്വവസ്തുവുംകാണാമെല്ലൊ| അപ്രകാരമെകാണായ്വന്നീടുംമനസ്സിലും|ചിത്സ്വരൂപിണിയായവിദ്യാതൻപ്രഭാവത്വ|ഞ്ചിത്തത്തിൽപ്രകാശിച്ചാലജ്ഞാനംനശിച്ചീടും| അജ്ഞാനംനശിക്കുമ്പൊളദ്വൈതമാഗ്ഗംലഭി|ച്ചാത്മാനന്ദമാമനുഭൂതിയുമുണ്ടായ്വരും| ചിത്തിൻെറസ്വഭാവമായിരിക്കുംപ്രകാശത്വം| ചിത്സ്വരൂപിണിയായ വിദ്യയായിരിപ്പതു|വ്യൊമവിഗ്രഹയായിട്ടിരിക്കുമവൾസംസാ|രാമയ വിനാശകാരിണിയെന്നറിഞ്ഞാലും| ആവരണയായുള്ളശക്തിതാന്മഹാസുഷു| വ്യാമയീസംസാരകാരണിയായിരിപ്പതും| ഉള്ളതൊന്നാത്മാസത്യ മിതിനെമറെപ്പാൻത|നുള്ളിൽവെ ച്ചതിനുറപൊലതാനിരുന്നുടൻ| ഉള്ളത്തിൽകലൎന്നുതാനുള്ളതുമറവാക്കി| കൊള്ളുമ്പൊളാത്മാവിനുബന്ധവുമുണ്ടായ്വരും| മാനസത്തിനാലറിയപ്പെട്ടുചെയ്യുന്നീടുന്ന|നാനാകൎമ്മവുമാത്മാവിങ്കലാരൊപിക്കയാൽ| ന്യൂനമാത്മാവുഗുണവാനല്ലെങ്കിലുംകൂടെ| താനുംബന്ധനായ്സംസാരാമയെവലയുന്നു|മായാതൻഗുണങ്ങൾക്കുസാക്ഷിയായ്നിൽക്കകൊണ്ടു|മായാമൊഹിതന്മാൎക്കുബന്ധനാകുന്നുജീവൻ| കൎമ്മമാംപാശംകൊണ്ടുബന്ധിപ്പിച്ചീടുംമായാ| നിൎമ്മലന്മാരെബന്ധിച്ചീടുകയില്ലതാനും| ബുദ്ധിയുമുപാധിയു മൊന്നായിട്ടഹമെന്ന|ചിത്തമാത്മാവുതങ്കൽകലൎന്നുരാഗാദിയാം| വൃത്തികൾകയ്യൊണ്ടുകൎമ്മങ്ങളാൽബന്ധനാക്കി| ദുഃഖിപ്പിക്കുന്നു ജീവൻതന്നെത്താനറിയാതെ| തന്നെത്താനറിയുന്നതാത്മാവുതാനാകുന്ന|തെന്നുള്ളിലറിവുണ്ടായ്വന്നീടുന്നതുതന്നെ| തന്നുള്ളിലറിവുണ്ടായ്വന്നീടുവതിനാത്മാ| തന്നുടെസ്വഭാവമുള്ളിൽ പ്രകാശിച്ചീടണം| ആത്മാവിൻസ്വഭാവികംവിദ്യയാമറിവിന്നു| താല്പൎയ്യത്തൊടുമുമ്പെ പറഞ്ഞുബൊധിച്ചെല്ലൊ| അവിദ്യാകാൎയ്യമെ

ല്ലാമനിത്യംജനിമൃതി|ഭവിപ്പിപ്പതിനുള്ള കാരിയമെന്നുമുള്ളിൽ|
ധരിച്ചുമനൊശുദ്ധി വരുത്തിട്ടാത്മാവിനെ| ത്തിരിച്ചുകണ്ടിട്ടു
പൊളാനന്ദപ്രാപ്തിയുണ്ടാം |ആത്മാനന്ദമാംമുക്തിലഭിച്ചീടണ
മെന്നാ|ലാത്മാവെയാത്മാവിനാലറിഞ്ഞിടണംബാലെ| വിദ്യാ
മാൎഗ്ഗേണഗമിച്ചിട്ടവൊക്കറിഞ്ഞിടാ|ന്നിത്യനാമാത്മാവിനെയ
ന്ന്യന്മൊക്കവിരതം| വിദ്യയെയറിയാതെവിദ്വാൻഞാനെന്നുഭാ
വി|ച്ചുദ്യൊഗിച്ചോരൊകാവ്യനാടകശാസ്ത്രങ്ങളും| അഭ്യസിച്ചു
നുദിനംശീലിക്കുന്നവർകൾക്കും| സിദ്ധിക്കുന്നീലമൊക്ഷം ക
ൎമ്മവാസനാബലാൽ| അക്ഷരമറിഞ്ഞതുകൊണ്ടുസംസാര മായ
വൃക്ഷമാമജ്ഞാനത്തിനില്ലൊരുനാശമെന്നും| ലക്ഷം കാവ്യങ്ങ
ൾഗ്രഹിച്ചാലുമക്ഷരത്തിൻെറ|ലക്ഷണംധരിച്ചാലുംഭക്ഷണം
നന്നായുക്കിട്ടും| കുക്ഷിരക്ഷണത്തിനുള്ളൊരുവെലകളത്രെ| മൊ
ക്ഷപ്രാപ്തിക്കുള്ളൊരുവെലയെല്ലറിഞ്ഞാലും| നിത്യവുമനിത്യവു
മെവമെന്നറിഞ്ഞാത്മ|സത്തായിട്ടിരിപ്പവൻവിദ്വാനെന്നറി
ഞ്ഞാലും| നിൎമ്മലനായവിദ്വാനവനങ്ങനാദിയാം| കൎമ്മബന്ധ
വുന്നശിച്ചാനന്ദപ്രാപ്തിയുണ്ടാം| ജ്ഞാനമില്ലെന്നാകിലുമക്ഷര
മറിഞ്ഞവ|നാനന്ദപ്രദനാകുമീശ്വരചരിത്രങ്ങൾ| പലതുംകെ
ട്ടുമുള്ളിൽചിന്തിച്ചുമനുദിനം|പലനാൾപലകാലം പലജന്മങ്ങ
ളെവം| കഴിഞ്ഞാലൊരുജന്മന്തന്നിലീശാനുഗ്രഹാൽ| കഴിവ
ന്നിട്ടുമാത്മസ്വരൂപംകണ്ടീട്ടുവാൻ| വണ്ണമൊന്നറിയാതെ മെ
വുന്നൊർപലരുമു|ണ്ടന്ധജമൃഗതരുജാലങ്ങളെന്നപൊലെ| മ
ണ്ണതിൽപിറന്നാൽപിന്നഞ്ചുവത്സരത്തൊളു| മുണ്ണിയായല്ലൊകും
പുനരഞ്ചുവത്സരത്തൊളും|കൌമാരമവിട്ടുന്നുമഞ്ചുവത്സരത്തൊ
ളും|കൈശൊരമിതിന്നകം ക്രീഡയായ്ക്കഴിഞ്ഞിട്ടും| യൌവ്വനന്തു
ടങ്ങിട്ടുംഷൊഡശവയസ്സിങ്കൽ|പൎവ്വണശശിമുഖിമാരെ ത്തെ
ടീട്ടുമപ്പൊൾ| മത്തെഭനുടെനടയൊത്തൊരു തരുണിയി| ലുൾ
പ്രെമംകൈക്കൊണ്ടനംഗാധിയെക്കെട്ടപ്പാനായി| ചിത്തജനു
ടെചൊല്ലാൽമുദ്ധയാമവൾതന്നി|ക്കൊത്തപൊലിരുന്നൊരു നാ
ല്പതുവയസ്സൊളം| ചിത്തജതാപമൊട്ടുകുറഞ്ഞു ഗൃഹാദിസം|പ
ത്തുകൾക്കുള്ളവൃത്തിവരുത്തിടണമെന്നു|ചിത്തത്തിലറിവുറി

ട്ടുദ്യൊഗംകലന്നുടൻ| വിത്തങ്ങൾനെടിവെച്ചു തുടങ്ങിയതുകാ
ലം| പുത്തനായൊരുഗൃഹംതീപ്പിച്ചീടണമെന്നു|ള്ളാസ്ഥ പൂണ്ട
തിനുള്ളകൊപ്പുകളൊക്കക്കൂട്ടി|പത്തുവത്സരംകൊണ്ടുഗൃഹവും പ
ണിതീൎത്തു|സ്വസ്ഥമാനസനായി പുത്രദാരാദിയൊടും| നിത്യ
വുംസുഖെനവാണിരുന്നൊരിരുപത്തു|വത്സരംധനധാന്യവൃദ്ധി
യൊടനുദിനം| ഭൃത്യരുമമാത്യരുംപുത്രരുംകളത്രവും| പുത്രന്മാരുടെ
പുത്രന്മാരുംബാന്ധവന്മാരും| വിത്തവുംഗൃഹങ്ങളു മുല്പത്തി വ
സ്തുക്കളും| തൽക്കുലജാതന്മാരായ്വെവീട്ടുമവർകളും| ഒക്കയുമിനി
ക്കുള്ളതെന്നുടെയെന്നുംഞാനി|ന്നിക്കണ്ടധനധാന്യ വസ്തുക്കളു
ണ്ടാക്കിയൊൻ| ഇനിഞാൻനിരൂപിച്ചാലൊന്നുമെ സാധിക്ക
യി| ല്ലെന്നുടെമനസ്സന്യെനടപ്പാൻശക്തിപൊരാ| ദൃഷ്ടിക്കുമു
ന്നെപ്പൊലെകാഴ്ചയില്ലൊന്നുംകണ്ടാൽ| സ്പഷ്ടമെകാണുന്നീലാ
ശ്രൊത്രവുമതുപൊലെ| വ്യക്തമായ്ക്കെൾക്കുന്നില മുക്കുമാന്തൊമ
ങ്ങളും|വ്യക്തമായ്ക്കുരുന്നിലവക്കുവ്യവചനവും| ദന്തവുംവിഹി
നമായ്ക്കന്തവുംനശിച്ചുപൊ|യ്ക്ക സ്ഥുവായിളുദണ്ഡും ഗന്ധവും
ഗളിതമായി|ത്തുണ്ഡവുന്നീണ്ടുജരാവണ്ണവുന്നശിപ്പിച്ചു| വണ്ണ
വുംകുറഞ്ഞുശൊഷിച്ചിതുശരീരവും|ദന്ധങ്ങളൊരൊന്നു വന്നു
ണഞ്ഞിട്ടാത്മാവിനെ|ദന്ധിപ്പിച്ചീടുമെന്നുതൊന്നുന്നു നിരൂ
പിച്ചാൽ| എണ്ണുകിൽവയസ്സൊരുഎഴുപത്തഞ്ചാമിപ്പൊ|ളിന്നി
മെലെത്രയിരിപ്പുണ്ടെന്നുമറിഞ്ഞില| എന്നുടെകാലം കഴിഞ്ഞാ
ലിവരെന്നെപ്പൊലെ| തന്നെയിപ്പരാധീനം രക്ഷിച്ചുപൊറുക്കു
മൊ| തങ്ങളിൽവാശിപിടിച്ചന്ന്യായസ്ഥലത്തെത്തി| ഇന്നു
ഞാൻനെടിവെച്ചദ്രവ്യങ്ങൾകളയുമൊ| എങ്ങിനെവരുമെന്നത
റിഞ്ഞിലെന്നാകിലും| ഇന്നുഞാൻചെയ്യെണ്ടതുചെയ്യെണമെ
ന്നാലിപ്പൊൾ|എന്നുടെഗൃഹങ്ങളിൽഞാൻ പുലത്തെണ്ടുന്നവ|
രൊന്നൊഴിയാതെപാൎത്താലെണ്ണുതുപെരുണ്ടെല്ലൊ| എന്നതിൽ
വിശെഷമുണ്ടെന്മകനിളയവ|നെന്നൊടുകൂടിഭുജിച്ചല്ലാതെ തൃ
പ്തിവരാ| നന്ദനന്മാൎക്കുവെണ്ടുന്നാദരണങ്ങളെല്ലാം|നന്നായി
ത്തിപ്പിച്ചുനൽകീടിനെനിനിയതിൽ| മൂത്തവൻതന്റെ മകൻ
തനിക്കായൊരുവള| തിപ്പിച്ചുനൽകിടണെ മതിനുണ്ടുപായവും|

സൊദരൻമഹാശുദ്ധാത്മാവതികൊപശീല| നൊദനംഭുജിപ്പാ
നുംകൂടെസ്സാമൎത്ഥ്യമില്ലാ| മുന്നൂറുപറവിത്തിനുള്ളൊരു വിളനി
ലം|ഒന്നായിട്ടിരിപ്പതുകൊണ്ടുഞാനുണ്ടാക്കിയെൻ| തൊണ്ണൂറുപ
റയ്ക്കോരിടത്തുകൊണ്ടിട്ടുള്ളതിൽ|ഒന്നാകപ്പത്തുപറ കൂടവെചെ
ത്തീടണം| നാലുനൂറാകുംപത്തുകൂടെച്ചെൎക്കുമ്പൊളതു|കാലത്തി
ൽവാണാലുണ്ടായ്വന്നീടുംധാന്യംകൊണ്ടു| നാലഞ്ചുഗൃഹത്തിലാ
യ്വസിക്കുന്നവൎക്കെല്ലാം| ആലസ്യമെന്ന്യെഭുജിച്ചാനന്ദിച്ചിരു
ന്നീടാം| വിത്തൊരുപത്തുപറവിതെപ്പാനുള്ളനിലം| സതരം
കൊണ്ടീടണമതിനുണ്ടുപായവും| ഇത്തരംവിചാരിച്ചങ്ങിരിക്കു
ന്നുശാന്തരെ|ചത്തുപൊകുന്നുകൎമ്മവാസനപൊലെതദാ| സ്വൎഗ്ഗ
ദുൎഗ്ഗതികളെ ഭുജിച്ചാലുടൻതന്നെ|പൃത്ഥ്വീമണ്ഡലെവന്നു ജാത
ന്മാരായീടുന്നു| ഇങ്ങിനെജനിമൃതിതെടുന്നുകൎമ്മങ്ങളാൽ| എന്ന
വൎക്കെത്തുംമൊക്ഷമെന്നറിയുന്നീലഹൊ| സമസ്തസംഹാര കാ
ലത്തിങ്കൽദെഹശ്രൂന്യം| ഭവിക്കുമെന്നുംമായാ തൻകൽപൊയ്ല
യിക്കുന്നു| പൊന്മണിപലമാററായുള്ളതൊക്കയുംകൂടി|കഞ്ചുവ
ൎണ്ണമാമൊരുസഞ്ചിതന്നുള്ളിലാക്കി| ചെഞ്ചെമ്മെ സൂക്ഷിച്ചുവ
ച്ചിരിക്കുന്നതുപൊലെ| ചഞ്ചലയായമായാതങ്കൽചെൎന്നീടുന്നു
പൊൽ| പിന്നെയാതൊരുകാലംസൃഷ്ടിയെച്ചെയ്യുീടുന്നി| ത
ന്മായയിൽനിന്നുപൂൎവ്വവാസനപൊലെ| ജനിച്ചീടുന്നുജീവ
ന്മാർപലതരംഭ്രമെണ|തനുക്കൾപൂൎണ്ടുജന്മംതെടുന്നുകൎമ്മങ്ങളാൽ|
എവമജ്ഞാനികളായ്വക്രവത്സദാതദാ| മെവീടുംജീവാത്മാക്കൾ
ക്കൊരുകാലത്തിലും| രണ്ടെന്നഭാവംപൊയിട്ടദ്വൈതം സി
ദ്ധിക്കയില്ലന്ധന്മാരാകകൊണ്ടെന്നറിക മനൊഹരെ| കൎമ്മം
കൊണ്ടുളവായീടുന്നുസംസാരാമയം| കൎമ്മവുംപഞ്ചഭൂതസഞ്ചയ
ങ്ങളാലുണ്ടാം|സഞ്ചിതംദെശകാലസഹിതമായിട്ടുള്ള| പഞ്ചഭൂത
ങ്ങൾസാധാരണകാരണമതും|ശുക്ലശ്രൊണിതങ്ങളായ്വന്നതാകു
മതിനൊടു| യുക്തകാരണമസാധാരണകാരണമാം| കുംഭകാര
വ്യാപാരമാകുന്നപൂൎവ്വകൎമ്മം| സംഭവിച്ചീടുംശരീരങ്ങളുമതിനാ
ലെ| മൃത്സയുംകുലാലവ്യാപാരവുംകൂടിഘട|മുത്ഭവിക്കുന്നു യഥാ
ദെഹവുമുണ്ടാകുന്നു| കാരണനിമിത്തവുംപാൎക്കുമ്പൊൾകൎമ്മം

തന്നെ| കാരണംകുലാലവ്യപാരമെന്നതുപൊലെ| മൂത്താകുമ
പാദാനമീശ്വരസൃഷ്ടമായി| വൎത്തിക്കുംപഞ്ചഭൂത സഞ്ചയമെ
ന്നാകിലും| കൎത്തവ്യമില്ലാ സംസാരാമയമുണ്ടാകുവാൻ| കൎത്ത
വ്യംകൎമ്മത്തിനെന്നറികവരാനന്നെ| കൎമ്മാണിനശിപ്പിച്ചാൽജ
ന്മാദിദുഃഖങ്ങളും|നിൎമ്മൂലംനശിച്ചാനന്ദാവാപ്തിയുമുണ്ടായ്വരും| ക
ൎമ്മമെങ്ങിനെനശിപ്പിപ്പതെന്നതുംകെൾക്ക|കൎമ്മങ്ങളനാദി ഭൊ
ഗപ്രദമെന്നാകിലും| പുണ്യപാപവുംമിശ്രമിങ്ങിനെ മൂന്നായു
ള്ളു|പിന്നെയൊരൊന്നുമുമ്മൂന്നായിട്ടുവരുംക്രമാൽ| പുണ്യൊല്ക്ക
ൎഷവുംപുണ്യസാമാന്യംമദ്ധ്യമവും|പുണ്യകൎമ്മങ്ങളെവംമിശ്രക
ൎമ്മവുംതഥാ| മിശ്രൊല്ക്കൎഷവുംമിശ്രസാമാന്യംമദ്ധ്യമവും|മിശ്ര
കൎമ്മങ്ങളെവംപാപകൎമ്മവുന്തഥാ| പാപൊല്ക്കൎഷവുംപാപ മദ്ധ്യ
മംസാമാന്യവും| എവംകൎമ്മങ്ങൾനവവിധമായുള്ളൊന്നെല്ലൊ|
എന്നതിൽപുണ്യപാപമിശ്രമാകുന്നുമൎത്ത്യ|ജന്മമെന്നതിലു മുൽ
ക്കൎഷമായുള്ളജന്മം| സിദ്ധിച്ചാൽകൎമ്മക്ഷയംവരുത്താം ജ്ഞാനാ
ഗ്നിനാ| മുക്തിയുംസിദ്ധിച്ചീടുമില്ലസംശയംബാലെ| നിഷ്കാ
മാനുഷ്ഠാനവുഞ്ചിത്തശ്ശുദ്ധിയുംമുഖ്യ|വൃത്തിസാധന ചതുഷ്ടയ
വുംവന്നാലുടൻ| സൽഗുരുലാഭംവസ്തുശ്രവണമനനാദി|യൊ
ക്കവെവന്നിട്ടാത്മജ്ഞാനവുമുദിച്ചുടൻ| മുക്തിജീവനുവരുമാറു
ചിതമായുള്ളൊ|രുത്തമജന്മമതുൽക്കൎഷമായുള്ളജന്മം| മാനസവ
ചനദെഹങ്ങളാംകരണങ്ങൾ| മൂന്നിനാലുണ്ടാംപുണ്യപാപ മി
ശ്രകൎമ്മങ്ങൾ| മാനസന്തന്നിൽവിചാരിച്ചറിഞ്ഞവാന്തര| മാ
യിരിക്കുന്നഫലന്ത്യജിച്ചുമുഖ്യഫലം| ബൊധിച്ചു കരണങ്ങൾ
കൊണ്ടുപജീവിക്കുന്ന|ബൊധവാനവൻ കൃതകൃത്യനായ്ഭവിക്കു
ന്നു| ത്രിവിധകരണവുംവെവ്വെറെമുമ്മൂന്നായി| നവഭാഗമാ
യ്പൃഥക് ചെയ്യുന്നുകൎമ്മങ്ങളെ| പുണ്യതീൎത്ഥത്തിൽസ്നാന ഞ്ചെയ്ക
യുംസജ്ജുകളൊ| ടൊന്നിച്ചുവസിക്കയുംദൎശിച്ചുസുഖിക്കയും| മ
ന്നിടന്തന്നിലുള്ളക്ഷെത്രങ്ങൾതൊറുഞ്ചെന്നു|വന്ദിച്ചു പ്രദക്ഷി
ണംവെക്കയുംപൂജിക്കയും|| നന്ദിച്ചുഗുരുപദംവന്ദിച്ചുഭജിക്കയും|
മന്നിടന്തന്നിലെല്ലാംസഞ്ചരിക്കയുംചെമ്മെ| വന്ദ്യന്മാരായുള്ള
വൎത്തമ്മെക്കാണുന്നനെരം| വന്ദിച്ചുനമസ്കരിച്ചൊന്നിച്ചു വ

സിക്കയും। ഇങ്ങിനെകായത്തിനാൽചെയ്യുന്ന പുണ്ന്യകൎമ്മ।മെ ന്നറിഞ്ഞാലുമിനിക്കെട്ടാലുംവാക്കുണ്ന്യവും। ശാസ്ത്രങ്ങൾഗീതാ ഭ ഗവച്ചരിതവൃന്നാമ।കീൎത്തനം സഹസ്രനാമങ്ങളെന്നിവ യെ ല്ലാം। കീൎത്തിച്ചുപഠിക്കയുംനാമങ്ങൾജപിക്കയും। വാൎത്തകൾ പ രൊപകാരാൎത്ഥമായ്യുരിക്കയും। ചഞ്ചലവിഹീനമായുള്ളൊരു സ ത്യവാക്കും। ചെഞ്ചെമ്മെമൃദുലമായുള്ളൊരുവചനവും। മന്ത്രങ്ങ ൾ പഞ്ചാക്ഷരാദികളെ ജപിക്കയും। സന്തതംസാധുക്കളുമായി സംവാദിക്കയും। ഇങ്ങിനെവാണീപുണ്ന്യമെന്നുബൊധിക്കബൊ ലെ। ഇനിമെൽമനൊപുണ്ന്യമുണ്ടതുംകെട്ടീടുക। നാവിനാലുരക്ക ന്നതെതൊന്നായതിനുടെ। ഭാവബന്ധാൎത്ഥങ്ങളെയാവൊളം മ നസ്സിനാൽ। ചിന്തിച്ചുചിന്തിച്ചറിഞ്ഞനാദിമയങ്ങളാ।മന്ധതാ മശെഷവുംകളഞ്ഞുവിവെകിയായി। സന്തതം പരൊപകാരാൎത്ഥ മായിരിപ്പൊരു। ചിന്തയുംപരലൊകചിന്തയുംഭക്തിജ്ഞാന। ചി ന്തയുംബന്ധങ്ങളറ്റിടുവാൻവൈരാഗ്യാദി। ചിന്തയും മനസ്സി നാൽചെയ്യുന്നപുണ്ന്യകൎമ്മം। അന്ന്യകൎമ്മങ്ങളെല്ലാംനിന്ദ്യമദ്ധ്യമ മതു। നന്നല്ലജന്മപ്രദമായിട്ടു ഭവിച്ചീടും। എന്നതുകൊണ്ടു പു ണ്ന്യകൎമ്മങ്ങളായുള്ളവ।തന്നെക്കായവാങ്മനസ്സാകുന്ന കരണങ്ങ ൾ। തന്നാലെചെയ്യപ്പെട്ടീടെണമാവൊളമെന്നാൽ। തന്നെവ ന്നീടുംകൎമ്മനാശമായിരിപ്പൊരു।വൃത്തിജ്ഞാനവുമാത്മജ്ഞാനവു മനന്തരം।മുക്തിയുംസിദ്ധിച്ചീടുമില്ലസംശയംബൊലെ। മൎത്ത്യജ ന്മത്തിലത്യുത്തമമാംജന്മംവന്നാൽ। സത്വരംകൎമ്മക്ഷയംവന്നു മുക്തനായിടും। മുക്തിജീവനുവരുമാറുചിതമാംജന്മം। ഉത്തമമെ ന്നുപറഞ്ഞെല്ലൊനിന്നൊടുപുരാ। ഉക്തമായീടാമിനിയു ന്നിന ക്കാത്മജ്ഞാന।മുൾക്കാമ്പിലുദിപ്പാനായ്യൂട്ടാലുംവരാനനെ। ത്രി വിധകരണങ്ങളാലെ ചെയ്യപ്പെട്ടീടും। സകലകൎമ്മങ്ങളു മീശ രാപ്പണമായി। കാമ്യമെന്നിയെചെയ്യീടെണമായതു നിഷ്കാ। മാനുഷ്ഠാനമെന്നറിഞ്ഞീടുനീവരാനനെ। ചിത്തത്തിൽരാഗാദി ദൊഷങ്ങളെത്യജിച്ചുടൻ। വൎത്തിക്കുന്നെരഞ്ചിത്ത ശുദ്ധിയുമു ണ്ടായ്യരും। സാധനചതുഷ്ടയമെന്നുചൊല്ലീടുന്നതും। ബൊധി ച്ചീടുകനാലുന്തിരിച്ചുചൊല്ലീടുവൻ। നിത്യവുമനിത്യവു മിന്ന

തെന്നറിയുന്ന| വസ്തുവൊന്നപരമായുള്ള തൈഹികത്തന്നിൽ|
ഐഹികത്തന്നിലുള്ള ഭൊഗങ്ങളഖിലവും|ഔൎവ്വണ്ണം പരത്തന്നി
ലുള്ളൊരുഭൊഗങ്ങളും| കൎമ്മജന്യമാകയാലൊക്കയു മനിത്യങ്ങ|
ളെന്നുള്ളിലറിഞ്ഞുകുത്സിതമാമതുപൊലെ| സൎവ്വവു മുപെക്ഷി
ച്ചെകാഗ്രമായുള്ളൊരഥം| നിൎവ്വാണെച്ഛയാവസിക്കുന്ന സാധ
നമിഹ| പുത്രാൎത്ഥഫലഭൊഗവിരാഗമെന്നുള്ളതെ| ന്നൊൎത്തുക
ണ്ടാലുംരണ്ടുസാധനമായതിപ്പൊൾ| മൂന്നാമതാകുംശമാദികളാ
മതിനുടെ|നാമങ്ങൾശമദമൊപരതിസമാധാനം| ശ്രദ്ധയുന്തി
തീക്ഷയുമിങ്ങിനെചൊല്ലീടുന്നി|തുത്തമെശമാദികളാറുമെന്നറി
ഞ്ഞാലും| മാനസത്തിനെശ്രവണാദിയിൽനിൎത്തുന്നതു| മാനി
നിശമംജ്ഞാനെന്ദ്രിയനിഗ്രഹംദമം|കാമ്യഹീനമാംകൎമ്മ മെങ്കി
ലുംവ്യവഹാര|ലൊപവുംസന്ന്യാസമെങ്കിലുമാമുപരതി| പ്രാര
ബ്ധവശമായിട്ടെന്തൊന്നുവരുന്നതു| വാരാതെപൊകയില്ലെന്ന
റിഞ്ഞുദുഃഖങ്ങളെ| വന്നീടുന്നതുസഹിക്കുന്നതുതിതിക്ഷയും|പി
ന്നെമാനസംശ്രവണാദ്യനുഗുണങ്ങളാം| വിഷയങ്ങളി ലാധി
ക്യംകലന്നിരിപ്പതു|മുഴുതിംകൾനെർമുഖികെളിതു സമാധാനം|
ശ്രദ്ധയായതുഗുരുവെദാന്തവാക്യങ്ങളിൽ| ഭക്തിയുംവിശ്വാസ
വുമുണ്ടായിട്ടിരിപ്പതു| മൊക്ഷംവെണമെന്നിച്ഛ യുണ്ടാകുന്നതു
മുമുക്ഷുത്വമിങ്ങിനെശമാദികളെന്നറിഞ്ഞാലും| സാധന ചതു
ഷ്ടയമാകുന്നിതിവനാലും| ബൊധവാനായാല്പിന്നെ സൽഗുരു
ലാഭംവെണം| സത്തുചിത്താനന്ദമായിരുന്നീടുന്നഗുരു| സൽ
ഗുരുവരൻതന്റെകരുണാകടാക്ഷത്താൽ| വസ്തുവെന്തെന്നുകെട്ടു
ചിന്തിച്ചുബൊധിക്കുമ്പൊൾ| ഉൾത്തളിരിങ്കലാത്മജ്ഞാനവുമു
ണ്ടായ്വരും| മൎത്ത്യജന്മത്തിലത്യുത്തമമാംജന്മംവന്നാൽ| ചിത്ത
താരിങ്കൽവിവെകംവെണമാവൊളവും|ചിത്തശുദ്ധിയുംഭക്തി
ശ്രദ്ധയുമുണ്ടാമപ്പൊൾ|തത്വബൊധവുമുണ്ടാംജ്ഞാനിയായ്ഭവി
ച്ചീടും| കൎമ്മങ്ങൾചെയ്തീടുന്നതൊക്കയുമപ്പൊൾദെഹ| ധൎമ്മമെ
ന്നറിയുമ്പൊളൊക്കയുംജ്ഞാനാഗ്നിനാ| ദെഹിച്ചീടുന്നുദെഹ ശൂ
ന്യമാംകൈവല്യവും|ഭവിച്ചീടുന്നുപിന്നെ ജന്മമില്ലാതവണ്ണം|
കൎമ്മത്തിന്നുടെശൂന്യംവരുത്തീടുമ്പൊൾജീവൻ|നിൎമ്മലനായി

പ്പരമാനന്ദനായിടുന്നു। കൎമ്മമുള്ളുളവൊക്കെ ബന്ധനെന്നുള്ള
ഭാവാൽ।ജന്മാദിദുഃഖങ്ങളുംകൈക്കൊണ്ടീടുന്നുജീവൻ। താനൊ
രുഗ്ഗുണവാനല്ലായ്കയാൽബന്ധങ്ങളും।ആനന്ദരൂപനാകുമാത്മാ
വിനില്ലെന്നാലും। ബന്ധമൊക്ഷങ്ങൾരണ്ടും സംഭവിപ്പിപ്പാ
നൊരു। ബന്ധുവാകുന്നുമഹാമായയെന്നറിഞ്ഞാലും। അജ്ഞാന
സ്വരൂപിണിയെന്നെല്ലൊചൊല്ലീടുന്നു। വിജ്ഞാനംപിന്നെമാ
യാതങ്കൽനിന്നുണ്ടാകുമൊ। എന്നുസംശയമുള്ളി ലുണ്ടെങ്കിൽ
ചൊല്ലാമതും। വന്നിടുമൊന്നുതന്നെരണ്ടായിട്ടിരിക്കയാൽ। വി
ദ്യയുമവിദ്യയുമിങ്ങിനെരണ്ടായതിൽ। വിദ്യയാകുന്നുസദാ വി
ജ്ഞാനസ്വരൂപിണി। വിദ്യയെയറിഞ്ഞുപാസിപ്പവർ വിദ്വ
ത്തുകൾ। വിജ്ഞാനജ്ഞാനങ്ങളുമുള്ളവരവരെല്ലാ। അവിദ്യാ
വശന്മാരായ്മവിക്കുന്നവരെല്ലാം। അവശ്യം സംസാരികളെന്നു
മെന്നറിഞ്ഞാലും। രണ്ടുനാമങ്ങൾപൂണ്ടു രണ്ടായിട്ടിരിക്കയാൽ।
രണ്ടുന്താൻതന്നെയനുഭവിപ്പിച്ചീടുന്നതും। രണ്ടു മുള്ളൊന്നല്ലെ
ന്നതാകിലുംമഹാമായാ। ബന്ധമൊക്ഷങ്ങൾക്കധികാരിണിയാ
കമൂല। മുള്ളതുതൊന്നിപ്പൊളുമുള്ളതാത്തൊന്നിപ്പിക്കും। ഉള്ളു
ത്തിലവിവെക മുള്ളവൎക്കെല്ലായ്പ്പൊഴും। സത്യവും നിത്യത്വവും
ബൊധിപ്പിച്ചിയങ്ങുന്ന। ശക്തിതാനവദ്യയാകുന്നതു നിരന്ത
രം। വിദ്യയാ യ്ബിവെകികൾക്കാത്മജ്ഞാനത്തെനൽകി। മുക്ത്യ
ൎത്ഥയായിട്ടിരുന്നിടുന്നി തതുകൊണ്ടു। ശക്തിയാം മഹാ മായാ
കല്പിതമെല്ലൊപാൎത്താൽ। ഇത്രിലൊകവുമതിലുള്ളൊരു പദാൎത്ഥ
വും।ഒക്കെയുംമായാകാൎയ്യമെന്നുചൊല്ലുകകൊണ്ടു। ഉക്തമായിടാം
മായാകാരിയംതന്നെകെൾക്ക। സത്വാദിഗ്ഗുണത്രയയുക്ത യാം
പ്രകൃതിക്കു। പില്പാടുനാമംമഹാസുഷുപ്തിയെന്നുഞ്ചൊല്ലും। അ
മ്മഹാസുഷുപ്തിയിലഖിലജീവന്മാരും। പൊന്മാററുമെഴകുണ്ടുത
ന്നിലെന്നതുപൊലെ। വാസനപൊലെലയിച്ചിരിക്കും കാല
ത്തിങ്കൽ।ശാസനചെയ്യുംജഗന്നായകൻസൃഷ്ടിക്കായിഅനന്ത
രം മഹാമായാതന്നുടെഗ്ഗുണങ്ങളെ। ഒന്നായിട്ടിരിപ്പതുമൂന്നാ
യിത്തിരിച്ചുടൻ। മുന്നെതുസത്വഗ്ഗുണംപിന്നെതുരജൊഗ്ഗുണം।
പിന്നെതുതമൊഗ്ഗുണമിങ്ങിനെമൂന്നായതിൽ। സത്വാംശമായ

വിദ്യാരൂപിണിയാകുന്നതും। മിത്ഥ്യയാമവിദ്യക്കുതാമസമായ
ഗുണം।നിശ്ചലയായവിദ്യാചൈതന്യംപ്രതിബിംബി।ച്ചീശ്വ
രനവ്യാകൃതനന്തൎയ്യാമിയുമെവം। മൂന്നുനാമങ്ങൾചൊല്ലീടുന്നി
തു മൂവർകളാൽ।മൂന്നുലൊകവുംസൃഷ്ടിയുണ്ടായെന്നറിഞ്ഞാലും।
ഈശ്വരചൈതന്യം കൊണ്ടുണ്ടായിജഗത്തെങ്കിൽ। താല്പൎയ്യമെ
ന്തുമായാകല്പിതമെന്നുചൊൽവാൻ। താല്പൎയ്യമതിനുണ്ടായ്വന്നീടു
മതിനുടെ। യുക്തവംവിചാരിച്ചുകാണുമ്പൊളറിഞ്ഞീടാം। സ
ത്വാംശഗുണമായമായയിൽനിന്നീശ്വര। തത്രൈവരജൊഗുണ
യുക്തയമവിദ്യയും। പലതായ്പിരിഞ്ഞതിലീശ്വരചൈതന്യവും।
കലൎന്നുജീവാത്മാക്കളായുണ്ടായ്ച്ചമഞ്ഞിതു। ആത്മാവുപരമാത്മാ
ജീവാത്മാവെന്നിങ്ങിനെ।ആത്മാവെകനെങ്കിലുംമൂന്നായിച്ചൊ
ല്ലീടുന്നു। നിൎണ്ണയംപരമാത്മാതന്നുടെജഠരത്തി। ലെണ്ണമില്ലാ
തൊളംബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങൾകിടക്കുന്നു। അങ്ങിനെയുള്ളപരമാത്മാ
വുതൻകൽനിന്നു। പൊങ്ങിനജഗത്തെല്ലാമൊരിക്കലുണ്ടായ്വരും।
അഖിലത്തിനുമാത്മാതാനായിട്ടിരിക്കിലും। സകലമാതാവായമാ
യതൻഗുണങ്ങളെ। പുറമെപ്രകാശിച്ചിട്ടകമെയവ്യക്തനാ।യ്മ
രുവീടുന്നുജീവാത്മാക്കളിൽജീവാത്മാവാ। യകവുംപുറവുമെല്ലാ
ടവുംനിറഞ്ഞൊരു। പരമാത്മാവുതന്നെജീവാത്മാവാകുന്നതും।
ഈശ്വരനാകുന്നതു മന്തൎയ്യാമിയുംപിന്നെ। ശാശ്വതനായൊര
വ്യാകൃതനുമാത്മാവെല്ലൊ। മായയാമജ്ഞാനെനമറച്ചങ്ങിരിക്ക
യാൽ। മായാമൊഹിതന്മാൎക്കുതൊന്നീടുംപലതരം। മായയാമവി
ദ്യയിലീശ്വരചൈതന്യെന। കായവുംമൂന്നുണ്ടായിജീവാത്മാക്ക
ൾക്കുബാലെ। കാരണംസൂക്ഷ്മംസ്ഥൂലംപെരുകളവറ്റിനു। കാ
രണംവിചാരിച്ചാൽമായൊപാധികളത്രെ। മായയാമവിദ്യയാ
കുന്നുകാരണദെഹ। മായതിൽസുഷുപ്തിയാമവസ്ഥയതുമുണ്ടാ
യി। സ്ഥായിയൊടവസ്ഥയിലാനന്ദമയകൊശ। മായതുമുണ്ടാ
മജ്ഞാനാന്ധകാരമിതെല്ലാം।കാരണദെഹമുണ്ടായ്വന്നതിങ്ങിനെ
യതു। കാരണംപിന്നെസൂക്ഷ്മദെഹവുമുണ്ടായ്വന്നു। ഈശ്വരനു
ടെയൊരുയീക്ഷണാന്തന്നാലതി। ശുക്ഷമാന്തമൊഗുണംരണ്ടാ
യിത്തിരിഞ്ഞത।വിക്ഷെപാവരണശക്തികളായതിൽപിൻപു।

വിക്ഷെപ ശക്തിസൂക്ഷ്മകാരിണിയാകുന്നതും। വിക്ഷെപശക്തിയിൽ നിന്നുണ്ടായിതാകാശവും। തൽക്ഷണമതിൽനിന്നു വായുവുമുണ്ടായ്വന്നു। അഗ്നിയുമതിൽനിന്നുണ്ടായി തഗ്നിയിൽ നിന്നി। ട്ടപ്പുമുണ്ടായിതതിൽനിന്നുണ്ടായ്പൃഥിവിയും। പഞ്ചഭൂതങ്ങളുണ്ടാ യിങ്ങിനെയിതിന്നുപെർ। പഞ്ചതന്മാത്രയെന്നുമപഞ്ചികൃതമെന്നും। സൂക്ഷ്മഭൂതമെന്നതുംകാരണഭൂതമെന്നും। സൂക്ഷ്മമായുണ്ടാകയാൽചൊല്ലുന്നാപലതരം। ഇങ്ങിനെയുള്ള പഞ്ചഭൂതങ്ങളുടെഗ്ഗുണ। സഞ്ചയംകൊണ്ടുസൂക്ഷ്മദെഹവും മുണ്ടായ്വന്നു। പ്രാണാദിവഗ്ഗംജ്ഞാനെന്ദ്രിയവുംകമ്മെന്ദ്രിയം। മാനസം ബുദ്ധിപതിനെഴിവയെല്ലാംകൂടി। ഭൊഗസാധനമായസൂക്ഷ്മദെഹവുമുണ്ടാ। യ്യൊശങ്ങൾമൂന്നുംസ്വപ്നാവസ്ഥയു മുണ്ടായ്വന്നു। താമസഗ്ഗുണമായൊരപഞ്ചീകൃതഭൂത। മാകവെപഞ്ചികരണഞ്ചെയ്യിട്ടവകൊണ്ടു। സ്ഥൂലദെഹവുംഭുവനങ്ങളുഞ്ചതുവ്വിധ। സ്ഥൂലങ്ങളുണ്ടായതിൽജാഗ്രമാമവസ്ഥയും। കൊശവുമന്നമയമിങ്ങിനെയുണ്ടായ്വന്നി। താശകൾജഗത്തുകളെല്ലാമെന്നറിഞ്ഞാലും। ഇങ്ങിനെദെഹത്രയമുണ്ടായീശരീരിണാ। മിന്നിമെൽജീവെശ്വരഭെദത്തെകെട്ടുകൊൾക। ഗാത്രങ്ങൾമനുഷ്യക്കുമീശനുമൊരുപൊലെ। പാക്കുമ്പൊൾഭെദംവ്യഷ്ടിസമഷ്ടി യെന്നായ്വരും।സകലാത്മകനാകുമീശ്വരനതുമൂലം।സമഷ്ടിയെന്നുചൊല്ലും വ്യഷ്ടിജീവനുഞ്ചൊല്ലും। സമസ്തംസമഷ്ടിയുമെകംവ്യഷ്ടിയുമെവം। സമഷ്ടിവ്യഷ്ട്യാപാധിഭെദങ്ങളറിഞ്ഞാലും। ഈശ്വരൻ ഹിരണ്യഗൎഭതഥാവൈശ്വാനര। നീശ്വരചൈതന്യമിമ്മൂന്നുമെന്നതിൽതന്നെ। കാരണസമഷ്ടിയുംസൂക്ഷ്മമാംസമഷ്ടിയും। നെരെകെൾ സ്ഥൂലസമഷ്ടിയുമിങ്ങിനെക്രമം। കാരണവ്യഷ്ടി സൂക്ഷ്മവ്യഷ്ടിയും സ്ഥൂലവ്യഷ്ടി। ചെരുമിങ്ങിനെക്രമാൽ വിശ്വാദിനാഥന്മാരും।ഇങ്ങിനെജീവെശ്വരഭെദമെന്നറിഞ്ഞാലും। പിന്നെയു മുണ്ടുഭെദംജീവനെന്നതുകെൾക്ക। ഇന്നിനിക്കിതുഭവിക്കെണമെന്നപെക്ഷയാ।തന്നുടെദെഹങ്ങളാകുന്നജാഗരാദികൾ।സൃഷ്ടിസ്ഥാപനസംഹാരങ്ങളാംവൃത്തിയൊടും വിശ്വന്തൈജസൻപ്രാജ്ഞനെന്നനാഥന്മാരൊടും। യുക്തമാമവസ്ഥയിൽ

കൎത്തൃരൂപനായ്ക്കൎമ്മ|കൎത്താവായ്ഭോക്താവായിസഞ്ചരിക്കുന്നുസ
ദാ|സ്ഥൂലദെഹെനചെയ്യുംകൎമ്മങ്ങളുശെഷവും| സൂക്ഷ്മദെഹത്തി
ലിരുന്നപൊട്ടുഭുജിക്കയും| ഇന്ദ്രിയംപതിന്നാലുള്ള വററിന്നുടെ
വിഷ|യങ്ങളെഭുജിക്കുന്നുജാഗരകാലത്തിലും|ഇങ്ങിനെകൎമ്മഫ
ലാപെക്ഷയാശരീരിണാം| കൎമ്മകൎത്താവായ്ഭോക്താവായ്ഭവിച്ചി
യങ്ങുന്ന|കാരണംജീവനെന്നു ചൊല്ലുന്നുമൂഢചിത്ത| ന്മാരാ
യുള്ളവൎക്കെന്നും ജീവനെന്നറികെടൊ |പ്രാണെങ്കൽസുഷുപ്തി
യിൽബുദ്ധിയിൽചക്ഷുസ്സിങ്കൽ| കായത്തിൽഗൃഹക്ഷെത്രവ
സ്തുവെന്നവററിങ്കൽ| ഭാവങ്ങൾഭവിക്കുന്നുഞാനെന്നുജീവന
പ്പൊൾ|ഭാവസംബന്ധങ്ങളാംസംസാരംഭവിക്കുന്നു| ദെഹവു
മെന്റെപുനരിന്ദ്രിയങ്ങളുമെന്റെ|ദെഹംഞാനെന്നുതന്നെനി
നച്ചുചെയ്തീടുന്ന|കൎമ്മങ്ങൾകൊണ്ടുംഭാവംകൊണ്ടുംജീവനുപൂൎവ്വ
കൎമ്മവാസനയാലെബന്ധനായ്നിരന്തരം| ജന്മവുംമരണവുംവ
ന്നനുഭവിക്കുന്നു|തന്മായാഗുണമനുസരിച്ചുവസിക്കയാൽ|നി
ത്യനാകുന്നൊരാത്മാതനിക്കുജനിമൃതി| ദുഃഖമുണ്ടാമൊകൎമ്മബ
ന്ധനായ്വന്നിടുമൊ| നിഷ്ക്രിയൻനിഷ്കാരണൻനിൎഗ്ഗുണൻനി
രാമയ| നിഷ്പ്രകാരെണനാമഞ്ചൊല്ലുവാനെന്തുമൂലം| എവംചി
ന്തയിലറിയാതെ ചക്രത്തെപ്പൊലെ| മെവീടും സംസാരികൾ
ക്കൊരുകാലത്തിലും| ജീവനെന്നുള്ളബന്ധഭാവവും പൊക
യില്ല| സൎവ്വകാലവുംകൎമ്മബന്ധനായ്വന്നുകൂടും| തന്നെത്താനറി
യെണമെന്നുചൊല്ലീടുന്നതു തന്നെസത്യമെന്നൊൎത്തു കണ്ടാലു
പരമാൎത്ഥം| തന്നെത്താനറിയുന്നതാരുവാനവനീശൻ|പിന്നെ
യില്ലവനൊരുജന്മവുംദുഃഖങ്ങളും| ഇക്കാണാകുന്നശരീരങ്ങളും
പ്രപഞ്ചവും|ദുഃഖവുംസുഖങ്ങളുംസകലെന്ദ്രിയങ്ങളും| മിത്രവുമ
മിത്രവുംപുത്രരുംധനങ്ങളും| ഭൃത്യരുംസ്ഥാനങ്ങളും മററുമൊരൊ
ന്നിങ്ങിനെ| ഉൾത്തളിരിങ്കൽതൊന്നീടുന്നതൊക്കയുംമായാ| ക
ല്പിതമതുനിത്യമല്ലസത്യവുമല്ല| സത്യമാകുന്നതാത്മാവാനന്ദാത്മ
കൻപരൻ|നിത്യനവ്യയൻനിഖിലാധാരൻനിരാധാരൻ| നി
ഷ്കളൻനിരഞ്ജനൻ നിൎഗ്ഗുണൻനിരാമയൻ| മുക്തനാംമുക്തി
പ്രദൻപരമൻപരമാത്മാ| ഉള്ളതൊന്നിതെന്നറിഞ്ഞീടുകമനൊ

ഹരെ| തല്ലകമററുള്ളവമിത്ഥ്യയെന്നറിഞ്ഞാലും| മിത്ഥ്യാഭൂത മായുള്ളകാരിയ മിനിയുംകെ| ളുത്തമെനിനക്കാത്മ തത്വത്തെ ബൊധിപ്പാനാ|യസ്സത്വാദിഗുണത്രയംവ്യക്തമാക്കീട്ടുജൊ ഗുണ| യുക്തമായിബ്രഹ്മാ വിരാട്ടിങ്കലു മുണ്ടായ്വന്നു| വിഷ്ണുവും ഹിര ണ്യഗൎഭാംശമാസ്സത്വഗുണൊ|ല്കൃഷ്ടനായുണ്ടായ്ത്തു ൎദ്രൻതാനുമീശ്വ രാംശത്താൽ| ഉത്ഭവിച്ചിതുതമൊഗുണമാശ്രയിച്ചെവ| മുത്ഭ വസ്ഥിതിസംഹാരങ്ങളെച്ചെയ്യാനായെ| ഇങ്ങിനെപ്രപഞ്ച മു ണ്ടാകുന്നതറിഞ്ഞാലും| പിന്നെമററാവരണശക്തികാരിയംകെ ൾക്ക| ०രംശ്വരനെയുമാത്മജ്ഞാനമുള്ളവരെയും| ചെററുംബൊ ധിച്ചീടാതെമററുജീവന്മാരെയും| ആത്മദെഹാദിപഞ്ച കൊശ ങ്ങളിവറെറയും| ആത്മികപദാൎത്ഥങ്ങളായ്മററുള്ളവറെറയും|രൂ പാഭിധാനപ്രപഞ്ചത്തെയും ബ്രഹ്മത്തെയും| എതുമെ തിരിയാ തെകാളരാത്രിയെപ്പൊലെ| ഒക്കവെമറച്ചീടുംശക്തിയുംരണ്ടായ സ|ത്വാവരണവുമഭാനാവരണവുമെവം| ആവരണയായുള്ള ശക്തികാരിയംസംസാ|രാമയദുഃഖഹെതുബന്ധ മെന്നുമല്ല| പ്രപഞ്ചവൃക്ഷത്തിൻെറബീജമായതുമവൾ। ഭ്രമംതീരുവാനി ന്നുംകെട്ടാലുന്തെളിഞ്ഞുനീ| അസത്വാവരണവുമഭാനാവരണ വു| മസത്താകുന്നിതുരണ്ടുംപിന്നയുംരണ്ടായി| വസ്തുനാസ്തി യുംവസ്തുനഭാതിയെന്നുമുള്ള| വസ്തുവെമറച്ചിരുന്നീടുന്നകാൎയ്യം രണ്ടും| നാസ്തിയുന്നഭാതിയുമായുള്ളരൂപംരണ്ടും|തത്വജ്ഞാനെന്ന നശിച്ചീടുമെന്നറിഞ്ഞാലും| തത്വജ്ഞാനവുംരണ്ടായുണ്ടതിൽ പ രൊക്ഷജ്ഞാ| നത്തിനാൽനശിച്ചീടുമസത്വാവരണവും|നാസ്തി യെന്നതുനശിച്ചീടുമന്നെരംവസ്തു| അസ്തിയെന്നനുഭവ സി ദ്ധിയുമുണ്ടായ്വരും|അസത്വാവരണവുന്നശിക്കുംനഭാതിയാ| മ സത്തുണ്ടതുമപരൊക്ഷജ്ഞാനത്തിനാലെ| ക്ഷയിക്കുമപ്പൊളഭാ നാവരണവുംനാശം| നയിക്കുംബ്രഹ്മമസ്തി ഭാതിയെന്നപ്പൊ ൾവരും| നാസ്തിയുന്നഭാതിയുന്നശിച്ചാലാവരണ| ശക്തിയും നശിച്ചീടുമാനന്ദാപ്തിയുമുണ്ടാം| തത്വജ്ഞാനവും രണ്ടുണ്ടെന്നു ചൊന്നതിൽമുൻപു| വസ്തുവെഗുരുമുഖമാക്കിത്തിരിച്ചറിവതു| നാ സ്തിയെനശിപ്പിക്കുംപരൊക്ഷജ്ഞാനമിതെ|ന്നൊൎത്തു കാണിതു

തന്നെശ്രവണമാകുന്നതു| ശ്രവണത്തിനാലാത്മാവിന്നവണ്ണ മെന്നനു|ഭവമാസ്സരുവതിനുചിതമുണ്ടായീടും| ശ്രവണത്തിനാ ലറിയപ്പെട്ടൊരാത്മാവിനെ| മനനത്തിനാൽ വിചാരിച്ചാൽ സംശയംതീരും| ശ്രവണമനനംകൊണ്ടാത്മാവു ഞാനെന്നെ ന്നൊ|രറിവുണ്ടാകുമപരൊക്ഷജ്ഞാനവുമതാം| ആത്മാവെയറി യുമ്പൊളനൎത്ഥനിവൃത്തിയും|ആനന്ദാപ്തിയുംസിദ്ധിച്ചീടുമെന്ന റിഞ്ഞാലും| അജ്ഞാനമാവരണംവിക്ഷെപംപിന്നെപരൊ|ക്ഷ ജ്ഞാനമപരൊക്ഷജ്ഞാനവുമനന്തരം| അനൎത്ഥനിവൃത്തിയു മാ നന്ദാപ്തിയുമെവ|മവസ്ഥയെഴണ്ടല്ലൊ ജീവനു സുമംഗലെ| അദ്ധ്യാരൊപവുമപവാദവുംമായതന്റെ|മിത്ഥ്യയായുള്ള കാൎയ്യ ഹെതുവുന്നിവൃത്തിയും| കാരണംസത്യംകാൎയ്യമസത്യം ബ്രഹ്മം സത്യം|കാരിയംമായാകാൎയ്യമസത്യമാഗന്തുകം| മായക്കു പൎയ്യായ ശബ്ദങ്ങളായുലതുണ്ടു| കാൎയ്യങ്ങളതുംനാമരൂപങ്ങൾ പൊലെവ രും| വിദ്യയുമവിദ്യയുംമിത്ഥ്യയുംതമസ്സുമ|വ്യക്തവുംപ്രധാനവു മിങ്ങിനെചൊല്ലീടുന്നു| ഇത്തരംപലതായിട്ടെങ്കിലും മഹാമാ യാ|ശുദ്ധയുംമലിനയുമായിട്ടുഭവിക്കുന്നു| ശുദ്ധയായുള്ള ദയാ സംസാരാമയംതീൎത്തു| മുക്ത്യൎത്ഥയാകുംപിന്നെമിത്ഥ്യയാംമലിന യും| തന്റെഗുണങ്ങളാലൊന്നുമെ തിരിക്കാതെ| നിൎണ്ണയമവ സ്തുതാംവസ്തുതാമെന്നാക്കുന്നു| നിൎഗ്ഗുണെസഗുണവും കെവ ലെദ്വൈതിഭാവ|നിശ്ചയത്വവുമുണ്ടാക്കുന്നു ഭ്രാന്തിയെപ്പൊലെ രജ്ജുവെസ്സൎപ്പമെന്നുംശുക്തിയെത്താരമെന്നും|വസ്തുവെത്തിരി യാതെതൊന്നിക്കുന്നതുപൊലെ| അവസ്തുഭൂതമായ ലൊകങ്ങൾ പതിന്നാലു|മവററിലുള്ള ചരാചരങ്ങളഖിലവും| അവശ്യന്നി ത്യമെന്നൊത്തനൎത്ഥഹെതുവായൊ| രവിദ്യൊപാധികളിൽ മമ ത്വമുണ്ടാകയാൽ| സമൃദ്ധിവെണമിനിക്കെന്നുമെന്നുടെ പുത്ര| കളത്രഭൃത്യാദികൾക്കാശ്രയംഞാനെന്നെന്യ്യമ|റെററാരുത്തനില്ലാധ നധാന്യാദിവസ്തുക്കളെ| ഭരിച്ചീടുവാനെന്നുമെന്നുടെദെഹം ന ന്നാ|യ്യരിച്ചീടുവാനെന്നുമെന്നുടെദെഹംനന്നാ|യ്യരിച്ചീടണമ പായങ്ങളെസൂക്ഷിച്ചിട്ടു| വസിച്ചീടണം മരിപ്പൊളുവുംമനൊ ജ്ഞമാ|യ്യമിച്ചീടണമിഹലൊകസൌഖ്യങ്ങളെല്ലാം|ഭുജിച്ചീടണ

ന്മാരൊസല്ക്കൎമ്മങ്ങളെച്ചെയ്തു|രമിച്ചീടണംസ്വൎഗ്ഗ മിങ്ങിനെമാ
യാബലാ|ലവസ്തുവസ്തുവാക്കികല്പിച്ചുഭ്രമിപ്പിക്കും| മിത്ഥ്യയാം
മലിനയായുള്ളൊരുമായാകാൎയ്യം|സത്യമെന്നൊൎത്തു വസിച്ചീടു
വൊരക്കൊരുനാളും| നിത്യനാമാത്മസ്വരൂപത്തെയും കണ്ടുകിട്ടാ|
മുക്തിസ്വപ്നത്തിൽപ്പൊലുംസംഭവിക്കയുമില്ലാ| ഭുക്തിയുംസുഷു
പ്തിയുംമൈഥുനവിഹാരവും|വൃത്തികളിവചെയ്തു കാലങ്ങൾകഴി
ക്കയും|സത്വരംജനിക്കയുംവൃത്തികൾകഴിക്കയും|ചത്തുപൊകയു
മഥാപിന്നെയുമതുപൊലെ|പൂൎവ്വജന്മനികൎമ്മമെങ്ങിനെയെന്നാ
ലതു| സൎവ്വമനന്തരംജന്മത്തിലനുഭവം| മുജ്ജന്മകൎമ്മഫലമി
ജ്ജന്മന്തന്നിൽഭുജി|ച്ചിജ്ജന്മകൎമ്മഫലമിന്നിമെൽജന്മത്തിലും
ജന്മങ്ങൾതൊറുംഫലാപെക്ഷപൂണ്ടജ്ഞാനമാ| യ്ക്കൎമ്മങ്ങൾചെ
യ്തുസംസാരാംബുധൌനിമഗ്നരായി|എങ്ങുമെമറുകരകാണാതെ
വലയുന്നൊ|രിങ്ങിനെമലിനതൻവശന്മാരറികെടൊ|ശുദ്ധയും
മലിനയുമിങ്ങിനെഭവിക്കുന്നു| മുക്തിക്കുംജന്മാദി ദുഃഖത്തിനും
കൎത്തവ്യമായി|ചിത്താകുമാത്മസ്വരൂപന്തന്നെജഡമായ|തത്വ
ങ്ങളായുംമായാനാമമായിരിപ്പതും| എന്തിന്നെന്നതുംമുന്നെപറ
ഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലൊബാലെ| ലൊകസൃഷ്ട്യാദിക്രമഹെതുനാപലപല|രൂ
പനാമങ്ങളംഗികരിച്ചുശിവവിഷ്ണു| രൂപികളായുംഗ്രഹക്ഷെത്ര
ങ്ങൾതൊറുമൊരൊ| മൂൎത്തിഭെദങ്ങൾകൈക്കൊണ്ടീശ്വരന്മാരാ
യുറച്ചു| മൃൽശിലാദാരുക്കളാംപ്രതിമാദികളിലും| വ്യാപൃമാസ്പ്രകൃ
തികാൎയ്യാൎത്ഥമായ്ക്കൊണ്ടിന്നിതെ| ന്നൊൎത്തുകാണെടൊജീവെശ്വ
രന്മാരുടെഭെദം| ജീവനീശ്വരനാത്മാവിങ്ങിനെ ചൊല്ലീടുന്ന|
തൊക്കയും മഹാമായാകാൎയ്യമായിരിപ്പൊന്ന| കാരണനായപര
മാത്മാവെന്നിയെമായാ| കാരിയമെല്ലാംപൊയ്യാകുന്നിതെന്നറി
ഞ്ഞാലു|മാത്മാവൊന്നചെതനമായിട്ടുംപലതായു| മാത്മചൈത
ന്യമൊന്നുപലജീവന്മാരായും| വന്നീടുന്നതുനിരൂപിച്ചുകാണു
മ്പൊൾഭെദ|മിന്നവണ്ണമെന്നറിയായ്വരുമതുംകെൾക്ക| ആത്മാ
വുമനാത്മാവുന്തമ്മിലുള്ളൊരുഭെദ| മാകാശംപൃഥിവിയുമെന്നതു
പൊലെവരും|ആത്മാവാകാശതുല്യമനാത്മാവനീസമം|ആത്മാ
നാത്മഭെദങ്ങളെവമെന്നറിയണം|ആകാശത്തിനുഗുണമുണ്ടൊ

കകൊണ്ടിട്ടാത്മാ|വാകാശംപൊലെങ്കിലുംഗ്രണവാനല്ലതാനു|നി
ഗ്ഗുണൻനിരഞ്ജനൻ നിഷ്കളൻനിരാമയൻ| മഗ്ഗുണഹീനന്മാ
യാരഹിതൻപരബ്രഹ്മം| സച്ചിദാനന്ദസ്വരൂപൻ സനാതന
ൻപര|നച്യുതനഖണ്ഡനവ്യക്തനാദ്യന്തഹീനൻ|സത്യജ്ഞാനാ
ത്മാപരമാത്മാസൎവാത്മാവാത്മാ| നിത്യനദ്വയനെന്നുബൊധി
ക്കവഴിപൊലെ|അവനീസമമാകുമനാത്മാവജ്ഞാനമാ| യന്റത
ജഡ ദുഃഖമൊഹാന്ധകാരങ്ങളായി| ഗൊഷ്ഠംഗൊപുരങ്ങളുംമ
ണ്ഡപംഗൃഹങ്ങളും| ക്ഷെത്രങ്ങൾഘടശരവാദി ഭാണ്ഡങ്ങളെ
ന്നും| ധാത്രീമണ്ഡലമൊന്നാകുന്നുയെങ്കിലുമതിൽ| പെരുനാ
മങ്ങൾപലതിങ്ങിനെചൊല്ലുംപൊലെ| ആത്മാവല്ലാതെയുള്ളകാ
ൎയ്യമാമനാത്മാവു|മാത്മതുല്യമാഷ്ടലതായിട്ടുഭവിക്കുന്നു| ആകാശ
മൊന്നുഘടാകാശം കുഡ്യാകാശവും|ഗൊപുരാകാശംമഹാകാശം
മെഘാകാശവും| ആകാശത്തിനുപലനാമരൂപങ്ങളുള| വാസ്തവ
മുപാധിഭെദങ്ങളാലതുപൊലെ|ആത്മാവുമനാത്മാവിൻകാൎയ്യമാ
മുപാധിക| ളിൽപ്പലതായിവ്യവഹരിക്കപ്പെട്ടുന്നിതു|തൊയമൊ
ന്നതും.പലനാമമായ്ചൊല്ലീടുന്നു | സൂൎയ്യമണ്ഡലമൊന്നുപലതാ
യ്ക്കാണാകുന്നു|!ആയതുപൊലെയാത്മാപലതായചെതന| കാൎയ്യ
മായിട്ടുമുപാധികളിൽപ്രകാശിച്ചു|തന്നുടെചൈതന്യത്താൽജഡ
തപങ്ങളായും|നന്നായ്ശൊഭിപ്പിച്ചുതാനൊന്നിലുംകൂടിടാതെ| നി
ന്നിട്ടുമവ്യാകൃതനായ്ഗുണഹീനനായി| ട്ടെന്നതുധരിച്ചാലുമിനി
യുംകെട്ടീടുക| ആത്മാവിനൊന്നിനൊട്ടു മൈക്യതയില്ലചെററു|
മാത്മാവുതന്നെപരമാത്മാവെന്നറിഞ്ഞാലും|പരമാത്മാവുതന്നെ
ജീവാത്മാവാകുന്നതും|വാരിയുംഘടൊദരപൂരവാരിയുംപൊലെ|
സത്യവുമനിത്യവുമിങ്ങിനെരണ്ടില്ലെക| വസ്തുവുള്ളതുനിത്യമാ
യുള്ളസത്യമെന്നും| ചിത്തത്തിലറിയുമ്പൊളജ്ഞാന മയമായ|
മിത്ഥ്യാകാരിയമില്ലെന്നാസ്ഥതമതുനെരം| തത്വാൎത്ഥവിജ്ഞാനവു
മുണ്ടായ്വന്നീട്ടുമപ്പൊൾ| ചിത്തവുമെകാഗ്രമായാനന്ദസ്വരൂപ
നായി| നിത്യനാകുന്നജീവൻ ജീവൊഹമഹംബ്രഹ്മ| മസ്മി
ബ്രഹ്മാഹമെന്നുള്ളൊരനുഭവംവന്നു| സിദ്ധിച്ചീട്ടുമ്പൊൾജീ
വമുക്തിയുംസായുജ്യമാം| മുക്തിയുംവരുംപിന്നെജന്മവുമുണ്ടായ്വ

രാ। ഉത്തമെനീയുമനിത്യാൎത്ഥമായുള്ളമായാ।തത്വാൎത്ഥമറിഞ്ഞുകമാനസയായിസ്സദാ। ഭക്തിശ്രദ്ധകൾരണ്ടുമല്ലാതെ മററുള്ളൊരു। വൃത്തികൾനിനക്കാതെശ്രദ്ധയായബന്ധാൎത്ഥ। സിദ്ധിയെപ്രാപിപ്പാനായുദ്യൊഗന്തുടൎന്നാലും। ശ്രദ്ധയൊടിനിയുംനീകെട്ടുകൊണ്ടാലുംബാലെ।ദുഃഖവുംജന്മംകൎമ്മംരാഗവുമഭിമാനം। ചൊല്ലൊങ്ങു മവിവെകമജ്ഞാനമെന്നീവണ്ണം। എഴുണ്ടന്യൊന്യഹെതുഭൂതമായ്യീവൻതനി। ക്കെഴുംഞാൻചൊല്ലിടുവൻകെട്ടാലും മനൊഹരെ। ഐക്യമൊന്നിലുമില്ലാതിരിക്കുമാത്മാവിനു। ദുഃഖമുണ്ടെന്നുതൊന്നീടുന്നതജ്ഞാനംതന്നെ। മായൊപാധികളായദെഹത്തിലിരിക്കയാൽ। കായസംബന്ധങ്ങളാംകൎമ്മവ്യാപാരങ്ങളാൽ। ദെഹദെഹികൾരണ്ടുമൊന്നെന്നുസംകല്പിച്ചു। ദെഹിയാമാത്മാവിനുസംബന്ധമുണ്ടാക്കുന്നു। ആത്മാവുനിരഞ്ജനനാകയാലൊന്നിങ്കലും। ആസക്തിക്യമില്ലപരമാനന്ദമത്രെനിത്യം।ജീവനുദുഃഖംസ്വാഭാവികമായുള്ളുവെന്നാൽ।പൊകയില്ലെല്ലൊശീലമെങ്ങിനെകളയുന്നു। കായമുള്ളളവുതൻശീലവുമിരുന്നിടും। കായത്തിനുടെരസഗന്ധങ്ങളതുപൊലെ। കായമാംസ്വരൂപവുംശീലമാംസ്വഭാവവു।മെകമായിരിക്കയാൽ പൊകയില്ലൊന്നുകൊണ്ടും।പൊകുന്നതാകിൽസ്വരൂപംനശിച്ചെന്ന്യമററു। പൊകുന്നതില്ലസ്വഭാവന്തന്നെയൊന്നുകൊണ്ടും।വെല്ലമാംസ്വരൂപത്തിൽമധുരസ്വഭാവത്തെ। തള്ളണമെങ്കിൽവെല്ലമെപ്പെരും പൊയീടണം।നിംബപത്രത്തിൻസ്വഭാവികമായുള്ളകൈപ്പു।നന്നായ്പൊകണമെങ്കിലിലകൾപൊയീടണം। എന്നതുപൊലെജീവാത്മാവിനുസ്വഭാവിക। മെന്നുകല്പിച്ചാലതു പൊകയില്ലൊരുനാളും।പൊകണമെങ്കിൽ സ്വരൂപംനശിക്കണമപ്പൊ;ളായതുകൊണ്ടുശ്രുതിഭെദവുമുണ്ടായ്വരും। ആത്മാവുനിത്യനെന്നുമനന്തനെന്നുമുള്ള। താല്പൎയ്യാൎത്ഥവുംവിപരീതമായ്വരുമെല്ലൊ। ദുഃഖങ്ങളെല്ലാമന്തഃകരണധൎമ്മമെന്നു। വൃത്തിജ്ഞാനെനവിചാരിച്ചുകണ്ടെറിയുമ്പൊൾ।ആത്മാവിനില്ലദുഃഖമുണ്ടെന്നുതൊന്നുന്നതും। ആത്മാവെമനസ്സറിഞ്ഞീടുന്നീലതുമൂലം। ഉള്ളതുപൊകയില്ലെന്നുള്ളതുബൊധിപ്പാനാ। യുള്ളൊഞാൻപറഞ്ഞീടാമിനിയുംകെട്ടുകൊ

ൾക|അഗ്നിക്കസ്വാഭാവികമായുള്ളൊരുഷ്ണപ്രഭാ| മഗ്നമാക്കുവാ
ൻമണിമന്ത്രാദിപ്രതിബന്ധ| സൽക്രിയകളെച്ചെയ്തു ശൈത്യ
ത്തെവരുത്തിയാൽ| തല്ക്കാലംപാൎക്കുംകൎമ്മശക്തിപൊവൊളംപി
ന്നെ| ശ്രുക്ഷ്മന്നിതാനുമതിതീഷ്ണമായ്ജ്വലിച്ചുടൻ| തൽക്ഷണമു
ഷ്ണതപവുംവന്നീടുമതുപൊലെ| ആത്മാവുതനിക്കുദുഃഖം സ്വഭാ
വികമെന്നൊ| ത്തുല്കൃഷ്ടകൎമ്മങ്ങളെകൊണ്ടതുനശിപ്പിച്ചാൽ| മു
ക്തിയായുള്ളസുഖസിദ്ധിയുമുണ്ടാംകൎമ്മ| ശക്തിപൊമതുനെരം
മുക്തിയുംനശിച്ചീടും| പിന്നെയുംപൂൎവ്വകൎമ്മവാസനപൊലെ ദുഃ
ഖം|വന്നനുഭവിച്ചീടുംജീവനുസുമംഗലെ| ദെഹധൎമ്മങ്ങളെല്ലാ
മാത്മധൎമ്മമെന്നു മി| ദ്ദെഹംഞാനെന്നുംനിനച്ചോരൊരൊ കൎമ്മം
മായാ|മൊഹിതന്മാരാച്ചെയ്തുകൊണ്ടുജന്മാദിദുഃഖം| ദെഹിയാമാ
ത്മാ വിനുണ്ടാകുന്നിതജ്ഞാനത്താൽ| രാഹുഗ്രസ്തെന്ദുസൂൎയ്യമ
ണ്ഡലങ്ങളെപ്പോലെ|ദെഹിയുംദെഹങ്ങളിൽവാഴുന്നുനിസ്സംഗ
നായി|നിത്യനാസ്സിരാമയനാകുമാത്മാവിനൊരു|ദുഃഖമില്ലൊന്നു
കൊണ്ടുമൊരുകാലത്തിങ്കലും| കൎമ്മങ്ങൾചെയ്കിട്ടതുകൊണ്ടുദെ
ഹവുമുണ്ടാം| കൎമ്മവുംദെഹവുംകൈക്കൊണ്ടിരുന്നെ ചെയ്തീടാ
വു| ദെഹമുണ്ടെങ്കിൽദുഃഖമുണ്ടതുദെഹത്തിനു| ദെഹിയാകുന്ന
ജീവൻതനിക്കില്ലതുനൂനം| നിഷ്കളനെന്നാകയാൽകൎമ്മംചെയ്യു
ന്നൊനല്ല|നിത്യനാകയാൽജന്മമൃത്യുദുഃഖവുമില്ല|നിൎഗ്ഗുണനെന്നാ
കയാലൊന്നിനുംകൂട്ടന്നൊ|നല്ലഭയനെന്നാകയാൽനിസ്സഹായ
നുമായാൽ| നിൎമ്മലനെന്നാകയാലനാദിയായമായാ|തന്മലവിര
ഹിതനായിമെവീടുന്നവൻ|ആദ്യനവ്യയനജ നഖിലാധാരൻ
പരൻ|വെദ്യനല്ലാതപരമാനന്ദൻവെദാത്മകൻ | നിശ്ചലൻ
നിരാമയൻ നിഗമാന്താൎത്ഥവെദ്യൻ| സച്ചിൽ ബ്രഹ്മാത്മാ
സകലാധാരൻനിരാധാരൻ|യൊഗെശനീശനമൃതാത്മകൻനി
യമിനാം|യൊഗിനാംഹൃദിസ്ഥിതിചെയ്തീടുംപരിപൂൎണ്ണൻ| ആ
ത്മജ്ഞാനികൾക്കാത്മബൊധത്തെനൽകുന്നവൻ| ആത്മാവെ
ങ്ങിനെയിരിപ്പൊനെന്നു ധരിക്കെടൊ| ജീവനു മാത്മാവെന്നു
ഞ്ചൊല്ലുന്നൊന്നൊന്നുതന്നെ|ജീവാത്മാതന്നെ പരമാത്മാവായീ
ടുന്നതും| മായൊപാധികൾപലതാകയാൽപലജീവ|ന്മാരെന്നു

ചൊല്ലുന്നതുനെരല്ലെന്നറിയണം। ഉൾത്തളിർകൊണ്ടു വിചാ
രിച്ചുകണ്ടാലുന്നിയു।മൃത്തമെനിനക്കാത്മ ബൊധമുണ്ടായിട്ടുവാ
ൻ। നിർവികാരിയായ്സർവ്വസാക്ഷിയാം കൂടസ്ഥനാ। യ്സ്വാത്മാവാ
യൊരാത്മാവദ്വയൻനിരാമയൻ। എന്നതുബൊധിയാതെ ത
ന്നെത്താൻവഞ്ചിപ്പതു।നന്നല്ലാമായാഭ്രാന്തിവർദ്ധിക്കമതുമൂലം।
പരിപൂർണ്ണനായുള്ളപരമാനന്ദൻനിജ।ഹൃദയാംബുജത്തിങ്കലി
രുന്നീടുന്നുസദാ। നെറിയൊടതുള്ളതെന്നറിയുന്നില്ലിന്നാരും।
പരയാകുന്നമായാമൊഹാന്ധന്മാരാകയാൽ। ഗണനായകനെ
ന്നും വാണിമാതെന്നുംവിഷ്ണു ഭഗവാനെന്നുംരമാദുർഗ്ഗാ പാർവ്വതി
യെന്നും। പലമൂർത്തിഭെദമായൊന്നീടുന്നതും മറ്റു।ശിലാദാരുക്ക
ളായപ്രതിമാദികളിലും। വ്യാപിച്ചമൂർത്തിഭെദാൽ കണ്ടിടുന്നതും
സർവ്വ।വ്യാപ്തനാംപരമാത്മാ തന്നകക്കാമ്പിൽസദാ। ഇരുന്നീടു
ന്നജഗന്നാഥനെന്നറിയാതെ।തിരഞ്ഞിടുന്നിതവിടവിടെ മൂഢ
ന്മാരായി। ധാത്രിമണ്ഡലന്തന്നിലുള്ളൊരുപ്രതിമാദി। ക്ഷെത്ര
ങ്ങളെല്ലാമറിഞ്ഞീടുന്നുവഴിപൊലെ। ക്ഷെത്രത്തിനുള്ളിലുണ്ടെ
ന്നൊർക്കുന്നിതന്നെരത്തും। ഗാത്രത്തിലിരിപ്പുള്ളതറിയുന്നില്ലതാ
നും। ഗാത്രശുദ്ധിക്കജലന്തന്നിൽസ്നാനവുംചെയ്തു। ക്ഷെത്രത്തി
ലപ്രദക്ഷവലംവച്ചീടുന്നിതുസദാ। മൂർത്തിയെതൈവിടെയെന്നാല
തൊർത്തറിയുന്നു। ശാസ്ത്രങ്ങൾകണ്ടിട്ടൊരൊതരാമാഭ്രമിക്കുന്നു।
അപ്പൊഴമഭിമാനമുൾപ്പൂവിലുണ്ടാകയാൽ। ചിത്സ്വരൂപനെ യ
റിയുന്നിലസുമംഗലെ। രാഗാദിദൊഷങ്ങളാലശുദ്ധിഭവിച്ചൊ
രു।മാനസവചനദെഹങ്ങൾക്കശുദ്ധ്യർത്ഥമായി। തൊയത്തിൽമു
ഴുകുന്നമാനുഷന്മാരെപ്പൊലെ। മായാമൊഹിതന്മാരില്ലാരുമെന്ന
റികെടൊ। മാനസംപവിത്രമാക്കീടണമെങ്കിലഭി। മാനമെന്നു
ള്ളതില്ലാതാകണംമനസ്സിങ്കൽ। രാഗാദിദൊഷങ്ങളെ യുണ്ടാക്കു
മഭിമാനം।വെറായിടുമ്പൊൾ മനസ്സുംവിശുദ്ധമായീടും। മാന
സംപവിത്രമായിടുമ്പൊൾദെഹശുദ്ധി। താനെവന്നീടുംസ്നാനം
ചെയ്യെണമെന്നില്ലെടൊ। കായത്തിൽപറ്റിടുന്ന പങ്കങ്ങള
ശെഷവും। തൊയത്തിൽസ്നാനഞ്ചെയ്യാൽ പൊയിടു മതെന്നി
യെ। ഉള്ളകത്തുളവാകുംദൊഷങ്ങൾപൊകുന്നില। ഉള്ളംനന്നാ

വാൻരാഗദ്വെഷാദിപൊയിടണം। രാഗാദിദൊഷമെല്ലാംപൊ
കണമിനിക്കെന്നു। നാവിനാലുരപ്പതുകൊണ്ടു പൊകയില്ലെതും
വാക്കന്ന്യംമനസ്സന്ന്യംകായകൎമ്മങ്ങളന്ന്യ। മാക്കികൊണ്ടുള്ളവാക്യം
ദൊഷ്ഠിനുസമമത്രെ। മാനസവചനദെഹങ്ങളെ യൊന്നാക്കി
ത്ത। ന്മാനസത്തിനാൽവിചാരിക്കണമിനിക്കിനി। രാഗാദിദൊ
ഷങ്ങളെനീക്കുവാനെന്തുനല്ലു। ന്നാകാംക്ഷയൊടുപറഞ്ഞീടണ
മനന്തരം। കായധൎമ്മങ്ങളായകൎമ്മങ്ങളാത്മധൎമ്മ।മായിട്ടു നിനയാ
തെഭഗവൽകഥകളെ। ആവൊളംകെട്ടുവിചാരിച്ചു മുൾപ്രെമാ
ന്വിതം। നാവിനാലുരചെയ്യുമിങ്ങിനെചിലദിനം। കഴിഞ്ഞീടു
മ്പൊൾനിത്യാനിത്യവസ്തുക്കൾതാനെ। തിരിഞ്ഞുവരുമപ്പൊളഭി
മാനവുംനീങ്ങും। അഭിമാനംപൊയ്യിട്ടാലവിവെകവുന്നാശ। മദ
വദ്രാഗാദിദൊഷങ്ങളുംനശിച്ചീടും। ചിത്തവുമതുനെരംശുദ്ധമാ
യീടുംപിന്നെ। ചിത്തിൻറസാന്നിദ്ധ്യവു ന്തത്വബൊധവുമു
ണ്ടാം। മാനസംവിശുദ്ധമായിട്ടുമ്പൊൾദെഹത്തിനു। താനെവ
ന്നീടുംമെദ്ധ്യസ്നാനംചെയ്യില്ലെങ്കിലും। മാനിനീമണെ നീയും
രാഗാദിദൊഷങ്ങളെ। മാനസംതന്നിൽനിന്നുനീക്കുവാൻ വെ
ലചെയ്ക। മാനസവചനദെഹങ്ങളാലായവണ്ണം। ജ്ഞാനമുണ്ടാ
വാൻവെലചെയ്യാലുമതുനെരം। രാഗാദിദൊഷങ്ങളു മാകവെ
നശിച്ചീടും। വെഗെനവിജ്ഞാനവുമുണ്ടാമെന്നറികെടൊ। വി
ജ്ഞാനമുണ്ടായ്വന്നാ ലജ്ഞാനമകന്നീടും। അജ്ഞാനം നശിക്കു
മ്പൊൾജ്ഞാനവും പ്രകാശിക്കും। ജ്ഞാനമെന്നതു പരമാനന്ദ
സ്വരൂപനെ। മാനസത്തിനാലറിയപ്പെടുന്നതു തന്നെ। താന്ത
ൻറമനസ്സുകൊണ്ടാത്മാവെയറിയുമ്പൊൾ। സ്വാന്തവുമെകാഗ്ര
മായാനന്ദസ്വരൂപനാം ।ൟശ്വരനഹമെന്നു നിശ്ചയം വരു
മെന്നു। നിശ്ചയിച്ചാലുംവെദവാക്യങ്ങളിവയെല്ലാം। സത്യമെ
ന്നുറച്ചുകക്കാമ്പിങ്കൽ ഭക്തിയൊടും।തത്വജ്ഞാനാൎത്ഥിയായി ജീ
വിക്കശുഭപ്രിയെ। ജ്ഞാനമില്ലാതമൂഢന്മാരാകു മജ്ഞാനിനാം।
മാനസെരാഗാദികൾവൎദ്ധിക്കനിമിത്തമായി। മായാമൊഹിത
ന്മാരായ്കായധൎമ്മങ്ങളായ। കാൎയ്യങ്ങളാത്മധൎമ്മ മെന്നാക്കിക്കൊ
ണ്ടുനിജ। കായത്തിലിരുന്നിടുമീശ്വരനവിരതം।പായുന്നു ദിശി

ദിശിതെടുന്നകൎമ്മങ്ങളെ। പുണ്യക്ഷെത്രങ്ങളെതെ ന്നന്വെഷി
ച്ചറിയുന്നു। പുണ്യംവൎദ്ധിക്കുംകൎമ്മമറിഞ്ഞുചെയ്യീടുന്നു। ഭജി
ച്ചീടുന്നുചിലർസെവിച്ചീടുന്നുപൂജാ।കഴിച്ചീടുന്നാചിലർപൂജി
പ്പിക്കുന്നുചിലർ। ഭുജിച്ചീടുന്നുചിലർ ഭുജിപ്പിക്കുന്നു ചിലർ।
ദ്വിജത്വമുള്ളൊൎക്കൊക്കെ ദാനംചെയ്യുന്നുചിലർ। വിപ്രന്മാരെ
ല്ലാരെയുംവരുത്തീട്ടവരെക്കൊ।ണ്ടുൽകൃഷ്ടമായകൎമ്മങ്ങൾചെയ്യിപ്പി
ക്കുന്നുകെചിൽ। ഭുക്തിയുംപ്രതിഗ്രഹംവസ്ത്രവുംധനങ്ങളും।പ്ര
ത്യെകമവൎക്കഭിലാഷമെന്തന്നാലവ। തൃപ്തിവന്നീടുമാറു കൊടു
ത്തീടുന്നുപുണ്യം। വൎദ്ധിച്ചുമുക്തിലഭിക്കെണ മെന്നിച്ഛയൊ
ടെ। മുക്തിദാനൈകമൂൎത്തിപരനാംഭഗവാൻതൻ। ഉൾത്തളിരി
ങ്കലിരുന്നീടുന്നതറിയാതെ। പൃത്ഥ്വീദെവന്മാരാലെ ചെയ്യപ്പെ
ട്ടൊരുകൎമ്മ।ശക്തികൊണ്ടിനിക്കുസായൂജ്യമായിരിപ്പൊരു।മുക്തി
യെലഭിക്കെണമെന്നുചിന്തിക്കുംമൂഢ।ചിത്തന്മാരജ്ഞാനികൾ
ക്കധികാരികളെല്ലൊ।ഉള്ളകത്തിരിക്കുന്നൊരീശനെക്കണ്ടീടുവാ
ൻ। ഉള്ളിലെള്ളൊളമറിവില്ലാത്തമൂഢന്മാരായി। വെള്ളിമാമ
ലതന്നിൽവാഴുന്നപരമെശൻ। വെള്ളെരുതെന്നുള്ളൊരുവാഹ
നമതുമുണ്ടു। അദ്രിനന്ദനക്കനുരൂപനായനുദിനം।പുത്രന്മാരൊടും
കൂടിസുഖിച്ചുവസിക്കുന്നു। പാലാഴിതന്നിൽ ഫണിമെത്തമെ
ൽശയിക്കുന്ന। നീലവൎണ്ണനാംവിഷ്ണുഭഗവാൻനാരായണൻ।
ശ്രീമഹാലക്ഷ്മിയൊടും ഭൂദെവിയൊടുംകൂടി। സാമൊദംയൊഗ
നിദ്രാചെയ്യുന്നുജഗന്നാഥൻ। ഇപ്രകാരങ്ങളറിഞ്ഞീടുമപ്പൊഴുമു
ള്ളിൽ।സ്വപ്രകാശത്വംഭവിക്കുന്നീലമായാബലാൽ। ൟശന്മാ
ർപലരുണ്ടെന്നുള്ളൊരുമതംപൂണ്ടു।പെശുന്നുകലഹവും കൂടുന്നു
മതഭെദാൽ। അന്യമുള്ളവതാരമൂൎത്തികളെയുംപിന്നെ। മുന്നിട
ത്തിങ്കലുള്ളക്ഷെത്രങ്ങൾതൊറുമൊരൊ। പ്രതിമാദികളിലും പല
തായ്ക്കാണൊമപ്പൊൾ।അതുപൊലീശന്മാരുംപലതെന്നറിയുന്നു।
പ്രതിമാരൂപംപൊലെഭഗവൽസ്വരൂപവും। മതിയിലൊൎത്തു ക
ണ്ടുപലതായ്സെവിക്കുന്നു। തൃഷിതനായുള്ളവൻ ശീതളമായതൊ
യം। പഴുതെന്നുപെക്ഷിച്ചുദാഹശാന്തിക്കുപിന്നെ। മൃഗതൃഷ്ണാം
ഭസ്സുകൊണ്ടെന്നതിനെയുംപരി। ഭ്രമമാനസന്മാരാ യ്ക്കുടന്നീടുന്ന

പൊലെ। ഹൃദയനിലയനനാകുമീശ്വരംത്യക്താ। പ്രതിമാദിക ളിലുണ്ടെന്നൊൎത്തുസെവിക്കുന്നു। ഹൃദയംതന്നിലുണ്ടെന്നു ള്ളതു ബൊധിച്ചുള്ളിൽ। സ്മൃതിയുണ്ടാവാനൊരുകാരണംകെൾക്കപൊ ലെ। അരിമങ്ങളെന്നിവപൊടിച്ചങ്ങതിനാലെ।ഒരുമണ്ഡലമി ങ്ങതിലീശ്വരനെയും। ധ്യാനിച്ചുപൂജിക്കുന്നു മാനസംതന്നിൽ നിന്ന।താനന്ദപ്രദനാകു മാത്മാവെത്തന്നെപ്പിന്നെ। പൂജിച്ചു സമൎപ്പിച്ചാലുദ്വാസിപ്പിക്കുന്നതും। ബൊധിച്ചീടുകനിജഹൃദയെ മുന്നെപ്പൊലെ। കുംഭകധ്യാനംപിന്നെരെചകാൽ പ്രതിഷ്ഠയും। സംപ്രതി ഉദ്വാസനംപൂരകംകൊണ്ടുചെയ്യും। യാതൊരു സ്വരൂ പത്തെധ്യാനിച്ചീടുന്നുനിജ।ചെതസ്സിലുണ്ടാമപ്പൊ ളായതുസൃ ഷ്ടിയെല്ലൊ। പിന്നെമണ്ഡലന്തന്നിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കുമ്പൊൾ സ്ഥിതി। പിന്നെഉദ്വസിപ്പതുസംഹാരമാകുന്നതു। ഉത്ഭവസ്ഥി തിസംഹാരങ്ങളെച്ചെയ്യീടുവാൻ।ചില്പുമാനല്ലാതെമററാൎക്കാനു മെളുതാമൊ। അന്യതജഡദുഃഖാത്മകമായിരിപ്പൊരു। തനുതന്നാ ലെചെയ്യുന്നീലൊരുകാൎയ്യങ്ങളും। നിശ്ചെഷ്ടകാഷ്ഠമൊന്നും കാ ൎയ്യുന്നിലതുപൊലെ। നിശ്ശെഷദെഹങ്ങളും ചെഷ്ടിക്കുന്നീലാത ന്നെ। തന്നുള്ളിലിരിക്കയാൽ താന്തന്നെസൃഷ്ട്യാദികൾ। മൂന്നു ഞ്ചെയ്യുന്നുദെഹംഞാനല്ലശിവനഹം। ഇങ്ങിനെവിചാരിച്ചു ക ണ്ടാലുമാത്മാവിനെ।അന്യമെന്നുള്ളഭാവ മകലെക്കളഞ്ഞാലും। സൃഷ്ടിസ്ഥിത്യന്തങ്ങളെച്ചെയ്യാനായ്മെവീടുന്ന। സൃഷ്ടാവും മുകു ന്ദനുംപരമെശനുമഹം।ലൊകവുംചരാചരസ്ഥാവരജംഗമവും। ആകവെതാനാസ്ഥിരൂപവുമഹംതന്നെ। സൎവ്വസാക്ഷിയാ സ്സക ലാഗമസ്വരൂപനായി। നിൎവ്വികാരിയാംപരമാനന്ദൻസദൈവ ഞാൻ। ഞാൻതന്നെസമസ്തവുമെന്നുബൊധിക്കമായയാ। ഭ്രാന്തി കളെല്ലാംദ്ദൂരെകളകമനൊഹരെ। താന്തന്നെജഗത്തുകളായ തെ ന്നറിഞ്ഞാലും। താന്തന്നെജഗന്നാഥനായിരിപ്പതുംസദാ। താന്ത ന്നെസദാശിവബ്രഹ്മാനന്ദമായതും। ഭ്രാന്തികൊണ്ടങ്ങുമിങ്ങു മ ന്വെഷിക്കെണ്ടപൊലെ। ക്ഷെത്രത്തിനുള്ളിലുണ്ടെന്നൊൎത്തുകൊ ണ്ടനുദിനം।ക്ഷെത്രങ്ങൾതൊറും വലംവെക്കുന്നെന്തിനു വൃഥാ। ഗാത്രത്തിലിരിക്കുന്നതറിയപ്പൊകാഴ്കയാൽ। ക്ഷെത്രത്തെവലം

വെച്ചാൽകാണുന്ന വാറെങ്ങിനെ| ക്ഷെത്രത്തിലും മന്ത്രന്നി
ലുംഗൃഹത്തിലും|ഗാത്രന്തന്നിലുംമഹാകാശവദ്വ്യാപിക്കുന്നു|സ
ൎവ്വവ്യാപിനംസൎവ്വസാക്ഷിണം സൎവ്വാധാരം| സൎവ്വത്രപരിപൂ
ൎണ്ണമഖണ്ഡജ്യൊതിൎമ്മയം| സൎവ്വദെവതാമയംസച്ചിദാനന്ദംപ
രം| നിൎവ്വികാരണംപരമാനന്ദംനിത്യാനന്ദം| ഇങ്ങിനെയുള്ളപ
രമാത്മാവെനിജഹൃദ|യാംബുജംതന്നിലുണ്ടെന്നുള്ളതു ബൊധി
യാതെ| മന്നിടത്തിംകലുള്ള ക്ഷെത്രങ്ങൾതൊറുംനട| ന്നന്വെ
ഷിച്ചെന്നാൽകണ്ടുകിട്ടുകയില്ലബാലെ| മരവുംകല്ലുംചെമ്പുമി
രിമ്പുമിവകൊണ്ടു| പരിചൊടുണ്ടാക്കുന്നു ക്ഷെത്രങ്ങളതിനുള്ളി
ൽ| പ്രതിമാദികളുണ്ടാക്കീട്ടുവിപ്രന്മാരാൽ| കൃതമായൊരു പ്ര
തിഷ്ഠാകലശവുമാടി|പരമെശ്വരനിതെന്നുള്ളിൽ ധ്യാനിക്കകൊ
ണ്ടു| പരമാത്മാവുപ്രതിമകളിൽവ്യാപിക്കുന്നു| യാതൊരു സ്വ
രൂപമാസ്സിന്തിച്ചീടുന്നതെന്നാ| ലായതുപൊലെ പരചൈതന്യം
ശൊഭിക്കുന്നു| സാക്ഷാലുള്ളൊരുപരചൈതന്യ മൊന്നായതു|
ക്ഷെത്രങ്ങൾപലതിലുംപലതായ്ശൊഭിക്കുന്നു| കാശിയുംരാമെശ്വ
രംശ്രീരംഗംകുംഭകൊണം|കാമാക്ഷിഗയാപുരുഷൊത്തമം ഗൊ
കൎണ്ണവും| കാളഹസ്തിയുംകമലാലയഞ്ചിദംബരം| വ്യാളെന്ദ്രപു
രംശിവപെരൂർതൃക്കാശിയൂരും| ഇങ്ങിനെമഹാപുണ്യക്ഷെത്രങ്ങ
ളായിട്ടുണ്ടു| പിന്നയുംമഹാക്ഷെത്രമുണ്ടെല്ലാപലതരം| ഓരൊ
രൊക്ഷെത്രങ്ങളിലൊരൊരൊപ്രതിമാസു|ഓരൊരൊ മൂൎത്തികളാ
യ്ശൊഭിച്ചീടുന്നുപരൻ| ശ്രീവിശ്വനാഥനെന്നുംശ്രീമഹാ ദെവ
നെന്നും|ശ്രീകാന്തനെന്നുംശിവവിഷ്ണുസംയുക്തനെന്നും|ശ്രീപ
ത്മനാഭനെന്നും മധുസൂദനെന്നും| ശ്രീപാഞ്ചജന്യംധരിച്ചൊരു
ശ്രീകൃഷ്ണനെന്നും|അവതാരങ്ങൾപൂണ്ടമൂൎത്തിഭെദവുമൊരൊ| ത
രമിങ്ങിനെപ്രതിമകളിൽസംകല്പിച്ചു| ധ്യാനിച്ചുസെവിക്കയാ
ൽധ്യാനിച്ചപൊലെപര| മാനന്ദസ്വരൂപനും വ്യാപിച്ചീടുന്നു
സദാ| പ്രതിമാപലനാമരൂപമായിട്ടെങ്കിലും| പരചൈതന്യമാ
യസാന്നിധ്യമൊന്നെയുള്ളു| യാതൊരുപ്രകാരെണചിന്തിച്ചീ
ടുന്നതെന്നാ| ലായതുപൊലെകാണാമീശ്വരചൈതന്യവും| സ
കലജനങ്ങൾക്കുള്ളഭീഷ്ട ദാനംചെയ്യാൻ| സകലാത്മകൻ പ്ര

തിമാദിയി ലനെകനായി| പരിശൊഭിതനായിടുന്നു തെങ്കിലു മതിൽ| കൃതകൃത്യന്മാരുള്ളവണ്ണം കണ്ടറിയുന്നു| മററുള്ള ജനങ്ങൾക്കു കമ്മബന്ധനംകൊണ്ടു| ചെററുമുള്ളതു ബൊധിക്കുന്നില മായാബലാൽ| മായാമൊഹിതന്മാരാ മവക്കുണ്ടാരിക്കലും|മായാഭ്രാന്തികൊണ്ടാത്മസ്വരൂപംകണ്ടുകൂടാ| പ്രകൃതിവശന്മാക്കു സുകൃതമുണ്ടാകുവാൻ| പ്രതിമാസ്വരൂപംകണ്ടതുപൊലവരുടെ| ഹൃദയാംബുജത്തിലുംധ്യാനിച്ചുഭക്തിയൊടെ|ഭജിച്ചുനാമങ്ങളെജപിച്ചുകമ്മങ്ങളെ| ത്യജിച്ചുഫലാപെക്ഷ യൊഴിച്ചുസ്തവങ്ങളാൽ|സ്തുതിച്ചുദാസഭാവന്നടിച്ചുമുമുക്ഷുത്വം|കൊതിച്ചുദിനംപ്രതിവസിക്കുന്നവക്കെല്ലാം| കൊതിച്ചതനുഭവിച്ചീടുവാനൊരുകൃപാ| തെരിക്കക്കൊടുത്തരുളിടുന്നു ഭക്തപ്രിയൻ| ഭക്തവത്സലൻതന്റെ കാരുണ്യമുണ്ടാകുമ്പൊൾ| ശക്തിയാം മഹാമായാവെറായിഭവിച്ചീടും|മാനസവിശുദ്ധിയുണ്ടാമനന്തരംവൃത്തി| ജ്ഞാനവുമുണ്ടാമാത്മജ്ഞാനവുമുണ്ടാംപിന്നെ| ഹൃദിസ്ഥംജഗന്നാഥമവെദ്യന്മാരായുള്ള| പ്രകൃത്യന്മാക്കുപ്രതിമാസുഭക്ത്യാതിശയാൽ| ഭവിച്ചീടണമെന്നാലീശ്വരകൃപകൊണ്ടു|നശിക്കുമജ്ഞാനവുമാത്മജ്ഞാനവുമുണ്ടാം| സവ്വത്രപരിപൂണ്ണനാകിയൊരാത്മാവിനെ| സവ്വദാകാണാമെല്ലൊജ്ഞാനികൾക്കതിനാലെ| പ്രതിമകളിൽഭജിക്കെണമെന്നില്ലനിജ| ഹൃദയെവസിപ്പവൻപ്രതിമാദികളിലും| വ്യാപ്തനാകുന്നിതെന്നല്ലൊത്തുകാണെടൊബാലെ| ക്ഷെത്രവുംശരിരവും തമ്മിലുള്ളൊരുഭെദം| ക്ഷെത്രങ്ങളൊന്നുംഭഗവാന്റെസാന്നിദ്ധ്യംകൊണ്ടു| ചെഷ്ടിക്കുന്നില്ലാചെഷ്ടിച്ചീടുന്നുഗാത്രക്ഷെത്രം| തരുക്കൾ ശിലകളും താമ്രമെന്നിവകൊണ്ടു|തരത്തിൽപണിചെയ്കിട്ടുണ്ടാക്കുന്നിതുക്ഷെത്രം| ധാത്ര്യാദി പഞ്ചഭൂതസഞ്ചയം കൊണ്ടുതന്നെ| തീത്തതെങ്കിലും ബഹു ഭെദമുണ്ടവററിനു| ചെഷ്ടയില്ലൊരിക്കലും കാരണമില്ലായ്കയാൽ| ചെഷ്ടിച്ചീടുന്നു പ്രതിമാരൂപങ്ങളെയെല്ലാം| പഞ്ചഭൂതാത്മകമാ യുപൾമാംസാസ്ഥികൾ കൊണ്ടു| സഞ്ചിതമായിട്ടിരിപ്പൊന്നിദ്ദെഹക്ഷെത്രങ്ങൾ| എഴുണ്ടുമതിലതിലൊൻപതുകവാടവും| താഴികക്കുടത്തിനു കീഴാറു നി

ലകളും| ആറാറു നിലക്കമെലീരാറാന്നിലയതി|ലാറാറിൽപ
രൻ പരമെശ്വര നിരിപ്പതും| ഉള്ളകം സ്വയംപ്രഭയാൽപ്ര
കാശിക്കുന്നിതു| മുള്ളിലെ പ്പണികളും കരണ വ്യാപാരവും|
ഒക്കയുംപാൎത്തു കണ്ടാലൊക്കുന്നിലതു നിന| ക്കുൾക്കാമ്പില്ലു
ണ്ടാവാനാസ്ത്യാല്പവൻ കെൾക്കബൊലെ| തങ്ങൾതങ്ങൾ ക്കു
ള്ളൊരു വിരൽകൊണ്ടൊരുതെല്ലം| നീങ്ങാതെയളന്നു സൂക്ഷി
ച്ചുനൊക്കിക്കാണെമ്പൊൾ| അംഗുലംതൊണ്ണൂററാറുകൂടിയാലുള്ള
യാമ| മെങ്ങുമെകുറയാതെകണ്ടീടാംശരീരിണാം| തന്മദ്ധ്യെസു
ഷുമ്നാഖ്യനാഡിയാകുന്നിതതു| മൊന്നായിട്ടൊരുവെണുകാണ്ഡ
മെന്നതുപൊലെ| മുളച്ചുമൂലാധാരംതന്നിൽനിന്നതു പിന്നെ|
വളൎന്നുകപാലപത്മത്തൊളമൊന്നായിട്ടു| സുഷുമ്നയുടെവലഭാഗ
മെമൂട്ടിൽമുള|ച്ചെഴുന്നു സുഷുമ്നമെൽചുഴന്നുപടൎന്നുടൻ|വളൎന്നു
കപാലപത്മത്തൊളം ശെഷിച്ചങ്ങൊ|ടിങ്ങു നാലുവിരൽനീള
ത്തിൽ തൂങ്ങിയതു| പിംഗലയെന്നുള്ളൊരു നാഡി യാകുന്നിത
തു| തന്നെനാസികാവലത്തെതായിട്ടിരിപ്പതും| പിംഗലായഥാ
തഥാ‌ഇഡയുംവാമപാൎശ്വെ| നിന്നുണ്ടായതുവാമനാസിക യാ
കുന്നതും|പിംഗലാസുഷുമ്നാവാമദെവചപൃഷ്ഠപാൎശ്വഗാ| പിംഗ
ലയപ്പൊൾ വളൎന്നൊടിഞ്ഞുതൂങ്ങിയതു| വലത്തെനെത്രമുഴ
യെന്നുപെരന്നാഡിക്കു| ധരിക്കപുനരലംബുഷയുമതുപൊലെ|
വാമലൊചനം പിന്നെഅസ്ഥിജിഹ്വയാന്നാഡി| വാമകൎണ്ണ
മാംവലത്തെച്ചെവിഗാന്ധാരിയും| മൂട്ടിൽനിന്നുണ്ടായൊരുനാ
ഡികളെഴിങ്ങിനെ|കെട്ടാലുമിതിന്നുമെൽമണിപൂരകന്ദന്നിൽ|
കുക്കുടാണ്ഡം പൊലൊരുകന്ദമുണ്ടതിന്മെൽനി| ന്നൊക്കവെയു
ണ്ടായ്വന്നുമറ്റുള്ളഞരമ്പുകൾ| മുന്നഞ്ചൊന്നവയെഴുനാഡിയു
മതിനുള്ളിൽ| തന്നെയന്ന്യമായുള്ളതൊക്കയുംബഹിൎഭാഗെ| അ
ക്കിഴങ്ങിന്മെൽനിന്നുനാലുനാഡികളുണ്ടാ|യൊക്കെക്കുംമൂലമൊ
ന്നുമുഖങ്ങൾവെവ്വെറെയാം| സുഷുമ്നയുടെമുമ്പിൽപൊക്കിൾക്കു
വാമഭാഗാ|ലെഴുന്നുശുദ്ധിചക്രത്തിന്നധൊഭാഗത്തൊളം| സു
ഷുമ്നയുടെ സുഷിരത്തിൽതന്മുഖംകൊട്ടു|ത്തിരുന്നുമൂൎദ്ധാവിങ്കൽ
പീയൂഷമുണ്ടാകുന്നു ശംഖിനിയെന്നനാഡിയാകുന്നതിന്നുടെ|

മുമ്പിലുണ്ടൊരുനാഡി തന്നാമംപയസ്വിനീ| തൻമുമ്പിൽ വി
ശ്വൊദരയാകുന്നി തവററിനു|ദന്നായിട്ടുന്നു കൊഷ്ഠന്തന്മാൎഗ്ഗാ
ന്നന്ദ്വിധാ|ഭൊജനനാഡിയായീട്ടുന്നിതുവിശ്വൊദര| ജീവന
നാഡിപയസ്വിനിയുമറിഞ്ഞാലും| എവമിമ്മൂന്നുനാഡിക്കും പു
രൊഭാഗത്തിങ്കൽ|മെവീട്ടുന്നിതുസരസ്വതിയാകുന്ന നാഡീ|ര
സനയാകുന്നതെന്നറികാപിന്നെവിശ്വാ|ദരതന്മൂലംരണ്ടുമറി
യായിരിപ്പതിൽകീഴ്മറിപക്വാശയപാത്രമായതുപൊലെ|മെൽമ
റിയാമാശയപാത്രവുമറികെടൊ|പിന്നയുംനാഡീ കന്ദത്തിന്ന
ധൊഭാഗത്തിങ്കൽ|നിന്നുനാഡികൾകീഴ്പ്പൊട്ടെക്കു പൊയവമൂ
ന്നും|എന്നതിൽബലിശകൃത്ത്യാഗകാരിണിതദാ| തന്നുടെ മുഖ
മായീട്ടുന്നതുഗുദദ്വാരം|രാകയെന്നൊരുനാഡിബാലിത ന്മുമ്പി
ൽമൂത്ര|ദ്വാരമാകുന്നിതുതുബാലിയെപ്പൊലെതന്നെ| രാകാബാ
ലിയെന്നിവരണ്ടിനുംപുരൊഭാഗെ|രാകക്കന്തനിക്കു മന്തൎദ്വാരം
രണ്ടായിട്ടു|ബാഹ്യഭാഗത്തുമുഖമൊന്നായിശ്രൂംകുസിനി|നാഡി
യാകുന്നിതതുതന്നെശുക്ലവാഹിനി| ഇങ്ങിനെപതിന്നാലുനാഡി
കൾദെഹന്തന്നിൽ|തിങ്ങിടുംബലംപൂണ്ടി ട്ടുള്ളതെന്നറിഞ്ഞാലും
പിന്നെയുംനാഡികന്ദാൽതിൎയ്യഗൂൎദ്ധ്വാധൊഭാഗാൽ|പൊങ്ങിവ
ന്നുളവായൊരെഴുപത്തീരായിരം|എണ്ണുകിൽകുറവില്ലാനാഡിക
ൾദെഹന്തന്നിൽ| എങ്ങുമെപടൎന്നിതുദെഹരക്ഷാൎത്ഥംതദാ| സു
ഷുമ്നയുടെപിന്നിൽ തണ്ടെല്ലാമതുബലം|കലൎന്നുദെഹക്ഷെത്രത്തി
ന്നതൂണെന്നപൊലെ| വളൎന്നുശിരസ്സാകു ന്താഴികക്കടത്തിനു
ബലങ്ങൾകൊടുത്തിരിക്കുന്നിതെന്നറിഞ്ഞാലും|പഞ്ചഭൂതങ്ങളു
ടെഗുണങ്ങൾകൊണ്ടുളവായി|സഞ്ചിതംത്വഗാദിധാതുക്കളാൽ ഗാത്ര
ക്ഷെത്രം| തൊലിചൊരമാംസമെദാസ്ഥിമജ്ജയെന്നിവ| പല
സാധനങ്ങളാൽപണിതീൎത്തിരിക്കുന്ന| ഗാത്രക്ഷെത്രത്തിനൊടു
തുല്യമായ്വന്നീടുമൊ| ക്ഷെത്രങ്ങൾമരംകല്ലെന്നിവ കൊണ്ടുണ്ടാ
യതീശ്വരനിരിക്കുന്നക്ഷെത്രവുംപ്രതിമയും| ഗാത്രമൊന്നതു
തന്നെപാത്രമായ്വൎത്തിക്കയാൽ|ഗാത്രക്ഷെത്രത്തിനൊളം മഹത്വം
മററന്യഥാ|ക്ഷെത്രങ്ങൾക്കില്ലെന്നറിഞ്ഞീടുകവരാനനെ|ഇങ്ങി
നെയുള്ളഗാത്രക്ഷെത്രത്തിന്മദ്ധ്യഭാഗെ| നിന്നീടും സുഷുമ്നയാ

നാഡിതന്നന്തൎഭാഗെ|ശ്രീകൊവിലാറുണ്ടതി ലൊരൊരൊപിം
ങ്ങളും|ശ്രീകരമായുള്ളതിന്മെൽസ്ഥിതിചെയ്യീടുന്നു|ശിവശക്തി
കൾകലയൊടുനിഷ്കളമായു|മവിടെത്തന്നെചരാചരവും വസി
ക്കുന്നു| പ്രത്യെകമൊരൊശിവശക്തിക്ഷെത്രത്തിൽപുക്കു|നിത്യ
വുംപൂജാക്രമാൽചെയ്യീടാംമനസ്സിനു|മാനസധ്വജനെല്ലൊ ജീ
വനെന്നതിനാലെ|മാനസസഹിതനായ്ജീവനുംഗമിച്ചീടും|മൂലാ
ധാരാദ്യാധാരമാറിലുംപൂജിക്കുമ്പൊൾ|മെലെനിന്നീടും നിരഞ്ജ
നനാംജീവൻതദാ|തന്നന്തൎഭാഗത്തിങ്കലുള്ളക്ഷെത്രങ്ങൾതൊറും
നന്നായി സ്ഥിതിചെയ്യുമീശ്വരസ്വരൂപത്തെ| തന്ത്രിയെപ്പൊ
ലെപൂജിച്ചീടാംപൂജാദ്രവ്യങ്ങ|ളെന്തെന്നാലതു നിവെദിക്കാം ദാ
സവൽസദാ|സെവിക്കാംവലംവെക്കാംസ്തുതിക്കാം നമിച്ചീടാം
ഭാവങ്ങൾതാനിക്കെന്തെന്നാലതുസാധിച്ചീടാം| പിന്നെയെന്തി
നുവൃഥാസെവിക്കുന്നന്യക്ഷെത്ര|ന്തന്നിൽചെന്നീശൻ പ്രതിമ
കളിലുണ്ടെന്നൊൎത്തു|ദിപന്തന്നുടെകയ്യിലിരിക്കുംനെരത്തിങ്കൽ
തിയനൊപെക്ഷിച്ചു നടക്കെണമെന്നില്ലായെല്ലൊ|വല്ലജാതിയും ഭ
ഗവത്സ്വരൂപത്തെകാണ്കെ|യല്ലാതെയൊരുശ്രദ്ധയില്ലെല്ലൊമന
സ്സിനു| എന്നാൽനിന്മനസ്സിനാൽനന്നായിവിചാരിച്ചു| തന്നു
ള്ളിലിരുന്നീട്ടു മീശ്വരംനിരാധാരം| തന്നുടെക്ഷെത്രന്തന്നി ലു
ണ്ടെന്നുബൊദ്ധ്യമായാ|ലന്യക്ഷെത്രങ്ങളിലും സെവിച്ചാൽഫ
ലമുണ്ടാം| കണ്ണില്ലാതവൻമൊഹാൽപശുവെന്നുറച്ചൊരു| ക
ന്നിനെക്കൊണ്ടുപൊലെ വന്നിടുമറിയാഞ്ഞാൽ| ഗാത്രമൊക്കു
മ്പൊൾ ശിവക്ഷെത്രമാകുന്നതതി| ലാസ്ഥയാജ്ജീവൻപരമാ
ൎത്ഥകൈവല്യപ്രദൻ| നിത്യനദ്വയൻപരമാനന്ദൻപരമാത്മാ|
സത്യസംകല്പനാത്മാവാഴുന്നുനിരാമയൻ| ഗാത്രമായിരിക്കുന്ന
ക്ഷെത്രവുമന്യമുള്ള| ക്ഷെത്രവുംതമ്മിലുള്ളഭെദങ്ങൾ നിരൂപി
ച്ചാൽ| തീൎത്തുചൊല്ലീടാംസമമല്ലെന്നുമഹിമക| ളെററമുണ്ടെ
ല്ലൊഗാത്രക്ഷെത്രത്തിന്നതുമൂലം| ഗാത്രങ്ങൾകൊണ്ടുചെഷ്ടിച്ചു
ണ്ടാക്കീടുന്നൊരന്യ| ക്ഷെത്രങ്ങളധരാതലംതന്നിലു ള്ളവയെ
ല്ലാം|ഗാത്രമാംക്ഷെത്രംകൎമ്മസഹിതംധാതാവിനാൽ| കല്പിതംപ
ഞ്ചഭൂതസഞ്ചിതംതദാവൃതം| ത്വങ്മാംസാസ്ഥികൾകൊണ്ടു രമ്യ

ത്മാംശരീരത്തിൽ|നിൎമ്മലമായാമനൊരഥമുണ്ടതിന്മീതെ|നിന്നിട്ടു
ത്മാത്മാസച്ചിന്മയനവ്യയൻസദാ| ജന്മാദിഹീനൻജഗൽക്കാര
ണൻപരബ്രഹ്മം|സൎവ്വസാക്ഷിയാസ്സനാതനനായ്സൎവ്വാത്മാവാ|
ന്നിൎവ്വികാരിയായുള്ളപരമാത്മാവുതന്നെ| ജീവനായതുമാത്മാവാ
യതുംമഹാമായാ| ദെവിയായതുമ്മായാകാൎയ്യങ്ങളായുള്ളതും| സ
ത്യമായതുംമിത്ഥ്യയായതുംജഗത്രയ| കൎത്താവായതുമന്യമല്ലെന്നു
ബൊധിച്ചാലും| ജീവാത്മാവെന്നുമാത്മാവെന്നു ചൊല്ലീടുന്ന
തു|കെവലമല്ലാമായാകാൎയ്യഹെതുക്കളെല്ലൊ| മായൊപാധികളി
ൽമെവീടുമ്പൊൾചൊല്ലുംജീവ| നായൊന്നാത്മാവൊന്നന്യം
പരമാത്മാവൊന്നെവം|എരിയുംകൂപംഘടമിങ്ങിനെമൂന്നായിട്ടു|
പെരുചൊല്ലുന്നുജലംമൂന്നിലുമൊന്നുതന്നെ| കുംഭജീവനംകൂപ
ജീവനമെരിക്ഷീരം| സാമ്പ്രതമുപാധിഭെദങ്ങൾ കൊണ്ടെവ
ഞ്ചൊല്ലും| കുംഭത്തിലുള്ളജലംകൂപത്തിൽചെന്നീടുമ്പൊൾ| കും
ഭശബ്ദമെന്നനാമവുമില്ലാതയാം| കൂപജീവനമുണ്ടെന്നെരമാ
യതുമെരി| ക്ഷീരത്തിൽചെൎക്കുമ്പൊൾ കൂപതൊയവുന്നഹി|
എരിയിൽനിന്നു വെറായ്കൊന്നിയന്നിരുംക്രമാ| ലെരിയിൽത
ന്നെചെരുമന്നെരമതുപൊലെ|ജീവചൈതന്യംപരമാൎത്ഥികനാ
യിടുമ്പൊൾ| ജീവനെന്നുള്ളനാമംപൊയ്പരമാൎത്ഥികനാം| പര
മാൎത്ഥിക നായൊരാത്മാവുകൂടസ്ഥനാ| യ്പൂൎണ്ണംപരമാനന്ദാമൃത
മായിടുന്ന|പരമാത്മാവിനൊടന്നെരമാത്മാവുതന്നെ| പരമാത്മാ
വുമെന്നുബൊധിക്കാംവഴിപൊലെ| മാനസൊപരിവാഴുമാത്മാ
വെത്തിരിയാതെ| മാനിയായ്വസിക്കുന്നുമാനസമതുമൂലം| ജ്ഞാ
നമാകുന്ന വസ്തുവെന്തെന്നുമറിയാതെ| മാനുഷരജ്ഞാനികളാ
യിട്ടുഭവിക്കുന്നു| ദെഹാദിമാനങ്ങളാലുള്ളൊരുകൎമ്മബന്ധം| ദെ
ഹിയാമാത്മാവിനുമുണ്ടാക്കിച്ചമെക്കുന്നു|കൎമ്മബന്ധനെന്നാക്കി
ദുഃഖവുമുണ്ടാക്കുന്നു| കൎമ്മികളായൊരവിവെകികളറികെടൊ|
മംഗലശീലെനീയുംനിന്നുടെമനസ്സിനാൽ|കൎമ്മങ്ങളെല്ലാന്ദെഹ
ധൎമ്മമെന്നറിഞ്ഞാലും| ദെഹധൎമ്മങ്ങളൊന്നു മാത്മധൎമ്മമല്ലെ
ന്നും |ദെഹിയാമാത്മാനിരുപാധികൻനിത്യൻപരൻ| നിൎമ്മ
ൻനിരുപമൻ സ്വതന്ത്രൻപരിപൂൎണ്ണൻ| ജന്മാദിഹീനൻസ

ദൈവാനന്ദൻമായാപരൻ നിത്യനദ്വയനഖിലാധാരൻനിരാധാരൻ|സത്യമാകുന്നവസ്തുവെന്നറിഞ്ഞാലുംബാലെ|അവസ്തുഭൂതമായഭ്രാന്തികളെല്ലാമെവ; മവശ്യമസത്യമെന്നറിഞ്ഞുത്യജിച്ചാലും| ജന്മാദിദുഃഖങ്ങളാത്മാവിനുണ്ടാമെന്നൊരു| കന്മഷംമനതാരിലുണ്ടായീടരുതെടൊ| എന്നതുകൊണ്ടുപറഞ്ഞെൻ നവയെല്ലാമിന്നും| സന്ദെഹംതീൎന്നിടുമാറിനിയുംകെട്ടുകൊൾക| ഐഹികമെന്നും പാരത്രികമെന്നെവംരണ്ടും| ദെഹിയാമാത്മാവിനില്ലായ്കയാൽസുഖദുഃഖം| വന്നനുഭവിക്കുന്നവാറതെങ്ങിനെപര| മാനന്ദസ്വരൂപനെല്ലൊസദാകാലത്തിലും| ചിത്തത്തിൽവിചാരമില്ലായ്കയാലാത്മാവിനു| ദുഃഖമുണ്ടെന്നുംസ്വഭാവികമാകുന്നിതെന്നും|ഉൽകൃഷ്ടകൎമ്മങ്ങളാൽദുഃഖങ്ങളൊഴിച്ചുടൻ|മുക്തിപ്രാപിച്ചുസുഖിച്ചിരിക്കാമെന്നുമൊരൊ|ദുശ്ചിന്തഭവിക്കയാൽദുഃഖങ്ങളുണ്ടാകുന്നു| നിത്യനായുള്ളജീവാത്മാവിനെന്നറികെടൊ| ദുഃഖങ്ങളാത്മധൎമ്മമാകുന്നതെന്നാലതു| മുൽകൃഷ്ടകൎമ്മങ്ങളാൽപൊകയില്ലെന്നുവരും| കൎമ്മങ്ങൾകൊണ്ടുമുക്തിസൌഖ്യത്തെവരുത്തിയാൽ| കൎമ്മപുണ്യങ്ങൾനശിക്കുമ്പൊൾമുക്തിയുംകെടുംകൎമ്മംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്നമുക്തിക്കുനിത്യത്വവും|ജന്മനാശവുമില്ലജന്മവുമൊടുങ്ങീടാദെഹംകയ്ക്കൊണ്ടിട്ടുള്ളമുക്തികൾമൂന്നുണ്ടെല്ലൊ|ദെഹികൾക്കുജീവന്മുക്തിയെന്നറിഞ്ഞാലും| ദെഹമുക്തിയും ജീവന്മുക്തിയുമെന്നുണ്ടതിൽ| ദെഹമുക്തിക്കുപുനൎജ്ജന്മമില്ലറിഞ്ഞാലും|കൎമ്മബന്ധനംബന്ധംബന്ധമൊചനംമുക്തി| കൎമ്മനാശം വന്നെന്നാൽ ജന്മനാശവുംവരും| കൎമ്മത്തിനുടെബീജമായതജ്ഞാനമതു| നിൎമ്മൂലനശിപ്പിപ്പാൻജ്ഞാനാഗ്നിയുണ്ടാകെണം| നിൎമ്മലമായൊരാത്മജ്ഞാനംകൊണ്ടെനാദിയാം | കൎമ്മബീജമാ മജ്ഞാനന്നശിച്ചീടുന്നെരം| ബ്രഹ്മതല്പരത്വവുംജ്ഞാനവുമുണ്ടാംപിന്നെ| കൎമ്മബന്ധനമവക്കെന്നുമെ യുണ്ടാഷ്ഠരാ| ഉൽകൃഷ്ടകൎമ്മങ്ങളാ ലുളവാംമുക്തിസുഖം | നിത്യമല്ലെന്ന തറിഞ്ഞീടുവാനിനിയുംകെൾ| ഉഷ്ണംകൊണ്ടുറക്ക മില്ലാതെസംഭ്രമിച്ചേററ | മുഷ്ണംപൂണ്ടുഴലുമ്പൊൾ ശീതത്തെ വരുത്തുവാൻ| ശില്പമാംവ്യജനത്താൽവീശിടുന്നെരമതി | ലുല്പന്നനാ

യവായുതന്നുടെശൈത്യത്തിനാൽ| ഉഷ്ണശാന്തിയുംസുഖനിദ്രയും
വരുമട| നുഷ്ണവുംപരുംശൈത്യവായുവെറീട്ടുന്നെരം| നിദ്രയുമ
കന്നുപൊംവ്യഗ്രവുംവളൎന്നീട്ടു| മുഗ്രകൎമ്മങ്ങൾകൊണ്ടുണ്ടായാ
ലിങ്ങിനെവരും| ആമയമെല്ലാന്തീൎന്നുയാമിനിതന്നിലതി| മൊ
ദമൊട്ടുറങ്ങിഞാനെന്നെന്നെന്നപൊലെ|പുണ്യകൎമ്മങ്ങളാലെ
വന്നണയുന്നമുക്തി| നിൎണ്ണയംനിദ്രാസുഖത്തിന്നു പമാനന്ത
ന്നെ| കൎമ്മംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്നു ജന്മസംസാരാമയം| കൎമ്മമുള്ള
പ്പൊൾദെഹമുണ്ടെന്നതറിഞ്ഞാലും| ദെഹമുള്ളവരാരുംമുക്തന്മാ
രാകുന്നില|ദെഹൊഹമെന്നഭാവംകൊണ്ടുബന്ധന്മാരത്രെ| ബ
ന്ധമൊചനന്തന്നെമുക്തിയെന്നറിഞ്ഞാലും|ബന്ധമററീട്ടുന്നെ
രഃദെഹവുന്നശിച്ചുപൊം| ദെഹസംബന്ധംദെഹിക്കുണ്ടെന്നു
നിനപ്പതു| ദെഹിയാമാത്മാവിനുസംബന്ധമാകുന്നതും| ദുഃഖ
വുമതുമൂലമാത്മാവിനുണ്ടാകുന്നി| തൊക്കയുമവിവെക കാരണ
മൊന്നുതന്നെ|ആത്മാവിനൊരിക്കലുംദുഃഖമില്ലെന്നുനൂനം|ആ
ത്മാവുസുഖസ്വരൂപൻസദാകാലത്തിലും| കൎമ്മജന്യമായുള്ളദെ
ഹംഞാനെന്നുചിന്തി|ച്ചന്യൊന്യാദ്ധ്യാസമാത്മാവിങ്കലുമുണ്ടാ
കുന്നു|ചിന്തിച്ചുപരമാൎത്ഥമറിവാൻവശമല്ല്യാ|അന്ധന്മാരാത്മാ
വിനുബന്ധവുമുണ്ടാക്കുന്നു|മാനസംകൊണ്ടുനന്നായ്മനനഞ്ചെ
യ്യുന്നെരംജ്ഞാനമാകുന്നദൃഷ്ടിനന്നായിത്തെളിഞ്ഞീടും| ആനന്ദ
സ്വരൂപനാമാത്മാവിനെയുംസദാലീനമെന്നിയെകാണായ്വന്നീ
ട്ടുമതുനെരം| ഞാനെന്നു മിനിക്കെന്നുമെന്നുടെയെന്നുമഭി|മാ
നങ്ങളുള്ളതെല്ലാന്നശിച്ചുവിവെകിയായി| ജീവനുമാത്മാവുമൊ
ന്നിശനുമതുതന്നെ|നാശവുമൊരുനാളുമില്ലദുഃഖവുമില്ല| നിത്യ
നാമാത്മാവിനുസംസാരാമയദുഃഖ|മെത്തുകയില്ലചെററുമെന്നു
ബൊധവുമുണ്ടാം| ഉള്ളതുവിചാരിച്ചുബൊധിപ്പാനാളായ്വന്നാ
ൽതള്ളിപ്പൊമാത്മാവിനുദുഃഖമുണ്ടെന്നഭാവം| മായകൊണ്ടവി
വെകമാനസന്മാൎക്കുസദാ| കാലവുമാത്മാമനസ്സമത്വം ഭവിക്ക
യാൽ| കൎമ്മമാംപാശംകൊണ്ടുമനസ്സുബന്ധിക്കയാൽ| നിൎമ്മല
നായജ്ജീവൻദുഃഖിതനായീട്ടുന്നു| ദെഹദെഹികൾരണ്ടുമൊന്നെ
ന്നുനിനക്കുന്ന| മൊഹികളെല്ലാമവിവെകികളറിഞ്ഞാലും| ദെ

ഹത്തെത്ത്യജിപ്പാനുമാത്മാവെത്തിരവാനും|ദെഹംഞാനെന്നപാ
ശബന്ധത്തെഛെദിപ്പാനും| ദെഹിയൊടുള്ളവ്യതിരിക്തത്വം ഭ
വിപ്പാനുംദെഹികൾക്കുണ്ടായ്വന്നീടെണ്ടതുവിവെകവും|ഐഹി
കസുഖങ്ങളിലുള്ളൊരുവൈരാഗ്യവും| വിദ്യയുമവിദ്യയുമെന്നതു
പൊലെമനൊ|വൃത്തിയിൽതൊന്നുമവിവെകവുംവിവെകവും|
മാനസമൊന്നാകിലുംവൃത്തിഭെദംകൊണ്ടതി| ശൊഭനമായുംവ
രുംമലിനമായുംവരുംപാത്രമെന്നതുംശുഭമശുഭമെന്നാകുന്നു|ഗാ
ത്രമൊന്നതിനിന്ദ്യം മൃദുലമൊന്നായ്വരും| പാൎത്തുകാണുമ്പൊൾ
വൃത്തിഭെദമെന്നറിഞ്ഞീടാ| മൊൎത്തുകാണെതുപൊലെ മനസ്സും
ഭവിക്കുന്നു ശുദ്ധമായിരിക്കുന്നമനസ്സിന്നശുദ്ധത|വൎദ്ധിച്ചുവ
രുംരാഗദ്വെഷാദിദൊഷങ്ങളാൽ| രാഗാദിദൊഷങ്ങൾകൊണ്ട
വിവെകമായുള്ള|രൊഗവുംവളൎന്നീടുംമനസ്സിനതുനെരം|രൊഗ
മാമവിവെകംകൊണ്ടുദെഹാത്മബന്ധാൽ|ഭാവപീഡയുംവന്നു
ദുഃഖിയാകുന്നുജീവൻ|ദെഹൊഹമെന്നുകൎമ്മവശനായ്വനുത്രയ|
ഗെഹത്തിലിരിക്കുന്നമജ്ഞന്മ കൎമ്മങ്ങളെ| ത്യജിച്ചങ്ങൊടു ങ്ങു
മ്പൊൾഗെഹമായുള്ളദെഹംത്യജിച്ചിട്ടുടൻനിജചൈതന്യമശെ
ഷവും|ഭജിച്ചുബന്ധിച്ചുള്ളൊരൈഹികകൎമ്മങ്ങളിൽ|സ്ഫുരിച്ചുത
നുത്രയഗെഹവുമുണ്ടാകുന്നു| ഇങ്ങിനെയവിവെകമായുള്ള രൊ
ഗംകൊണ്ടു|തിങ്ങീടുന്ദുഃഖമനുഭവിച്ചീടുന്നുജീവൻ|ദൊഷങ്ങൾ
കൊണ്ടുണ്ടാകും രൊഗങ്ങൾ ശമിപ്പാനാ| യ്യൌഷജന്നല്ലവിവെ
കാമൃതമുണ്ടാക്കണം| സാധനചതുഷ്ടയപത്ഥ്യത്തൊടിരുന്നതി|
ശൊഭനമായവിവെകാമൃതംസെവിക്കുമ്പൊൾ| രാഗദ്വെഷാദി
ദൊഷകൊപംകൊണ്ടവിവെക|രൊഗങ്ങൾമനസ്സിനുണ്ടായതും
ശമിച്ചീടുംദെഹാത്മബന്ധഭാവപീഡയുന്നശിച്ചീടു|ന്ദെഹിയാ
മാത്മാവിനുദുഃഖവുമില്ലാതയാം|നിത്യനാമാത്മാവിനുദുഃഖമുണ്ടെ
ന്നുമൂഢ| ചിത്തന്മാരവിവെകംകൈക്കൊണ്ടുചൊല്ലീടുന്നു| നി
ൎമ്മലചിത്തന്മാരാകുംവിവെകികൾക്കുള്ളിൽ|നിൎമ്മലനാത്മാവെ
ന്നുനിൎണ്ണയമുണ്ടാകുന്നു|ചൊല്ലുവൻവിവെകിയുമവിവെകിയു
ന്തമ്മി|ലുള്ളൊരുഭെദമതുംകെട്ടുകൊണ്ടാലുംബാലെ|നിത്യമല്ലാത
ജഡമായചെതനമായി| ദുഃഖമാംസ്വരൂപമായുള്ള ദെഹാദിക

ളിൽ| നിത്യമല്ലെന്നുള്ളൊരു നിശ്ചയഭാവംവന്നു| ദുഃഖങ്ങളെ
ല്ലാമന്തഃകരണധർമ്മമെന്നും| നിത്യനായ്സ്വാത്മാവായാദ്യന്തവി
ഹീനനാം| സച്ചിദാനന്ദസ്വരൂപൻതന്നെജീവനെന്നും| കാ
യാദിധർമ്മങ്ങളിലാത്മാവിനൊരുബന്ധം| കാലങ്ങൾമൂന്നിങ്ക
ലുമില്ലെന്നുമനസ്സിനാൽ| ആവൊളംവിചാരിച്ചുദൃഢ നിശ്ചയ
ത്തൊടെ| മെവുന്നുവിവെകിയാകുന്നവനവൻവിദ്വാൻ| ആ
ത്മാവല്ലാതെയുള്ളദെഹധർമ്മങ്ങളെല്ലാ|മാത്മധർമ്മമായ്ക്കല്പിച്ചന്യൊ
ന്യാദ്ധ്യാസഞ്ചെയ്തു| തന്നുടെസ്വരൂപവുമിന്നവണ്ണ മെന്ന
തു|മൊന്നറിയാതെദെഹംഞാനെന്നുമിനിക്കെന്നും| ഞാനതിക
ലശ്രെഷ്ഠൻഞാനതിരൂപശ്രെഷ്ഠൻ| മാമകംധനംഗൃഹമെന്നും
ശ്രൂന്യൊസ്മിയെന്നും| മൊദവാനഹംസുഖി ദുഃഖിഞാൻ ദരിദ്ര
വാൻ|ഭാവമിങ്ങിനെഞാൻഞാനെന്നുമായാന്ധകാരാൽ|അസ
ത്യംസത്യമാക്കിസത്യത്തെജഡമാക്കിഅസത്യം സത്യമെതന്നെ
തുമെതിരിയാതെ| പ്രജ്ഞയെന്നൊരുനാമന്തനിക്കുള്ളതുംവെടി|
ഞ്ഞജ്ഞാനമാർഗ്ഗെണസഞ്ചരിക്കുംമനസ്സിന്റെ| ദുർവ്വിചാരത്താ
ലവിവെകവും ഭവിക്കുന്നി| തുർവ്വിയിലവരവിവെകികളാകുന്ന
തും|സർവ്വജ്ഞന്മാരായുള്ളൊർചൊല്ലുന്നിതവർകളെ|സർവ്വദാസം
സാരികളെന്നുമംഗലശീലെ| പാർത്തുകാണുമ്പൊൾ മനസ്സാകു
ന്നിതെല്ലാററിനും|കർത്തവ്യമെന്നുവന്നിടുന്നതെന്നതുമൂലം| അ
ജ്ഞാനവശന്മാരായ്ക്കർമ്മികളായിട്ടുള്ള|അജ്ഞന്മാർക്കുള്ളൊരവിവെ
കത്തെകളഞ്ഞുടൻ|വിജ്ഞാനമായവിവെകംമനതളിരിങ്ക| ലുല്പ
ന്നമായിടുന്നവാറതെങ്ങിനെയെന്നാൽ| ചൊല്ലുവനതു മെങ്കി
ൽകെട്ടാലുന്തെളിഞ്ഞുനീ| നല്ലതുവന്നുകൂടുമില്ലസംശയമെതും|
മാനസമൊന്നാകുന്നു ജീവാത്മാക്കൾക്കെന്നാലും| മാനമില്ലാ
തൊരവിവെകികൾക്കുണ്ടുഭെദം| മാനസംബുദ്ധിചിത്ത മഹം
കാരവുമെന്നു| നാലായിപ്പിരിഞ്ഞുമായാബല വശത്തിനാൽ|
ബുദ്ധിയുമുപാധിയുമൊന്നായിട്ടഹമെന്നു| ചിത്തമാത്മാവുതങ്ക
ൽകലർന്നുരാഗാദിയാം| വൃത്തികൾപതിമൂന്നുംകൈക്കൊണ്ടുക
ർമ്മങ്ങൾക്കു| കർത്താവായ്ഭൊക്താവായി ദുർവ്വിചാരജ്ഞനായി| ക
ർമ്മവാസനബലാൽ തന്നെത്താനറിയാതെ| ജന്മസംസാരദുഃഖ

മാത്മാവിനുണ്ടാകുന്നു। പൊങ്ങീട്ടുംമായാബലംകൊണ്ടു മാനസ
ത്തിനു। തിങ്ങീട്ടുമവിവെകമുണ്ടായിട്ടതുമൂലം। നിൎമ്മലനായിട്ടു
ന്നജീവനുദെഹാദികൾ। തന്നൊടുസംബന്ധവും ദുഃഖവുമുണ്ടാ
കുന്നു। എങ്ങിനെയവിവെകം മനസ്സിലുണ്ടാമെന്നാൽ। തുംഗ
മാമജ്ഞാനത്താലുണ്ടാകുമവിവെകം। ദൃഢ്രമായൊരവിവെകം
കൊണ്ടഭിമാനം । ബുദ്ധിയിലുണ്ടാമതിൽനിന്നു രാഗാദിക
ളും। വൎദ്ധിച്ചിട്ടവകൊണ്ടുകൎമ്മവുമുണ്ടാകുന്നു। സിദ്ധിച്ചീട്ടുന്നു
കൎമ്മംകൊണ്ടുദെഹാദികളും। കൎമ്മജന്യമാംശരീരത്തിൽ സൂക്ഷ്മ
മാന്തനു।തന്നിലുള്ളൊരുമനസ്സിന്റെദുൎവ്വിചാരത്താൽ। ദെഹ
ദെഹികൾതമ്മിലന്യൊന്യബന്ധമുണ്ടെ।ന്നെവംതൊന്നീട്ടുമവി
വെകമാനസത്തിനാൽ। അന്യൊന്യബന്ധമുണ്ടെന്നുള്ളതു മ
ദ്ധ്യാരൊപ।മെന്നറിയുംപൊളവിവെകവുന്നശിച്ചീട്ടും। ചിത്താ
കുമാത്മാവിന്റെസ്വപ്രകാശത്തെക്കൊണ്ടു।തത്വങ്ങളെല്ലാംപ്ര
കാശിച്ചുചെഷ്ടിച്ചീട്ടുന്നു। തന്റെപ്രഭാകൊണ്ടുതന്നെയും പ്ര
കാശിപ്പി।ച്ചന്യമായുള്ളപ്രപഞ്ചമയപദാൎത്ഥവും। ഒക്കയുംപ്ര
കാശിപ്പിച്ചഗ്നിയെപ്പൊലെജഡ।തത്വമായുള്ളൊ രജ്ഞാനത്തി
നാലറിയാതെ। മെവുന്നുജീവാത്മാവാസ്സ്വദെഹങ്ങളിലും। ദീപ
ങ്ങൾ ഗൃഹങ്ങളിൽ ദീപിക്കുന്നതുപൊലെ। ആത്മചൈതന്യം
കൊണ്ടുസകലപദാൎത്ഥവും। താല്പൎയ്യമെന്ന്യെപ്രകാശിച്ചു ചെ
ഷ്ടിച്ചീട്ടുന്നു। ആത്മാവിനൊന്നിനൊടുംബന്ധമില്ലതുപൊലെ।
ആത്മാവിനൊടുബന്ധമില്ലബുദ്ധ്യാദികൾക്കും। അയസ്കാന്ത
ത്തിനുള്ളചൈതന്യംകൊണ്ടുമെന്മെ।ലയസ്സുപ്രവൃത്തിച്ചീട്ടുന്നി
തെന്നതുപൊലെ।ചെതനനായൊരാത്മാവിനുടെചൈതന്യത്താ
ൽ। ചെതസ്സുംപ്രകാശിച്ചുസ്മൃതിയെച്ചെയ്യീട്ടുന്നു। മാനസമചെ
തനമെങ്കിലുമാത്മാവിന്റെ। സാന്നിദ്ധ്യംകൊണ്ടു മചെതനനെ
ന്നുള്ളഭാവം। മായയാമജ്ഞാനംകൊണ്ടുണ്ടായി ച്ചമെകയാൽ।
കായസംബന്ധദുഃഖമാത്മാവിനുണ്ടാകുന്നു। മാനസ സമീപ
സ്ഥനാകയാലാത്മാവിനെ।മാനസധ്വജനെന്നു ചൊല്ലുന്നിത
തുമൂലം। മാനസെപറ്റീട്ടുന്നദൊഷങ്ങളുടെഭാവ।മാരൊപിച്ചീ
ട്ടുംമനസ്സാത്മാവിലതുനെരം। അദ്ധ്യാസമായിട്ടാഗന്തുകമായുള്ള

ദൊഷം| സിദ്ധിക്കമാത്മാവിനുനിൎമ്മലനെന്നാകിലും| ധവള
മായിട്ടതിശുദ്ധമാംസ്ഫടികത്തിൽ| ശബളാസിതരക്ത വൎണ്ണങ്ങ
ൾകാണാകുന്നു| പരമാൎത്ഥെന വിചാരിച്ചു കാണുമ്പൊ ളതി|
ലൊരുസംബന്ധമില്ലെന്നറിയാമതുപൊലെ| മാനസാദികൾ
ബന്ധിച്ചീടുകയില്ലനൃന|മാനന്ദസ്വരൂപനാമാത്മാവെയൊരി
ക്കലും| മായാന്ധകാരംമനസ്സിങ്കലുണ്ടാകമൂലം| മായകൊണ്ടുള്ള
ബന്ധമുണ്ടാക്കിച്ചമക്കുന്നു| മായാതൻഗുണങ്ങളെ താനനുസ
രിക്കയാൽ| മായാമൊഹിതന്മാൎക്കുബന്ധനാകുന്നുജീവൻ| മാ
യകൊണ്ടുള്ളൊരജ്ഞാനാന്ധകാരത്തെയെല്ലാം| മാനസംതന്നി
ൽനിന്നുനീക്കണംവഴിപൊലെ| മായനീങ്ങുംപൊളവിവെകവു
ന്നശിച്ചീട്ടു|മ്മാനസവിശുദ്ധിയും ജ്ഞാനവുമുണ്ടായ്വരും| കൎമ്മ
ങ്ങൾകൊണ്ടുംവ്രതംകൊണ്ടുംദാനങ്ങൾകൊണ്ടും|ധൎമ്മങ്ങൾകൊ
ണ്ടുംമഹാതീൎത്ഥസ്നാനങ്ങൾകൊണ്ടും|പുണ്യങ്ങൾകൊണ്ടും പുരു
ഷാൎത്ഥധൎമ്മങ്ങൾകൊണ്ടും| നിൎണ്ണയംമായാബന്ധമൊഴിഞ്ഞീടു
കയില്ലാ| മായയാമജ്ഞാനാന്ധകാരംപൊകണമെങ്കിൽ| മാന
സന്തന്നിൽജ്ഞാനദീപമുണ്ടായീടണം| ഉഗ്രമാമിരിട്ടിനെപ്പൊ
ക്കണമെങ്കിൽദീപ|മുജ്വലിച്ചുണ്ടായിരിക്കെണമെപ്പൊഴതിലും|
സ്വപ്രകാശനാമഗ്നിതന്നാലെ ദീപമായി| വൎത്തിക്കയില്ലാതൈ
ലവൎത്തികൾകൂടവെണം|സ്ഥാലിയിൽതൈലംവീഴ്ത്തിതിരിയുമി
ട്ടുവഹ്നി|ജ്വാലയാൽപ്രദീപ്തമാംദീപമെന്നതുപൊലെ| കായ
മാംവിളക്കതിൽകൎമ്മമാന്തൈലമൊഴി|ച്ചായതിൽ മനസ്സായീടു
ന്നവൎത്തിയുമിട്ടു| ആത്മാവാകുന്നൊരഗ്നികലന്ന ദീപപ്രഭാ|
അജ്ഞാനാന്ധകാരത്തെക്കളയുമറിഞ്ഞാലും| ചിത്തമാംവൎത്തിയു
ടെപുഷ്ടിയെത്രയുണ്ടെന്നാ| ലത്രയുംവെഗാൽകൎമ്മതൈലങ്ങളൊ
ടുങ്ങീടും| മാനസവൎത്തിതന്മെലുജ്വലിച്ചീയങ്ങുന്ന| ജ്ഞാനദീ
പൊജ്ജ്വദീപ്തികൊണ്ടുകൎമ്മമാംതൈലം|വെഗെനനശിച്ചീടു മായ
തുനെരമ്മന|സ്സാകുന്നവൎത്തിതന്നെദീപിച്ചുവദ്ധിച്ചുടൻ| മായ
കൊണ്ടതിരമ്യമായിട്ടുപണിചെയ്ത|കായമാംവിളക്കസന്തപ്തമാ
യ്നശിച്ചീടും| ജ്ഞാനദീപവുന്നശിച്ചീടുമന്നെരംപര|മാനന്ദനാ
യീടുന്നിതാത്മാവെന്നറിഞ്ഞാലും| മാനസന്തന്നി ലറിവില്ലെ

നുവന്നിടുമ്പൊൾ| ജ്ഞാനഹീനമാമവിവെകവുമതുതന്നെ| ആയതു നീങ്ങിടുവാനായുള്ളൊരുപായമി| ന്നായതവിലൊചനെ ചൊല്ലുവനിനിയുംകെൾ| മുൻപിനാലുണ്ടാകണന്നാലു സാധനമതിൽ |സന്തതംസാധുക്കളൊടുള്ളസംഗമമൊന്ന|സൽക്കഥകളുംഭഗവൽകഥകളുംകെൾപ്പാ | നുൾക്കാമ്പിലതിശ്രദ്ധ യുണ്ടാകുന്നതുമൊന്ന| കൎമ്മങ്ങൾചെയ്യുന്നിടുന്നതൊക്കയും ബ്രഹ്മാൎപ്പണ|മെന്നുചിന്തിച്ചുചെയ്യീടണ മെന്നതുമൊന്ന| മൃച്ഛിലാദാരുപ്രതിമാദിദൈവതങ്ങളി|ലീശ്വരനെന്നുള്ളൊരു ഭക്തിയും വിശ്വാസവും| നാമങ്ങൾപലവിധമുള്ളവജപിക്കയും|രാമദെവനെഹൃദിധ്യാനിച്ചുരമിക്കയും| ഇങ്ങിനെചിലദിനംകഴിഞ്ഞിടുന്നനെരം| നിൎമ്മലമായ്വന്നിടുംമനസ്സുമതിനാലെ| പൊയിടുമവിവെകമെന്നുള്ളൊരജ്ഞതാവും| സ്ഥായിയൊടപ്പൊൾവൃത്തിജ്ഞാനവുമുണ്ടായ്വരും| വൃത്തിയെന്നതു മനൊവൃത്തി യെന്നറിഞ്ഞാലും|വൃത്തിയിൽജ്ഞാനംപ്രകാശിപ്പതുവൃത്തിജ്ഞാനം|ജ്ഞാനമാകുന്നതാത്മസ്വഭാവ മറിഞ്ഞാലു|മായതു മനസ്സിലുണ്ടാകുമ്പൊൾജ്ഞാനമുണ്ടാം| ജ്ഞാനവുംരണ്ടുവിധമുണ്ടതുപൊലെവൃത്തി| ജ്ഞാനവും സ്വരൂപ ജ്ഞാനവു മിങ്ങിനെ ചൊല്ലും അജ്ഞാനപ്രകാശവുംജ്ഞാനവുംസ്വരൂപജ്ഞാ| നത്തിനുണ്ടതു സുഷുപ്തിയിലുംവൃത്തിയിലും|അജ്ഞാനത്തിനുംസ്വരൂപജ്ഞാനത്തിനുംതമ്മിൽ| വിദ്വെഷമില്ലവൃത്തിജ്ഞാനത്തിനുണ്ടു താനും അങ്ങിനെയുള്ളസ്വരൂപജ്ഞാനംവൃത്തിതന്നി |ലെങ്ങുമെ പ്രകാശിച്ചുവൃത്തിജ്ഞാനവുമുണ്ടാം|ജ്ഞാനവുമജ്ഞാനവുമുള്ളൊരുസ്വരൂപമ| ജ്ഞാനമെങ്ങിനെകളയുന്നവാറതുംകെൾക്ക| അൎക്കരശ്മിയാലഖിലാൎത്ഥവുംപ്രകാശിക്കും |ശഷ്പങ്ങൾപൊലുംദഹിക്കുന്നിതുമില്ലെന്നാലും|ഉഷ്ണരശ്മികൾസൂൎയ്യകാന്തത്തിൽ പ്രകാശിച്ചാൽ തൽക്ഷണംതൃണകാഷ്ഠങ്ങളെയുംദഹിക്കുന്നു |അക്കണക്കിനെ മനൊവൃത്തിയിൽപ്രവെശിച്ചിട്ടജ്ഞാനത്തെയുംദഹിപ്പിക്കുന്നു വൃത്തിജ്ഞാനം|വൃത്തിജ്ഞാനംകൊണ്ടാത്മതത്വജ്ഞാനവു മുണ്ടാം തത്വജ്ഞാനമുണ്ടായാൽസിദ്ധിക്കുംകൈവല്യവും| ഇങ്ങിനെവിവെകവുമവിവെകവുമുണ്ടാ|യ്വന്നിടുംപ്രകാരവുമവിവെകത്തെ

നീക്കി| നല്ലൊരുവിവെകിയായിജ്ഞാനിയായാത്മതത്വ| മുള്ളം
കൊണ്ടറിഞ്ഞുകൈവല്യത്തെലഭിപ്പാനും|മായയാമജ്ഞാനവുംജ
ഡമായചെതന|മായിരിപ്പൊരുദെഹധമ്മവുംദുഃഖങ്ങളും| ഒക്ക
വെസത്യമെന്നുള്ളതുബൊധിപ്പാനും| ദുഃഖമാത്മാവിനുണ്ടെന്നു
ള്ളതുകളവാനും|വിസ്തരിച്ചുരചെയ്യുകെൾപ്പിച്ചെ നിനിയുകെ|
ളുക്തമായെല്ലൊമുൻപെമുക്തികൾനാലുണ്ടെന്നു| ആയതിനുടെ
ക്രമഭെദങ്ങൾതന്നെച്ചൊല്ലാ|മായതവിലൊചനെ തെളിഞ്ഞുകെ
ട്ടാലുംനീ|സാലൊകംസാമീപവുംസാരൂപ്യംസായൂജ്യവും| നാലു
ക്തികളെവമഞ്ചെന്നുചൊല്ലുന്നിതു|സാലൊക്യാദികൾ മൂന്നുമു
ക്തിയുംജീവന്മുക്തി|നാലാന്നിൎവ്വാണംവിദെഹാനന്ദം നിത്യാന
ന്ദം| ജീവന്മുക്തികൾ മൂന്നുംനിത്യമാ ല്ലരുന്നില| ദെഹംകയ്യൊ
ണ്ടിട്ടുള്ളമുക്തികളതാകയാൽ| ഹെയമായിരിപ്പൊന്നി ദ്ദെഹമെ
ന്നതുകൊണ്ടു|ദെഹയുക്തനുബന്ധമൊചനംവരുന്നില|മത്ത്യരു
മമത്ത്യരുമെന്നതുപൊലെജീവൻ| മുക്തന്മാർപലകാലംമുക്തരാ
യിരുന്നീട്ടും|അല്പകാവവുംബഹുകാലവുമതുപൊലെ| ഉല്പന്നസു
ഖദുഃഖങ്ങളുമുണ്ടായിടുന്നു| ദെഹാഭിമാനജമാമ്മാനുഷൎക്കുള്ള ദുഃ
ഖം|ദെവകൾക്കുള്ള ദുഃഖംദെവവൈരികളാലും|പുണ്യകൎമ്മഫല
ഫലക്ഷയത്തിനാലുംവാനൊർ|വിണ്ണിൽനിന്നധഃപതനംവരു
മതിനാലും|ദുഃഖങ്ങളുണ്ടാകുന്നിതക്കണക്കിനെജീവ| ന്മുക്തന്മാ
ർ സുരന്മാരെപ്പൊലെയന്നറിഞ്ഞാലും ബന്ധമൊചനംവന്നാ
ലന്നെരന്താനെമുക്തി സംഭവിച്ചീടുംപുനൎജ്ജന്മവു മുണ്ടാസ്സുരാ
എങ്ങിനെകൎമ്മബന്ധമൊചനംവരുത്തുവ|തെങ്ങിനെ സായൂജ്യ
മാംമുക്തിയെ ലഭിപ്പതും| ആയതുചൊല്ലീടുവൻ കെട്ടാലുംസാ
ലൊക്യാദി|നാലുമുക്തിയുംനാലുസാധനത്തിനാലുണ്ടാം| ചരിത
ക്രിയയൊഗംജ്ഞാനമെന്നിവനാലാം|ചരിതഭഗവാന്റെ ചരി
തംകെൾക്കതന്നെ ക്രിയയായതുപൂജാവിധിയെ ന്നറിഞ്ഞാലും|
പ്രിയവാദിനിയൊഗമായതഷ്ടാംഗയൊഗം|മുൻപിനാൽശമദ
മമാസനംപ്രാണായാമം| സംപ്രതിപ്രത്യാഹാരം ധാരണധ്യാ
നംപിന്നെ| ഹൃഷ്ടചിത്തനസമാധിയുമിങ്ങിനെക്രമാ|ലഷ്ടാം
ഗയൊഗങ്ങളെന്നറിഞ്ഞുകൊൾകബാലെ|ജ്ഞാനമായതുജീവപ

രയൊരൈക്യമിദം| നാലുസാധനങ്ങളാൽനാലുമുക്തിയുംമുണ്ടാം സാലൊക്യാദികൾമൂന്നുമുക്തിയുംപ്രാപിക്കുന്നു |കായംകയ്യൊണ്ടിട്ടതുകാരണമവമൂന്നും|കർമ്മബന്ധത്തിൽനിന്നു വെർപെട്ടന്നീലാപുന| ജ്ജന്മവുമുണ്ടാകുന്നുകർമ്മവാസനപൊലെ|പുണ്ണ്യങ്ങൾവളൎന്നുണ്ടായ്യന്നീട്ടുംമുക്തികൾക്കു| പുണ്ണ്യങ്ങൾ നശിക്കും പൊഴുനാശവുംഭവിച്ചീട്ടും| പുണ്ണ്യപാപങ്ങളുവരണ്ടിന്നു മൊരുപൊലെ| കർമ്മബന്ധനംഭവിച്ചീട്ടുന്നു ശുദ്ധാത്മികെ| ബന്ധനത്തിന്നുഭെദമുണ്ടെന്നുചൊല്ലാമതു| മന്ദന്മാരാകു മജ്ഞാനികൾക്കുതൊന്നീട്ടുന്നു| ലൊഹചങ്ങലകൊണ്ടു ബന്ധിച്ചിട്ടിരിപ്പൊരു|ദെഹമാകുന്നുപാപകർമ്മകനാകുന്നവൻ| ഹെമചങ്ങല കൊണ്ടുമുക്തനാസ്സ്ബന്ധനെന്ന|നാമവുംപൂണ്ടീട്ടുന്നു സുകൃതിയാകുന്നവൻ| സ്വൎണ്ണവുമിരിമ്പുമെന്നുള്ളൊരുഭെദമുണ്ടു| പുണ്ണ്യകർമ്മവുംപാപകർമ്മവുംനിരൂപിച്ചാൽ| ചങ്ങലാരണ്ടുകൊണ്ടുംബന്ധിച്ചീട്ടുന്നുജീവൻ| തന്നെയെന്നതിലൊരുഭെദമുണ്ടതുംകെൾക്ക| കാരിരിമ്പതിനിന്ദ്യംകനകമതിരമ്യം||നെരറിയാതെയുള്ള മൊഹികൾക്കവന്തൊന്നും| ബ്രഹ്മവിദരിഷ്ടന്നു രണ്ടിനുംഭെദമില്ല| പിന്നെമറ്റുള്ളൊൎക്കൊക്കെ ഭെദമുണ്ടെന്നുതൊന്നും| മൎത്ത്യനായ്ജനിച്ചിഹലൊകത്തിലിരുന്നൊരൊ| സൽക്കർമ്മങ്ങളെച്ചെയ്യാൽസ്വൎഗ്ഗത്തെപ്രാപിച്ചീടാം| മൎത്ത്യവെഷവുംപൃത്ഥീമണ്ഡലെവെടിഞ്ഞുടൻ||നിജ്ജരന്മാരെപ്പൊലെരൂപവുംധരിച്ചീടാം| പുണ്ണ്യങ്ങളൊടുങ്ങുവൊളം വസിച്ചീടാംഭ്രമൈ| പിന്നയും ജനിക്കണംപുണ്ണ്യങ്ങൾനെടിട്ടുവാൻ|കൈക്കലുള്ളൊരുധനമെത്തുവൊളവുംനന്നാ|സ്ഥിത്യവുംവിററുണ്ടനാലസ്യനായിരുന്നീടാം| നെടിയധനമെല്ലാമൊടുങ്ങീട്ടുന്നനെരം|മൊടിയുന്നശിച്ചു പട്ടിണിയുമകപ്പെട്ടും| ആടൽതീപ്പതിനാരുമില്ലവിടുന്നുവെഗാ| ലൊടിച്ചീട്ടുന്നുനിജ കർമ്മവാസനപൊലെ| പിന്നയുംപൂൎവ്വാശ്രമന്തന്നിൽനിന്നുടൻധനം| നന്നായ്ഗ്ഗേടിയാൽസുഖിച്ചിരിക്കാമവിടയും| സൽക്കർമ്മങ്ങളെച്ചെയ്തുലഭിച്ചീട്ടുന്നജീവൻ| മുക്തിസൌഖ്യവുമിതുപൊലെവന്നീട്ടുംനൂനം| ധന്യനായ്വന്നാൽപിന്നെ ജന്മമുണ്ടാമൊഎന്നു| സന്ദെഹംവെണ്ടാകർമ്മബന്ധനാകയാൽവ

തും। രംഭതൻബീജമെകംനട്ടതുമുളയ്ക്കുംപൊ।ഉൻപൊട്ടവളങ്ങളു
മിട്ടുപാലനാംചെയ്യാൽ। ആക്കംപൂവൊന്നൊരുകുലയുണ്ടാകുമതെന്നി
യെ। മെൽക്കുമെൽകുലയുണ്ടായ്വരുന്നീലതുപൊലെ। പിന്നെയുമ
തിനുടെബീജത്തെവളത്തിയാൽ। വന്നീടുമൊരുകുലയതിനും മു
ന്നെപ്പൊലെ। ആക്കമുള്ളൊരുകുലമൂത്തതുപഴുക്കുമ്പൊൾ। മുഖ്യ
മാമൊരുഫലമെന്നുചൊല്ലീടാമത। ഇലയുന്തണ്ടുംപൂവും മുതലാ
യവാന്തര।ഫലമിങ്ങിനെരണ്ടുവിധമായുണ്ടാംകമ്മം। കൃതകൃത്യ
ന്മാരെന്നിമറ്റുള്ളജനങ്ങൾക്കു। കൃതമായുള്ളകമ്മഫലങ്ങളുനുഭ്ര
തം। പുണ്യമിശ്രമപാപമിങ്ങിനെമൂന്നായിട്ടു।നിന്നീടുംഫല മ
നുഭവ്യമാമെവിടയും।പുണ്യമുണ്ടായിടണമെന്നുറച്ചൊരുകമ്മം।
നന്നായിപ്പിഴയാതെചെയ്യണമെന്നൊത്തുള്ളിൽ।കൃത്യാകൃത്യവു
മദൃഷ്ടങ്ങളുംദൃഷ്ടങ്ങളു।മൊക്കയുമറിഞ്ഞിരിക്കുന്നവ നെന്നാകി
ലും। നിത്യവുമൊരുപൊലെതന്നെവത്തിക്കയില്ല।മത്ത്യജന്മത്തി
ൽമിത്ഥ്യാമയനായിരിക്കയാൽ। കമ്മവിഭ്രമംവരുമന്നെരം പാപ
ങ്ങളും। നന്മയായുള്ളപുണ്യത്തൊടുചെന്നിടകൂടും। ദൊഷമെത്ര
യുണ്ടെന്നാലത്രയും പുണ്യംനീക്കി। ശെഷിച്ചപുണ്യമനുഭവി
ക്കാംസ്വൎഗ്ഗത്തിലും। ശെഷിച്ചപുണ്യമൊടുങ്ങീടുമ്പൊൾകൈവ
ല്യവും। വെറിട്ടപുണ്യപാപമിശ്രമാംബന്ധത്തിനാൽ। പിന്ന
യുംഭ്രമാന്ധലെവന്നുടൻജനിച്ചീടും।പുണ്യകമ്മംകൊണ്ടെവംവ
ന്നീടുമറിഞ്ഞാലും। നല്ലതെന്മാവിൻബീജന്നട്ടതുമുളച്ചുണ്ടാ।യ
ല്ലലെന്നിയെകൊമ്പുംശിഖയുംപടച്ചയും। ഒക്കയു മൊരുപൊലെ
ചുററിവദ്ധിച്ചിട്ടതു। പൂത്തുമാങ്ങയുമുണ്ടായ്പഴുത്തൊരനന്തരം। ദ
ക്ഷിണാദിക്കിലുള്ളകൊമ്പത്തുള്ളൊരുഫലം। ഭക്ഷിപ്പാനാകാപ
ഴുത്തിട്ടുമെത്രയുംകഷ്ടം। ചുനയുംപാരമെരിഞ്ഞിട്ടുള്ള പുളിപ്പുമു।
ണ്ടെരിഞ്ഞുപചിച്ചാലുമശിച്ചുകൂടാതെല്ലം। അന്യശാഖികൾതൊറു
മുള്ളൊരുഫലമെല്ലാം।നന്നുനന്നമൃതിനുതുല്യമായുള്ളരസം। വൃ
ക്ഷമൊന്നതിൽഭെദമിങ്ങിനെകാണുന്നീലെ।പക്ഷംചന്ദ്രനും ര
ണ്ടുമൊന്നുപൊലല്ലായെല്ലൊ। ഇങ്ങിനെപലതരമുണ്ടെല്ലൊനി
രൂപിച്ചാ।ലെന്നതുപൊലെപുണ്യന്തന്നിൽപാപവുമുണ്ടാം। ക
മ്മമെത്രയുംപുണ്യോൽകൃഷ്ടമായ്മെയ്യെങ്കിലും। ചെമ്മെയങ്ങതിൽ

കൂടെപ്പാപവുമുണ്ടായ്വരും | പാപകൎമ്മത്തിൽകൂടെപുണ്ണ്യവുമുണ്ടായ്വരും|തൊയത്തിൽശീതൊഷ്ണാദിഭെദങ്ങൾകാണുമ്പൊലെ| ദ്വന്ദ്വങ്ങളായിട്ടുള്ളകൎമ്മങ്ങളുടെഫലം| ജന്മസംസാരാമയ കാരണമാകയാലെ| കൎമ്മങ്ങൾകൊണ്ടുപുനൎജ്ജന്മമില്ലാതെയുള്ള|കൈവല്യംവരുന്നിലന്നറികശുഭപ്രിയെ| കൎമ്മമൊക്ഷയുംജന്മപ്രദമെങ്കിലുംപുണ്ണ്യ|കൎമ്മമാനന്ദപ്രദംനിത്യമാനന്ദൊദയം| വിദ്യയെഭജിപ്പതിനായുള്ളമാൎഗ്ഗമതു|നിത്യവുംപിഴയാതെനിശ്ചല ഹൃദയനായി|ഭക്തിയൊടുപാസിച്ചകൎമ്മഞ്ചെയ്യതിൻഫല| മൊക്ഷയും ബ്രഹ്മാൎപ്പണമായിട്ടുസമൎപ്പിച്ചാൽ| ഭക്തവത്സലൻതന്റെകാരുണ്ണ്യമുണ്ടായ്വരും| മുക്തിയുംഭവിച്ചീടുമില്ലസംശയം ബാലെ| മറ്റുള്ളകൎമ്മങ്ങളാൽമുക്തിവന്നീടുന്നതി|ല്ലററീടുന്നില്ലകൎമ്മ ബന്ധനമതുമൂലം| സത്യമായുള്ളമുക്തിസായുജ്യമെന്നുബൊധി|ച്ചുൾത്തളിരിങ്കൽഭക്തിശ്രദ്ധപൂണ്ടാലുംബാലെ| കൎമ്മവും ശരീരവുംജന്മാദിദുഃഖങ്ങളു|മൊന്നുമില്ലെന്നുവന്നു|ശൂന്യമായ്ഭവിച്ചെന്നാൽ| ശൂന്യമെന്നെല്ലൊവന്നതെന്നാലെന്തൊരുസുഖ| മെന്നുതൊന്നീടുമകക്കാമ്പിലെങ്കിലൊകെൾക്ക| സായൂജ്യമുക്തിപുനൎജ്ജന്മ ഹീനമാംമുക്തി| കാലവുമില്ലജീവനാശവുംവരുന്നില ആനന്ദ സ്വരൂപനാ മാത്മാവുതന്നെ പര| മാനന്ദമായ പരബ്രഹ്മമായീടുന്നതു| മാത്മാവെ യറിയുംപൊ ഴറിയാ മതിനുടെ| താല്പൎയ്യം പരമാൎത്ഥ ബൊധജ്ഞാനത്തിനാലെ| ആത്മാവെ മനസ്സിനാ ലറിഞ്ഞീടണമതി| നാത്മാവിൻ പ്രകാശത്വം മനസ്സി ലുണ്ടാകണം | ആത്മ ചൈതന്ന്യമതു മനസ്സിലുണ്ടാകുംപൊ| ളാത്മാവെ മനസ്സുകൊണ്ടറിയാം വഴിപൊലെ ആത്മാവെ യാത്മാവറിഞ്ഞീടണമെന്നുതന്നെ| താല്പൎയ്യംമനസ്സെന്നുരണ്ടായിപ്പറഞ്ഞീടാം| പ്രതിമാകളിൽപ്രകാശിക്കു മീശ്വരനെപ്പൊൽ| പ്രതിബിംബമാംമനസ്സിങ്കലുംജ്വലിക്കണം| അന്നെരമാത്മാവിനെയറിയാംമനസ്സിനു| മന്യഥാജഡംമനസ്സെത്രയുമന്ധകാരം|ഉഭയപ്രപഞ്ചങ്ങൾകണ്ടറിഞ്ഞീടുവാനാ|യുഭയാശ്രയനയനങ്ങളായിരിക്കുന്ന| ചിത്തവുംനയനവുംതത്വങ്ങളെന്നാകിലും| പ്രത്യെകംവൎത്തിക്കുന്നുചിത്തിന്റെപ്രാകാ

ശത്താൽ| സ്ഥൂലമായുള്ളനെത്രംസൂക്ഷ്മമാകുന്നചിത്തം| ശീല
ങ്ങളവററിനാലൊകനത്തെകതന്നെ| ശീതൊഷ്ണഭയരതികാമ
രാഗാദികളും| മൊദഖെദമുഖ്യദിനരാത്രികളിവയെല്ലാം| ഭെദ
മെന്നിയെ യറിഞ്ഞീടുന്നനെത്രമിത്തു| ചെതസ്സിൻപ്രഭാവചാ
തുൎയ്യങ്ങൾകൊണ്ടുതന്നെ| ചിത്തവിഭ്രമംവന്നാൽനെത്രവുംഭ്രമി
ച്ചീടും| പ്രത്യെകമായിട്ടൊന്നുന്തിരിച്ചുകാണുന്നില്ലാ| ദൃഷ്ടിയി
ൽകണ്ടീടണ മിപ്രപഞ്ചങ്ങളെല്ലാം| ദൃഷ്ടിക്കുള്ളറിവുമാനസ
വുമതുപൊലെ| ചിത്തിന്റെപ്രകാശത്താൽമനസ്സു പ്രകാശി
ച്ചു| നിത്യനാമാത്മാവിനെയറിയുംവഴിപൊലെ| സച്ചിദാന
ന്ദത്വവുംനിത്യനിൎമ്മലത്വവും| വ്യക്തവുമവ്യക്തവുംസൎവ്വസമ്പൂ
ൎണ്ണത്വവും| അക്കതൊയാഗ്നിയെപ്പൊൽസുപ്രഭാ ശീതൊഷ്ണ
വും|നിത്യനാമാത്മസ്വഭാവങ്ങളെക്കിലുന്തദാ| സ്വച്ഛതകലൎന്നു
നിൎമ്മലമായീടുഞ്ചിത്ത| ദൎപ്പണപ്രതിബിംബത്തിൽപ്രകാശി
ക്കുമ്പൊലെ| മററുമുള്ളവററിൽ സന്ധി പുറത്തായ്ശൊഭിപ്പില്ലാ|
നിത്യനാമാത്മാവെന്നുബൊധിക്കവരാനനെ|ചിത്താകുമാത്മാ
വിന്റെസ്വപ്രകാശവുംമനൊവൃത്തിയുമെകീഭവിച്ചീടുമ്പൊ
ളാത്മജ്ഞാനം| സിദ്ധിക്കുമപ്പൊൾവിദെഹാ നന്ദമായിടുന്ന|
മുക്ത്യാനന്ദവുമനുഭവിക്കാംമനൊഹരെ| ആനന്ദംപലപ്രകാര
ത്തിലുമുണ്ടാംപര| മാനന്ദമതിൽപരമില്ലമറെറാരാനന്ദം| നി
രുപാധികമായിസ്വദാനിത്യമായി| നിരതിശയമായിട്ടിരിക്കും
മുക്ത്യാനന്ദം| സശരീരമായനിത്യാൎത്ഥമായ്സ്വെന്ദ്രിയ| വശമാ
യതിശയയുക്തമായിരിപ്പൊരു| സുഖമായജ്ഞാനമാ യിരിക്കു
മന്യമുള്ള| നിഖിലാനന്ദങ്ങളുമെന്നുബൊധിക്കബാലെ| ബ്ര
ഹ്മാനന്ദത്തി നുപമാനമായൊന്നുമില്ല| നിൎണ്ണയമാനന്ദംമ
റെറങ്കിലുംവിചാരിച്ചാൽ| സുഷുപ്ത്യാനന്ദംപൊലെമുക്ത്യാന
ന്ദവുമെന്നു|കഴിക്കാമനുഭവസിദ്ധിപാൎത്തീടുന്നെരം| മുക്തിയും
സുഷുപ്തിയുമൊന്നുപൊലിരിക്കിലും| മുക്തിക്കുനിത്യത്വവുംസു
ഷുപ്തിക്കനിത്യത്വവും| വ്യക്തമായുള്ളതുകൊണ്ടുതുല്യമല്ലെന്നാ
കിലും| മുക്തന്മാൎക്കാക്കസുഷുപ്ത്യാനന്ദം മുക്ത്യാനന്ദം| സുഷു
പ്ത്യാനന്ദന്തന്നെമുക്ത്യാനന്ദവുമെന്നാൽ| സുഷുപ്ത്യാവസ്ഥയ

വിദ്യൊപാധിഎന്നുമുമ്പിൽ| പറഞ്ഞതെന്തെന്നുള്ളിൽസംശയ
മുണ്ടാകെണ്ടാ| പറഞ്ഞിടുവനതുകെട്ടുകൊണ്ടാലുംബാലെ| ജാ
ഗരാദ്യവസ്ഥകൾമൂന്നിനുംസാക്ഷിഭൂത|നായിരിക്കുന്നിതാത്മാ
നിൎവ്വികാരിയായ്സദാ|ആയതെങ്ങിനെയെന്നുചൊല്ലീടാംജാഗ്ര
ദികൾ| മായാകാൎയ്യൊപാധികാൎയ്യ ങ്ങളെങ്കിലുംകെൾക്ക| ബാ
ഹ്യാൎത്ഥമറിഞ്ഞു സവെന്ദ്രിയങ്ങളിനാലും| താല്പൎയ്യത്തൊടുവ്യാ
പാരങ്ങളെച്ചെയ്യുന്നതു|യാതൊരികാലങ്ങതുജാഗ്രമെന്നറിഞ്ഞാ
ലും| ചെതസ്സുപിന്നെബാഹ്യാൎത്ഥങ്ങളെയറിയാതെ| മാനസാ
ധിഷ്ഠാനമാമന്തരിന്ദ്രിയമൊന്നു| താനെയുള്ളതുകൊണ്ടുജാഗ്രാ
വസ്ഥയിലുള്ള| വാസനാവിഷയങ്ങളാകവെഭുജിപ്പാനാ|യ്യാ
നൊരുഭൊക്താവുമായ്കൎമ്മകൎത്താവുമായി| കൎമ്മവുംകരണവുംജാ
തിവൎണ്ണാശ്രമവു| മെന്നിവസംകല്പമായുള്ളരൂപംപൂണ്ടുടൻ |
മാനസന്തന്നെഭ്രമിക്കുന്നവസ്ഥയെതതു| മാനിനീമണെസ്വ
പ്നാവസ്ഥയെന്നറിഞ്ഞാലും| ജാഗ്രസ്വപ്നാവസ്ഥകളൊന്നുമെ
തൊന്നീടാതെ| വാക്കുമന്ധകാരംപൊലൊന്നുമെതിരിയാതെ |
കാരണമാകുമജ്ഞാനത്തിനാൽലീനമായി| മെവീടുമവസ്ഥയാ
കുന്നതുസുഷുപ്തിയും| അവസ്ഥാത്രയമിവമൂന്നിനുംസാക്ഷിയാ
യി| പ്രവൃത്തിയുക്തനായിനില്ക്കുന്നിതാത്മാവുതാൻ| സാക്ഷി
യാൎയ്യില്ലതെവമെന്നുബൊധിച്ചീടുവാൻ| സാക്ഷിലക്ഷണം
കെട്ടുബൊധിക്കവരാനനെ| ലൊകത്തിലെകന്യന്മാരുടെഅ
വസ്ഥയും| വ്യാപാരങ്ങളുമീശന്മാരയുമൊരുപൊലെ| കണ്ടിരി
ക്കയാൽസാക്ഷിയെന്നുചൊല്ലുന്നിതതി| നുണ്ടിനിയുക്കെളൊ
രുസാദൃശ്യംചൊല്ലിടുവൻ| സന്ന്യാസിവരനൊരുവനൊരു മഠ
ത്തന്നിൽ| മൌനഭൃതനായിരിക്കുന്നവനരികത്തു| ചെന്നിരു
ന്നിതുരണ്ടുപെൎഗൃഹസ്ഥന്മാരവർ| മൌനഭാവംപൂണ്ടൊരുമു
ഹൂൎത്തമിരുന്നിതു| പിന്നെയന്യൊന്യംമൃദപാദികളായൊരൊവാ
ൎത്താ| നന്നായിപ്പറഞ്ഞിരുന്നാരൊരുമുഹൂൎത്തവും| പിന്നെയ
ന്യൊന്യമൊരുമുഹൂൎത്തംകലഹിച്ചു| ഒന്നിനൊന്നടികൂട്ടീട്ടന്യായ
മറിവാനായി|രാജദ്വാരത്തിൽചെന്നനെരത്തുമന്ത്രികളും| വ്യാ
ജത്തെത്തിരിപ്പാനാസ്സാക്ഷിയാരെന്നനെരം| സാക്ഷിസന്ന്യാ

സിയെന്നുചൊല്ലിനാരതുപൊലെ| സാക്ഷിത്വമാത്മാവിനുകൂടു
മെന്നറിഞ്ഞാലും| മൌനിയായിരുന്നതുസുഷുപ്ത്യാവസ്ഥാ പി
ന്നെ | മൌനമെന്നിയെവാൎത്ത ചൊന്നതുസ്വപ്നാവസ്ഥാ |
വാഗ്വാദപ്രഹരണം കൂടിയൊരവസരം | ജാഗ്രമാമവസ്ഥ
യെന്നറിക മനൊഹരെ | സ്വപ്നജാഗരങ്ങളിൽ ത്രിവിധകര
ണവ്യാ| പാരമുണ്ടതി ലൊന്നുമില്ലല്ലൊസുഷുപ്തിയിൽ| മദ്ധ്യ
സ്ഥനായിടുന്ന ഭിക്ഷുവെപ്പൊലെ യാത്മാ | മദ്ധ്യസ്ഥനായി
ട്ടുനിന്നീടുന്നു ജീവൻതന്റെ | അവസ്ഥാത്രയവ്യാപാരത്തെ
യുംകണ്ടുകൊണ്ടു | അവററിൽകൂടാത കൂടിയുമവ്യാപൃനായെ|
നിന്നീടുമാത്മാസാക്ഷിഭൂതനെന്നറിഞ്ഞാലു|മിന്നിയുംകെൾക്ക
സാക്ഷിലക്ഷ്യംമംഗലശീലെ| ത്രിവിധകരണവ്യാപാരയുക്ത
നായ്മുദാ|ജീവാത്മാവിശ്വനെന്നനാമവുംക്കൈക്കൊണ്ടുടൻ|സ്ഥൂല
വിഗ്രഹന്തന്നിലഭിമാനിയായ്ജാഗ്ര| കാലെമെവുന്നു പിന്നെ
സ്വപ്നമാമവസ്ഥയിൽ| തൈജസനെന്നനാമം കൈക്കൊണ്ടു
സൂക്ഷ്മതനു|തന്നിൽപുക്കഭിമാനിയായിരുന്നനന്തരം| കാരണ
ശരീരാഭിമാനിയായ്പ്രജ്ഞനായി| കാരണാനന്ദപ്രാപ്തി ലഭിച്ചു
വസിച്ചീടും|ജീവാത്മാവെകംമൂന്നുനാമംപൂണ്ടവസ്ഥയിൽ| മെ
വുന്നനെരംസാക്ഷിഭൂതനായ്മദ്ധ്യസ്ഥനായി| ചൈതന്യസ്വരൂ
പനായീടുമാത്മാവുസദാ|സൎവ്വസാക്ഷിയെന്നറിഞ്ഞാലുന്നീ വ
രാനനനെ| കെട്ടാലുമനുഭവം കൊണ്ടറിഞ്ഞീടുമാറു| ദൃഷ്ടാന്തം
ചൊല്ലീടുവൻബൊധിച്ചുകൊൾകപൊലെ| സൎവ്വവാസരംപ്ര
തിയുണ്ടാകുമവസ്ഥകൾ| സൎവ്വംസ്മരണാനുഭവമായ്വരികയാ
ൽ|ജീവനെയുമങ്ങനുഭവിക്കുമതിൽകൂടി | മെവുമാത്മാവുനിസ്സം
ഗൻനിരാമയൻപരാ|യുക്തനായ്നിയുക്തനായ്മെവുന്നെ നുരച്ച
തിൻ|യുക്തിതന്നൎത്ഥംപറഞ്ഞീടുവൻകെട്ടുകൊൾക|പൂൎവ്വവാസ
രന്തൊറുംകണ്ടീടുമവസ്ഥകൾ|സൎവ്വുന്നശിച്ചിട്ടും താൻനശി
ക്കുന്നില്ലെന്നും|പക്ഷമാസാബ്ദയുഗകല്പകാലങ്ങൾതൊറു| സൃഷ്ട്യ
വസ്ഥിതിലയകാൎയ്യങ്ങൾചെയ്യുന്നവ| ഒക്കയുംപാൎത്തുകൊണ്ടുതാ
ൻനശിക്കാതെകനാ| നിത്യനാമാത്മാപ്രാജ്ഞനാസ്സ്വരൂപനായി
ട്ടു|നമ്മാലെപ്രതിദിനമുണ്ടാകുമവസ്ഥകൾ| തമ്മുടെഭാവങ്ങളെ

യെല്ലാമെകണ്ടുകൊണ്ടു| സാക്ഷിയായിരിക്കയാ ലവസ്ഥാത്രയ
ത്തിനു| സാക്ഷിത്വംകൂട്ടമെന്നുബൊധിക്കസുമംഗലെ | ജീവ
നുമാത്മാവുമൊന്നെന്നുചൊല്ലുകയാലെ | ജീവൻതാൻതന്നെ
സാക്ഷി ഭൂതനായ്വരുമെല്ലൊ | പിന്നെയെങ്ങിനെ യാത്മാജീവ
നുസാക്ഷിയായി | നിന്നിടുന്നതെന്നുള്ളിൽ സംശയ മുണ്ടാകെ
ണ്ടാ |ജീവാത്മാമിത്ഥ്യാഭൂതനായ്സവികാരിയായി|മെവുകകൊണ്ടു
സാക്ഷി ഭൂതനല്ലെടൊബാലെ | രാഗദ്വെഷാദികളൊടൊരുമി
ച്ചഹമെന്ന |ഭാവവുംപൂണ്ടു സവികാരിയായ്വസിക്കയാൽ |അ
വസ്ഥാത്രയത്തി ലജ്ഞാനമാംസുഷുപ്തിയി |ലവസ്ഥാവാനാ
യ്ലയിച്ചിട്ടു മെന്നതുകൊണ്ടു | സാക്ഷിത്വം ജീവനില്ലെന്നറി
ഞ്ഞിടുകബാലെ|സാക്ഷി യാരെന്നാൽ നിൎവ്വികാരിയാംകൂടസ്ഥ
നായി|സൎവ്വവ്യാപിയായ്സൎവ്വാത്മസ്വരൂപനായ്സദാനിൎവ്വികാരിയ
യ്സൎവ്വാന്തഃകരണങ്ങൾതൊറും | ജ്ഞാനത്തെപ്രകാശിപ്പാൻസ
ച്ചിദാനന്ദാത്മാവാ|യ്മാൻഹിനനായിട്ടുമാത്മാവുസാക്ഷിഭൂതൻ|
ജീവനുള്ളവസ്ഥകളവയുംകണ്ടുകൊണ്ടു|നിൎവ്വികാരിസ്സാക്ഷിയാ
യിട്ടുമാത്മാവിനെ| ആത്മനാകണ്ടീടണമല്ലാതെമറ്റൊന്നിനാ
ലാത്മാവെയറിയുന്നില്ലെന്നറിഞ്ഞാലുമെടൊ|ആത്മാവെയാത്മാ
വറിയുന്ന വാറെവമെന്നാ| ലാത്മാവെമനസ്സുകൊണ്ടറിഞ്ഞീട
ണമെല്ലൊ|താല്പൎയ്യമതിനുചൊല്ലീടുവന്നിജമുഖ|സൌന്ദൎയ്യാദി
കളെവമെന്നുകണ്ടറിവാനായി|ദൎപ്പണത്തിൽ പ്രകാശിപ്പി
ച്ചുനിജമുഖ|സ്വപ്രകാശത്വമറിഞ്ഞിടുന്നിതതുപൊലെ|ദൎപ്പണെ
മനസ്സെന്നുകണ്ടാലുമതിൽകാണും| ദൎപ്പണെപ്രതിബിംബംമന
സ്സാകുന്നുജീവൻ|ചിത്തിന്റെപ്രകാശവുമായതുതന്നെയെന്നു
ചിത്തത്തിലറിഞ്ഞാത്മസ്വരൂപംകണ്ടീടെടൊ| തത്വമാംപദപ
യവാക്യാൎത്ഥങ്ങളെയൊൎത്തു| ചിത്തസന്ദെഹമെല്ലാംദൂരെസന്ത്യ
ജിച്ചുടൻ|നിത്യമുക്തയായിട്ടുംസുഷുപ്ത്യാനന്ദമായ|മുക്തിയെ പ്രാ
പിപ്പതിന്നായിനിയുംകെൾക്കെടൊ|മുക്തിയുംസുഷുപ്തിയുമൊന്നു
പൊലെന്നുചൊന്ന|ഉത്തരമെനിനക്കറിഞ്ഞിടുവാൻചൊല്ലീടുവ
ൻ|സുഷുപ്തിസുഖംസകലൎക്കുമുണ്ടെല്ലൊപാൎത്താൽ| മുഴത്തൊര
ജ്ഞാനാന്ധകാരമായിരിപ്പതും|ജാഗ്രൽസ്വപ്നാവസ്ഥാ വ്യാപാ

ഭാവുമറിയാതെ| വിഗ്രഹെന്ദ്രിയാദികളുംവിരഹിതമായി| ദുഃഖ
ഹിനമായിട്ടുംസുഷുപ്ത്യാനന്ദത്തിനു|നിത്യത്വമില്ലാപുനരുത്ഥാ
നമുണ്ടാകയാൽ| അജ്ഞാനമായിട്ടുമാവരണശക്തിതന്നിൽ| വൃ
ത്തിജ്ഞാനമെന്നിയെലയിച്ചിട്ടുകയാലെസുഷുപ്ത്യാനന്ദത്തിന്ന
ജ്ഞാനത്വവുമനിത്യവും |ഭവിക്കുമതുകൊണ്ടുമുക്തിയില്ലെല്ലാവ
ൎക്കും|ദെഹംമൂന്നവറ്റൊടുംപഞ്ചകൊശങ്ങളൊടും| വെറൊന്നാ
യവസ്ഥകൾമൂന്നിനുംസാക്ഷിയായി|സച്ചിദാനന്ദമായി ട്ടിരി
ക്കുമാത്മാവിനെ| തത്വമസ്യാദിവാക്യാൎത്ഥങ്ങളാലറിഞ്ഞുടൻ|ഉ
ൾത്തളിരിക്കലുള്ളസംശയങ്ങളുംപൊക്കി| നിത്യനാമാത്മാവഖ
ണ്ഡാൎത്ഥമെന്നറിവൊടെ|നിത്യനാമാത്മാവുഞാൻഞാനില്ലി ദ്ദെ
ഹെന്ദ്രിയ|ചിത്തബുദ്ധ്യാഹങ്കാരാദ്യഖിലതത്വങ്ങളും| ദുഃഖാദി
സൎവ്വക്രമബന്ധവുമിനിക്കില്ല|സത്യജ്ഞാനാനന്ദമായിരിക്കുമാ
ത്മാവുഞാൻ| ഇങ്ങിനെവിചാരിച്ചുബൊധിക്കവരാനനെ| ഇ
ന്നിയും ചൊല്ലിട്ടുവൻകെട്ടുകൊണ്ടാലുംബാലെ| നിൎഭയാകുമ
ജ്ഞാനത്തെയുംപ്രകാശമാ| യ്മുഖ്യമാംസുഖത്തെയു മാത്മാവിൽ
പ്രകാശിക്കും|ആത്മനാരണ്ടുംപ്രകാശിക്കുമെങ്കിലുംപര| മാൎത്ഥ
മായാനന്ദമായിട്ടുമാത്മാവുതാനെ| നിൽക്കുനാനിരജ്ഞനനായി
ട്ടെന്നറിഞ്ഞാലു|മുത്തമെചൊല്ലിട്ടുവനിനിയുംകെട്ടുകൊൾക|ആ
ത്മാവെആത്മാവുകൊണ്ടറിഞ്ഞുവഴിപൊലെ| ആത്മാതാനായി
സുഷുപ്ത്യാനന്ദംതന്നിലുള്ള| അജ്ഞാനംകളഞ്ഞഖണ്ഡാൎത്ഥമായ
ദ്വൈതമായി| നിത്യാനന്ദമായുള്ള മുക്തിയെപ്രാപിക്കുമ്പൊൾ
നിത്യമുക്തന്മാരാകുമവരെന്നറിഞ്ഞാലു!മുത്തമെബൊധിച്ചാലും
സുഷുപ്ത്യാനന്ദഭെദം| ആത്മാവെയറിഞ്ഞജ്ഞാനത്തെ നീക്കിട്ട
ന്നവ|ൎക്കാഗമിച്ചിട്ടുംസുഷുപ്ത്യാനന്ദംമുക്ത്യാനന്ദം| അന്യന്മാരാ
യുള്ളവൎക്കൊക്കയുമജ്ഞാനമാ| യ്നിന്നിട്ടുംസുഷുപ്തിയിലുണ്ടാമാന
ന്ദംബാലെ|സുഷുപ്തിയെന്നാലൊക്കെമുക്തിയായ്വരുന്നില| സു
ഷുപ്തിക്കുണ്ടുഭെദമായതുംകെട്ടുകൊൾക| ഒന്നുമെതിരിയാതെവ
ന്നിട്ടുംസുഷുപ്തിക്കു| നിൎണ്ണയമജ്ഞാനമായിരിക്കുമതിനാലെ |
ആയതിലുളവാകുമാനന്ദമെവമെന്നു|മാൎക്കുമെതിരിയുന്നിലന്ധ
ത്വംഭവിക്കയാൽ| നെത്രഹീനനാമവ നൊന്നുപൊലിരുന്നിട്ടും|

രാത്രിയുംപകലു മവ്വൎണ്ണമജ്ഞാനികൾക്കും| വസ്തുവെ തിരിയാ
തെനിന്നീടുമജ്ഞാനത്താ|ലുത്ഭവിക്കുന്നസുഷുപ്ത്യാനന്ദ മെല്ലാ
വൎക്കും| ബുദ്ധ്യുപാധികളൊടുകൂടിയല്ലന്നാകിലും| തത്വാൎത്ഥപ്ര
ബൊധമില്ലാതവൎക്കെല്ലാനാളും| ഭുക്തിയും സുഷുപ്തിയുംമൈഥു
നവിഹാരവും| വൃത്തികളൊന്നുപൊലെതൊന്നിടുമജ്ഞാനത്താ
ൽ| വൃത്തികളിവനാലുംസകലജീവാൎക്കൾക്കും| നിത്യവൃത്തിക
ളായിവിധിച്ചിട്ടുള്ളൊന്നെല്ലൊ| മനുഷ്യാനന്ദംമുതൽപതിനൊ
ന്നാനന്ദമു| ണ്ടനിത്യമതൊക്കയുംമായാബന്ധനമെല്ലൊ| സം
സാരമുണ്ടാകുവാനുള്ളൊന്നാകയാലതിൽ| കിംസുഖമെന്നു നി
നയാതവൎക്കെല്ലാനാളും സുഷുപ്ത്യാനന്ദമനിത്യാനന്ദംമായാതൻ
കൽ |ലയിക്കുമതുകൊണ്ടജ്ഞാനവുമനുഭവും| ചിത്താകുമാത്മാ
വിന്റെസ്വപ്രകാശവുംമനൊ|വൃത്തിയുമെകീഭവിച്ചീടുംപൊ
ളാത്മജ്ഞാനം| സിദ്ധിക്കുമപ്പൊൾവിദെഹാനന്ദമായിടുന്ന| മു
ക്ത്യാനന്ദവുമനുഭവിക്കാമനാരതം| ആനന്ദംപലപ്രകാരത്തിലു
ണ്ടാംപര|മാനന്ദമതിൽപരമില്ലമറ്റൊരാനന്ദം| യാതൊന്നു
ലഭിച്ചാൽമറ്റൊന്നുമെലഭിക്കെണ്ടാ|യാതൊരുസുഖംവന്നാൽ
മറ്റൊരുസുഖംവെണ്ടാ| യാതൊന്നുദശിച്ചാൽ മറ്റൊന്നുമെ
ദശിക്കെണ്ടാ|യാതൊന്നുഭവ്യമായാൽമറ്റൊന്നുഭവിക്കെണ്ടാ|
യാതൊന്നാസ്ഥിതിന്നാൽപിന്നെജന്മാദിദുഃഖമില്ലാ| തായതൊക്ക
യുംബ്രഹ്മാനന്ദമെന്നറിഞ്ഞാലും| ഹ്രസ്വദീൎഘസ്ഥൂലാണുപ്രാ
യമെന്നതുമില്ല|വസ്തുരൂപാലംകാരവൎണ്ണവിഗ്രഹങ്ങളും| മൃത്യു
വുംജനനവുംദുഃഖവുംവിഷയവു| മിത്തരമില്ലാത തൊന്നായതു
ബ്രഹ്മാനന്ദം| അഗ്ന്യൎക്കാദികൾപ്രകാശിക്കുന്നസമസ്തവു| മ
ഗ്ന്യൎക്കാദികളായതൊന്നിനാൽ ശൊഭിക്കുന്നു| ആയതുപരബ്രഹ്മ
ഹമെന്നുനിശ്ചയിച്ചാലു മായതദ്ധ്യാവൃത്തിരൂപെണകണ്ടറഞ്ഞീ
ടാം| വെദാന്തവെദ്യമഖണ്ഡാനന്ദമെകംപരം|വ്യൊമവിഗ്രഹ
സ്ഥിതംനിഷ്കളന്നിരാധാരം| സൎവ്വവ്യാപിനം സവസാക്ഷി
ണംസവാധാരം| നിവ്വികാരിതംനിത്യാനന്ദംനിവ്വാണാനന്ദം
ജ്ഞാനചക്ഷുഷാകണ്ടുഭ്രമരകീടംപൊലെ| മാനസെപൂവൊപാ
ധിഗുണങ്ങളെയുപെക്ഷിച്ചു| സച്ചിദാനന്ദമായി ഭവിച്ചീടണം

മെന്നാൽ| നിശ്ചലമായപരമാനന്ദംപ്രാപിച്ചീടാം|ആത്മാവാ
കുന്നതുള്ളൊന്നന്ന്യമില്ലൊന്നുംകെചി| ദാത്മാവുതന്നെ പരമാ
ത്മാവായിടുന്നതും| ആത്മാവുനിരാമയൻസൎവസംപൂൎണ്ണൻനി
ത്യ| നാഴ്ക്കുരുതന്നിൽവൃക്ഷമിരിക്കുന്നതുപൊലെ| ആത്മതത്വ
ത്തിലഖിലാണ്ഡവുംകിടക്കുന്നു| താല്പൎയ്യമതുകൊണ്ടു താനത്രെ
സമസ്തവും| ദൃശ്യവുമദൃശ്യവുംബുദ്ധിയുമുപാധിയുംനിശ്ശെഷച
രാചരജാതിയുംലൊകങ്ങളും| ഒക്കയുമുണ്ടെന്നുമില്ലെന്നും തൊന്നീ
ടുവതി|അത്തമെകത്മാവാരെന്നൊൎത്തുകണ്ടീടുന്നെരം| ചിത്തി
ന്റെസാന്നിദ്ധ്യനചിത്തനെത്രങ്ങളായ|തത്വങ്ങളാലെകാണ
പ്പെടുന്നിതതുകൊണ്ടു| ബുദ്ധ്യപാധ്യാദികളാം തത്വങ്ങളെല്ലാ
മ്മെഴ | ന്നിസ്തെജസ്സൊട്ടുംജഡമായിട്ടുള്ളൊന്നാകയാൽ| ചി
ത്താകുമാത്മസ്വരൂപന്തന്നെജഡമായ| തത്വങ്ങളായുമറിവായി
ട്ടുമിരിക്കുന്നു| രണ്ടുഭാവത്തെത്തെടീടുന്നിതുപ്രപഞ്ചത്തെ| യു
ണ്ടാക്കിസ്ഥിതിലയ കാൎയ്യങ്ങൾസാധിപ്പാനായി| ബ്രഹ്മവി
ഷ്ണ്വീശന്മാരായ്ചമഞ്ഞിട്ടിരിപ്പതും| തന്മഹാമായാദെവി യായിട്ടു
ചമഞ്ഞതും| തത്വങ്ങൾശിവാദിമെദിനിപൎയ്യന്തമുള്ള| തൊക്ക
യുംമായാകാൎയ്യമസത്യന്നിസ്തെജസം| സംസാരമായ പരിപൂ
ൎണ്ണമാമതിലൊരു| കിംസാരമില്ലെന്നൊൎത്തു കണ്ടാലുംമനൊഹ
രെ| അന്നന്നുജനിക്കയുമന്നന്നുമരിക്കയു| മിങ്ങിനെപലജന്മം
കഴിഞ്ഞുനമുക്കെടൊ| അന്നുള്ളശരീരവുമിന്നുള്ളശരീരവു|മൊ
ന്നുപൊലിരിക്കയില്ലെന്നതുമല്ലപാൎത്താൽ| അന്നുള്ള സുഖദുഃ
ഖമിന്നവൎണ്ണമെന്നൊരു|സന്ദെഹംപൊലുമനുഭൂതമെന്നറിയാ
മൊ| കൎമ്മങ്ങൾപൊലെയനുഭവിച്ചെന്നല്ലാതൊരു| നിൎണ്ണയം
വിചാരിച്ചാൽതൊന്നുന്നില്ലല്ലൊചെറ്റും| ഇന്നിമെൽ ജന്മമു
ണ്ടൊഇല്ലയൊയെന്നുംപുന|രെങ്ങിനെജനിക്കുന്നുവെന്നും കാ
ണുന്നില്ലാരും| എന്നാലുംഗുരുകൃപാകൊണ്ടിഹ നമുക്കിപ്പൊൾ|
വന്നിതു ജനിമൃതിനാശമായിരിപ്പൊരു| ബ്രഹ്മാനന്ദ പ്രാപ്തി
ക്കുനെൎവ്വഴികാട്ടീടുന്ന| നിൎമ്മലമായൊരാത്മജ്ഞാന മെന്നതുമൂ
ലം| രാഗദ്വെഷാദിദെഹാദ്യവസ്ഥാത്രയങ്ങളും|മൊഹ സാധ
നങ്ങളാം ഗെഹവിത്താദികളും| ലൊകവുംചരാചര ജാതിയും

ലൌകികവും| ശോകസന്തോഷസുഖദുഃഖഭോഗാദികളും| ഒ
ക്കയുംമിത്ഥ്യാഭ്രതംസംസാരൊത്ഭവമെന്നു| ചിത്തത്തി ലുറച്ച്
സത്യസ്വരൂപനായീട്ടു| മാത്മാവെയറിഞ്ഞു താനാത്മാവായിരു
ന്നാലു| മാത്മാവാകുന്നിതഖിലാനന്ദവുമെന്നുനന്നായി| ബു
ദ്ധിയിലുറച്ചുകണ്ടറിഞ്ഞുസുഷുപ്തൌചാ| പ്പൃത്ഥായശിവത്വമും
പ്രാപിച്ചുശിവനായി| പരജാഗ്രത്തിൽപുക്കുപരമാത്മത്തെക്ക
ണ്ടു| പരമാനന്ദമായിട്ടിരിക്കശുഭാത്മികെ| മംഗല ശീലെബാ
ലെനിനക്കുബൊധിപ്പാനാ| യിങ്ങിനെചൊന്നെൻ പരിഭാഷ
യായാത്മതത്വം| എന്നുടെഗുരുവരൻതന്നുടെ കാരുണ്യത്താൽ|
നന്നെന്നുസമസ്തരുംബൊധിച്ചുവഴിപൊലെ| സമ്മതിക്കണെ
മതിന്നായഹംഗുരുവരം| പിന്നയുമ്മുഹുർമ്മുഹുരഞ്ജലിചെയ്തീട്ടു
ന്നെൻ| ഭാഷയെന്നൊൎത്തുനിന്ദാഭാവത്തെത്തെടീടൊലാ| കാ
വ്യനാടകാദികൾ ധരിച്ചമഹാജനം| യൊഷമാക്കറിവാനാ
യ്ക്കൊണ്ടുഞാൻചുരുക്കമാ| യ്ഭാഷയായുരചെയ്യുൻ ക്ഷമിക്കസ
മസ്തരും| ചിന്തിക്കുന്തൊറുംസാരമുണ്ടിതിലത്രമൂലം| ചിന്താര
ത്നമെന്നുപെരിട്ടുന്നുഭക്തിയൊടും| സന്തതം പഠിച്ചീടുന്നവൎക്കു
ബന്ധമറ്റു| സന്തതാനന്ദമായസായൂജ്യമനുഭവം.

ഇതി ചിന്താരത്നം സമാപ്തം.

ബ്രഹ്മധ്യാനം

ബ്രഹ്മാനന്ദം പരമസുഖദംകെവലം ജ്ഞാനമൂൎത്തിം ദ്വന്ദ്വാതീതംഗഗനസദൃശം തത്വമസ്യാദിലക്ഷ്യം ഏകംനിത്യം വിമലമചലം സൎവധീസാക്ഷിഭൂതംഭാവാതീതം ത്രിഗുണരഹിതം സദ്ഗുരുന്തംനമാമി

ബ്രഹ്മാനന്ദമഹാനിധിൎബ്ബലവതാഹങ്കാര ഘൊരാഹിനാ സംവെഷ്ട്യാത്മനി രക്ഷ്യതെഗുണമയൈശ്ചണ്ഡൈസ്ത്രിഭിൎമ്മസ്തകൈഃ വിജ്ഞാനാഖ്യമഹാസിനാതിമഹതാ വിച്ഛിദ്യശീൎഷത്രയാ നിൎമ്മൂല്യാഹിമിമം നിധിം സുഖകരംധീരൊ നുഭൊക്തും ക്ഷമഃ

നൂതനശ്ലോകങ്ങൾ

(൧) തമിഴ്മെഭ്യഃ സാരെഭ്യഃ കെരളീഭാഷിതംകൃതം സംഗ്രഹംഗ്രന്ഥരൂപെണൈതദ്ധിബ്രഹ്മശൊധിതം

(൨) സതാംമനഃപരാൎത്ഥേഷു നവനീതാധികംഭവെൽ പ്രായെണമൃദുലംഹ്യെതത്തെഷാംസ്വാൎത്ഥെഷ്വനാദരഃ

(൩) ഇദംകൈവല്യാഖ്യം സകലജനസൌഖ്യം നവഘൃതം ജഡാനാമപ്രാപ്യം സുകൃതിജനലഭ്യം ലഘുതരംഅഹന്താ ത്വഹന്താ ജനജഡിമദന്താവളഹരിശ്ഛിദിന്തംസന്താപം ഭവഭയമയംഘൊരകലുഷം

(൪) സന്തസ്സുശൊഭനധിയസ്സുതരാംപ്രവീണാഃഷഡ്ഡൂൎമ്മിദൊഷരഹിതാ സ്സതതംക്ഷമഢ്യം കൈവല്യസാരനവനീതമവീനമസ്മിൻഗ്രന്ഥെ മദീയമതിമാന്ദ്യസമസ്തദൊഷം.

കൈവല്യനവനീതം

തത്വബൊധപടലം

ഹരിഃ ശ്രീഗണപതയെനമഃ അവിഘ്നമസ്തു

ശ്രീഗുരുപാദാംബുജം മനസ്സിൽസദാകാലം| ശിരസ്സിലാദെശവുംധരിച്ചുവാഴുംനമ്മെ|ഗുരുശ്രീകടാക്ഷമനുണ്മെയാം ശ്രെയസ്സനു|സരിക്കുന്നതെവെണ്ടു ഗുരവെനമൊനമഃ | ഗുരുശ്രീകരം ശ്രീമൽഗുരുകീൎത്തനംസമു|ച്ചരിച്ചുസുഖെനസഞ്ചരിക്കുംകിളിപ്പെണ്ണെ|കുറുക്കുംപാലുംപഞ്ചസാരയുംപകപ്ക്കുളും|വെറുക്കെമധുവുമാസ്സ്വാദിച്ചുയഥാരസം| ഉരത്തൊരജ്ഞാനത്തിൽ പെരുത്തനാരായവെ, രുത്തുബൊധംനൽകുംകൈവല്യ നവനീതം| സ്ഥരിച്ചുതമിഴ്പൊരുളറിയാഞ്ഞങ്ങൾക്കൎത്ഥം|തിരിച്ചു ചൊല്ലെണം നീകെരള ഭാഷയാലെ| ഉറെച്ചഭക്തിശ്രദ്ധാവിനയങ്ങളെകൊണ്ടുനിറഞ്ഞ മനസ്സൊട്ടുമിങ്ങിനെകെട്ടനെരം മറച്ചൊല്ലിന്റെപൊരുൾക്കാതലാം ഗുരുനാമ|മുരച്ചൊല്ലുന്നകിളിപ്പൈതലു മുരചെയ്യാൾ.

ഗുരുക്കന്മാരുമാദിഗുരുവാം ഗണെശനും|വരത്തെത്തരും വാഗീശ്വരിയുംശ്രീകൃഷ്ണനും| വരനാംവെദവ്യാസൻതാനും ശ്രീവാന്മീകിയും|ധരിത്രിസുരന്മാരുംതുണെപ്പാൻവണങ്ങുന്നെൻ| ഉരസ്ഥാന്മൊദാൽ മമപുരസ്സാലെഴുന്നെള്ളി|നിരസ്സംമഹാമൊഹംകൃപയാലാത്മരൂപം| കരസ്ഥമായപൊലെഞങ്ങൾക്കു കാട്ടിതന്ന| വരത്തെപരമനുസ്മരിച്ചീടുന്നെനെന്നും| അറിവെറീട്ടുംശ്രീനാരായണ ദെശികെന്ദ്ര|നറിവുമൂഢന്മാൎക്കുമറിവാൻ തമിഴാലെ|അരുളിച്ചെയ്യുതുകൈവല്യനവനീതം അറിയപൊകാത്ത ഞാനെങ്ങിനെചൊൽവതൊൎത്താൽ| സരസാമൃതംപൊലെവരുവാനിച്ഛിച്ചുള്ളിൽ|തരസാപചിക്കുന്നശ്രാനെ ക്കൊക്കുമെ

ന്നിരിക്കിലും| അറിയുംമഹത്തുക്കൾചൊല്ലേണമെന്നു ചൊൽ
വു|തരുത്തുശങ്കിക്കയുമെന്നുള്ളിലുറക്കയാൽ|ഗുരുവന്ദനപൂൎവ്വമാം
വൎണ്ണാംപറകെന്നതെ| വരുംസജ്ജനമതമാക്കതിക്രമിക്കാവു.

വരഭൂസുര ശ്രീനാരായണദെശികന്റെ|ചരണാംബുജംഭ
ക്ത്യാ വന്ദിച്ചുവിശെഷിച്ചും|അന്തമദ്ധ്യാദികളുമെന്നി യാകാ
ശംപൊലെ| സന്തതൊദിതംജ്ഞാനസൽഗുരുപാദംപൊററി|
ബന്ധമൊക്ഷങ്ങളകററിടുവാനിദംശാസ്ത്രം | ചിന്തനചെയ്യത
ത്രെഎതൊരുമന്ദന്മാരും|

പെട്ടന്നുദെഹംഞാനെന്നുള്ളമൊഹത്തൊടുവെർപെട്ടണന്നീട്ട
മാറുചൊല്ലുന്നഭവത്തത്വം| സൃഷ്ടിസ്ഥിത്യന്തകൃത്യഹെതുവായി
സന്മയനായി|പൃഷ്ടരൂപെശ്വരനായാനന്ദസ്വരൂപനായിമുക്ത
നായാത്മാനന്ദലീനനായിവരിഷ്ഠനായി| നിത്യമാം സുഖബൊ
ധരൂപത്തെവണങ്ങുന്നെൻ| സത്താത്മാതന്നെയെങ്ങും പൂൎണ്ണ
മാംബ്രഹ്മംജഗദവ്യക്തമെന്നാലെയെങ്കൽകല്പിതംദ്വന്ദ്വാത്മകം|
എന്നറിഞ്ഞുടൻചുവരിടെഗഗനംപൊലെ| സ്വരൂപസ്വഭാവ
മായുണ്മരൂപമാമ്മാറു കൃപയാലെ| എന്നെസംപൂൎണ്ണമനുഗ്രഹി
ച്ചാനിശ്വരന്റെ|ധന്യശ്രീപാദാംബുജമനിശം വന്ദിക്കുന്നെ
ൻ|എന്നുടെ മനൊബുദ്ധീന്ദ്രിയദെഹങ്ങളെല്ലാം| എന്നുടെയറി
വാലെരവിമുൻഹിമമാക്കി| എന്നുടൻഞാനുംനിസ്സ്വ മെകമെന്ന
യ്ക്യംചെയ്യാ|രെന്നാചാൎയ്യകാരനാമീശനെവന്ദിക്കുന്നെൻ| പര
ന്നവെദാന്തമാംപാൽക്കടൽനിന്നുകൊരി|നിറച്ച ശാസ്ത്രങ്ങളാം
കുടങ്ങൾ നിറഞ്ഞെങ്ങും | പരിചിൽപാനംചെയ്യുകൊള്ളുവാൻ
വച്ചുമന്നം|പരമകൃപാലുക്കളാകിയഗുരുക്കന്മാർ| അതിനെ കാ
ച്ചികടഞ്ഞെടുത്തുതന്നിടുന്ന|മധുരതരമായകൈവല്യനവനീതം|
അതിഭാഗ്യത്താലിതുലഭിച്ചപയ്യില്ലാത്തൊർ|അധമവിഷയ മാ
ന്ത്രിനാലലഞ്ഞിടുവാൻമടികൂടാതെ| വെങ്കിടെശ്വരസ്വാമിപ
ദംമുടിമെൽവെച്ചുചമ|ച്ചീടുമിശ്ശാസ്ത്രത്തിങ്കൽപടന്ന പൂൎവ്വതബ
ബൊധകമിന്നുത്തരപടലമാകുന്നു സന്ദെഹനിവൎത്തകം| എ
ങ്കിലൊനിത്യാനിത്യ വസ്തുവിൻവിവെകവും| പങ്കിലെഇഹമു
ത്രാൎത്ഥഫലഭൊഗത്തിൽവിരാഗവും| മംഗലശമാദിഷൾക്കംപി

ന്നെമൊക്ഷച്ച|ഇങ്ങിനെചൊല്ലുംനല്ലസാധനചതുഷ്ടയം| ശമവുംദമമുപരതിയുംതിതിക്ഷയും|ക്രമമെസമാധാനം ശ്രദ്ധയുമാറിതെല്ലൊ|ശമമാകുന്നതന്തഃകരണനിരൊധനം| ദമമാവതുബഹിഷ്കരണനിയമനം|വ്യവഹാരങ്ങളുടെലൊപമാമുപരതി| അപമാനാദി സഹിക്കുന്നതു തിതിക്ഷയും| ശ്രവണാൎത്ഥത്തെ തന്നെഓൎപ്പതുസമാധാനം| പ്രവരഗുരുശാസ്ത്രവിശ്വാസംശ്രദ്ധയെല്ലൊ. ❀ ❀ ❀

സാധനംകൊണ്ടെസാദ്ധ്യംസകലമാകയാലി| സ്സാധനമുണ്ടാമവക്കാത്മജ്ഞാനവുമുണ്ടാം| ഋതനെവിവെകിക്കുള്ളുണരാവുണരുകിൽ| ഭൂതജന്മങ്ങൾകൊടിപൂതനാംപുമാനവൻ| അധികാരിയാമവ നിന്ദ്രിയഗ്രാമത്താലു| മാധിദൈവങ്ങളാലും ഭൂതഭൌതികത്താലും| അധികസന്തപ്തനായിവെയിലിൽപുഴുപൊലെ| വ്യഥതിരുന്നമാൎഗ്ഗംതിരഞ്ഞുപുറപ്പെട്ടാൻ| ദാരപുത്രാൎത്ഥൈഷണയാംവെടൻവലയിൽപെ| ട്ടൊരാതെകൈതപ്പിഓടുന്ന മാൻകുട്ടിപൊലെ| സാരൊപദെശപൂൎവ്വംചൊന്നസൽഗുരുപാദം| സാരസാസസംഭ്രമംവന്ദിച്ചുസാഷ്ടാംഗമായി| എഴുന്നെററനന്തരമെറിയൊരന്തസ്താപാൽ|ഒഴുകുംകണ്ണുനീൎത്തുമൊലൊല തിരുമുമ്പിൽ|തൊഴുതുനിന്നുമായാമൊഹാന്ധകാരത്തിൽപെ| ട്ടുഴലുമെന്നെരക്ഷിക്കെണമെഎന്നിങ്ങിനെ| യുണൎത്തിച്ചപ്പൊൾമാതാതന്നുടെശിശുക്കളെ| പൊലെആമമീനുംപക്ഷിയും ക്രമത്താലെ| ക്ഷണത്തിൽഗുരുനാഥൻചിന്തിച്ചുനൊക്കികയ്യാ| ലണെച്ചുസവിധത്തിലിരുത്തി യരുൾചെയ്താൻ! നിന്നുടെ ജനനത്തെമാററുവാനുപായമു| ണ്ടെന്നതുചൊല്ലുവൻഞാൻകെൾക്കന്നീയെന്നാകിലൊ| പിന്നെയുണ്ടാകയില്ലജനനമരണങ്ങൾ|എന്നുമെഎന്നുള്ളതു നിൎണ്ണയിച്ചറിഞ്ഞാലും| ജനനമരണങ്ങ ളുറമെന്നതുകെട്ടു;ജനിതാനന്ദഹ്രദംതന്നിൽമുങ്ങിയപൊലെ| തനുവുംകുളുൎത്തുള്ളംകുളുൎന്നെറവെപുനഃ പുനരപൊലുംവൎണ്ണമാനന്ദബാഷ്പംതൂകി| അനന്താചാൎയ്യശ്രീപാദങ്ങൾവന്ദിച്ചു വീണ്ടും| വിനയസമന്വിത മിങ്ങിനെയപെക്ഷിച്ചാൻ| നിന്തിരുവടിയരുൾചെയ്യുതുകെൾപ്പാനാളു|ള്ളന്ധനാമടിയനെന്നാകിലും കൃ

പയാലെ| സന്താപംതിന്നുജന്മമറുന്നവഴികാട്ടിസന്തൊഷപൂൎവ്വമനുഗ്രഹിക്കെണമെപൊററി| വൃത്തികളടങ്ങി വന്നിവനെന്നറിഞ്ഞഥ|വൃത്തവാനായഗുരുനാഥനുംകൃപാലുവായി| മൃത്തിനാൽചമച്ചകൂടകത്തെപുഴവിൽമൃ|നുററുതിതൽസ്വരൂപമാക്കീടുന്നവണ്ടുപൊലെ| തെററന്നുതൻെറദെഹം തന്നെയാസ്വരൂവതി| നുററുനിഷ്കൃഷ്ടയൊടുമെകാഗ്രഹൃദയനായി| മുററുമമ്പിയലുന്നദെഹാന്തദെഹിയൊടു| പററുമാറെവമുപദെശിച്ചു തുടങ്ങിനാൻ| ❀ ❀ ❀ ❀

വരികകെൾനീതന്നെമറന്നൊൻപിറന്നീടും | പിരിയെമരിച്ചീടുംചുഴലിക്കാററിൽപെട്ട|ചെറിയതൃണഖണ്ഡംകണക്കെചുററിചുററി|പെരിയകാലചക്രഭ്രമയിലുഴന്നിടും| മറകളാരായുന്നതന്നെതാനെന്നുനെരെ| യറിവൊളവുമെന്നതറിഞ്ഞു കൊണ്ടാലുംനീ|അറിഞ്ഞുതന്നെതനിക്കാധാരതലവനെ| അറികിലവൻതാനുംബ്രഹ്മവുംതാന്തന്നെയാം | അന്ന്യമില്ലൊന്നുമെതാനെന്നിയെഎന്നുകാണാ| മന്നെരംജനിമൃതിഭ്രമവു മൊഴിഞ്ഞുപൊം| നിന്നെനീയറികിലൊനിനക്കില്ലൊരുഹാനി| എന്നൊടുചൊദിക്കയാലുപദെശിച്ചെനിദം| ഇന്നെന്നെഭ്രാന്തനെന്നാക്കീടുവാൻഭാവിക്കയൊ| തന്നെത്താനറിയാതൊരാരുള്ളു ലൊകത്തിങ്കൽ| പിന്നെയെന്തവർ ജനിമരണാംബുധൌവീഴ്വാൻ| എന്നൊടുസത്യമരുൾചെയ്യെണം ദയാനിധെ| ദെഹമിന്നതുദെഹിയിന്നതെന്നറിയുന്ന| ദെഹികൾതന്നെ താനെന്നറിഞ്ഞൊരറികനീ| ദെഹമെന്നിയെ ദെഹിയാരുവാനെന്നു ശിഷ്യൻ| മൊഹമൊത്താചാൎയ്യൻ പിഡിച്ചുപുഞ്ചിരിപൂണ്ടാൻ| ദെഹമല്ലാതെയുണ്ടാദെഹിയെന്നൊതുന്നനിൻ|ദെഹമൊസ്വപ്നത്തിങ്കൽനിദ്രെസഞ്ചരിപ്പതും| മൊഹമാംസുഷുപ്തിയിൽ കണ്ടതും ജാഗ്രത്തിങ്കൽ| ഊഹിച്ചൊരൊന്നെഅറിയുന്നതുമാരൊകനീ| ജാഗ്രത്തിലിക്കാണുന്നസകലവൃത്തങ്ങളും| ജാഗ്രംവെർവ്വിട്ടുകാണുംസ്വപ്നത്തിലവസ്ഥയും| ആഗ്രഹമൊന്നുമില്ലാ സുഷുപ്തികാണുന്നതും| വാക്കിലുണ്ടനുഭവംനിത്യമെന്നതുംന്യൂനം|അറിഞ്ഞുകൂടുന്നതുമില്ലാ ചെറുമെയ്യുള്ളിൽ| കുറഞ്ഞൊന്നുമിച്ചുട

ൻമറന്നുപൊകുംപിന്നെ| ചൊരിഞ്ഞാകൃപാമൃതാദൃഷ്ടി യാലടി
യന്നെ|വിരിഞ്ഞുകടാക്ഷിച്ചതരുളിച്ചെയ്യണമെ|വൃക്ഷത്തെകാ
ട്ടിച്ചന്ദ്രക്കലയെക്കാട്ടുംപൊലെ|നക്ഷത്രംകാട്ടിയരുന്ധതിയെ കാ
ട്ടുംപൊലെ| ലക്ഷസ്ഥൂലത്തെമുമ്പിൽ കാട്ടിപിമ്പതിസൂക്ഷ്മ ല
ക്ഷ്യത്തെകാട്ടുവാനായി ദെശികൻതുടങ്ങിനാൻ| അദ്ധ്യാരൊ
പത്തിനാലുമപവാദത്തിനാലും| മിത്ഥ്യാബന്ധവുംതഥാമൊക്ഷ
വുമുണ്ടാമതിൽ| അദ്ധ്യാരൊപത്തെ മുമ്പിലറിയിച്ചീടുന്നെൻ
ഞാൻ| ശ്രദ്ധയാസാവധാനാൽശ്രവിച്ചുധരിക്കനീ| അദ്ധ്യാ
സമാരൊപവുംകല്പിതമിവയെല്ലാം| ബുദ്ധ്യാമറെറാന്നിൽ മ
റെറാന്നെന്നകല്പനയെല്ലൊ| ശുക്തിയിൽവെള്ളിയെന്നും ര
ജ്ജുവിൽസപ്പമെന്നും| ആകാശെനീലവണ്ണംസ്ഥാണുവിൽപു
മാനെന്നും| കല്പിക്കുന്നതുപൊലെനാമരൂപങ്ങളെന്നി| യൊപ്പ
മായിരണ്ടില്ലൊന്നാ യറിവാറ്റിറഞ്ഞെഴും| സൽപര ബ്രഹ്മ
ത്തിങ്കൽതൊന്നുന്നൊരിപ്രപഞ്ചം| കല്പിതംകൊണ്ടുണ്ടായി വ
ന്നതെന്നറികനീ| ആയതെങ്ങിനെഎന്നായിട്ടുകിലനാദിക| ളാ
യജീവന്മാരെല്ലാമവ്യക്തസ്വരൂപത്തിൽ| ഭൂയസീയായ കമ്മ
വാസനസുഷുപ്തിയിൽ| പൊയിനില്ലീനയാകുംപൊലെ നില്ലീ
നന്മാരാം| കാലത്വാദ്യൈശ്വരനീക്ഷണത്താലെസൃഷ്ടി| കാല
ത്തവ്യക്തംവ്യക്തം|ത്രിഗുണംവിജൃംഭിക്കും പാലിൻെറ നിറം
സത്വം| ചുവപ്പാംരജൊഗുണംനീലമാംതമസ്സെവം| ത്രിഗുണ
മുണ്ടാകുന്നു മറെറാരുവഴിയുംചൊല്ലീടുന്നുവിദ്വജ്ജനം| തെ
റെറന്നുമഹത്തത്വംവ്യക്തമാവതുപിന്നെ| മുററിട്ടുമഹങ്കാരം കു
റവെന്നിയെഗുണ|ത്രയമായ്വിജൃംഭിക്കും വിളക്കിന്നൊളിപൊ
ലെ| സാത്വീകംബഹുസൂക്ഷ്മംഇളക്കംചെറും ജ്വാലകണക്കെര
ജൊഗുണം| വിളക്കമെററതമസ്സത്തിരിക്കനൽപൊലെ| വളൎക്കു
ന്നെമ്മകൂമ്മവ്യാപകഭാവഭെദം| സാത്വീകത്തിങ്കലുണ്ടു രാജസ
താമസവും| സാത്വീകരാജസങ്ങളുണ്ടുതാമസത്തിലും| സാത്വീ
കരാജസങ്ങൾതാമസത്തിങ്കലുണ്ടു| വെത്തിവപൃഥക്കായി ട്ടിരി
ക്കയില്ലെന്നുമെ| ഇച്ചൊന്നഗുണങ്ങളിലാകാശംപൊലെ യെ
ഴും| ചിച്ഛായയുണ്ടാമതിൽസത്വമാംഗുണംമായാ|സ്വച്ഛയാംമാ

യയിങ്കൽചിച്ഛായയന്തൎയ്യാമി| നിശ്ചലംനിമിത്തകാരണമാംമ
ഹെശ്വരൻംരംശനദെഹമിതുകാരണമാകുന്നതുകൊശമാനന്ദമ
യമവസ്ഥാസുഷുപ്തിയും|രാജസാഗ്ഗുണംതന്നെയവിദ്യയായതു
മീശനീക്ഷണംകൊണ്ടു ചിതറിയസംഖ്യമായി|അവിദ്യാത്രൂപ
ത്തിലെചിച്ഛായയെല്ലൊജീവൻ| ഭവിക്കുംപ്രാജ്ഞനെന്നു നാ
മവുംജീവനപ്പൊൾ| അവസ്ഥാസുഷുപ്തിയാമാനന്ദ മയകൊ
ശം| വ്യവസ്ഥാകാരണൊദ്ധ്യാരൊപത്തിന്നെവംവിധം| ഭ്രമാ
വാമീശ്വരൻറംരംക്ഷണംകൊണ്ടുപിന്നെ| ജീവന്മാൎക്കെല്ലാം
ഭൊഗസാധനമുണ്ടാവാനായിതാമസാഗ്ഗുണം രണ്ടുശക്തിയായ്പി
രിഞ്ഞിട്ടു| മാവരണവുംപിന്നെവിക്ഷെപമെന്നുംപെരായി |വി
ക്ഷെപശക്തിതന്നെവിണ്ണായിവിണ്ണിൽവായു|വക്ഷിണെവായു
വിങ്കലഗ്നിയഗ്നിയിലപ്പും|ഇക്ഷൊണിഅപ്പിൽനിന്നുണ്ടായീ
തിവയഞ്ചും|സൂക്ഷ്മഭൂതങ്ങൾതന്മാത്രകളെന്നതുംചൊല്ലാംസത്വാ
ദിഗ്ഗുണംമൂന്നുംഭൂതങ്ങളഞ്ചിങ്കലുമൊത്തുനിന്നീടുമതിലാകാശാദി
കളുടെ|സത്വാംശംവെവ്വെറായിശ്രൊത്രാദിജ്ഞാനെന്ദ്രിയാ സ
ത്വാംശംപിന്നെ യഞ്ചുമൊത്തന്തഃകരണവും| ഉണ്ടായിവൃത്തി
ഭെദംകൊണ്ടന്തഃകരണത്തി| നുണ്ടായിരണ്ടുനാമംമനസ്സുംബു
ദ്ധിയെന്നും| കൊണ്ടാടിടെണ്ടുംസത്വഗുണത്തിൽനിന്നിതെഴ|
മുണ്ടായനിമിത്തമായിജ്ഞാനസാധനങ്ങളായി| ആകാശാദിക
ളുടെരാജസാംശങ്ങൾവെറെ| വാഗ്വാദികൎമ്മെന്ദ്രിയമഞ്ചായി
പിന്നെആയംശം| ആകവെകൂടിപ്രാണവായുവായിവൃത്തിഭെ
ദമാകയാലതുമഞ്ചായ്വന്നുകാരണംപൊലെ| അംഗങ്ങളിവപതി
നെഴാംസൂക്ഷ്മദെഹാ| ലിംഗവിഗ്രഹംഭൊഗസാധനമാകുന്ന
തും| മംഗലസുരാസുരമാനുഷാതിൎയ്യഗ്ഗ്യാദി| എങ്ങുമെനിറഞ്ഞെ
ഴുംജീവകൊടികൾക്കെല്ലാം| ഇക്കായംമെവുംജീവൻ തൈജസ
നാകുന്നതു| മിക്കായംമെവുമീശൻഹിരണ്യഗൎഭനെല്ലൊ| ഇക്കാ
യംജീവെശ്വരന്മാരായൊരിരിവൎക്കു| മുൾക്കൊശസമന്വിതം
സ്വപ്നമാമവസ്ഥയും|ഭാഗ്യശാലികളായജീവന്മാൎക്കെല്ലാവൎക്കും
യൊഗ്യവസ്തുക്കൾതത്തൽകൎമ്മാനുരൂപങ്ങളായി| യൊഗ്യമാം
സ്ഥൂലശരീരങ്ങളുണ്ടാവാൻപിന്നെ | ശ്ലാഘ്യനാമീശൻപഞ്ചീ

കരണംചെയ്യീടിനാൻ| ഭൂതങ്ങളഞ്ചുമൊരൊന്നീരണ്ടായി പ
ത്താക്കിത്തൻ|പാതിയഞ്ചായുംപിന്നെവെവ്വെറെന്നാലാക്കി|
പാതിതൻെറതും വിട്ടമറെറതിൽകൂട്ടിസ്ഥൂല| ഭൂതങ്ങളാക്കിപ
ഞ്ചീകരണംചെയ്യിങ്ങിനെ| ഇമ്മഹാഭൂതങ്ങളിൽനിന്നുണ്ടായി
തുബഹു|ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുമതിലീരെഴ ലൊകങ്ങളും| കൎമ്മജാച
തുൎവ്വിധസ്ഥൂലവിഗ്രഹങ്ങളും|സമ്മതഭൊഗ്യങ്ങളുംമററുവെണു
ന്നതെല്ലാം|ഒന്നത്രെഉപാധിയാകുന്നതുംജീവെശ്വര| ക്കെന്നാ
ലൊഭെദം തമ്മിലെങ്ങിനെയറിയെണ്ടു| എന്നാൽകെൾക്കനീ
കാൎയ്യൊപാധിയാകുന്നജീവൻ | ധന്യകാരണൊപാധീമീശ്വര
നറിഞ്ഞാലും| സമഷ്ടിവ്യഷ്ടിഭെദംകൊണ്ടല്ലൊ ബഹുഭെദം|
സമഷ്ടിവ്യഷ്ടിസ്വരൂപങ്ങളെങ്ങിനെയെന്നാൽ|സമഷ്ടിയത്രെ
വനം വ്യഷ്ടിയായതുവൃക്ഷം|സമഷ്ടിയല്ലൊസഭാപുരുഷൻവ്യ
ഷ്ടിനൃനം|അദ്ധ്യാരൊപത്തിൻവരവിങ്ങിനെയറിഞ്ഞാലും|പ്ര
ത്യക്ഷമായിട്ടു കാണായീടുന്നവയൊന്നും| സത്യമല്ലല്ലീത്രികാല
ത്തിലുംസ്വപ്നംപൊലെ| മിത്ഥ്യയെന്നുറച്ചവനാത്മജ്ഞാനിയാം
ധ്രുവം|അത്യന്തമെങ്ങുംമൂടിമറക്കുംവൎഷത്തിൻെറ|അത്യയത്തിങ്ക
ലെററന്തെളിഞ്ഞാകാശംപൊലെ| മുക്തിചെരുന്നൊ രപവാദ
ത്തിന്മാൎഗ്ഗത്തെയും| യുക്തിസംയുക്തംകെട്ടുകൊൾകനീസാവധാ
നം| വ്യാളമില്ലതുരജ്ജുവെന്നറിയുന്നപൊലെ| ആളല്ലീതൊരു
കുററിയെന്നറിയുമ്പൊലെയും| മാലറുമാറുഗുരുനാഥൊപദെശാ
ലനുവെലം| ചിന്തിക്കുംശാസ്ത്രയുക്തിയുംതെളിവാലെ| ക്ഷണി
കദെഹമല്ലപഞ്ചഭൂതങ്ങളെല്ലാ| ഗുണങ്ങൾമൂന്നുമല്ല വ്യക്തവു
മല്ലെതുമെ| അണുവിലണുവായൊരറിവാംബ്രഹ്മ മൊന്നെ|
ന്നുണൎന്നുനിസ്സംശയം തെളിഞ്ഞീതപവാദം| പടവുംനൂലുംപൊ
ലെപണിയുംപൊന്നുംപൊലെ| ഘടവുംമണ്ണുംപൊലെകാൎയ്യങ്ങ
ൾകാരണവും| ദൃഢമെന്നുണ്മെകവിഞ്ഞൊന്നിലൊ ന്നുമിച്ചുള്ള
വടിവെയൊടുക്കുന്നതപവാദൊപായമാം| വിക്ഷെപശക്തികാ
ൎയ്യമരുളിച്ചെയ്യീവണ്ണം| മക്ഷപാവരണാഖ്യശക്തികാൎയ്യവുംനെ
രെ|ശിക്ഷിച്ചെന്നൊടരുളിച്ചെയ്യുകൃപയാലെ| രക്ഷിക്കയെന്ന
പ്പൊഴരുൾചെയ്യിതുഗുരുനാഥൻ| ഈശ്വരനെയുമാത്മജ്ഞാനി

കളയുമൊഴി|ച്ചാശ്ചൎയ്യംമററുസൎവ്വജീവന്മാരുടെയുള്ളിൽ|ശാശ്വതജ്ഞാനദൃഷ്ടിപൊന്മാറുമഴരാവിൽ|വാച്ചിരുൾകണ്ണിണക്കണ്ണുമൂടുന്നപൊലെമൂടും| പൂൎണ്ണമാംബ്രഹ്മത്തിനും പ്രപഞ്ചത്തിനും തെളിവാൎന്ന കൂടസ്ഥനന്തഃപ്രപഞ്ചത്തിനുംതമ്മിൽതൊന്നും|ഭെദംതൊന്നാതതാൻ മൂടിമറച്ചീടും| തീൎന്നിടുംഭവവ്യാധി കാരണമിതുതന്നെ|ആധാരംമറഞ്ഞീടിലാരൊപം തൊന്നുന്നത| ങ്ങാധാരംമറയായ്കിലില്ലാരൊപവു മെന്നാൽ| ആധാരംസമംവിശെഷമെന്നെവംരണ്ടാ മാധാരസ്സമമെങ്ങുമാരൊപം വിശെഷമാം| ജഗത്തിലിതൊന്നും സമത്തെമാച്ചീടാത| തകൎത്താരജ്ജുസൎപ്പംമറയും വിശെഷത്താൽ|

സുഖസ്വാത്മാനം സമമജ്ഞാനംമറച്ചീടാ| പകച്ച്വാപൂൎണ്ണം വിശെഷം ജീവൻമറന്നുപൊം| കെവലനിലതൊന്നാതായതുപഞ്ചകൊശം| ജീവനായിജഗത്തായിവിക്ഷെപത്താലെ യെല്ലൊ| ആവരണത്തിനെററംദൊഷംകല്പിച്ചതെന്തെ| ന്നെവം പൃഛിച്ച പുത്രകെട്ടാലുംതെളിഞ്ഞുനീ| വിക്ഷെപശക്തിതന്നെ സംസാരമെന്നാകിലു| മക്ഷ്യദാമുമുക്ഷുക്കൾക്ക തുളാമനുകൂല്യം| അക്ഷികൾകാണുംപകലാലെയുള്ളുപകാര| മക്ഷപകൊണ്ടുണ്ടാവാന്മറെറ്റപ്പതിദൊഷം| പ്രളയത്തിലുംസുഷുപ്തിയിലും ജഗത്തെല്ലാം| വിലയവന്നുമുക്തിവന്നവനെകനുണ്ടൊ| വളരും വിക്ഷെപത്താൽമുക്തിക്കില്ലൊരുതട| വിളകാരൊപംമുക്തിക്കാവരണമെദ്ദൃഢം

ശുക്തിവെള്ളിയെപൊലെയുണ്ടായവിക്ഷെപാഖ്യാ| ശക്തിപൊയ്യാകിലതുസാധനമായുണ്ടായ| മുക്തിയുംപൊയ്യാമെന്നാൽ മൊഹനിദ്രയിൽകാല|നിദ്രപൊംവണ്ണംസ്വയംനിലയൊസത്യമെല്ലൊ|ശരത്തെശ്ശരത്താലുംനഞ്ചിനെനഞ്ചിനാലും| കരുത്തുള്ളിരിമ്പിനെഇരിമ്പുകൊണ്ടുംപൊലെ| ഉരത്തമായതന്നെമായയാനീക്കംചിതയെരിച്ചുശവത്തെത്താൻപൊംവണ്ണംമായയുംപൊംകനത്തമായയാലെഴപ്പസ്ഥാജീവനുള്ള | തിനെക്കെളജ്ഞാനമാവരണംവിക്ഷെപവും | അനസൃപരൊക്ഷജ്ഞാനാ പരൊക്ഷജ്ഞാനങ്ങ|ളനൎത്ഥനിവൃത്തിയുമാനന്ദപ്രാപ്തിതാനും|ബ്രഹ്മമാംത

ന്നെമറന്നുഭൂവാമറിയാസ്സ| ജന്മമൃത്യ്യകബീജമജ്ഞാന മാകുന്ന
തും|ഉണ്മയാപരനില്ലാകണ്ടില്ലെന്നുള്ള മൊഹം|കന്മഷാപൂരതരാ
രൊപണമറിഞ്ഞാലും|

ജീവൻഞാനെന്നുണ്ടായഭാവമാംവിക്ഷെപവും| ശ്രീമദാചാ
ൎയ്യവാക്യാമൃതത്താൽതന്റെരൂപ മെവമെന്നറിയുന്നതാംപരൊ
ക്ഷജ്ഞാനവും| ക്ഷെമദംതത്വംനിരന്തരമായ്വിചാരിച്ചു| സന്ദെ
ഹമാകവെപൊയി ജ്ഞാനാനന്ദൈകാത്മാവാ| കുന്നതുമപരൊ
ക്ഷജ്ഞാനമെന്നറിയെണം|വന്നജീവത്വംപൊവതനൎത്ഥനിവ
ൎത്തിയാം|പൂൎണ്ണമാംകൃതാൎത്ഥത്വമാനന്ദപ്രാപ്തിയെല്ലൊ|

കുതുകമാമ്മാറുദൃഷ്ടാന്തവും ചൊൽവൻകെൾനീ|ഇതിന്നു പ
ത്തുപുരുഷന്മാരൊരാറുനീന്തി| ഉദകതീരംകരയെറി നിന്നൊരു
ശെഷം|അതിലെകൻമറ്റെല്ലാരയുമെണ്ണികണ്ടാൻ | ഒമ്പതെ
ന്നെണ്ണിദശമൻതാനെന്നറിയാതെ| അമ്പരന്നവനില്ലാകണ്ടീ
ലെന്നതിവെലം| ഉറപ്പിത്താൻകരഞ്ഞുവീണുരുണ്ടുതൊഴിച്ചതി
സംഭ്രമംപൂണ്ടന്നതു കണ്ടാഗന്തുകൻചൊന്നാൻ | പത്താമനു
ണ്ടെന്നപ്പൊഴുണ്ടെന്നുകണ്ടാൻപിന്നെ|ചിത്തവിഭ്രമംപൊവാ
നായ്ക്കൊണ്ടുചൊല്ലീടിനാൻ| പത്ഥ്യമാംവാക്യമൊമ്പതെണ്ണിയ
ഭവാൻതന്നെ|പത്താമനെന്നുകെട്ടതന്നെയുംനൊക്കിക്കണ്ടാൻ
ക്രന്ദനംചെയ്യുന്നതുംവെറിട്ടാശ്വസിച്ചവൻ| സന്ദെഹംതിന്നു
ള്ളവുംതെളിഞ്ഞാനന്ദംപൂണ്ടാൻ ❁ ❁ ❁ ❁

ചൊന്നദൃഷ്ടാന്തദാൎഷ്ടാന്തികങ്ങൾചെൎത്തുകാട്ടിതന്നീടാമതുംധരി
ച്ചെകാഗ്രബുദ്ധ്യാപത്താമൻതന്നെയറിയാഞ്ഞതജ്ഞാനമെല്ലൊ
പത്താമനില്ലകണ്ടീലെന്നതാവരണവും| ഉൾത്താപംപൂണ്ടുണ്ടാ
യരൊദനവിക്ഷെപവും|ഉത്തമൻപത്താമനുണ്ടെന്നതുചൊന്ന
വാക്യംഉൾക്കൊള്ളുന്നതുപരൊക്ഷജ്ഞാനമനന്തരം|ചൊൽക്കൊ
ള്ളുംപുണ്യാധിനൊമ്പതുപെരെഎണ്ണി|ദൃക്കിനാൽകണ്ടനിയ്യെ പ
ത്താമനെന്നനെരം|ചിക്കനെത്തന്നെകാണ്കയപരൊക്ഷജ്ഞാന
വുംഅനൎത്ഥനിവൎത്തിയാംരൊദനംമാറുന്നതുംമനസ്സിൽസന്ദെഹ
ങ്ങളൊക്കെപൊയിതെളിവെററംജനിച്ചീടുകതന്നെതൃപ്തമാനന്ദ
പ്രാപ്തി|നിനക്കുനെരാംവണ്ണമറിവാനറിയിച്ചെൻ|വിശദാക്കു

പാമ്പതാരാശെദെശികമൃത്തെ|ദശമപുരുഷൻതാൻതന്നെ കണ്ടെ
ത്തുപൊലെ|നിജമാമെൻറൂപംഞാൻകാണുമാറുകാട്ടി| ദ്രുശമ
ന്ദനാമെന്നെപാലനംചെയ്യെണമെ|തൽപദലക്ഷ്യാൎത്ഥവും ത്വ
ല്പദലക്ഷ്യാൎത്ഥവുമല്പവുംഭെദമില്ലാ|രണ്ടുമൊന്നെന്നുതന്നെ ചൊ
ല്ലെറുമസിപദ മൈക്യത്തെക്കാട്ടുംബൊധ| തൽപരബ്ബുദ്ധെപു
ത്രാതെളിഞ്ഞുകെട്ടാലുംനീ|വിണ്ണൊന്നുതന്നെമഹാവിണ്ണെന്നും
പിന്നെമെഘ|ത്തണ്ണീരിൽനിഴലിച്ചാവിണ്ണെന്നും കുടത്തിലെ
വിണ്ണെന്നുംകുടനീരിൽനിഴൽവിണ്ണെന്നുംനാലാ|യെണ്ണും കല്പ
നയാലെഏകമാംചൈതന്യവും|ബ്രഹ്മമീശ്വരനെന്നും കൂടസ്ഥൻ
ജീവനെന്നും|ഉന്മദംകൊണ്ടുവൃഥാനാലായിതൊന്നുന്നതും| കന്മ
ഷമററു തെളിഞ്ഞവക്കാകാശംപൊലെ| ചിന്മയചൈതന്യവു
മെകമെന്നറിഞ്ഞിടാം|പൂജ്യനാമീശൻജീവൻപുകഴുംപദംരണ്ടി
ൽ|വാച്യാൎത്ഥലക്ഷ്യാൎത്ഥമാംബ്രഹ്മവുംകൂടസ്ഥനും| പ്രാജ്യക്ഷീ
രത്തിലെങ്ങുംകലൎന്നൊന്നിച്ചീടില്ല| മാജ്യത്തെക്കടഞ്ഞു വെറി
ട്ടെടുക്കുന്നപൊലെ| നിന്നെനീതന്നെവെറെയറിഞ്ഞു വെറിട്ടു
കൊൾക|കെന്നതെങ്ങിനെയെന്നാലതിന്നുമുപായംകെൾ|എന്നെ
ന്നാകിലുംചത്തുശവമാകുന്നദെഹം|തന്നെതാനെന്നുബൊധമക
റീടെണംമുമ്പിൽ ❀ ❀ ❀

സഞ്ചിതം ശുക്ലമെദൊമാംസരക്താദിയാലെ| പഞ്ചഭൂതൈക
പരികല്പിതമെല്ലൊദെഹം|കിഞ്ചനരസമിളച്ചീടാതെസദാകാലം
ചഞ്ചലമായൂതുന്നതൊൽതുരുത്തിയെപ്പൊലെ|മൂക്കുടെയൂതുംപ്രാ
ണനാത്മാവൊ മനക്കാമ്പിൽ| ഓക്കനിരജൊഗുണ വികൃതിത
ന്നെനൂനം| ദീഘസങ്കല്പ വികല്പാത്മകംമനൊമയം| മാൎഗ്ഗമെനി
ശ്ചയിക്കുംവിജ്ഞാനമയമെന്നും|രണ്ടായിമെവുമന്തഃകരണ മാ
ത്മാവൊവാൻ| കൊണ്ടാട്ടുംസത്വഗുണവികൃതിയതുംധ്രുവം| ക
ണ്ടാനിസ്സുഷുപ്തിയിലാനന്ദമയകൊശം|കണ്ടെതാമാത്മാവതജ്ഞാ
നവൃത്തിഭെദം| സച്ചിദാനന്ദസമംസാക്ഷികൂടസ്ഥമെകം| നി
ശ്ചലംവ്യാപ്തമാത്മാനിയതമറിഞ്ഞുനീ|അച്ചാപൊയിസ്സുഖദുഃ
ഖമയമാംപഞ്ചകൊശം| മച്ചകംവിട്ടുവെഗാൽവെളിയി ലായ്തു
ന്നാലും|കൊശപഞ്ചകംവിട്ടുനൊക്കുമ്പൊൾപാഴനിയെ|ദെശ

കൂത്തെപിന്നെമറെറാന്നുംകണ്ടീലഞാൻ|നിജമാം പാഴെഞാനെന്നുണൎത്തിച്ചൊരുശിഷ്യൻ| ആശയംതെളിയുമാറരുളിഗ്ഗുരുനാഥൻ| മുൻപുചൊല്ലിയപത്താംപുരുഷൻ ബുദ്ധിമൊഹാൽ ഒമ്പതുപെരെയെണ്ണി കണ്ടുതന്നെക്കാണാതെ| ദുഃഖമായിക്കണ്ടൊരുപാഴിവനൊചിന്തിച്ചാലും| അന്നെരംപുത്രാ കാണ്മതഖിലംകാണുംനിയ്യെ|സ്ഥൂലസൂക്ഷ്മജ്ഞാനാവസ്ഥാത്രയംതഥാ| കാലങ്ങൾമൂന്നും ജന്മക്കടലിൽകല്ലൊലങ്ങൾ| പൊലെവന്നുടൻ പൊയതളവില്ലതിനെല്ലാം|മെലായിസാക്ഷിയാംനിരംശ്വരൻ തന്നാണെകെൾ|എല്ലാംകണ്ടറിയുന്നൊരെന്നെ ഞാനെന്നുകൊണ്ടു കല്യാണമൂൎത്തെഗ്ഗുരൊകണ്ടറിയെണ്ടതെന്നാൽ|ചൊല്ലാംപത്താമൻതന്നെക്കണ്ടതുംതന്നെക്കൊണ്ടെ|അല്ലാതെഎകാദശനവ കലെകനുണ്ടൊ.

അറിവെയറിയുന്നൊരറിവെവെറൊന്നെന്നു| മറിയാകുതക്കമൂഢന്മാൎക്കുചക്രാശ്രയം| പെരുതാമനവസ്ഥാശ്രയവുമാത്മാശ്രയം, വരുമന്ന്യൊന്ന്യാശ്രയദൊഷവുംദൂരത്യയം|അറിയപ്പെട്ടും വസ്തുവല്ലനീമറ്റൊന്നിനാൽ|അറിഞ്ഞുകൂടാതൊരു വസ്തുവുമല്ലെടൊനീ| അറിവെവടിവായനിന്നെനിയ്യനുഭവി|ച്ചറികനിശ്രൂപിച്ചുനിശ്ചലംനിരഗ്ഗളം| മധുരാഗ്ഗളംമാവാൽവാൎത്തുണ്ടൊ മല്പമെല്ലാം| മധുരമാകുന്നതുഗ്ഗളത്തിൻശിലമെല്ലൊ| അതിതെന്നുന്നതുജഡബൊധകമായ|റിപൊകുമതിതു മറെറാരഹം പൊരുളാമറിവുനീചൊല്ലെഴും|ത്വമ്പദത്തിൽ| ലക്ഷ്യാൎത്ഥമാകുന്നനീകല്യതൽപദത്തിന്റെ| ലക്ഷ്യാൎത്ഥബ്രഹ്മമെല്ലൊ എല്ലാജ്ജീവനുമീശൻ| വാച്യാൎത്ഥങ്ങളാംതമ്മിലില്ലൈക്യം ചെറുംബെഹുഭെദമുണ്ടാകയാലെ നാമത്തെക്കൊണ്ടുമിടംകൊണ്ടുപാധിയെക്കൊണ്ടും| ധാമത്തെക്കൊണ്ടുമുള്ളിലുണച്ചുകെട്ടുകൊണ്ടും| തമ്മിൽവ്യൊമത്തിന്നവനിക്കുമുള്ളൊരന്തരംപൊലെ| കെമിച്ചുഭെദത്തിനാലൈക്യമില്ലൊരുനാളും|.

ശാസ്ത്രവിത്തുകൾവാച്യം വാക്യാൎത്ഥാവിരുദ്ധതാ| മൊൎത്തുചൊല്ലുന്നൊരൎത്ഥംലക്ഷണാവൃത്തിയാലെ| പെൎത്തുംമൂന്നാംജഹദജഹത്തെന്നുംപര| മാൎത്ഥബൊധകംജഹദജഹത്തെ ന്നുള്ളു

ളും| ഇങ്ങനെചൊന്നമൂന്നുലക്ഷണങ്ങൾക്കമൎത്ഥ| ഭംഗിയൊടൊത്തുമുദാഹരണവാക്യങ്ങളും| ഗംഗായാംഘൊഷതി പ്രതിവസതിഎന്നുംപുനരിങ്ങുശൊണസ്തിഷ്ഠതിശ്വെതൊ ധാവതിയെന്നും| ചൊല്ലുവൻസൊയംദെവദത്തന്താൎത്ഥിയുമെവം|ചൊല്ലെഴും ത്രിവിധൊദാഹരണവാക്യങ്ങളാൽ| അല്ലലാലുഴന്നീടും ശാസ്ത്രാൎത്ഥവൈരുദ്ധ്യംപൊ|ലുല്ലാസസ്വാൎത്ഥംനെരെ യുണ്മയിൽ തെളിഞ്ഞീടും|.

അന്ന്യദെശവുമന്ന്യകാലവുമിവനവെ|നെന്നതുംസൊയംപദവാച്യാൎത്ഥമാകുമെവം| ചൊന്നവൈരുദ്ധ്യംവിട്ടു ലക്ഷ്യാൎത്ഥം വിടാവണ്ണ| മുന്നതദെവദത്തൻതന്നെമാത്രമെകാട്ടും| തൽപദംതാനുംപിന്നെത്വമ്പദമതുംതഥാ| ചൊല്ലെറ്റംബ്രഹ്മമെന്നും കൂടസ്ഥനെന്നുംചൊല്ലും|സൽപരചിദാനന്ദവസ്തുവെ വിട്ടീടാതെ| ഉല്പന്നമഹാഭെദ വാച്യാൎത്ഥംവിട്ടുനിത്യം| അതുനിയ്യാകുമെന്നും നീയതുതാനാമെന്നും|ഉദിതമായൊരൎത്ഥമഖണ്ഡമാകയാലെ|സതത്വമസിപദമൈക്യത്തെക്കാട്ടുമെന്നും|മുദിതമതെസ്തുതാന്നിയതമികനീ|ഘടനീരിലുംമെഘനീരിലുംകണ്ടവാൻപൊയി| കുടവാനമഹാവാനുംവെറല്ലെപ്പൊഴുമെകം| സ്ഥൂടസാക്ഷിയുംബ്രഹ്മം രണ്ടുമൊന്നെന്നുഭാവം| ശുദ്ധമാം ശിവൊഹമെന്നിരുന്നു കൊണ്ടൊലുംനീ

ആചാൎയ്യനരുൾചെയ്ത വഴിതെറ്റാതെപഞ്ച| കൊശവുംകടന്നുടൻപാഴയുംതള്ളിശ്ശിഷ്യൻ| നീചമാംനിലവിട്ടുകൂടസ്ഥബ്രഹ്മമെന്നൊ|രാശയമതുമൊഴിഞ്ഞഖണ്ഡാനന്ദംകണ്ടാൻ| അനുഭൂത്യാനന്ദപൂൎണ്ണാംബുരാശിയിലാണു | തനുവിന്ദ്രിയാദിയുംമറന്നചിദെകമായി|മനവുംപൂരിച്ചുടൻമരമായിഗുരുമുമ്പിൽ| അനഘമതി ശിഷ്യനാത്മികവടിവായാൻ| പുത്രനീവണ്ണംബഹുനെരംചെന്നൊരുശെഷം|തത്രബാഹ്യത്തിൽചിത്തം നിവൎത്തിച്ചിതുമെല്ലെ.

ഉൾത്തളിരഴിഞ്ഞുലമരികെമെവുംഗുരു|സത്തമമുഖാംബുജംസരസാനൊക്കിക്കണ്ടാൻ|ഒഴുകുമാനന്ദബാഷ്പത്തൊടു മെഴന്നെറ്റു|തൊഴുതുവണങ്ങി നമസ്കരിച്ചുപാദാംബുജം| പൊഴിയുമ

ശ്രുക്കളാലഭിഷെകവുംചെയ്തു|ചുഴലെപ്രദക്ഷിണംചെയ്തുകുമ്പി
ട്ടുകൂപ്പി|ചൊല്ലിനാനെന്നുള്ളിൽനിന്നനന്തജന്മമാൎന്നു|ചൊല്ലെ
ഴുമുപദെശംചെയ്വാനായിബഹിൎഭാഗെ|കല്യാണമാൎമ്മാറെഴുന്നെ
ള്ളിയഗുരുമൂൎത്തെ|കല്യകൈവല്യം തന്നൊരുപകാരത്തിന്നൊത്താ
ൽ|പ്രത്യുപകാരംചെയ്വാനെതുമെകണ്ടീലഞാൻ| നിത്യംനിന്തിരു
വടിമലരടികൾവണങ്ങുന്നെൻ| ഇത്തരമുണൎത്തിച്ചപണിയും
ശിഷ്യനെക്ക| ണ്ടത്രയുംപ്രസാദിച്ചു നൊക്കിനാൻ ഗുരുവ
രൻ| തന്നണയത്തുപിടിച്ചിരുത്തി കൃപയാലെ|ധന്യധന്യാ
വതംസമരുളിച്ചെയ്തീടിനാൻ| നിന്നുള്ളിൽതടവെന്നി യാത്മ
ജ്ഞാനൈകനിഷ്ഠാ| നിന്നീടിലതുതന്നെനീചെയ്യുമുപകാരം| നീ
യെന്നും ഞാനെന്നും രണ്ടില്ലാതെനിറഞ്ഞെങ്ങും ജ്ഞെയമാംജ്ഞാ
നൈകമായികണ്ടുണൎന്നൊരുബൊധം| മായമൊചെറ്റുംമമശ്രീ
ഗുരുമൂൎത്തെയെന്നാ|ലായതുമുള്ളവണ്ണമറിവാൻ ചൊല്ലീടുവിൻ

സൽഗുരുപ്രസാദെനശാസ്ത്രാൎത്ഥവിചാരത്താ|ലുൾക്കരുന്നി
ങ്കൽജ്ഞാനമുണ്ടാമെന്നിരിക്കിലും|മുഷ്കരപ്രസംബന്ധത്രയത്തി
ലൊന്നുണ്ടാകിൽ|പുഷ്കലമനുഭവമുറക്കയില്ലെന്നുമെ|അസംഭാ
വനാവിന്നെസംശയഭാവനയും| ന്നസംശവിപരീതഭാവനായി
വമൂന്നും|അസംഖ്യംജന്മങ്ങളിലഭ്യാസമാകയാലെ| വിശങ്കമുട
നുടൻവന്നീടുമതുവന്നാൽ|കെട്ടുപെട്ടഗ്നിയൊന്നുംദെഹിയാത്ത
തുപൊലെ|കഷ്ടമിജ്ഞാനാഗ്നിയുമജ്ഞനാകാൎയ്യങ്ങളെഒട്ടുമെദഹി
ക്കായില്ലിപ്രതിബന്ധങ്ങളെ| പെട്ടന്നുപൊക്കീടെണമതിനുണ്ടു
പായവും| ശ്രവണംമനനവും നിദിധ്യാസനത്താലും | ധ്രുവ
മപ്രതിബന്ധംമൂന്നെയുംകളകനീ| ദ്രവനെതുഷാരത്തെ മദ്ധ്യാ
ഹ്നകാലത്തിലെ| സവിതാവിന്റെകിരണങ്ങളെന്നതുപൊലെ
ബ്രഹ്മഭാവനനീക്കിയതിതന്നൊരാഭെദം|ചെമ്മെതൊന്നിപ്പ
തസംഭാവനയാകുന്നതും|ഉണ്മയിൽഗുരുനാഥനരുളിച്ചെയ്യും വാ
ക്യം|ഉണ്മയെന്നറയാതെയുഴലുംമനൊഭാവം| മൊഹത്തെ വളൎ
ക്കുംസംശയഭാവനാപിന്നെ| ദെഹംഞാൻസത്യംജഗത്തെന്നു
ള്ളിൽതൊന്നുന്നതാം|അഹന്തവിപരീതഭാവനയിവമൂന്നും| ദെ
ഹികൾക്കെല്ലാംപ്രതിബന്ധങ്ങളറികെടൊ|തത്വാനുസന്ധാനം

ചെയ്യുന്നതാം ശ്രവണവും| യുക്തിസംയുക്തമൎത്ഥചിന്തനം മനനവും| ചിത്തൈകാഗ്ര്യേണ സ്വാത്മദൎശനം തന്നെയാത്മവിത്തുകൾ ചൊല്ലുന്നിതു നിദിദ്ധ്യാസനമെന്നും ❀ ❀

എത്രനാൾ ജ്ഞാതൃജ്ഞാനജ്ഞേയഭേദം തോന്നുന്നീ |തത്രനാളെക്കുമിവയഭ്യസിച്ചിരിക്കേണം| ചിത്തായി ജ്ഞേയമാത്രനാകിലൊ പിന്നെ ജീവന്മുക്തനായ്പിദേഹകൈവല്യാനന്ദവും വരും | ബ്രഹ്മവിത്തെന്നും പിന്നെ ബ്രഹ്മവിദ്വരിയനും | ബ്രഹ്മവിദ്വരീയനും ബ്രഹ്മവിദ്വരിഷ്ഠനും |നിൎമ്മലാ ജീവന്മുക്തന്മാരും നാൽവിധമതിൽ|ബ്രഹ്മവിത്തിന്റെ നില ചൊല്ലുവൻ മുമ്പിൽ കേൾറീ|ബ്രഹ്മവിത്തായിതാനുണരുന്നതിൻ മുമ്പെ| ചെയ്യും കൎമ്മങ്ങൾ വൎണ്ണാശ്രമവിഹിതം യഥായോഗ്യം| ധൎമ്മേണ ചെയ്യും നിത്യം ലോകോപകാരാൎത്ഥമായി| ഉണ്മയാം തന്റെ നില വിട്ടുകളില്ല താനും| കാമാദിയുദിക്കിലുമപ്പോഴെ നശിച്ചുപോം| താമസമില്ലാതുള്ളിൽ പററീടാ ചെററുപോലും ❀ ❀

താമരയിലയിലെ തണ്ണീരെന്നതുപോലെ| പാമരപ്രപഞ്ചത്തൊടൊന്നിച്ചു വസിച്ചീടും| കൎമ്മവൈചിത്ര്യത്തിനാൽ പ്രാരബ്ധം പലവിധമെന്മതിന്നനുരൂപമായ്വരും വ്യവഹാരം കന്മഷഹീനം തപസ്സുററു ചെയ്കിലും ചെയ്യും |വെണ്മയിലെങ്ങും നടന്നയ്യമേൽക്കിലുമേൽക്കും|ധൎമ്മേണ രാജ്യം പരിപാലനം ചെയ്കിൽ ചെയ്യും|ഷണ്മലം പോക്കിക്കായ്സിദ്ധി ചെയ്കിലും ചെയ്യും| ശൎമ്മണാ കൃഷിഗോരക്ഷാദി ചെയ്കിലും ചെയ്യും|നിൎമ്മലപുണ്യതീൎത്ഥയാത്ര ചെയ്കിലും ചെയ്യും|ചിത്തത്തിലോൎക്കയില്ലാ ഭൂതവും ഭവിഷ്യത്തും വൎത്തമാനത്തെയനുഭവിക്കും സ്വപ്നം പോലെ|മിത്രാംശുതങ്ങൾക്കിലും ചന്ദ്രാംശു ചുടുകിലും ചത്തുപോയൊരു ശവം സുഖമെവാണീടിലും|അബ്ധിത്തിന്നാഴിയിറങ്ങീടിലും പണ്ടില്ലാത്തൊരത്ഭുതപ്പെട്ടു കാണ്കയില്ലൊരുനാളുമൊന്നും| സ്വല്പവും നിന്ദിക്കയില്ല ദുൎജ്ജനങ്ങളെ|അപ്പോലെ പുകഴ്ത്തുമാറില്ല സൽഗുണത്തെയും| മററുമ്മൂവരിൽ പിന്നെ വരനും വരിയനും| മററീടും സമാധിയോഗത്തെയുററിരുന്നിടും|കുററമെന്നിയെ ദേഹരക്ഷയുന്നുവൊൻ വരൻ·
ചെററുമററുള്ളോരാലൊപ്പുവൻ വരിയനും| ചുററും നിന്ന

നെകധാപലതരംപെറെങ്കിലും| പററാതെതാനമിളകിടാതെനിവ്വി കല്പം| പററാതാത്മാനന്ദാബ്ധൌമുഴകിബൊഹ്യസ്മൃതിയററു|വാഴുന്നധന്യൻവരിഷ്ഠനാകുന്നതും| കൈവല്യമിവക്കൊക്കും നാൽവക്കുമെങ്കിലെററം| വൈമല്യംസമാധിയൊഗത്തി നല്ലയൊ എന്നാൽ| വൈകല്യംബ്രഹ്മവിത്തിന്നുണ്ടാകും ദുഷ്ടദുഃഖെ| വൈമല്യാൽ മററുള്ളവർസുഖമെവാണീടുവൊർ| ജിവന്മുക്തന്മാരുംകമ്മനിഷ്ഠരെപ്പൊലെ വസിച്ചാംവണ്ണം| ജനിയാതവഴിയെതന്നാ കിലൊദ്യൊവിൽപററീടാപാക്കിൽ| മററുഭൃതങ്ങൾനാലുംദ്യൊവുംനാലൊട്ടകൂടമപ്പൊലെയറിഞ്ഞാലും

ജിവന്മുക്തന്മാരെ സെവിപ്പവരിൽശിവാദികൾ| രൂവരുംപൂൎണ്ണം പ്രസാദിച്ചീടുമവർജന്മം| പാവനമെന്നുവെദംഘൊഷിക്കുംപലവുരു| കൈവരുംവിദെഹകൈവല്യവുമിനികെൾനീ | അളവില്ലാത്ത ജന്മങ്ങൾതൊറുമാജ്ജിച്ചുമെന്മെൽ| വളരുംസഞ്ചിതത്തെജ്ഞാനാഗ്നിദഹിച്ചീടും| ഉളവാമാഗാമികമണയാതകന്നുപൊം| ബലവൽപ്രാരബ്ധമൊടുജിച്ചുമൊടുങ്ങീടും| പ്രാരബ്ധമനുഭവിച്ചീടുന്നാളവൻചെയ്യും| പാരിച്ചകമ്മമവൻതാനനുഭവിയാതെദൂരത്തുപൊകും| മാൎഗ്ഗമെങ്ങിനെയെന്നാലതുംസാരജ്ഞനാകുന്നനി|സരസാഗ്രഹിച്ചാലുംപാപിഷ്ഠന്മാരാമവർ|നിന്നിച്ചിട്ടവൻചെയ്യുംപാപത്തെനിശ്ശെഷവും| പറിച്ചുഭുജിച്ചീടുംപ്രാപിച്ച സത്സന്നിധൌപൂജിച്ചുബുധജനം| ശൊഭിച്ചപുണ്യപുഞ്ജങ്ങളെയുമതുപൊലെ| അവിദ്യാശരീരത്തെ ജ്ഞാനാഗ്നിദഹിച്ചീടും| പ്രവൃദ്ധസ്ഥൂലംവീണശവമാംകാലാന്തരെ|പ്രവൃത്തിനിവൎത്തികാരണമാംസൂക്ഷ്മദെഹം| ജവത്തിൽതുരിയമാമാത്മനിലയിച്ചുപൊം| ഘടമാമുപാധിനാശത്തിങ്കൽവിണ്ണൊന്നാം| പൊലുടലാമുപാധിനാശത്തിങ്കൽജീവന്മുക്തൻ| അടിയുംമുടിനടുവകവുംപുറമില്ലാ| വടിവാംവിദെഹകൈവല്യം പ്രാപിച്ചുവാഴു| ചൂഴവിണ്ണിരിക്കവെകുപത്തെക്കുഴിച്ചപി| ന്നാഴിക്കുള്ളുണ്ടായ വിണ്ണെന്നുതൊന്നുന്നപൊലെ| ആഴിചിന്തിച്ചശാസ്ത്രത്താൽവന്നപൊലെതൊന്നും|വാഴുന്നിതന്നുമൊന്നായിനാമന്നു വാങ്ങിടുംനിഗന്ധവ്വപുരിശുക്തി| രജതംരജ്ജുസപ്പമ

ന്തരീക്ഷത്തിൽവണ്ണ് മൃഗതൃഷ്ണാംബുതാനും|അന്തരംസ്വപ്നദൃഷ്ട വസ്തുവുംശശശൃംഗം| വന്ധ്യാപുത്രനുംസ്ഥാണ്‌പുരുഷൻപ്ര വഞ്ചവും| പൊയ്യല്ലൊസമസ്തവുമൊന്നുമില്ലാത്തതെല്ലൊ| മെ യ്യൊന്നെ നിത്യജ്ഞാനംവിമലംസത്താമാത്രം| ജ്ഞെയമാംനി ന്നെമറന്നീടായ്കനമ്മാണകെൾ| നിയ്യനാരതംവാഴ്കസച്ചിദാന ന്ദാത്മനാ

സ്സൽഗുരുശ്രീമൽപാദസരസീരുഹതീത്ഥം | സൽകരിച്ചുതന്മാം ശെചെക്കിലിത്രിലൊകത്തിൽ| മുഖ്യഗംഗാദിതീത്ഥമറുപത്താ റുകൊടി| യൊക്കയാടിയഫലംലഭിക്കുന്നതുപൊലെ| നന്നിലം മരുവിനനാരായണാചായ്യെന്ദ്രൻ|തന്നെപണ്ടൊതിയൊതുകൈ വല്യനവനീതം|അന്വഹംപഠിപ്പവനഖിലജ്ഞാനശാസ്ത്രം| അ ന്വയിച്ചറിഞ്ഞാത്മജ്ഞാനിയായിവാഴംധ്രുവം| നത്വാസജ്ജന വാക്യമവലംബ്യയെന്നെഷഞാൻ| നത്വാശ്രീഗുരുപാദംകായെ നവാചാഹൃദാ| തത്വാത്ഥംതെളിയിക്കുംകൈവല്യനവനീതതത്വ ബൊധകംപൂവ്വപടലമെവംചൊന്നെൻ| യുക്തിചാതുയ്യംചെറു തില്ല യെന്നിരിക്കിലും| ഉത്തമൊത്തമന്മാരാംസജ്ജനം ക്ഷമി ക്കെണം| മുക്തംസന്തഃപാദമെതൽപ്രീതിമൽഭ്രൂഷണം.

തത്വവിളക്ക പടലം സമാപ്തം

സന്ദെഹ നിവൎത്തകം.

ഹരിഃ നന്ദിച്ചിട്ടെന്നെയനുഗ്രഹിച്ച ഗുരുപാദം| വന്ദിച്ചു ത്തരപടലത്തെയുംചൊല്ലീടുന്നെൻ| മന്നിൽചെഞ്ചമ്മെ കുഴി ച്ചിട്ടൊരുനെട്ടംകമ്പം|തന്നെ പിൻകുത്തികുത്തി യുറപ്പിക്കുന്ന പൊലെ| ഒന്നിച്ചാത്മനിപതിഞ്ഞീടിനമനൊവൃത്തി| മന്ദിച്ചീ ടാതെദൃഢമായുറപ്പതിന്നായെ| സന്ദെഹനിവൎത്തകം നാരായ ണാംഘ്രിപാംസു|സന്ദൊഹംമുടിമീതിൽ ധരിച്ചു മൊഴിയുന്നെ ൻ| കുരയിൽഗ്ഗുണംപൊരാസംഗീതത്തിന്നെങ്കിലെ| വിരളെ

ന്നുണ്ടുരണ്ടാം പക്ഷമെന്നതുപൊലെ| സരസാതമിഴറിയാതെ
കെരളിയന്മാ|ക്കൊരുജാതിയിലിദമറിഞ്ഞുകൊൾവാൻ തന്നെ
നൽക്കരുത്തൊട്ടു മാത്മജ്ഞാനവാനായശിഷ്യൻ| സഗ്ഗ്രൈണമ
ഹാഭൂതവികൃതിമുതലായ| നിർഗ്ഗുണവിദെഹകൈവല്യ പൎയ്യന്തം
ചൊന്ന| സൽഗുരുവിനെയനുസരിച്ചാനിളകാതെ| പുരുഷൻ
തന്നെച്ഛായാപൊലവെപിരിയാതെ| യരികെയനാരതമാനന്ദാ
ബ്ധിയിൽമുങ്ങി| മരുവുമന്തെവാസിവദനംപാൎത്തുകണ്ടു ഗുരുവും
പ്രസന്നനാ|യരുളിച്ചെയ്തീടിനാൻ സത്താമാത്രമായിമുററും|
സാക്ഷിയായ്പുന്നിതൊബുദ്ധിയിൽസന്ദെഹങ്ങളൊക്കെ പൊ
യിമറന്നിതൊ| ചിത്തെകാലുഷ്യമിന്നമുണ്ടൊവാനനുഭവതതെ
മെങ്ങിനെയെന്നു ചൊല്ലെന്നുകെട്ടനെരം| ഗുരുപാദാംബുജം
തൊഴുതുണൎത്തിച്ചിതു| ജനിമരണാരണ്യത്തിങ്കൽ മൊഹമാ മ
ന്ധകാരെ| പെരുകുംഭെദപ്പെട്ടകൾനിന്തിരുവടിയുടെ|അരുളാമുദ
യാദ്രിമെലുപദെശൻസൂൎയ്യൻ| ഉദയംപ്രാപിച്ചുൾക്കണ്കാണുമാ
റാത്മജ്ഞാന|മൃദുലവെയിലെങ്ങുംപരന്നാലുണ്ടാകുമൊ| ഇദമി
ങ്ങിനെതന്നെനിൎണ്ണയ മെന്നാകിലുമദന്തം തൂച്ചെവിക്കൊണ്ടീ
ടെണംദയാനിധെ| മന്ത്രമൂൎത്തിയാലുടൻമാററിപ്പെയൊഴിയാകി
ലു മന്ത്രത്തെക്കെട്ടിയിനിവന്നീടാതാക്കുംപൊലെ| നിന്തിരുവ
ടിയുടെഉപദെശത്താൽമൊഹം| വെന്തുപൊകിലുംബുദ്ധി യുറ
പ്പാനരുളെണം| ആഗമൊക്തിയാലറിഞ്ഞിടണംവാക്കി| നെ
ത്താതെകമാംബ്രഹ്മമെന്നുള്ളത്താലുണരെന്നും| നൊഗമ്യം മാ
നസത്തിന്നെന്നുംകെൾക്കയാലുളവാകിയശങ്കരണ്ടും| തീൎത്ത
നുഗ്രഹിക്കെണം| പ്രത്യക്ഷമനുമാനമുപമാനത്തിനാലും| വ
സ്തുനിൎണ്ണയംപരമുൾപ്രമാണത്തെക്കൊണ്ടും| അദ്ധ്യക്ഷാ മധി
ഭൂതമദ്വയമെന്നാകിലും| യുക്തിക്കെത്തീടാഗുണമൊന്നുമില്ലായ്ക
യാലെ| വാക്യത്തിനെത്താവസ്തുവെന്നുരചെയ്യുവെദ| വാക്യ
വൃത്തിയാൽതന്നെവസ്തുവിൽക്കാട്ടിനൃനം| വാക്യത്തിൽപ്രമാ
ണമെതപ്രമാണമെതെന്നാൽ വാക്യങ്ങൾരണ്ടും| മെയ്യുംവെ
ദംപൊയ്യൊതാദൃഢം. ✿ ✿ ✿

തൻപതിയല്ലാതവൻ തന്മെയ്യല്ലല്ലന്നവൾ| തൻപതി ത

ന്നെക്കാട്ടിതൊഴിചൊതിച്ചനെരം। കുമ്പിട്ടുതലനാണിച്ചൊന്നുംമിണ്ടീലെന്നാലു।മമ്പെറുംപതിയിവനെന്നറിയിച്ചപൊലെ।ഇതുമല്ലിതുമല്ലെന്നൊരൊന്നെയുക്തിയുക്തം। പ്രതിഷെധിച്ചു ദെഹാദ്യങ്ങളെസമസ്തവും। അതിനുമെലായെഴും പരബ്രഹ്മത്തെ പിന്നെ। ശ്രുതിയുംചൊല്ലാതെചൊല്ലുന്നതെന്നറികനീ। മുമ്പിൽചൊല്ലിയശങ്കക്കിങ്ങിനെ പരിഹാരം। പിമ്പുരചെയ്യു ശങ്കാനിവൃത്തിയിനികെൾനീ। തമ്പുരാനിന്ദ്രിയങ്ങൾക്കുള്ള മാമത്തും രണ്ടായി। അപ്പൊട്ടുബാഹ്യാന്തരപ്രപഞ്ചെവിലസീടും। നിൻമുഖംപൊലെകണ്ണാടിക്കുള്ളിൽ കാണുംവണ്ണം। ചിന്മയച്ഛായയുണ്ടാംബുദ്ധിയിൽചിത്തുപൊലെ। നിമ്മലച്ഛായദൃക്കായി വത്തിച്ചുവിലസീടും। വെണ്മയിൽജ്ഞാനമെന്നുംചൊല്ലുന്ന തിതുതന്നെ ❀ ❀ ❀ ❀

ഉരുകുംതാമ്രം നാനാരൂപങ്ങളാകുംവണ്ണം। പെരുകുംമൃത്തിഘടംമുതലാംവിഷയത്തിൽ।തരസാപരിണമിച്ചീടുമാഭാസനൊടൊത്തുള്ളിൽപ്രദീപവും കണ്ണുംകൂടാതെയൊരു। പൊരുളുംകണ്ടീടുമാറില്ലല്ലൊലൊകത്തിങ്കൽ। അരുണൻതന്നെക്കാണ്മാൻ നയനംതന്നെപൊരും।എരിയുംദീപാപെക്ഷയില്ലതിനെന്നപൊലെ। ബഹുല പ്രപഞ്ചവസ്തുക്കളെക്കാണെണ്ടുകിൽ। ബഹരിന്ദ്രിയങ്ങളുംവൃത്തിയുംവെണംനൂനം। മഹനിയമാംവൃത്തിയൊന്നു മാത്രമെപൊരും। മഹതാംമുമുക്ഷുണാമെൻപൊരുൾ കാണ്മാനെടൊ। വൃത്തിന്ദ്രിയങ്ങളൊടൊത്തുമനസ്സെല്ലൊ। വൃത്തിവെകയാലെ മനസ്സിന്നെത്തുമെന്നും। വൃത്തിയക്ഷയത്തൊടെ മനസ്സിന്നെത്താദൃഢം। അൎത്ഥമിങ്ങിനെയൊൎത്തുസന്ദെഹ മകറുനീ। പരമാൎത്ഥത്തെതെളിഞ്ഞരുളുംഗുരുമൂൎത്തെ। പരമിന്നിയുമൊന്നുണ്ടുണൎത്തിച്ചീടുന്നുഞാൻ। തരളഭാവംചെറുതില്ലാതെയുറച്ചുള്ള। പരിപൂൎണ്ണമായിചിദാകാശമായിരണ്ടെന്നിയെ। മരുവുംസമാധിതാനല്ലയൊനിവൃത്തികല്പം। ഒരുമാത്രയിൽപല യുലകായുദിച്ചെങ്ങും। ഉറയാമനംനിവാത പ്രദീപത്തെപൊലെ। പരമാത്മനിനിലനിൽപ്പതെങ്ങിനെപിഭൊ।,

ഗുണങ്ങൾ മൂന്നുമുണ്ടുമനസ്സിലതിലൊന്നു। ഘനമാംമറുത

ണ്ടുംകലൻനില്ക്കുംതാനുംഗുണമെറുന്നസത്വംമെലാകിൽമെഘ
ത്വംപൂ|ണ്ടെന്നിമാദ്യൈഷ്ടൈശ്വൎയ്യസിദ്ധിക്കുംസൽപാത്രമാം|ലൊ
കവാസനാ ശാസ്ത്രവാസനാദിയുംരജ | സ്സാകുമ്പൊഴുണ്ടാംപി
ന്നെത്താമസമുണരുമ്പൊൾ|ആകാത്തദൈത്യ സമ്പത്താമതി
ൻവൈചിത്ര്യത്താൽ| ആകുന്നുശിലഭെദംസകലജീവന്മാൎക്കും|
സാത്വികരൂപം തന്നെമനസ്സെന്നറിഞ്ഞാലും| പെൎത്തുമററവര
ണ്ടുംവന്നുചെൻവയെല്ലൊ| ഓൎത്തുതൻമാനസത്തി ലുറക്കില
തുരണ്ടും| നെൎത്തുപൊയിശമിച്ചീടുമന്നെരംനിൻെറയുള്ളും| ച
ലനംനിശ്ശെഷവുമകന്നുതെളിഞ്ഞിടും| മലമററന്തരീക്ഷംപൊ
ലെയാത്മാവൊടൊന്നായി| ഉലയാനിൎവ്വികല്പമെന്നുതസമാധി
യിൽ| നിലയിൽതന്നെനിൽക്കുംനിൎണ്ണയമറിഞ്ഞാലും| തെളി
ഞ്ഞകണ്ണാടിയിലങ്ങിനെ പിന്നെയൊരു|തെളിഞ്ഞകണ്ണാടിയെ
നെരെകാട്ടുന്നെരം| വിളങ്ങിയഭെദമായി തന്മയമായെ യണു|
വളവും വികല്പമില്ലാതെകാണുന്നപൊലെ| അളവില്ലാതെനി
ത്യാനന്ദമായിസത്തായി|ചിത്തായിതളരാബ്രഹ്മത്തൊടൊന്നി
ച്ചൈക്യമായി| തെളിഞ്ഞുവിളങ്ങിറൊരുള്ളത്തിലുലകമെ| ങ്ങ
ലവെങ്ങന്നു ശങ്കയൊഴിച്ചുതെറിടുനീ| മനസ്സുനശിച്ചീടിൽജീ
വന്മുക്തന്മാരെല്ലൊ|അനൎത്ഥപ്രാരബ്ധത്തെഭുജിക്കുമാറെങ്ങിനെ|
കറക്കുംഭൊഗങ്ങളെഭുജിച്ചെയൊടുങ്ങിട്ടു മനസ്സുനശിച്ചില
ഭൊഗത്തെഭുജിക്കിലൊ|മനക്കാമ്പററാൽഭൊഗമുണ്ടാകമനസ്സി
നു|ണ്ടെനക്കമെന്നാൽമുക്തനെന്നുനാമവുംവരാ
ജനിച്ചൊരിശ്ശങ്കവെരറുത്തിടെണംഗുരൊ| നിനക്കിൽതെളി
വുററതെല്ലൊകൈവല്യപദം|ചൊല്ലെഴംമനൊനാശമുണ്ടെല്ലൊര
ണ്ടുവിധം|ചൊല്ലുന്നുസരൂപവുംരണ്ടാമതരൂപവും| കല്യന്മാരാ
യജീവന്മുക്തരിലൊന്നാവാഴും|നല്ലരാംവിദെഹമുക്തന്മാരി ലപ
രവും|തെല്ലുമെരജസ്സുമൊ ഗുണങ്ങളെന്നീയുള്ള| മുല്ലസത്വ
മൊന്നുമാത്രമായിശെഷിപ്പിതും|നല്ലൊരുസ്വരൂപനാശംദെഹാ
ന്തത്തിലതു|നില്ലാതെപൊവതരൂപാഖ്യമാംമനൊനാശം| ശുദ്ധ
ത്വമെപരമാൎത്ഥമെന്നറിഞ്ഞാലും| നിത്യമൊരജസ്സാകിൽപൊ
മെല്ലൊമനൊനാമം|വൎത്തമാനത്തെസ്വസ്ഥനായനുസരിച്ചിട്ടു|

മുററുമത്തലുംചെറുതില്ലഅവ്യയങ്ങളാൽ| കൎത്താവുഞാനെന്നുള്ള
ഭാവംവികൎത്താവായി|ചിത്തവൃത്ത്യവസ്ഥകൾക്കൊക്കവെ|സാ
ക്ഷിയായെ| മുക്തനായിരുന്നിടാംഭൊഗവുംഭുജിച്ചീടാം| ഇത്ഥ
മൊൎത്തുള്ളിലുള്ള ശങ്കയെമൊചിക്കനീ| വ്യവഹാരത്തിൻനെര
ത്തൊക്കവെസമാധിയിൽ|പ്രണവമാമൊചിത്തം വികല്പംവ
രുന്നെരം| അവധാനവുംശ്ലഥമായ്വരുമെല്ലൊ.എന്നാൽ | ധ്രുവദൃ
ഷ്ടാന്തമൊന്നുചൊല്ലുവെനിതിന്നുഞാൻ|പരപൂരുഷൻ തന്നെ
പലനാളാഗ്രഹിച്ചി|ട്ടൊരുനാളംഗീകരണംചെയ്യുനാരീനെഞ്ചം
വിരിയഗൃഹകൃത്യംചെയ്കിലുംപൂണ്ടസുഖം|ഒരുനെരവുംമറന്നീടു
കയില്ലെതുമെ|കായത്തെഉഢപടംപൊലെകണ്ടുകൎത്താവായി|മാ
യത്തെനീക്കിയാത്മജ്ഞാനിയാംജീവന്മുക്തൻആയ ത്തഭൊഗമു
ങ്കിൽകൎത്തൃത്വംവരുമെല്ലൊ| ഞായത്തിന്നകൎത്താവിനുണ്ടൊ
വാൻഭൊഗമെന്നാൽ|ജീവന്മുക്തന്മാരനെകവിധമെന്നാകിലും
മൂവകയാകുമതിലൊരുവൻകഹാകൎത്താ|കെവലം മഹാഭൊഗിമ
ററവൻമഹാത്യാഗീ|എവമാമവരനുഭവമിത്രയുംകെൾനീ|ചെ
യ്കയുംചെയ്യിക്കയുംചെയ്യാതകാന്താദ്രിമുൻചെയ്യുംചെഷ്ടിതമയഖ
ണ്ഡങ്ങളെന്നപൊലെചെയ്കയുംചെയ്യിക്കയുംചെയ്യാതെമത്സന്നി
ധൌ|ചെയ്യുന്നജഡംമായാജഗത്തുംചെഷ്ടിതങ്ങൾ|ഇന്ദ്രിയഗ്രാ
മവികാരാത്മകവ്യവഹാരം | വൃന്ദവൃത്തിക്കുമന്ത്യവൃത്തിയാന്നി
ൎവ്വികാരം| എന്നുമെസമാധിക്കും സാക്ഷിഞാൻവെയ്യിൽ പൊ
ലെ|എന്നുറച്ചവൻമഹാകൎത്താവെന്നറികനീ| മധുരാദികാരസ
മാറിൻെറഗ്രഹണാഗണം| വിധിവാക്യങ്ങളൊതുംശുദ്ധിയു മശു
ദ്ധിയും|സുധിയാംപത്ഥ്യാപത്ഥ്യഭാവവുമൊരാതെതാൻ | ക്ഷുധ
യെശമിപ്പിപ്പാൻകിട്ടിയതെന്തന്നാലും| കാട്ടുതീപൊലെഭുജിക്കു
ന്നവൻമഹാഭൊഗീ| കെട്ടാലുംനന്മതിന്മതൻെറ തന്ന്യൻെറതെ
ന്നും|വാട്ടമററന്തസ്ഫുടികംപൊലെനിസ്സംഗരായി| മറെറവൻ
മഹാത്യാഗിഎന്നറികനീ| പ്രാരബ്ധഗതികളെ കണ്ടുകണ്ടിരിക്ക
യും|ചാരത്തുള്ളൊരെപ്പൊലെകൎമ്മംചെയ്കയുമായാൽ |നെരുററുകൃ
തകൃത്യനെന്നുചൊല്ലീടാമൊവാൻ| പാരിച്ചദുഃഖംനീക്കിപാലി
ച്ചഗുരുമൂൎത്തെ|അവിദ്യാവശത്തിങ്കൽവൎത്തിക്കുംജീവൻ ചെയ്യും

പ്രവൃത്തിമൂന്നു വിധമെഷണംമമതയും|പ്രവൃദ്ധമഹങ്കാര മെന്നിവമൂന്നിനാലും നിവൎത്തന്മാക്കില്ലിഹമുത്രാൎത്ഥ വ്യവഹാരം| മുക്തിയിച്ഛിപ്പവൎക്കവിദ്യാപാഠാദികളും മുക്തന്മാൎക്കണ്ടാശാസ്ത്രപാഠത്താലൊരുഫലം|ആചാൎയ്യശിഖാമണെ തുച്ചെവിക്കൊണ്ടീടെണ|മാശയത്തിങ്കലിഹമുത്രാൎത്ഥഭൊഗങ്ങളിൽ| ആശയററവരെല്ലൊജ്ഞാനാഭ്യാസംചെയ്യുന്നും|ആശയ മവൎക്കുപിന്നെയതിലുണ്ടായിട്ടമൊ|

ചിത്തത്തെയുറപ്പിപ്പാൻശ്രവണമനനാദിനിത്യവുംനിരന്തരംശീലിക്കെണ്ടയൊ എന്നാൽ|തത്വത്തെയറിയാഞ്ഞിൽ ശ്രവണംചെയ്യീടെണം|ഏത്തിൽസന്ദെഹമായാൽമനനം കാൎയ്യമെല്ലൊവിപരീതഭ്രാന്തിക്കനിദിദ്ധ്യാസനംയൊഗ്യംഉപരിഭ്രതജ്ഞാനമയമാൎയ്യിറഞ്ഞെങ്ങുംഅപരമില്ലാത്തതാനൊന്നായികണ്ടവൎക്കമറെറാരാപെക്ഷയില്ലെന്നറികാതനയാനീ| തത്വജ്ഞാനികളുമജ്ഞാനികളെപൊലെ|കൃത്യത്തെച്ചെയ്യുന്നുണ്ടെൻകണ്ടെൻഞാനെന്നൊതാമൊമിത്ഥ്യാഭ്രാന്തികളവൎക്കില്ലന്നല്ലയൊമതം|നിത്യാത്മാവിനൊവികാരങ്ങളില്ലല്ലൊതാനും|കഴിഞ്ഞനിവൃത്തം ജീവന്മുക്തനുംചൊല്ലും| കഴിഞ്ഞാഭാസനാകയില്ലെന്നാകിലും ദെഹം അഴിവൊളവുംദെഹംനരനെന്നാഖ്യാതനാം|ഒഴിയാ വ്യവഹാരമാഭാസൻപൊവൊളവും|ദെശികെശ്വര കാൎമ്മതസ്ത്യമെന്നാകിലും| മാലെശ്ശുംവ്യവഹാരംനശിപ്പാൻസമാധിയെ| ആശ്ശൂശീലിക്കെണ്ടയൊശീലിച്ചുവരുന്നാകിൽ| പെശലമകൃതത്വ മെങ്ങിനെസിദ്ധിപ്പതും|തെളിവെവളൎത്തുന്നപുത്രാ കെളെങ്കിലുള്ളിൽ| വിളയുംകൎമ്മമെല്ലൊ ധ്യാനാദിവ്യവഹാരം| തെളിവാനവൎക്കൊരുതൊഴിലുമില്ലാതൊഴിൽ|തൊഴിൽകളിവയുണ്ടെന്നാകിലവനാരൂഢനല്ലതാനും

ആരൂഢന്മാരുംചിലരാശയമടങ്ങുവാൻ| ആരൂഢ സമാധികളാവതെന്തെന്നാലതും|നെരൊടെമുന്നെചൊന്ന പ്രാരബ്ധഭൊഗത്തിനാൽആരൂഢന്മാരുംപലവിധമാമെന്നിങ്ങിനെ|ലൊകാനുഗ്രഹകരംജ്ഞാനിനാംവ്യവഹാര|മാകായ്കയും നന്മയുമില്ലതിനാലവൎക്കെതും|എകനാമീശനുണ്ടാസൃഷ്ട്യാദികൃത്യങ്ങളാ| ലെ

കമാപൊലുംപുണ്യപാപങ്ങളുണ്ടാകുന്നു|ംരംശനായറിവുരുവാകി
യഗ്ഗുരുമൂൎത്തെ| ംരംശനുംതത്വജ്ഞനുമെങ്ങിനെയൊക്കു മെന്നാൽ
ലെശവു മമതാഹങ്കാരമില്ലായ്കയാ|ലീശനുംജീവന്മാരുമുലകു മി
വനാമെ|സകലജീവന്മാരുമിവനാമെന്നാകിലെ|സകലാത്മകാ
മുക്തിയിവനുവരുന്നെരം|സകലജീവന്മാരുംമുക്തരാകാസ്സാ നെ
ന്തെ| സകലാകലാനിധെസൽഗ്ഗുരുശിഖാമണെ|അഹമാത്മാവു
പരിപൂൎണ്ണനവ്യയനെകൻ|അഹംഭാവാദിഹീനമാനന്ദബൊധ
രൂപൻ| അഹന്താധികന്മാരായജീവന്മാരസംഖ്യക| മഹങ്കാരാ
ന്തഃകരണൊപാധിബാഹുല്യത്താൽ ✿ ✿

വിഷ്ടപത്തിങ്കൽസുഖകരനാം ചന്ദ്രനെക|നൊട്ടല്ലാ പലവു
ണ്ടുജലചന്ദ്രന്മാരെടൊ| പുഷ്ടമാംകുളംനദികുഴിയുംതൊട്ടുംകൂപം|
ചട്ടിയുംകുടംശരാപാദിയുംപലപല| കുംഭമൊന്നുടഞ്ഞീടി ലതി
ലെജ്ജലചന്ദ്രൻ| മുമ്പിലെചന്ദ്രനൊടുചെരുംമററവചെരാ| ക
ല്പിതൊപാധി ജീവനാത്മാവിൽചെരുംതുമ്പം| പൂൎണ്ണൊപാധി
പൊകാത്തവൎക്കൈക്യംവരാ| മുമ്മൂൎത്തിസ്വരൂപനാ മീശനൊടു
ണ്ടുസാമ്യമെന്നതെങ്ങിനെയാത്മ ജ്ഞാനിക്കുഗ്ഗുരുമൂൎത്തെ| വെ
ണ്മയിൽസൃഷ്ടിസ്ഥിതിസംഹാരകൃത്യങ്ങളു| മുണ്മയിൽത്രികാല
ജ്ഞാനാദിയുമിവനുണ്ടൊ| കുളുനീർനിലാത്തിരിയനല പ്രകാ
ശവും|വളുരൂമുപാധിയാൽഗ്രാമത്തെപാലിച്ചീടും| കൂപവും കുടം
നീരുംവിളക്കിൻതിരിയഗ്നിയൊളിയു മൊരുഗ്രഹംമാത്രം രക്ഷി
ക്കുംപൊലെ| ജ്ഞാനിക്കുംകൃത്യത്രയകൎത്താവാമീശ്വരനും| മാനി
ക്കുമറിവാനില്ലെല്ലൊഭെദംചെററും| വാനൊക്കുംമായൊപാധി
യാലീശന്നെലാമെന്നും തൊന്നിക്കുംതൊന്നീക്കുംജീവൻ| കീഴെ
നുവിദ്യൊപാധിയാലും മനുജന്മാരിൽസിദ്ധം| മന്നവനെന്ന
പൊലെവനജസമുത്ഭവ|പ്രമുഖദെവന്മാരും ഘനവൈഭവമാ
യി| വൎത്തിക്കയാലണിമാദ്യഷ്ടൈശ്വൎയ്യ സിദ്ധിയുണ്ടാകകൊ
ണ്ടെ| മഹത്വമെറുംദെവന്മാൎക്കെന്നുവന്നുപുന|രിഹത്തി ലുള്ള
വൎക്കുറയുമെന്നുംതഥാ| ബഹിഷ്പ്രവൃത്തിഭെദംവെടിഞ്ഞു പര
ബ്രഹ്മമഹൽഭാവനയൊക്കിൽ| ഭെദമില്ലിരിവൎക്കും മുക്തന്മാ
രായപലമുനികൾക്കണിമാദി| സിദ്ധിഭൂതലത്തിൽ കണ്ടിരി

ക്കെംരംശ-രന്നെ| എത്തുമെന്നരുൾചെയ്യുതെന്തെന്നാലീശ-രങ്ക
ലെ| ഭക്ത്യാപിതപൊയൊഗാൽഫലിച്ചതറികനി| സിദ്ധിമു
ക്തികളുണ്ടാംതപസ്സുകൊണ്ടെന്നാകിൽ| സിദ്ധമാമെല്ലൊതപ
സ്സിവക്കില്ലെന്നുള്ളതും| സിദ്ധിയുംജ്ഞാനത്തെയും പ്രാപിച്ചാ
രവർപണ്ട|സിദ്ധിയിന്നിവക്കില്ലായ്യുന്നതെന്തെൻറഗുരൊ|
വിവിധകാമ്യങ്ങളെ ക്കുറിച്ചുചെയ്യുന്നതും വ്യവധാഹീനമൊ
ന്നാതെ ചെയ്യുന്നതും| ദിവിധ മെല്ലൊതപസ്സാകുന്ന തവ
യൊരൊ| ന്നവധിയില്ലാ സിദ്ധി| ബൊധവും ദാനംചെ
യ്യും അവററി ലൊന്നുചെയ്യി| ലൊന്നിനെ പ്രാപിച്ചീടുള
വരൊപിന്നെ രണ്ടും ചെയ്യിലൊരണ്ടുമുണ്ടാം| ത്രിവർഗ്ഗംസാ
ധിപ്പാനും| പവിത്രന്മാരാമവരനുഷ്ഠിച്ചിതുരണ്ടും ജനകൻമ
ഹാബലിമുതലാംമഹത്തുക്കൾ| അനഘജ്ഞാനമെന്നാലല്ലയൊ
തെളിഞ്ഞതും|| അനിശംവിനൊദമെസിദ്ധിയാലുള്ളഫലം|മന
സിധരിക്കനീമുക്തിയില്ലതിനാലെ| യൊഗജ്ഞാനമെ നൽകും
കൈവല്യമെങ്കിൽചില|യൊഗജ്ഞന്മാരും സിദ്ധിക്കായ്ക്കൊണ്ടു
പണിപ്പെട്ടു| ലൊകത്തിലുഴലുന്നതെന്തെന്നാൽ പ്രാരബ്ധത്തി
ൽ| ഭൊഗത്തെഭുജിക്കുന്നഭെദമെന്നറികനീ| ലക്ഷംസഹസ്ര
ശ്രുതികൊണ്ടുംയുക്തികൾകൊണ്ടും| ശിക്ഷിച്ചെന്മനമുറപ്പിക്കു
ന്ദെശികമൂത്തെ|. ❀ ❀ ❀ ❀

അക്ഷയമനൊഭ്രമംതീൎന്നുഞാൻ തെളിവുററെ| നക്ഷുബ്ധകൃ
പകലശാംബുധെനമൊസ്തുതെ| വിളങ്ങുംകണ്ണാടിയെ പിന്നയു
മുടനുടൻവിളങ്ങെവിളക്കിയാൽ നന്നെല്ലൊമല്ക്കുണ്ണങ്ങൾക്കും|
കുളിരെയരുളുംവാഗ്പാമൃതധാര യിങ്കലുളവായ്യതൊതൃപ്തി| യൊരു
നാളുമെപൊററി| കൈതവംചൊല്ലുമൊവാൻശാസ്ത്രങ്ങളെന്നാ
കിലും| ചെയ്യുകൎമ്മങ്ങൾ ഭുജിച്ചെന്നിയെവിടാഎന്നും| ബൊധാ
ഗ്നിസഞ്ചിതൌഘംദഹിക്കുമെന്നുംചൊന്നാലെതുവാക്യത്തെ യു
റു വിശ-സിക്കെണ്ടുവെന്നാൽ| ജീവഭെദവും കൎമ്മഭെദവും
ബഹുവിധം കെവലമവരവരധികാരങ്ങൾനൊക്കി| പൂവിരി
ഞ്ഞതിൽപിമ്പു ഫലത്തെക്കാട്ടുംപൊലെ| പൂൎവ്വവും സിദ്ധാ
ന്തവുംകാണ്ണങ്ങൾമൂന്നിനാലുംശ്രുതിയുംചൊല്ലുമതു കെൾക്കനീ

പാപികൾക്ക| ഗതിനാരകംതന്നെത്താവശ്യമെന്നാകിലും| വ്രത ഹൊമാച്ചജപദാനാദ്യങ്ങളാലഫലം ഹതമായ്പ്പൊമെന്നുള്ള വിധി യുംപൊയ്യാകുമൊ|.

ജന്മജന്മങ്ങൾതൊറു മാൎജ്ജിച്ചുപെരുകിന| കൎമ്മസഞ്ചിതങ്ങ ൾക്കില്ലളവെന്നിരിക്കിലും| ഉണ്മയാംജ്ഞാനാഗ്നിതാനൊക്കവെ ദഹിച്ചിടുമെന്നിതുവിശ്വസിക്കിൽവന്നീടുംകൈവല്യവും| ജ ന്മസഞ്ചിതമെല്ലാമുൻമൂലനാശംചെയ്യു| മന്മനൊദെവാലയെ സന്തതംവാഴുംഗുരൊ| തന്മയമാക്കുംജ്ഞാനമൊരാതെ വിദ്വാന്മാ രും| കൎമ്മഗൎത്തത്തിൽവീഴ്വാനെന്തുകാരണമൊൎത്താൽ| അഴിയാ തൽപദത്തെപ്രാപിക്കുമന്തൎമ്മുഖൻ| വഴിപൊമവൻകണ്ണുണ്ടെ ങ്കിലുംപിൻനൊക്കുകിൽ| കുഴിയിൽവീഴുംവണ്ണംകാമിയാം ബ ഹിൎമ്മുഖൻ മുഴുകിജനിമൃതികടലിലുഴന്നീടും നന്മയുമാകാണ്മയു മീശൻചെയ്യിപ്പതെല്ലൊ| ജന്മികൾക്കെന്തുകുററം ചൊല്ലുവനെ ന്നാകിലൊ| ഉണ്മയല്ലതുവെദശാസ്ത്രൊക്തങ്ങളാം ധൎമ്മങ്ങളറി യാതെ| മൂഢന്മാർചൊൽവതെല്ലാം ഈശസൃഷ്ടിയുംവെവ്വെറെ യാം| ഈശസൃഷ്ടികൾചരാചരങ്ങളെങ്ങുംസമം ക്ലെശമെകിടും കൊപമഹങ്കാരവുംദ്വെഷ|മാശാദിസൎവ്വം ജീവസൃഷ്ടിയെന്ന റികെടൊ| ഈശ്വരസൃഷ്ടിമുക്തികാരണമെല്ലാവൎക്കും| ആശ്ച ൎയ്യംജീവസൃഷ്ടിനിജസംസാരബീജം| വാച്ചെഴും സ്ഥാവരാദി നശിക്കിൽഭവമൃതി|തീൎച്ചവന്നീടുംജന്മംകൊപാദി നശിക്കിലൊ പ്രളയത്തിങ്ക ലീശസൃഷ്ടികളഴിഞ്ഞിടും| വിലയംവന്നിലെ ല്ലൊസംസാരമൊരുവൎക്കും| വിളയുംജീവസൃഷ്ടിനശിക്കിൽജീ വന്മുക്തി|നിലയുംവരുംദെശകാലാദിയിരിക്കിലും അശ്വത്ഥമര മൊന്നി ലിരിക്കുംപക്ഷിദ്വയം| മെച്ചത്തിൽനന്നുനന്നിന്മര ത്തിൻെറഫലം| അച്ചൊനഞ്ചെന്നാകിലുംതിന്നീടു മൊരുപ ക്ഷി| സ്വച്ഛമായൊരുപക്ഷിഭക്ഷിക്കയില്ലതാനും| ഇങ്ങിനെജീ വെശ്വരന്മാരുടെഭെദംചൊല്ലും| വാക്യാൎത്ഥംകൊണ്ടുഭെദമെന്നു ള്ളിൽബൊധിക്കനീ| ഇങ്ങുജീവനാലുളവായതുംഷഡ്ഭാവങ്ങൾ മംഗലെശ്വരനാലെന്നൊതുന്നമൂഢന്മാൎക്കു| വന്നീടുംനൂനമധഃ പതനംപിന്നെജീവൻ| തന്നാലുളവായ്തിന്നുള്ള ഷഡ്ഭാവങ്ങൾ

എങ്ങുമെയീശ നല്ലന്നൊതുന്നജനം। നന്ദമെല്ലവെകൈവല്യ
ത്തെയുംപ്രാപിച്ചിടും। സമസ്തജനങ്ങൾക്കുമീശ്വരൻസമനെ
ങ്കിൽ। സമൎത്ഥന്മാരെന്നാക്കിച്ചിലരെവാഴിപ്പാനും। അമൎത്തുപ
ലവഴിചിലരെതാഴ്ത്തുവാനും। നിമിത്തമെന്തന്നരുൾചെയ്യെണം
ശ്രീമൽഗുരൊ ❀ ❀ ❀ ❀

അച്ശൻതൻപുത്രന്മാരെപൊലെദുഷ്ടരെശിക്ഷി। ച്ചുശിഷ്ട
ന്മാരെരക്ഷിക്കുമീശ്വരൻതാനും।ദുശ്ചരിത്രങ്ങൾപൊക്കി സന്മാ
ൎഗ്ഗംവരുത്തുവാൻ। നിശ്ചയംദണ്ഡിപ്പതുമനുകമ്പാതിരെകാൽ।
കല്പവൃക്ഷവുമഗ്നിജലവുംസെവിപ്പവ।ൎക്കപ്പഴെദദ്ധ്യാംശീതം ദാ
ഹവുമകററിടും। ചിൽപുരുഷനമൊക്ഷന്നൊക്കിഷ്ടം നൽകും।
മററൊക്കല്പവുമില്ലപാക്കിൽ കുററമാക്കെന്നൊക്കനീസൽപുത്ര
കെളെന്നിതു। പുരുഷൻവിചാരത്താൽ ഉൾപ്പൂവില്ലുറച്ചീശൻ।
നിൽക്കുന്നശ്രുദാപ്തിക്കായികൽപ്പിച്ചശാസ്ത്രമാൎഗ്ഗം। നടന്നുപി
ഴയാതെഅല്പവുംദുൎവ്വാസനാ।യെന്നിയെസുശീലനായിഗുൎവ്വനു
ഗ്രഹംകൊണ്ടു।കെവലംവിവെകിയായിദുൎവ്വാരമായനീക്കി। ആ
ത്മജ്ഞാനൊദയത്താൽനിൎവ്വികല്പവുംപൂണ്ടു। തെളിഞ്ഞുവാഴുന്ന
വൻനിൎവ്വാണംപ്രാപിച്ചീടും। നിശ്ചയമിതുതന്നെജ്ഞാന മെ
ങ്ങിനെയുണ്ടാ। മെന്നാകിലതുംചൊല്ലാംഞാനിടംവിടാവിചാര
ത്തിനാൽതന്നെദൃഢം। മഹനീയമാംവിചാരംതാനെങ്ങിനെയെ
ന്നാൽ।ഞാനെന്നപൊരുളെതുദെഹെന്ദ്രിയാദ്യങ്ങളാൽ।ചിത്തെ
തുജഡമെതുമൊക്ഷമെതെന്നിങ്ങിനെ। ചിത്തത്തിൽചെററുംയു
ക്തിതെററാതെയാരായുന്നതുത്തമാവിചാരമാമെന്നതുധരിക്കനീ

കഴിഞ്ഞജന്മങ്ങളി ലൊരൊന്നിൽ ചെയ്തചെയ്തു। തഴഞ്ഞപു
ണ്യം പരിപാകജ്ഞാനമാമെല്ലൊ। മുഷിഞ്ഞുവിചാരിപ്പതെന്തി
നെന്നാകിലതും। ചുഴിഞ്ഞുനന്ദായികെട്ടുകൊണ്ടാലും ചൊല്ലീടു
വൻ। സുകൃതങ്ങളെയെല്ലാമീശ്വരാൎപ്പണംചെയ്യാൽ। വികൃതി
നീങ്ങിയന്തഃകരണവിശുദ്ധിയാൽ।പ്രകൃതിപൂണ്ടുവിചാരത്തി
നുപാത്രമാകും। പ്രകൃതവിചാരത്താൽജ്ഞാനവുമുദിച്ചീടും। ഭ
ക്തിയും വൈരാഗ്യവുമണിമാദ്യൈശ്വൎയ്യം। സിദ്ധിയുംപര
ലൊക പ്രാപ്തിയുംപലപല। യുക്തിയുംതപൊനിഷ്ഠ യൊഗവും

സ്വരൂപാഖ്യ। മുക്തിയുമവരവക്കളവെവരുത്തുവാൻ। ശക്തമാം വിചിത്രകമ്മം പരമസാര।സംയുക്തമാത്രമാമജ്ഞാനത്തെനീങ്ങുവാ। നുള്ള ബുദ്ധിയെത്തരുവതുചിത്രമൊ നിരൂപിക്കിൽ

ബുദ്ധിമദ്ഭുതം സമാനിതമൊഗ്ഗുരുമൂൎത്തെ। എന്തിനുവിചാരമെന്നാകിലൊസദൃഷ്ടാന്തം। ഹന്തചൊല്ലുവൻവെഷംമാറിയജ്ഞനങ്ങളെഅന്തരാഅറികെണ്ടിൽശ്രദ്ധമാം സ്വഭാവത്തിന്നന്തരം। ശീലംചിഹ്നമാരാഞ്ഞങ്ങറിയാതെ। ഒടിയുംകരണങ്ങൾമറിഞ്ഞുംഇടയിടെ। ചാടിയുംമീന്തുള്ളിയു മുയൎന്നകമ്പത്തിന്മെൽ। പെടികൂടാതെ യെറിആടിയുംചക്രംതിരി। ഞ്ഞിടെഴംകമ്മത്തിനാലവരെഅറിയാമൊ। എന്നതുപൊലെവിചാരത്താലൊന്നിനാലെന്നി।അന്നദാനാഭിജപംതപസ്സുയാഗാദിയും। ധന്യശാസ്ത്രാഭ്യായ പാഠാദികമ്മങ്ങളൊന്നാൽ। തന്നെത്താനറികെന്നതെന്നുമെവനുംകൂടാ। ദപ്പണകളങ്കത്തെകൈക്കൊണ്ടുകളകെന്നി। യുൾപ്പൂവുകൊണ്ടുകളയുന്നവരുണ്ടൊലൊകെ। അപ്പൊലെയജ്ഞാനത്തെകമ്മത്താൽകളയാതെ। ഹൃത്പത്മജ്ഞാനത്തിനാലെങ്ങിനെനീങ്ങുമെന്നാൽ। കളങ്കംകണ്ണാടിയിൽകണ്ടതുള്ളതു തന്നെവിളങ്ങും പളുങ്കിലെനിലമാമാരൊപിതം। കളങ്കംകണ്ണാടിക്കകളവാൻകമ്മംവെണം। പളുങ്കിൽകറുപ്പില്ലെന്നറിവാൻ മനംപൊരും। സച്ചിദാനന്ദാത്മാവിലനൃതജഡദുഃഖം। നിശ്ചയംമായയാലെകല്പിതമിവമൂന്നും। കച്ചരജ്ഞാനത്തെനീക്കിടാം വെഷയിൽ। കമ്മംസ്വച്ഛജ്ഞാനാഗ്നികമ്മമൊഹക്കാടെരിച്ചീടും।ഇല്ലത്തിന്നുള്ളിൽവെച്ചവസ്തുവെമറന്നവ। നല്ലലായിന്തുറുവഷംകരഞ്ഞാൽലഭിച്ചീടാ। ഉല്ലാസസ്വാന്തത്തിങ്കൽതാൻ നിനച്ചുണന്നിടിൽ। ഇല്ലയെന്നാലുംകിട്ടു മെന്നതുപൊലെയാത്മാ। തന്നത്താൻമറന്നറിയായ്കയാമജ്ഞാനത്തെ।ചിഹ്നമാക്കിടുന്നതെന്നറിവാൻകാങ്കനിയ്യെ।മന്നിലായിരംയുഗംകമ്മങ്ങളനുഷ്ഠിച്ചുതന്നെത്താനറിഞ്ഞിടാനിണ്ണയമറികെടൊ। ധമ്മജ്ഞന്മാരിലഗ്രഗണ്യനാംഗുരുമൂൎത്തെ। പരബ്രഹ്മജ്ഞാനമെയാനന്ദം തരുവൊന്ന। വെദംധമ്മദൃഷ്ടമിശ്രകമ്മത്താൽവാനൊരായും। ചെമ്മെതിൎയ്യക്സ്ഥാവര ജാതിയായുംമനുഷ്യരായും। ജന്മമാംജാതിധമ്മം

ചെയ്യിലാനന്ദമെന്നും| കമ്മകാണ്ഡത്താൽവിധിച്ചീട്ടവാ നെ
ന്നുമൂലം ❀ ❀ ❀ ❀

മണ്ണുതിന്നുന്നൊരുണ്ണിക്കുണ്ടാമാമയമെന്നു| നണ്ണിവാത്സ
ല്യത്താലെസ്വാദുഭക്ഷ്യത്തെമുമ്പിൽ| കണ്ണിൽകാണവെകാട്ടി
യൌഷധംകണ്ണിൽ കാണാവണ്ണമെ ഒളിച്ചമ്മവിളിക്കുന്ന തു
പൊലെ| വണ്ണധമ്മങ്ങളിൽശ്ലാഘ്യയജ്ഞാദികൾമററും|പുണ്യ
കമ്മങ്ങൾചെയ്യിൽ നന്നെന്നുചൊല്ലുംവെദം|എണ്ണും സിദ്ധാ
ന്തംവെറെസ്വൎഗ്ഗകാമികളതി| നിണ്ണയമറിഞ്ഞീടാ ഭൊഗാശാ
പാശാവശാൽ| ഭൊഗത്തെജീവൻഭുജിക്കുന്നതും കമ്മംതന്നെ
ആഗമസ്വഭാവത്തെ യങ്ങിനെവിധിക്കുമൊ| കാകത്തെക്കറു
ക്കെന്നുംവെപ്പിനെകയ്ക്കുമെന്നും| ലൊകത്തിലാരെന്നാലും വി
ധിക്കെണമൊവൃഥാ| മധുമാംസങ്ങളിച്ഛിച്ചീടിലൊ മഖങ്ങളെ
വിധിപൂൎവ്വകംചെയ്യാകാമത്തിൽകാംക്ഷയെങ്കിൽ| രതിയുംസ്വ
സ്ത്രീയിങ്കൽചെയ്യനീഎന്നാൽമററു| മിതരങ്ങളെയിവൻ തൊ
ടുകയില്ലെന്നതും| കരുതിചൊല്ലുംവെദസിദ്ധാന്തംകമ്മമൊന്നും
അരുതെന്നതുതന്നെനിശ്ചയമെന്നാകിലും| ഉരചെയ്യൊരു വി
ധിയെന്തന്നാൽപൂൎവ്വവിധി| ഒരുശാസ്ത്രത്തിങ്കലും നിയതമല്ല
യെല്ലൊ| മധുമാംസാസ്വാദനംചെയ്യെന്നുവെദംപിന്നെ മതി
യാമ്മുക്തിയെന്നുമൊന്നുചൊല്ലുന്നീലയൊ.

മിഥുനധമ്മംപുത്രൊൽപത്തിക്കെചെയ്യാവിതു| വിധിയാലെ
നുപിപെവിധിച്ചീട്ടുന്നീലയൊ| ഇഷ്ടിവഹ്നിയുമപെക്ഷിച്ച
കൂടാതെയുള്ളു|തൊട്ടൊഴിയാതെവെടിയണംസന്ന്യാസിയെന്നും
ശിഷ്ടാധികാരക്രമംകൊണ്ടു ചൊല്ലുന്നതൊൎത്തു| വീട്ടുകമ്മാശ
യെല്ലാമാനന്ദംപ്രാപിക്കനീ| പലവായെവംപരിണമിച്ചൊ ര
ജ്ഞാനവും|ഫലദായകകമ്മമെന്നിവരണ്ടുംതമ്മിൽ| വലിയവെ
ഷയന്നരുളിച്ചെയ്യുതൊക്കും| ബലമുള്ളജ്ഞാനവും ജ്ഞാനമിര
ണ്ടുംതമ്മിൽ| വിരുദ്ധമെന്നാകിലൊചന്ദ്രമണ്ഡലത്തിങ്കൽ| മ
റുത്തൊന്നിയപൊലെ ജ്ഞാനത്തൊടജ്ഞാനവും| പൊറുത്തൊ
ന്നിച്ചുനിന്നിപ്രപഞ്ചംസൃഷ്ടിച്ചെവം| വരുന്നാവാറെങ്ങിനെ
യാചാൎയ്യാശിവാമണെ| ജ്ഞാനവുംദ്വിവിധമതാംസ്വരൂപജ്ഞാ

ന:വൃത്തി|ജ്ഞാനം ആത്മസ്വരൂപജ്ഞാനംതന്നെ വൃത്തിയിങ്ക
ൽതാനെന്നതൊന്നിടും|വെറില്ലെതുമെ സ്വരൂപാഖ്യജ്ഞാനത്തിന്ന
ജ്ഞാനത്തൊടില്ലെല്ലൊവിരൊധവും| കൂടമാമജ്ഞാനത്തെ ദ്ദഹി
യാതതിനൊട്ടു| കൂടവെസുഷുപ്തിയിലൊന്നിച്ച നിന്നിങ്ങിനെ|
ഠരംടെഴംസ്വരൂപജ്ഞാനംതന്നെവൃത്തിയിങ്ക| ലൂടെനിന്നജ്ഞാ
നത്തെദ്ദഹിക്കുമെന്നുന്നൂനം| വിഷ്ടപം പ്രകാശിപ്പിച്ചിയലും
വെയിൽതന്നെ|ഒട്ടെറതെളിവുററുസൂൎയ്യകാന്തത്തിൽപററി ചു
ററിടുംപൊലെബൊധംവൃത്തിയിൽപ്രവെശിച്ചിട്ടൊട്ടൊഴിയാ
തെഅജ്ഞാനത്തെയുംദഹിപ്പിക്കും| അരുളിച്ചെയ്യെണ്ണെ മൊന്നി
ന്നുമെൻതമ്പുരാനെ | കരണത്രയം കാൎയ്യമൊക്കവെ കൎമ്മമെ
ല്ലൊ | കരളിൽകൊള്ളും വൃത്തിജ്ഞാനത്തിനെന്തുപിന്നെ| പ
രിചിൽജ്ഞാനമെന്നുപെരികെപെരിട്ടതും| കൎമ്മത്താലജ്ഞാനം
പൊമെന്നാലെന്തൊരുദൊഷം| ധൎമ്മം മാനസത്തിന്റെ തല്ല
യൊവൃത്തിയെന്നാൽ| ദുൎമ്മിത്ഥ്യാഭ്രമത്തിനാലനിശം വദ്ധി
ച്ചെഴ|മുമുക്ഷുഭാവത്തെപൊക്കിടുന്നവൃത്തിജ്ഞാനം| ബുദ്ധിവൃ
ത്തികൾപലവിധമുള്ളതിലൊരു| വൃത്തിയാകിലുംബെലമിയലുമ
ജ്ഞാനത്തെ| വിദ്ധ്വസ്തമാകുമൊക്കിലൊരുത്തിമക്കൾ തമ്മിൽ|
സ്പദ്ധിച്ചുമൂലനാശംവരുത്തുന്നതുപൊലെ| ചെയ്യാനും ചെയ്യി
പ്പാനുമുടനെമററൊന്നാക്കി| ചെയ്യാനുംപൊരുംകൎമ്മം പുരുഷത
ന്ത്രത്വത്താൽ| ദൈവരുംവസ്തുതന്ത്ര ജ്ഞാനത്താ ലവയൊന്നും|
കൈവരാനിത്യശുദ്ധബുദ്ധിമുക്തത്വത്തിനാൽ| ധ്യാനവുംവി
വെകത്താൽസിദ്ധിക്കുന്നൊരുനിത്യജ്ഞാനവുംവെറെ യതിന്നു
ണ്മെയുംഗ്രഹിക്കനീ| ജ്ഞാനംകൊണ്ടറിവതുവാസ്തവംജഗത്തി
ങ്കൽ| ധ്യാനിച്ചൊന്നിനെശീലിപ്പതുകല്പിതയൊഗം| കണ്ടറി
ഞ്ഞതുബൊധംകെട്ടുള്ളരൂപങ്ങളെ| കൊണ്ടാടിധ്യാനിപ്പതു യൊ
ഗമാകുന്നതെടൊ| കണ്ടതുമറന്നിടാനിണ്ണയമൊരുവൎക്കും|കണ്ട
വർപറഞ്ഞുകെട്ടുള്ളതൊമറന്നുപൊം| കണ്ടുള്ളവസ്തുസത്യം നി
ശ്ചയംമനസ്സിലുൾ|ക്കാണാതെഭാവിക്കുന്ന വസ്തുക്കളെസത്യവും
കാണ്ടമാത്രയിൽജ്ഞാനം കളയുമജ്ഞാനത്തെ| ക്കണ്ടാലും കൎമ്മമ
ജ്ഞാനത്തെപൊക്കിടാദ്ദൃഢം| ഓരൊരൊസ്വരൂപമുക്തികളെന

ൽകുംധ്യാനം|നെരപ്പാപൊയ്യെന്നാലാമുക്തിയും പൊയ്യെന്നുനീ| ഓരായ്ക്കകെട്ടരൂപംധ്യാനിക്കമ്പൊതുപൊയ്യാം| ആരൂപംകണ്ണിൽ കാണുമ്പൊൾമെയ്യാമെല്ലൊ| ജഡധ്യാനജസ്വരൂപാഖ്യമുക്തി ക്കെങ്ങിനെ ദൃഢത്വംനന്നതെന്നാൽധ്യാനിക്കുംരൂപമാകും.

അട്ടത്തജന്മംപിന്നെ ആത്മരൂപംധ്യാനിക്കിൽ|തടസ്ഥമാത്മ രൂപമായ്വരുംസത്യമെടൊ| ബ്രഹ്മത്തെധ്യാനിപ്പൊരും ബ്രഹ്മ മാമെന്നാകിലൊ| സമ്മതവിചാരവുംജ്ഞാനവു മെന്തിനെന്നാ ൽ| ബ്രഹ്മഭാവനപരൊക്ഷംപിന്നെവിചാരത്താൽ| വിഹിത മപരൊക്ഷജ്ഞാനമുക്തിയുംവരും| വൃത്തിജ്ഞാനത്താലജ്ഞാനം പൊകിൽസ്വരൂപവും| വൃത്തിജ്ഞാനവും ശെഷിച്ചീടിലങ്ങ ദ്വൈതത്തിൽ| സിദ്ധിയുമഖണ്ഡാനുഭൂതിയുംവരുന്നവാ| റി ത്ഥമൊന്നരുളെണംദെശികശിവാമണെ| കലക്കംകൊലുംനീരി ൽകലക്കുംതെററാമ്പൊടി| കലക്കംപൊക്കിത്താനും കൂടെപൊകു ന്നപൊലെ| വലക്കമജ്ഞാനത്തെഒട്ടുക്കിവൃത്തിജ്ഞാനം| നില ക്കയില്ലാകൂടെനശിക്കുമറികനീ| എവംനിശ്ചയിച്ചനുഭവിച്ചുമ രുവുന്ന| ജീവന്മുക്തന്മാക്കടയാളമെന്തെന്നാകിലൊ| ഭുവിങ്ക ൽസാവധാനമൻശിശുവുമെന്നപൊലെ| മെവുംചിന്തകളുക ന്നാനന്ദസംപൂർണ്ണമായി| ബന്ധമൊക്ഷങ്ങളെന്ന ഭാവവുമക ന്നുപൊം| കിന്തുമദ്വൈതവെന്നുണ്ടെന്നൊതുകിൽചിരിച്ചീടും| അ ന്തരീക്ഷത്തെയൊരു മശകമുണ്ടുമിഴുങ്ങുന്നി തന്തരമെന്നിയെ ന്നാൽചിരിക്കയില്ലയൊവാൻ| വന്ധ്യാപുത്രനുംസ്ഥാണു പുരു ഷന്താനുംമൊമാൽ|ഗന്ധർവ്വനഗരത്തിലാകാശപുഷ്പംചൂടി| സ ന്ധിച്ചതമ്മിൽ ശുക്തി രജതാവിലചൊല്ലു| മന്ദരെ രജ്ജുസ ർപ്പം കടിച്ചുമരിച്ചുടൻ| ഭ്രാന്തരയാളും പിശാചന്മാരു മെന്ന വൃത്തമന്ധന്മാരറികയില്ലെങ്കിലുംബുധജനം|ഹന്തസംശയിക്കു മാറില്ലെല്ലൊചെററപൊലും|ചിന്താചാഞ്ചല്യമെല്ലാംവെടിഞ്ഞു തെളിഞ്ഞുടൻ|മായപൊയ്യന്നാലതുപെററവമെയ്യാകുമൊ|തായും മക്കളുംജാതിരണ്ടെന്നുവന്നീടുമൊ | ഹെയമാംസ്വർഗ്ഗനരകാദി യൊരാതെനിത്യം| ജ്ഞെയമായിസച്ചിദാനന്ദാത്മാവായിവാണീ ട്ടുനീ|പങ്കജഭവാദിദെവന്മാരുംസാധുക്കളും| ഗംഗാതീർത്ഥംകാല

ദെശവുംനാമങ്ങളും|അംഗംഗളാറുംമന്ത്രതപസ്സുംപൊയ്യാമെന്നാൽ|മംഗലാത്മാവെഗ്ഗുരൊകുററമില്ലയൊപൊററി

സ്വപ്നദൃഷ്ടംപൊയ്യെന്നുചൊൽവതുപിഴയാകിൽ| ഇപ്രപഞ്ചങ്ങളൊക്കെപൊയ്യെന്നാൽപിഴയുണ്ടാം|സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ടതൊക്കെപൊയ്യെന്നുചൊല്ലാമെങ്കിൽ|ഇപ്രപഞ്ചമായികണ്ടതൊക്കെപൊയ്യെന്നുചൊല്ലാ| പൊയ്യെമെയ്യെന്നുമൂഢർ പാന്ന്യശാലികളെന്നു|മയ്യയ്യൊപുരാണങ്ങളുത്തുച്ചംഘൊഷിക്കിലും|മെയ്യെമെയ്യെന്നുചൊല്ലുംജ്ഞാനിക്കുകുററമര|ചെയ്യുംശാസ്ത്രങ്ങളുണ്ടൊസൽപുത്രാചിന്തിക്കനീ|അസത്യമാകുന്നതെതന്നാലൊ നാമരൂപം|പ്രസിദ്ധികൊലുംഭൂതഭൈതികങ്ങളാമായാ | പ്രശസ്തം സത്യമായതെന്നാകിലൊപൂൎണ്ണൻ| വിശുദ്ധൻസച്ചിദാനന്ദാത്മാവദ്വയനെകൻ|മായയെതുടയവരായതിങ്ങിനെവന്നു| തായതുവരുവതിന്നെന്തുകാരണംഗ്ഗുരൊ| മായയുമാത്മാവുംവെറെന്നാൽവസ്തുവുംരണ്ടാം| മായതൊന്നുന്നാകിലൊവസ്തുവും പൊയ്യാമെല്ലൊ|അതിനെയിന്നതെന്നുചൊല്ലരുതവാച്യയാ| മിതുമാമകംദെഹംഞാനെന്നൊരുടയവർ| അതുവന്നതുകണ്ടൊരില്ലയിങ്ങിനെയെന്മാ|മതിയിലാവിചാരകാരണംവന്നിടുവാൻ|ഐന്ദ്രജാലികനുടെവിദ്യകളുരൂപങ്ങ|ളെന്നുകണ്ടറിവതിനാവതല്ലാൎക്കും ദൃഢം|ഒരൊന്നെയവൻകാട്ടുംനെരത്തുചുഴലവും|നിന്നു കാണികൾക്കൊക്കക്കാണാമെന്നതുപൊലെ| ബ്രഹ്മശക്തികളുളവില്ലകണ്ടറിഞ്ഞിടാ|മെന്നതുമല്ലകിലുംഭൂതഭൈതികങ്ങളെ| നിൎമ്മാണംചെയ്യിങ്ങിനെകണ്ടനുമാനത്തിനാ|ലന്മഹാശക്തിയുണ്ടെന്നവൎക്കമറിഞ്ഞിടാം|ശക്ത്യാധാരവുംശക്തികാൎയ്യജാലവുംകാണാം| ശക്തിയാംമായയാൎക്കുംകാണരുതൊരുനാളും

പ്രത്യക്ഷമായിക്കാണാമൈന്ദ്രജാലികനെയും| മിത്ഥ്യാസെനകളെയും തത്രകാണ്മവൎക്കെല്ലാം| ബഹുലവീൎയ്യംചെരുംവിദ്യാ ശക്തിയെയാൎക്കുംബഹുയത്നങ്ങൾചെയ്യും| കാണരുതാതപൊലെമഹതാംമഹാരൂപബ്രഹ്മശക്തികളുണ്ടു| മഹനീയകൾജഗദ്വൈചിത്ര്യസാവിത്രികൾ|ശക്തിയുംശക്തൻതന്നെയൊഴിച്ചു വെറല്ലെല്ലൊ|വ്യക്തമായികാട്ടുമിന്ദ്രജാലംപൊയ്യിമെയ്യാമവൻ| ബ്ര

ഢിമാനായനീയ്യ മിച്ചൊന്നദൃഷ്ടാന്തത്താൽ| വസ്തുനിൎണ്ണയം നെരെയറിഞ്ഞുതെളിഞ്ഞാലും| ഇല്ലാത്തശക്തിയുണ്ടെന്നെങ്ങിനെ ചൊൽവതെന്നാൽ| പുല്ലാദിയചെതനംപൂത്തു കായ്ക്കുന്നിലയൊ വല്ലാതെവരുംശക്തിയതാതിൽനടത്താഞ്ഞാൽ| എല്ലാക്കുംസ്വഭാവവുംകാണകവെവ്വെറെയെല്ലൊ| മുട്ടകളെകവൎണ്ണംപക്ഷിക്കമുട്ടക്കുള്ളിൽ| കുട്ടികൾപലനിറമാംചിത്രംകണ്ടാലുംനീ| നിഷ്ഠയെറ്റന്നശക്തി നിയമമില്ലെന്നാകിൽ| കഷ്ടം മന്നവനില്ലാനഗരംപൊലെവരും.

അനലൻപാനിയമാംകല്പ്പുമധുരമാ|മനിശംനീചൻ മറയദ്ധ്യയനംചെയ്യിടും| ഫലനങ്ങളാകാശമെശ്രുംശൈലങ്ങളെവംഫലന|വൈകൃത്യംപൂൎണ്ണംഭുവനമെന്നുനൂനം| ആക്കമെകാണ്മൊനറിവാനുമാമല്ലയെന്നു| മൊക്കിലൊന്നാമദ്രൂപപ്രപഞ്ച ബീജമെന്നും|മാൎഗ്ഗമെചൊൽവാൻവാച്യയല്ലന്നുംസംസാരത്തെ| ചെക്കുന്നമായയെന്നുംചൊല്ലുന്നു വിശക്തിയെ| വെർപെട്ടുത്തിട്ടന്നവാറെങ്ങിനെവസ്തുവൊട്ട| വെർവെട്ടക്കാവല്ലെങ്കിലാത്മഭാവനയെന്നായി | നെർവെട്ടുമുക്തനാവതെങ്ങിനെ ശങ്കാവൃക്ഷവെർപറിച്ചെറിഞ്ഞിട്ടും ശ്രീഗുരൊമ്മാണിക്യമെ| ഫലിക്കുംമണിമന്ത്രൌഷധങ്ങളൊരൊന്നിനാൽ| വലക്കമത്യത്ഭുതം തൊന്നുമാറൊരൊജ്ജനം|ജലസ്തംഭനമഗ്നിസ്തംഭനംചെയ്യുന്നെരബലത്തൊടതിൽചെന്നശക്തികളെവിട്ടുന്നീയചഞ്ചലംസച്ചിദാനന്ദംനിത്യംപൂൎണ്ണം| സ്വീയഭാവനമറെറാന്നൊരാതെമെവുമാകിൽ| മായാശക്തിയുംസദ്യൊനിശ്ശെഷംനശിച്ചുപൊം| മായമറാമ്നായമന്ത്രാദിയാലൊരുനാളും|മണ്ണൊന്നാകിലും വ്യവഹാരാൎത്ഥംപണിചെയ്യു മണ്ണിനെക്കുടമെന്നുചൊല്ലുന്ന നാവിനാലെതിൎണ്ണമക്കുടംനശിക്കുന്നതുംനാവുകൊണ്ടെ| നിൎണ്ണയംമണ്ണിനില്ലാഭെദംമുക്കാലത്തിലും | പെരുംരൂപവുമെല്ലാം മറന്നുമണ്ണൊന്നെന്നാം|നെരെകാണ്മതുപരമാൎത്ഥമെന്നതുപൊലെ| ഒരൊരൊജീവഭെദകല്പിതങ്ങളെമറ|ന്നാശുദ്ധാനന്ദംസച്ചിന്മയമായ്തിന്നാട്ടനീ.

സച്ചിദാനന്ദത്തിങ്കൽകാലംമൂന്നിലുമില്ല| ദൃശ്യാത്മാപൊയ്യും

ജഡദുഃഖവുമെന്നാകിലും| ദൃശ്യദൃഗ്വിപരീതഭാവെനതൊന്നും നിശ്ശെഷം ക്ഷിപ്രമകററീടുവാനെന്തുപായം| അംഭസ്സിന്നന്തർഭാഗെ യാണുതൻപ്രതിബിംബം| കമ്പിച്ചുതലകീഴായികാണ്കിലും കരമതിൽ| അമ്പുന്നതന്നെനൊക്കികാണ്കിലാനിഴൽപൊലെ| ഇമ്പമാമ്മാറു തെളിഞ്ഞീടുമെനിസ്സംശയം| ജ്ഞാനകാരണം ബൊധം തന്നെയെന്നറിഞ്ഞാലും| നാനാരൂപെണതൊന്നും നാനാരൂപവെവ്വൃഗം| താനെയുണ്ടായതഴിഞ്ഞതുമെങ്ങിനെയെന്നു| താനാര്യുന്നതത്രെജ്ഞാനമാകുന്നതും| സൽപുത്രാദിദേഹസ്വപ്ന പ്രപഞ്ചമുണ്ടായതു| മെപ്പെരുമവർണ്ണമെയഴിഞ്ഞുപൊകുന്നതും| അല്പവുമൊരുപൊതുമൊരാതെനിരന്തരം| ചിൽപരിപൂർണ്ണമാത്രബൊധനായിരിക്കനീ| എത്രയുണ്ടായീതവവൈമുഖ്യമസത്തിങ്ക| ലത്രയും തെളിവുണ്ടാ മാത്മാനുഭവത്തിനും| നിത്യാഭ്യാസത്താലെവം ചിന്മാത്രനായിവന്നാൽ| സത്യമാനന്ദാമൃതസംപൂർണ്ണസമുദ്രമാം എല്ലാജീവന്മാരിലുംതാനെന്നിമറെറാന്നുമെ| ഇല്ലാതെ സച്ചിദാനന്ദാത്മാവൊന്നാമെന്നതും| തെല്ലുമെചെരുന്നീലപിന്നെ ജീവന്മാൎക്കെല്ലാം ഉല്ലസിച്ചറിവുസാധാരണമാകയാലെ| നല്ലചിദ്രൂപന്മാരാമെന്നതു ചെരുംതാനും | അല്ലലെപൊക്കിടുന്നൊരാനന്ദമതുപൊലെ | കല്യാണംവരുംവർണ്ണമുറച്ചീടാതതെന്തൻ | കല്യാണദയാ ദഗ്രെസരനാം ശ്രീമൽഗുരൊ | ഒരു ഭൂമിയിൽ ഗന്ധരസവും ദീപംമൂന്നു | മൊരുമിച്ചിരിക്ക മെന്നാകിലും പ്രാ ണാദിയാ | ലൊരൊന്നുതൊന്നീടുന്ന പരിചുപൊലെ | എന്നിവ വരികയില്ലെതുമെസത്വരജസ്സുമൊ | ഗുണങ്ങൾമൂന്നാലുണ്ടായ്വൃദ്ധിച്ചു | ശാന്തഘൊരമൂഢയുമെന്നുപെരായി| വൎത്തിക്കും വൃത്തിമൂന്നിൽഭെദത്താൽതൊന്നുംഭെദം| ബുദ്ധിയിൽ സച്ചിദാനന്ദാത്മാവൊന്നെന്നാകിലും| മൂഢവൃത്തികൾമറം മണ്ണു കല്ലെന്നിവററിൽ| ബൊധം സത്വമെതൊന്നും തൊന്നീടാ മററുരണ്ടും| പ്രൌഢകാമാദിഘൊരവൃത്തിയിൽ തൊന്നാ പരം| ശുദ്ധമാനന്ദഭാവംതൊന്നീടുമന്ന്യദായം| വൈരാഗ്യം മുതലായശാന്തവൃത്തിയിലെന്നാൽ| നെരൊടെകാണാംസച്ചിദാനന്ദഭാവംമൂന്നും| ഘൊരമൂഢകൾനീക്കി ഉള്ളത്തിൽശാന്ത വൃത്തി|

ചെരുകിൽ പ്രകാശിക്കുമാനന്ദംപരിപൂൎണ്ണം| സത്തിനുംചിത്തിനുംമററാനന്ദത്തിനുംപുനഃ| രൊത്തുലക്ഷണമരുൾചെയ്യു കെൾക്കെണമെന്നാൽ | നിത്യമായിത്രികാലവും നശിയാ തെതു സത്താം| വസ്തുഭെദത്തെഅറിയുന്നതുചിത്തമെടൊ| കാമാനുസരണത്തി| ലുൾക്കാമ്പുമകിഴമാററാ മനുഭവസുഖമാനന്ദമാകുന്നതും|നാമെവംതത്വംനിനക്കറിവാൻചൊന്നതെല്ലാം| താമസാരജൊഹീനസൽബുദ്ധെധരിക്കനീ.

അന്നതജഡ ദുഃഖാത്മകമാംദെഹത്തൊട്ടു| മനിശംമരുവുന്നദെഹിയൊടാചാൎയ്യൻനീ | അനഘബ്രഹ്മമെന്നുചൊല്ലുന്നു മഹാവാക്യ| മനുഭാവെനനിയ്യെസച്ചിദാനന്ദമെന്നും| അരുളീടിലുംമഹാസച്ചിദാനന്ദമെന്ന|തറിയുംമനനവുമനുഭൂതിയുംനെരെയരുളിചെയ്യീടെണംതെളിയുമാറുകൊശസ്ഥര| ഭഞ്ജനമദകുഞ്ജരാഗ്രരുമൂൎത്തെ|മുമ്പിലെജന്മത്തിങ്കൽചെയ്യുകൎമ്മത്തിനാലെസംഭൂതംദെഹമെന്നാൽമുമ്പിലൊതാനുണ്ടെല്ലൊ| സംപ്രതിചെയ്യും പുണ്യ പാപകൎമ്മത്തിൻഫല| മിമ്പുതുമ്പവും സ്വൎഗ്ഗനരകങ്ങളിലെങ്കിൽ| വരുന്നജന്മത്തിങ്ക ലുണ്ടെല്ലൊതാനെന്നതിൽപരിചെപിമ്പും മുമ്പുമൂഹിക്കിലന്തംകാണാം| പരിതാപൈകഹെതുയാതനാശരീരവും| സുരദെഹവുംനരവപുസ്സെന്നിവയെല്ലാം| ഉടനെ മാറിമാറിഅഴിയുംപലവുരു| ഉടലിങ്ങിനെപൊയ്യുംതാൻനശിച്ചീടായ്കയാൽ|ഘടിതമായിസത്തെന്നുള്ളതിനൎത്ഥംപിന്നെപട്ടധി യാകുന്നനീകെട്ടാലുംപരമാൎത്ഥം| ഇരുളായിമൂട്ടം സുഷുപ്തിയിലുംനിശിയിലും | പൊരുളുമിരുളെയും കാണ്കയാൽ ചിത്താൎയ്യരും| പരമസുഖാസുഖത്തിലുണ്ടാംപ്രിയം തങ്കൽതന്നെ| പെരിക നിമിത്തമായാനന്ദമെന്നുംധ്രുവം| അന്നപാനാദിസുഖസാധനമാകയാലെ| മന്നിലുള്ളവൎക്കെല്ലാംപ്രിയമാമെന്നവൎണ്ണം| ഒന്നാമാത്മാവുംപലസുഖസാധനങ്ങളി| ലൊന്നല്ലായെല്ലൊ മതമവററിലൊന്നെന്നാകിൽ| ഉന്നതാനന്ദംവെറെയനുഭവിപ്പതാരെന്നതുചൊല്ലീടുനീ| രണ്ടാമാത്മാവുമുണ്ടൊവിഷയസുഖങ്ങളിൽ| പ്രിയംമാത്രമെയുള്ളു തഴയുമതിപ്രിയമാത്മാ വിലെല്ലാവൎക്കും| വിഷയസുഖങ്ങൾക്കുണ്ടുഭയാസൂമനങ്ങൾ|ഒഴി

യാതങ്കലതിപ്രിയമാക്കുമെഎന്നും| കണ്ടുകൊള്ളാമുപെക്ഷിക്കാ
വിഷയാസുഖന്തന്നെ കണ്ടുകൊള്ളുന്നതുമുപെക്ഷിപ്പതുമാരൊക്കെ
ടൊ| ചൊൽകൊള്ളുംവിഷയഭൊഗം ത്യജിക്കുന്നതുതന്നെ| മു
ക്കാലത്തിലും തന്നാൽത്യജിച്ചുകൂടാദൃഢം| ഉരത്തകൊപത്തിനാ
ൽതനിക്കുമൃതിതാനെ| വരുത്തിച്ചിലജനംമരിക്കുന്നീലെയന്നാ
ൽ| വെറുത്തുകളയുന്നദെഹമല്ലാത്മാവെടൊ| വെറുപ്പവരാതങ്ക
ലൊന്നിനാലൊരുനാളും| അൎത്ഥത്തെക്കാളുംപ്രിയനാത്മജൻപു
രുഷനു| പുത്രനെക്കാളുംപ്രിയംകായമാംദെഹത്തെക്കാ|ളെത്രയും
പ്രിയമായതിന്ദ്രിയമതിനെക്കാ |ളെത്രയുംപ്രിയൻപ്രാണൻ
പ്രാണനെക്കാളെനുമെ| നിത്യാത്മാവതിപ്രിയതമമാമീവണ്ണ
മെ|യുക്ത്യാ ചിന്തിച്ചുഗൌണമിത്ഥ്യാ കൎത്താത്മാക്കളിൽ | ഉത്ത
രൊത്തരമെറ്റുംപ്രിയതമമെന്നുതത്ര| മുത്തമൊത്തമാ പുത്രാമ
നസ്സിധരിക്കണീ:

കായമെത്തസുഖത്തൊടെ ഭരിച്ചുവാഴുന്നാളിൽ| കായമാംമി
ഥ്യാത്മാവെമുഖ്യമാമറിഞ്ഞാലും| കായനാശത്തിങ്കൽതൻ ധന
ധാന്യാദിയെല്ലാം| നായകനായപുത്രൻ ഗൌണാത്മാ മുഖ്യന
ല്ലൊ|നാഗാദിലൊകംഗമിക്കെണമെന്നിരിക്കിലൊ|ഭൊഗലൊ
ലുവാംജീവനായകൎത്താത്മാമുഖ്യം| ഭാഗധെയാതിരെകാൽ മുക്തി
സിദ്ധിക്കുമ്പൊഴു| തെകനാൽജ്ഞാനാത്മാവാംതാൻതന്നെമഹാ
മുഖ്യം|പുലിയുമനുകൂലമെങ്കിലെത്രയുമിഷ്ടം| കലഹിച്ചീടിൽപു
ത്രൻതന്നെയുംവെറുത്തുപൊം| ഉലകിലിവരണ്ടുമില്ലാത്തപുല്ലാ
ദികൾ| പലതുള്ളതിലുദാസീനമാത്രമെയുള്ളു| ഇങ്ങിനെപലവ
ഴി ഊഹിച്ചുനൊക്കുമ്പൊഴു| തങ്കലില്ലൊരുവെറുപ്പത്മാവിന്നൊ
രിക്കലും| എങ്ങാപൂരിച്ചബൊധാനന്ദമാംനിൻെറരൂപം| മംഗ
ലമതെ നന്നായാരാഞ്ഞുകണ്ടീടുംനീ| ആനന്ദദാനെകചിന്താമ
ണെഗ്രഹമൂൎത്തെ| ആനന്ദമെത്രവിധമെന്നരുളെണമെന്നാൽ|
ആനന്ദംമൂന്നുവിധംബ്രഹ്മാനന്ദവും| വാസനാനന്ദംവിഷയാ
നന്ദമെവം|എട്ടുണ്ടാനന്ദങ്ങളെന്നൊതുന്നുചിലരവ| എട്ടുംമുൻ
ചൊന്നമൂന്നിലടക്കമെന്നാകിലും| സ്പഷ്ടമായറിയുമാറുരചെയ്തീ
ടാമതും| പുഷ്ടവാരിധെപുത്രാവെവെറെധരിച്ചാലും| പ്രസക്ത

ഭോഗാനന്ദംവിഷയാനന്ദമെല്ലൊ । സുഷുപ്തി യവസ്ഥയി
ലാനന്ദ ബ്രഹ്മാനന്ദം। നിഷിദ്ധമൊഹഭ്രമാനന്ദംവാസനാന
ന്ദം। മുഴുത്തമഹാപ്രിയമാനന്ദമാത്മാനന്ദം। യൊഗത്തിൽസം
ജാതമാമാനന്ദംമുഖ്യാനന്ദം। ലൊകത്തിലൌദാസീന്ന്യജാനന്ദം
നിജാനന്ദം। എകത്തെനൊക്കീട്ടമാനന്ദമദ്വൈതാനന്ദം। പ്രാ
ഗ്രപുവാക്യജന്ന്യമാനന്ദംജ്ഞാനാനന്ദം। ചൊല്ലിയൊരാനന്ദങ്ങ
ളെട്ടിന്റെസ്വരൂപവും। ചൊല്ലുള്ളനിന്നെക്കറിഞ്ഞീട്ടുവാൻതക്ക
വണ്ണം। ചൊല്ലുവാൻജാഗ്രത്തിങ്കലുഴലുംഭ്രമംപൊവാൻ। മെ
ല്ലവെമൃദുശയനത്തിൽശയിക്കുമ്പൊൾ। ചൊവ്വൊടെഅന്തർമ്മു
ഖമാമന്തഃകാരണവും। നിവ്വൃത്തമതിൽനിഴലിച്ചീട്ടുംചിദാനന്ദം
അവ്വളവകമലർമകിഴമനുഭവം। നൽവിഷയാനന്ദമാംതനയാ
കെട്ടാലുംനീ। വിഷയാനന്ദത്തിങ്കൽ ത്രിപുടിയുണ്ടാകയാൽ।മു
ഷിയുംമനസ്സിനുവന്നീടാലയംപിന്നെ। ചുഴലെപറക്കുന്ന പ
ക്ഷിതൻകൂട്ടിലുൾപ്പു।ക്കുഴലെന്നിയെസുഖംമരുവുന്നതുപൊലെ
ഒഴിയാനന്ദങ്ങളുറക്കത്തിൽചുഴിഞ്ഞുജീവൻ। പരരൂപത്തൊ
ടൊരുമിച്ചുപഴുതെന്നിയെ। നിറഞ്ഞാനന്ദാമയംതാനായിത ഴയു
മാനന്ദംബ്രഹ്മാനന്ദമറികനീ। ശ്രുതിയുക്തിക ളനുഭവവു മെ
ങ്ങിനെവാ।നതിനെന്നാകിൽ സുഷുപ്ത്യാനന്ദം ബ്രഹ്മാനന്ദം।
ഇതിചൊല്ലുന്നവാക്യംശ്രുതിയാംമലരിണെ। മുതലായവെ സമ്പാ
ദിപ്പതുതന്നെയുക്തി। അകവുംപുറവുംഗുണദൊഷവും കീഴുംമെ
ലും। രാപ്പകലുംതൊന്നാത്തമാവാസ്യന്ധകാരംപൊലെ। സകല
ഭാവങ്ങളുമടങ്ങിയാനന്ദമൊന്നകലത്തനുഭവമാകയൊബ്രഹ്മാ
നന്ദം। എകന്റെയനുഭവമുലകുമൂന്നിങ്കൽമ।റെറകന്റെ യു
ള്ളിൽഉദിച്ചീട്ടുമൊഗുരുസ്സ്വാമിൻ। ശൊകഭാജനധീയ റൊന
ന്ദമയനെല്ലൊ। എകാനന്ദാനുഭവ മിയലുന്നതുപൊററ। വി
ജ്ഞാനമയനുടെചിന്തയിലതെങ്ങിനെ। വിജ്ഞേയ മായീട്ടുന്നി
തെന്നാകിൽകെട്ടീട്ടുനീ। വിജ്ഞാനമയനുമററാനന്ദമയൻതാനും
സുജ്ഞാനംകൊണ്ടുവെറല്ലൊന്നെവെണ്ണയുംനെയ്യും। ഉറച്ചബു
ദ്ധിയിങ്കലുറയുമറിവിനു। മറിഞ്ഞുമനംപൊകുംഅളവില്ലറിവി
നും। പറഞ്ഞിട്ടുന്നുനാമംവിജ്ഞാനമയമെന്നു।മറിഞ്ഞുകൊണ്ടാ

ലും നിയാനന്ദമയമെന്നും। വാരിവാഹങ്ങൾ മാരി ചൊരിയുന്നൊരു ജല।ധാരയും കൊടും പുഴകളുമെന്നിവററിലെ। വാരിയുമെന്നപൊലെ വെറില്ലാ പരമാൎത്ഥ। മാരായുന്നവൎക്കിവയൊന്നെയെന്നുറക്കെടാ। എകമാം ബ്രഹ്മാനന്ദമൊഴിഞ്ഞു പിന്നെ പുറത്താഗമിപ്പതിനെന്തുകാരണം ജീവനെന്നാൽ। സഞ്ചിതം പൂൎവ്വജന്മകൃതമാം കൎമ്മം ബെഹി।ൎഭാഗത്തുവരുമാറു വിശ്രുത മാകൎഷിക്കും। ആനന്ദമയകൊശ സുഷുപ്തിവിട്ടവൊന്നു। നാനാബാഹ്യാൎത്ഥങ്ങളിൽ പ്രവൃത്തിപ്പതും മുമ്പെ। സ്വാനുഭൂതാനന്ദത്തെ മറന്നിടാതെകിഞ്ചിൽ। താനുറങ്ങുന്നാനന്ദം വാസനാനന്ദമെല്ലൊ। അക്ഷണം ദെഹം തൊന്നീടരിൽ ചുഴന്നുയന്നക്ഷയപൂൎണ്ണാനന്ദം നിശ്ശെഷം മറന്നുപൊം.

അക്കൎമ്മപൂൎവ്വജന്മകൎമ്മങ്ങൾ സുഖദുഃഖ। ലക്ഷണഭെദം താരതാമ്യെന ഭുജിപ്പിക്കും।കെവലജ്ഞാനമെന്നാലെന്നിയെ മററൊന്നിനാൽ। ആവതാസ്സുരാജരുളൊന്നിനെക്കുറിച്ചൊതും। മറവാക്യങ്ങൾ പലവാകിലുമൎത്ഥമൊന്നെന്നറിഞ്ഞു ദൃഢ മഖണ്ഡാനന്ദാത്മാവാകനീ। ഗുണങ്ങളൊരുനാളുമില്ലാത്ത വസ്തുവിന്റെ ഗുണങ്ങൾ മറമൊഴി പലവിങ്ങിനെചൊന്നാൽ। ഇണങ്ങിട്ടൊമാതാവന്ധ്യയെന്നൊതും വണ്ണം। വണങ്ങുമെന്നൊടരുൾ ചെയ്യേണം ഗുരുമൂൎത്തെ। വസ്തുവിൻനിലയുരചെയ്യാതെ യറിവതി। നിത്രിലൊകത്തിങ്കലെകനാരുള്ളു സമൎത്ഥനായി। മുക്തിസിദ്ധിപ്പാനാത്മബൊധമുണ്ടാവതിന്നായി। ഉത്തമവെദം ചൊല്ലും വിവിധവാക്യാൎത്ഥങ്ങൾ। ബ്രഹ്മത്തിൻ ഗുണങ്ങളാലൊക്കവെ സിദ്ധാന്തത്തിൽ। ബ്രഹ്മരൂപത്തെതന്നെ കെവലം കാട്ടുന്നതും നിൎമ്മതിയിങ്കലൊൎത്തുയുക്ത്യാനുഭവങ്ങളാ। ലുണ്മയാം വണ്ണ മാനന്ദാത്മനിലയിക്കനീ। മൊഹാന്ധകാരകൊടി സൂൎയ്യവൎയ്യെന്ദ്രപ്രഭൊ। മൊഹമററാഗമാൎത്ഥമരുളിച്ചെയ്യുവണ്ണം। സൊഹമാമഖണ്ഡാൎത്ഥമായറിഞ്ഞിതു പുനരുഹവുമൊക്കമാറാ യരുളിച്ചെയ്യീട്ടകിൽ.

പച്ചവൃക്ഷത്തിലാണിതറയും കണക്കിനെ। സച്ചിദാനന്ദമഖണ്ഡാൎത്ഥമെന്നെന്റെയുള്ളം। നിശ്ചയിച്ചുറച്ചീട്ടമെന്നൊന

ൻപക്ഷമെന്നാൽ| നിശ്ചലബുദ്ധെപുത്രായുക്തിയും ശ്രവിക്ക
നീ|സത്തെചിത്തന്യമാകിൽഅസത്താമസത്താകിൽ| നിത്യ
നാംസാക്ഷിയെന്നുസത്തെചിത്തന്യമാകിൽ| നിസ്സൈജസ്സാം
ജഡത്തിന്നില്ലെല്ലൊനിലയെന്നും| മുത്തുള്ളസത്തുംചിത്തു മാ
നന്ദമാമല്ലെന്നാൽ| അനൃതമാകുംജഡ മെന്നാകിലാനന്ദത്തി
ന്നനുഭൂതിയുമില്ലന്നാസ്സുഖമെന്നിങ്ങിനെ| അനുരൂപയായുക്ത്യാ
പാക്കിൽ സച്ചിദാനന്ദമനിശമൊന്നുതന്നെ| വെറെന്നാലയു
ക്തിയാം| വസ്തുതാനുതന്നെവിളങ്ങുകയൊവെറെയങ്ങവസ്തുവാ
ൽ പ്രകാശിച്ചീടുകയൊയെന്നൂഹിച്ചാൽ| സത്തു മറെറാന്നാ
ൽ വിളങ്ങീടുകയെന്നാകിലൊ| വസ്തുവുംസത്തൊ പുനരസ
ത്തൊചൊല്ലീടുനീ|അസത്തെന്നാകിൽമിത്ഥ്യാരൂപനാംവന്ധ്യാ
പുത്രൻ| പ്രസിദ്ധിവരുമാറുകമ്മങ്ങൾചെയ്യീടുമൊ| അസ
ത്തല്ലതുമൊരുസത്തെന്നാലതുംതാനെ| അസത്തൊമറെറാന്നി
നാൽവിളങ്ങീടുകയൊവാൻ| എന്നുമുമ്പിലെപൊലെ ഊഹിച്ചു
കാണുന്നാകിൽ| ഒന്നാമല്ലല്ലൊമൌനംനൽകുവാനൊരു നാളും
ഭാവനയൊന്നുമെന്നിമെവുന്നൊരുദാസീനഭാവാനന്ദമെനിജാ
നന്ദമാകുന്നതെടൊ| മുഖ്യാനന്ദവുംചൊല്ലാംപിന്നെമുൻ നിജാ
നന്ദം| മുഖ്യാനന്ദങ്ങൾതമ്മിലുള്ളഭെദത്തെക്കെൾനീ| മൃഘലടജ
ലമന്തഃശീതവുംപൊലെഭെദം| മിക്കതുമഹങ്കാരനാശ ഭംഗങ്ങ
ളാലെ| ദിക്കുംകാലവുംസ്ത്രീപുരുഷതാദിയുംഒക്കവെമറ| ന്നുറ
ങ്ങിടാതെശരീരവും| ഉൾക്കാമ്പുമിളകാതെസമമായ്യീത്തുനില്ക്കും
പുഷ്കലാനന്ദംമുഖ്യാനന്ദമാമറിഞ്ഞാലും; മനുജൻതൻ ഗായക
ൻഗന്ധൎവ്വൻപിതൃക്കളും| ദനുജൻസുരൻസുരെന്ദ്രൻ ജീവൻ
പ്രജാപതി| അനഘവിരാഡ ഹിരണ്യഗൎഭനിവ| രനിശ മ
നുഭവ മിയലു മാനന്ദങ്ങൾ| ഉത്തരൊത്തര മതിശയിച്ചു വ
രികയാൽ| സത്തുക്കളതിശയാനന്ദ ളെന്നുംചൊല്ലും| ഉക്കൈത
ക ദെശാനന്ദം നരയാം കല്പാന്തത്തി| ലബ്ധിയെപ്പൊലെ പ
രിപൂൎണ്ണമാം ബ്രഹ്മാനന്ദം; ആരെന്നാകിലു മെഴാംഭൂമിയിൽ
തുരീയാതീ| താരൂഢനാകിൽ ശുകൻ നാരദൻ വിരിഞ്ചനും|
നാരായണെശന്മാരു മറിയുമനുദത്ത| സാരഭൂതാനു ഭൂതിയവ

നമവിശെഷം| അതുല വ്യവഹാരത്തിങ്കലു മനുഭവ| മരു
വെറിടാമുൻചൊന്നഭിസാരികപൊലെ| സതതമവൻമലരടി
യിൽനിന്നകിഴ്പ്പെ|ട്ടുതിതംപൊടികളെന്നുടിമെലെന്നൊക്കനി|അ
ഞ്ജാനന്നങ്ങളെവമധുനാചൊല്ലീടിനെൻ| അഞ്ചിതംവിദ്യാന
ന്ദംമെലിനിചൊല്ലീടുവൻ| ചഞ്ചലതരംസച്ചിദാനന്ദംചൊല്ലു
ന്നെരം| മുൻചൊന്നെനാത്മാനന്ദമദ്വൈതാനന്ദത്തെയും| സ
ത്തുചിത്താനന്ദവുംപെരിയപദങ്ങളു| ല്ലത്ഥംവെവ്വെറെയെല്ലൊ
ദെശികശിഖാമണെ| ഒത്തഖണ്ഡമായിമധു തെനുമൊന്നിച്ച
പൊലെ|ഉൾത്തളിരുണരുമാറായറിയിച്ചീടെണം| ഉദകംശിതം
ദ്രവംമധുരമെന്നുചൊല്ലും|പദഭെദത്താൽജലം മൂന്നെന്നുവന്നി
ടുമൊ|ഘൃതഭൂക്കുജ്ജംതിപ്രംലൊഹിതമെന്നുചൊല്ലു|മതിനാലഗ്നി
മൂന്നാരുമൊചിന്തിച്ചാലും| ആകാശാദികംജഗത്തനൃതജഡ
ദുഃഖ|മാകുന്നതെന്നുവെറിട്ടെളുതായറിവാനായി| ആഗമംചൊ
ന്നസച്ചിദാനന്ദപദാത്ഥവു|മെകമാംപരബ്രഹ്മംതന്നെയെന്നുറ
ക്കനി|നിത്യസംപൂണ്ണമെകംകൂടസ്ഥംപരമാത്ഥം|സത്യംദൃക്സാക്ഷി
ബൊധംപരമംപരബ്രഹ്മം|ശുദ്ധസ്ഥൂകാരണംസൂക്ഷ്മംകെവലം
സനാതനം|ബുദ്ധമെന്നെവമൊതുംവിധിവാക്യങ്ങളാലും|അച
ലംനിരഞ്ജനമമൃതമപ്രമെയ| മജഡമനാമയമസ്ഥൂലംനിരഞ്ജ
നം|അജമവ്യയമനാദ്യന്തമവ്യക്തമെകം| പ്രചുരനിഷെധവാ
ക്യങ്ങളെക്കൊണ്ടുംവെദം| അറിയിക്കുന്നപൊരുളൊന്നെ നീര
ണ്ടില്ലെതും|അറിയെണ്ടുന്നപൊരുളെകെന്നുധരിക്കനീ|ജന്മങ്ങ
ൾപലകഴിഞ്ഞീടുന്നിതതിലൊരൊ|ജന്മനീമെലെമെലെനിലയി
ൽവന്നുവന്നു|കന്മഷംചെറുമില്ലാനാലാംഭൂമിയിൽചെരും മു
ൻമുതൽഭൂമിലഭിച്ചീടുവാൻപണിയത്രെ| മുതൽഭൂമിയിൽവന്നു
ചെന്നവൻപിന്നെയധഃ| പതിച്ചീടുകയില്ലാതൽഭൂമിലഭിക്കി
ലൊ|കൊതിച്ചകൈവല്യവുംലഭിച്ചീതെന്നുചൊല്ലാം|ഉദിച്ചീതി
ശപരാനുഗ്രഹവുമതിനാലെ|ഇഹലൊകത്തിൽജ്ഞാനഭൂമികളൊ
ന്നുരണ്ടിൽ|മഹിമാധിക്യത്തിനാൽപ്രാപിച്ചുവാഴന്നൊരു|മഹ
നീയന്മാൎക്കെല്ലാംമുക്തിവന്നീടുംഗുണം| രഹിതംമ്ലെച്ഛനീചജാതി
കളെന്നാകിലും|നിശ്ചയംഗുരുപാദത്താണമെദൈവവാക്യം|നി

ശ്ചയമല്ലന്നുചൊല്ലുന്നവൻനശിച്ചീടും| നിശ്ചലബുദ്ധ്യാദൃഢ
മുറച്ചുശങ്കനീക്കി| സച്ചിദാനന്ദൻഞാനെന്നിരുന്നു തെളിഞ്ഞാ
ലും| നെല്ലെന്നപൊലെമുധാമുളച്ചീടുന്നൊരെന്നെ| നല്ലരീപൊ
ലെയാക്കിചമച്ചഗുരുമൂത്തെ

ഒല്ലഭർക്കെല്ലുന്മാരുംജീവന്മുക്തന്മാരാമെ| ന്നെല്ലൊ നിന്തിരു
വടിയരുളിച്ചെയ്യുതിപ്പൊൾ|ഇല്ലവുംധനധാന്യഭാൎയ്യാപുത്രാദി
കളു|മെല്ലാമെവെടിഞ്ഞുസന്ന്യസിച്ചെകാകിയായി| അല്ലാതെമു
ക്തിവന്നീടുകയില്ലെന്നുചിലർ| ചൊല്ലുന്നതെന്തന്നരുൾ ചെ
യ്യെണംദയാനിധെ| ശിഷ്ടന്മാർപുകഴുന്നപുത്രാനീ ശങ്കിച്ചതു|
മൊട്ടെറനന്നുനന്നു ചൊല്ലീടാമെന്നാലതും| പുഷ്ടമാംവൈരാ
ഗ്യംകൊണ്ടല്ലാതെവെഷംകൊണ്ടു| കഷ്ടബന്ധത്തിനുണ്ടൊമൊ
ചനംവന്നുകൂടൂ| സന്ന്യാസിജനംനാലുവിധമാമവർകളിൽ| മു
ന്നെവൻകുടീചകൻ പിന്നെവൻബഹൂദകൻ| ധന്യനാംഹം
സൻപിന്നെപരമഹംസൻതാനു| മുന്നന്നവൈരാഗ്യവുംകെൾ
ക്കനീമൂന്നുവിധം|മന്ദംതീവ്രവുംതീവ്രതരവുമിതിൽദുഃഖം|വന്നീ
ടിൽകുഡുംബത്തിൽവരുന്നവെറുപ്പെല്ലൊ| മന്ദമെ വൈരാഗ്യ
വുംപുനരിദ്ദെഹമുള്ള|നാളിൽമന്ദിരധനാദികൾ വെണ്ടുന്നീലെ
ന്നുള്ളൊരു| വൈരാഗ്യംതീവ്രംകൎമ്മശാസ്ത്രങ്ങൾമിത്ഥ്യ| യെന്നു
വൈരസ്യംതീവ്രതരംവൈരാഗ്യമാകുന്നതും| സന്ന്യാസം മന്ദ
വൈരാഗ്യെഇല്ലഫലിക്കാതൃ| ഢതീവ്രംവൈരാഗ്യന്മാരാ മിവ
രിവരിൽ|നടന്നീടുവാനാളല്ലാതവൻകുടീചകൻ|നടന്നെങ്ങുമെ
ഉഴലുന്നവൻബഹൂദകൻ|കടന്നതീവ്രതരംവൈരാഗ്യമകതാരി
ൽ|പടന്നൊരെല്ലൊഹംസൻപരമഹംസൻതാനും| സത്യലൊ
കംപ്രാപിക്കയല്ലാതെവന്നുകൂടാ| സത്യകൈവല്യംഹംസനെന്നെ
ല്ലൊചൊല്ലീടുന്നു| സത്തുക്കൾപരമഹംസന്മാരിൽ ജിജ്ഞാസു
വും|സത്താമാത്രനാംജ്ഞാനവാനെന്നുംരണ്ടുണ്ടെല്ലൊ.

ജിജ്ഞാസുവാദിഭ്രമിമൂന്നിങ്കൽനടന്നീടും|പ്രജ്ഞാശാലിയാം
ജ്ഞാനാഭ്യാസിയെന്നറിയെണം| അജ്ഞാനമകന്നെഴും ബ്രഹ്മ
വിത്തെല്ലൊമറ്റു|സുജ്ഞാനവാനെന്നവൻ നിയതംജീവന്മുക്ത
ൻ| വിവിധന്മാരുംജിജ്ഞാസുക്കളെനാലുമതിൽ| ദ്വിവിധംസ

ന്യാസത്തെയാലംബിച്ചിട്ടുചിലർ|സ്വപക്ഷസഹധനമിതിപുത്രന്മാരുടെ|സവിധെവിപ്രക്ഷത്ര്യവൈശ്യശ്രൂദ്രാഖ്യയൊടും| ഇരവുംപകലനവരതംഗൃഹത്തിങ്കൽ| മരുവിജ്ഞാനസിദ്ധി വരുത്തുംചിലരെവം|ഗുരുവശ്യൊക്തശാസ്ത്രെ ലൊകെപികണ്ടൊനന്ദാലൊരുവണ്ണമെമുക്തിയൊടുക്കത്തെല്ലാവൎക്കും വിളങ്ങീടാതനിത്യപ്രതിബന്ധങ്ങളൊന്നും.

തെളിഞ്ഞുനന്നായിശ്രുതിയുക്ത്യാനുഭവങ്ങളാൽ| അളനുകൂടാതെങ്ങുംനിറഞ്ഞവണ്ണത്തൊടെ| വളൎന്നസച്ചിദാനന്ദാത്മനാവാഴ്കെന്നുനീ| പിറന്നാലെല്ലൊപിന്നെമരണമുണ്ടായ്വരും| പിറന്നെനല്ലയെന്നും | ബ്രഹ്മരൂപനാം ഞാനൊ | പിറന്നതഹമാകിൽ ബ്രഹ്മമല്ലെന്നാംഭാവമൊരുനാളുമെ| ബ്രഹ്മാത്മൈവാഹംധ്രുവംഞാനെന്നു മാത്മാവെന്നും | ഞാനറിഞ്ഞീലയെന്നാൽഞാനെന്നതെതുപിന്നെ | നമ്മുടെബുദ്ധിയിങ്കൽതാനെമൂഢ്യിതെന്നെമറിക്കുംമറിയായ്കിൽഞാനെന്നുനിറഞ്ഞെഴും | ജ്ഞാനമാം ഞാനെയഹംനിറഞ്ഞ തെങ്ങിനെയെ | ന്നാകിലൊസുഷുപ്തിയിൽ അറിഞ്ഞുതാകുന്നി താനന്ദവുമതുതന്നെ |കുറഞ്ഞുള്ളവററി നില്പാനന്ദം ജഗത്തിങ്കൽ| നിറഞ്ഞൊന്നെ നാനൂനമറിവാ മാത്മാത്മാവയം| മനസ്സങ്കല്പം കൊണ്ടെവന്നതിജ്ജഗത്തെല്ലാം | നിനക്കിൽജഗൽസ്ഥിതിയറിവിൽ തന്നെ യെല്ലൊ| അനൎത്ഥപ്രപഞ്ചാന്തത്തിങ്കലുമറിവൊത്താൽ |അനുസ്യൂതാനന്ദപൂൎണ്ണാത്മാഞാൻ തന്നെദൃഢം | അങ്ങിനെയുള്ളൊരാനന്ദാനുഭൂതിയുമിനി| ക്കെങ്ങിനെയിനിനിന്നുകൊണ്ടാലുണ്ടാമെന്നാകിലൊ| ഇങ്ങുമൂന്നവസ്ഥയിൽവൃത്തിയെനീക്കിവാഴ്കിൽ| തിങ്ങിനൊ താനന്ദാനുഭവവുംതാനെവരും| വാസനാവശാലുണ്ടാം വൃത്തികളുടങ്ങുവാൻ| ഭാനുരൊപായമെന്ത് ന്നാകിലൊബൊധമാകും| ശംസിതംരാജതനായിബുദ്ധീന്ദ്രി യാദ്യങ്ങളെ| ദാസന്മാരാക്കിവെക്കിൽസകലമടങ്ങീടും| വൃത്തികളുടങ്ങുവാനിനുമുണ്ടൊരുമാൎഗ്ഗ|മുത്തമയൊഗപ്രാണരൊധത്താലടക്കീടാം| ശക്തിയി ല്ലതിനെങ്കിൽകാരണശരീരമെ| നുക്തയാമവിദ്യയെകളകിലടങ്ങിപ്പൊം| കാരണദെഹംകളയുന്നതെങ്ങിനെയെ

ന്നാൽ| ആരന്നാത്മത്തെസത്യമെന്നുവിശ്വസിച്ചുള്ളിൽ| കാരണമായികാൎയ്യപ്രപഞ്ചംമിഥ്യയെന്നു| ധാരണയുറക്കിലെങ്ങവിദ്യക്കവകാശം|നന്ദ്ദല്ലാകുതൎക്കമെന്നൊൎത്തുസച്ചിദാനന്ദമൊ|ന്നാ യതാനെതൊന്നായിതെളിഞ്ഞുവാണീടുന്ന| ശ്രുതിയുക്തികളൊത്ത വണ്ണമെയനുഭവഗതിയുംകെട്ടീടെടൊ| സുഷുപ്തിമഹാനന്ദാമൃത രൂപെണതൊന്നിടുകയാലതു| തന്നെസതതൊളിതംജ്ഞാനമിവിടെമറ്റൊന്നില്ല| പ്രളയത്തിലുംസുഷുപ്തിയിലുമിരുളെക്കണ്ടിളകിടാതെ| സാക്ഷിമാത്രനായിരിക്കനീ| തെളിവാനകക്കാണ്ണിലൊ ത്തുഞാൻതന്നെ| സ്വയമൊളിവാം പൂൎണ്ണസദാനന്ദമെന്നിരിക്കെടൊ| കലകൾപലവടിഞ്ഞീടിന ഗുരുവരൻകലിതാ ദരമുപദെശിച്ചവണ്ണമവൻ| പലരുംനിരന്തരംനിബിഡസ്വാനുഭവസ്ഥലനമൊരെടത്തുംചെറുതുവന്നിടാതെ| പലപുഷ്പത്തിൻമധുപൊലെ| സച്ചിദാനന്ദംപലവെന്നിയെ ഒന്നാംപരമാത്മത്തിൽതന്നെ| പലനെരംകണ്ണടച്ചിരുന്നാൽസമാധിയു മലരെമിഴിയിണെതുറന്നുനൊക്കുമ്പൊഴും| ചിത്രരൂപങ്ങളായനിഖിലചരാചര| ചിത്രങ്ങൾക്കെല്ലാമൊരുവസ്തുമായുന്നാനെല്ലൊ| ചിത്രമെത്രയുംചിത്രംഗുവനുഗ്രഹമതി| ചിത്രമത്ഭുതംമഹാശ്ചൎയ്യമെന്നതെവെണ്ട| ഉൾക്കരുന്നമ്പിനാലെയലിഞ്ഞുമകിഴുന്നവൻ|സൽഗുരുവരനൊടുപിന്നയുമുണൎത്തിച്ചാൻ.

സൽഗുണരക്കെതകരതാകരദയാനിധെ| നിൎഗ്ഗുണാനന്ദമൂൎത്തെമൽഗുരൊനമൊനമഃ| ഹൃദയമൊത്തുതെളിഞ്ഞൊന്നായികണ്ടനമുക്കിതിനെ യൊഴിച്ചിനിവെറുണ്ടൊവിനൊദവും| അതിനെയൊൎത്തുമരചെയ്യുംവാഴകയല്ലൊ| സതതംജ്ഞാനികൾക്കനീതിയെന്നാകയാലെ| മുമ്പിനാലെഴുഭ്രമിതുരിയാതിതമെന്നു| മുമ്പിനാ ലരുൾചെയ്യുതറിവാൻതക്കവണ്ണം| സമ്പ്രതിവിസ്താരെണഅരുളിച്ചെയ്യീടെണം| മുമ്പരമ്പരാവുകന്നീടുമെൻതമ്പുരാനെ| അജ്ഞാനമകന്നാത്മജ്ഞാനികളൊതിടുന്നഅജ്ഞാനഭ്രമിയെഴും| പ്രജ്ഞശാലിയാംനിന്നൊടറിയിച്ചീടാമതിൽ| അജ്ഞാനഭ്രമിക്രമം കെട്ടാലുംമുമ്പിലെന്നാൽ| പ്രഥമംബീജജാഗ്രംജാഗ്രവുംമഹാജാഗ്ര| മഥജാഗ്രാൽസ്വപ്നവുംസ്വപ്നജാഗ്രം| പ്ര

പിതാ സുഷുപ്തിയൊടജ്ഞാനഭൂമിയെഴു| മതിന്റെസ്വരൂപല
ക്ഷണവുംചൊല്ലീടുവൻ| അഖണ്ഡാത്മാവിലെഴുമറിവുമാത്രാ
ന്നിലയകന്നു| ബീജജാഗ്രമതിങ്കൽപണ്ടില്ലാതൊ| രഹന്തൊദ
യം ജാഗ്രജന്മങ്ങൾതൊറുംവളൎന്നഹം| മാമകമെന്നൊരറിവുമ
ഹാജാഗ്രംജാഗ്രത്തിൽമനൊരാജ്യം|വിവിധംചെയ്യുന്നതുജാഗ്ര
ത്സ്വപ്നമാംസ്ഥാനം| പുരുഷാദിയുംമനംജാഗ്രദ്വാസനയാലെ|
വ്യാപരിപ്പതുംസ്വപ്നം| സാഗ്രഹസ്വപ്നത്തിങ്കൽപണ്ടു കണ്ടൊ
വസ്ഥയെ| പെൎത്തുമപ്പൊതുസ്വപ്നജാഗ്രമുള്ളൂഴിഞ്ഞൊന്നു| മൊ
ത്തിടാതിരുൾമൂടീടുന്നതുസുഷുപ്തിയും| കീൎത്തിക്കുമജ്ഞാനഭൂമിക
ളിവയിനി|ആൎത്തിതീൎത്തിടുംജ്ഞാനഭൂമികളെയുംകെൾനീ| ഒന്നു
നിൻ ശുഭെച്ഛരണ്ടാമതുവിചാരണം| മൂന്നാമതല്ലൊതനുമാന
സിപിന്നെക്രമാൽ| ചെന്നെഴുംസത്വാപത്തിയസംസക്തി
യും|തെളിവാന്നെഴുംപദാൎത്ഥഭാവനീയവും| ദുസ്സംഗങ്ങളെവെറി
ട്ടാത്മജ്ഞാനത്തിങ്കലെ| ഉൽസുകഭാവംവന്നീടുന്നതു ശുഭെച്ഛ
യാം| സൽസംഗാൽജ്ഞാനശാസ്ത്രം പരിശീലനംചെയ്തു| തൽ
സാരാൎത്ഥത്തെ വിചാരിപ്പതുവിചാരണം| എഷണംമൂന്നുംമുത
ലായുള്ളമനൊവൃത്തി| ദൊഷംപൊമതുതനുമാനസിമുമുക്ഷുണാം
ഭൂഷണമാമീമൂന്നുകൊണ്ടുംസത്സംഗംകൊണ്ടും| ഭൂഷണെവിഹീ
നജ്ഞാനൊദയം|സത്വാപത്തിജ്ഞാനത്തിൽതന്നെയുറച്ചേവം
മനസ്സിങ്കൽ| മിഥ്യാരൂപങ്ങൾമറന്നീടുന്നതുംസംസക്തി| അ
ദ്വൈതജ്ഞാനൊദയാൽത്രിപുടിനശിപ്പതു| ഹൃദ്യയാംപദാൎത്ഥഭാ
വിനിയെന്നറിയെണം| വസ്തുവിൽസ്വയംനിലയിരുന്ന വ
സ്തുവിൽ സ്വയംനിലയിരുന്നവണ്ണമിരുന്നൊന്നു| മൌനസ്വ
ഭാവമായതുതുരിയവും| ഇത്തുൎയ്യംതുൎയ്യാതീതമെന്നുമുൻ ചൊന്ന
തിന്റെ| തത്വവുമിനിക്കെട്ടുകൊണ്ടാലുംചൊല്ലീടുവൻ

ആദ്യഭൂമികൾമൂന്നിൽ പ്രപഞ്ചംപ്രത്യക്ഷമായി| വെദ്യമാ
കയാൽജാഗ്രംസ്വപ്നമാംനാലാംഭൂമി|ബൊദ്ധ്യംപഞ്ചമഭൂമിസു
ഷുപ്തിയെന്നുംപുന| രാദ്യന്തഹീനംഷഷ്ഠഭൂമിയാംതുരിയവും |
തൽപരമെഴാം ഭൂമിയാകുമിങ്ങിനെയെന്നുതുല്യ| മില്ലാതതുൎയ്യാ
തീതമെന്നിങ്ങിനെ|ചൊല്ലൊങ്ങുമാല്ലായൾമൌനമായി| കാട്ടുമെ

ന്നുംസൽ പുത്രാമഹാമതെധരിച്ചുകൊണ്ടാലും ന്നീ| തുര്യ്യമാംപദത്തിനുകല്പിപ്പതെങ്ങിനെവാൻ| തുര്യ്യാതീതമെന്നിട്ടാഗമവെദികളിൽ| വര്യ്യന്മാർവിദെഹകൈവല്യമെന്നൊതീടുന്നു.

തുര്യ്യാതീതത്വംഗാഢസുഷുപ്തിഷഷ്ഠിയെന്നും| ജ്ഞാനാഭ്യാസികളാദിഭൂമികൾമൂന്നിങ്കലും| മാനിച്ചുനടപ്പവരതിന്മെലെ നാലിൽ|ജ്ഞാനിയാംബ്രഹ്മവിത്തുംവരനുംവരീയനും| ആനന്ദെകാത്മാവരിഷ്ഠനുമാംക്രമത്താലെ| മുമ്മൂന്നു ഭൂമികളിൽനടക്കുന്നവർചിത്തം| സർവ്വഥമുഴന്നലഞ്ഞീടുന്നതല്ലൊയെന്നാൽ| നിർവ്വാണൊ ത്മാവാമെന്നെയൊഴിച്ചില്ലിന്നുജഗൽ| സർവ്വവുംസ്വപ്നംപൊലെകാണ്കിലുംചിദെവാഹം| ചിത്തുഞാൻപൂർണ്ണനെന്നുദൃഢമായുറച്ചാകിലെത്ര| ചിന്തിച്ചീടില്ലുമെന്തുചെയ്യാലുമെന്തെ| നിദ്രപൊയുണൎന്നവൻതൊന്നുമസ്വപ്നംപൊലെ| എത്രയുംപൊയ്യെന്നുനമാനന്ദാത്മകനഹം| ദെഹംഞാനെന്നുംഹീനന്മാർ മഹത്തുക്കളെന്നും|മൊഹത്തെപൂണ്ടെനഹമനന്തജന്മങ്ങളിൽ|ദെഹംഞാനല്ലെ ന്നറിഞ്ഞിന്നുഗുർവ്വനുഗ്രഹാൽ| സൊഹമെന്നെന്നെ തന്നെ ഞാനെന്നുകണ്ടാനന്ദിച്ചു| എന്നിലുണ്ടായപുണ്യഭാഗ്യമെന്തെന്നുതൊന്നാ| ന്നില്ലുമെവംനാരായണഗുർവ്വനുഗ്രഹാൽ| ധന്യനായുള്ളന്റെ നഹമത്തരിയംപീയുന്നെൻ| ധന്യധന്യൻഞാനഹൊതാണ്ഡവംചെയ്യീടുന്നെൻ| തത്വജ്ഞാനൊദയാനന്ദാനുഭൂതിയാലിവൻ| നൎത്തനംചെയ്യുമെന്നറിഞ്ഞുമമെ ബതന്നെ| സത്യമാകയാലെല്ലൊതാണ്ഡവംനാമമി| ട്ടൊരുതത്മെപിതാക്കന്മാർമാഹാത്മ്യമത്യത്ഭുതം.

വന്നൊരാനന്ദമകന്നാരൊടുചൊൽവതുള്ളിൽ|നിന്നെഴുന്നുലുകെങ്ങുംനിറഞ്ഞുകവിഞ്ഞത്രെ| എന്നുമില്ലന്തമെന്നായങ്ങിനെയനുഗ്രഹം| തന്നസൽഗുരുശ്രീപാദാംബുജംവണങ്ങുന്നെൻ| വിദ്യാനന്ദവുമെവംചൊല്ലിനെനിശ്ശാസ്ത്രത്തെ| ശ്രദ്ധയാപഠിച്ചുനഭക്തിയാമഹത്തുക്കൾ| നിത്യംഭ്രൂമദ്ധ്യയൊഗജ്ഞാനനിഷ്ഠയാജീവ| ന്മുക്തന്മാരാംമുനിശെഖരന്മാരായിവന്നീടുംധ്രുവം| വിദ്വന്മാണിക്യം ശ്രീനാരായണാചാര്യ്യവര്യ്യ| നദ്വൈത സർവ്വസ്വമാം കൈവല്യനവനീതം| വിദ്യാനന്ദത്തൊളുവ്വ മതുളിവി

ഭൊഗാഖ്യ മുക്തിയുംപ്രാപിച്ചൊരു| ശെഷംതൻ ശിഷ്യനൊ
ടു നിദ്രയിലെഴുന്നെള്ളി| യരുളിച്ചെയ്കയാലെ വിദ്രുത മുക്ത
നായി| ശ്രീമാത്താണ്ഡാചാൎയ്യൻഹൃദ്യവിദ്യാനന്ദവും| ചമച്ചു
പൂരിച്ചൊരുവിദ്യൊതമാനന്ദമാം| കൈവല്യനവനീതംസജ്ജ
നൊപദെശംകൊണ്ടെ| കെവലമെവംചൊന്നൊരിജ്ജനത്തി
നുചെററും| പാണ്ഡിത്യമില്ലെങ്കിലുംസജ്ജനംക്ഷമിച്ചനു|ഗ്ര
ഹിച്ചതുമതുതന്നെയിജ്ജനത്തിനുമുഖ്യ താല്പൎയ്യമെന്നനൂനം| ദു
ൎജ്ജനംദുഷിക്കിലുംപരിഹാസഞ്ചെയ്യുറെ| ഗൎജ്ജനംചെയ്യീടി
ലുംനമുക്കെന്തൊരുചെതം| സജ്ജനനിന്ദകൊണ്ടും പരിഹാസ
ങ്ങൾകൊണ്ടും| തജ്ജനംകൊണ്ടുമെല്ലൊദുൎജ്ജനം രസിച്ചീടും|
ശ്രീഗുരുപാദപങ്കെരുഹപുണ്യതീൎത്ഥ| ശ്രീകരശക്ത്യാ ചൊന്ന
കൈവല്യനവനീതം|മൂകരെന്നിയെയുള്ളൊർപഠിക്കിലാത്മാന
ന്ദ|സാഗരെനിമഗ്നരായിവാണീമനാരതംഹീന| സംസാര ദുഃ
ഖംപിന്നെയുണ്ടാകയില്ലനൂന|മാരെന്നാകിലുമൊരുനാളുമെ യെ
ന്നു| സാനന്ദമറിയിച്ചനിശ്ചലഗുരുപാദധ്യാനെന മെവീടി
നാൾ| പൈങ്കിളിപ്പൈതലെന്നെശ്രീഗുരവെനമഃ| അച്യുതൊ
ഹമനന്തൊഹം ഗൊവിന്ദൊഹമഹം ഹരിഃ ആനന്ദൊഹ മദ്രൂ
പൊഹംപരിപൂൎണ്ണൊസ്മ്യഹംസദാ| സാനന്ദരൂപം സകലപ്ര
ബൊധം ആനന്ദദാനാമൃതപാരിജാതം മാനുഷ്യപദ്മെഷ്വരവി
സ്വരൂപംപ്രണൌമ്യതുഞ്ചത്തെഴുമാൎയ്യപാദം– സച്ചിദാനന്ദ രൂ
പംസൎവ്വലൊകമയംവിഭും സദാനന്ദംദെവദെവെശ്വരം വിഭും
വെദാന്തവെദ്യമവ്യക്തം വന്ദെസൎവമയംശിവംഗൊപാലംപ
രമാനന്ദംഗൊകുലാധിപമീശ്വരം ഗായത്രിവിഗ്രഹംനിത്യംശ്രീ
ഗുരുംസതതംഭജെ. ഇതി കെരളഭാഷാ കൈവല്യ നവനീതം

സമാപ്തം

ശുഭമസ്തു.

മുകുന്ദമാല

ഹരിഃശ്രീഗണപതയെനമഃ അവിഘ്നമസ്തു.

൧. മുകുന്ദമൂൎദ്ധ്നാപ്രണിപത്യയാചെ ഭവന്തമെകാന്ത മിയന്ത മൎത്ഥം അവിസ്മൃതിസ്ത്വച്ചരണാരവിന്ദെ ഭവെഭവെമെസ്തുഭവ ൽപ്രസാദാൽ.

൨. നാഹംവന്ദെതവചരണയൊൎദ്വന്ദ്വമദ്വന്ദ്വഹെതൊഃ കുംഭീപാകംഗുരുമപിഹരെ നാരകന്നാപനെതും രമ്യാരാമാ മൃദുതനുലതാനന്ദനെനാഭിരന്തും ഭാവെഭാവെഹൃദയഭവനെ ഭാവയെയംഭവന്തം.

൩. നാസ്ഥാധൎമ്മെനവസുനിചയെനൈവകാമൊപഭൊഗെ യദ്യദ്ഭവ്യംഭവതുഭഗവൻപൂൎവ്വകൎമ്മാനുരൂപം എതൽപ്രാൎത്ഥ്യം മമബഹുമതംജന്മജന്മാന്തരെപി ത്വൽപാദാംഭൊരുഹ യുഗഗതാ നിശ്ചലാഭക്തിരസ്തു.

൪. ദിവിവാഭുവിവാമമാസ്തുവാസൊ നരകെവാനരകാന്തക പ്രകാമം അവധീരിതശാരദാരവിന്ദൌ ചരണൌതെമരണെ വിചിന്തയാമി.

൫. ചിരപരിചയയൊഗാച്ചിത്തവക്ഷ്യാമികിഞ്ചി ത്തവവിഷയസുഖാനിപ്രൌഢ്യസാരെതരാണി നളിനസദൃശ നെത്രാദ്ദാഗഭൊഗാസനസ്ഥം നരകമഥനമന്തസ്സന്തതംസന്നിധെഹി.

൬. കരചരണസരൊജെകാന്തിമന്നെത്രമീനെ ശ്രമമുഷിഭുജവീചിവ്യാകുലെഗാധമാൎഗ്ഗെ ഹരിസരസിവിഗാഹ്യാ പീയതെജൊജലൌഘം ഭവമരുപരിഖിന്നഃഖെദമദ്യത്യജാമി.

൭. സരസിജനയനെസശംഖചക്രെ മുരഭിദിമാവിരമസ്വചിത്തരന്തും സുഖതരമപരന്നജാതുജാനെഹരിചരണസ്മരണാമൃതെനതുല്യം.

൮. മാഭൈൎമ്മന്ദമനൊവിചിന്ത്യബഹുധായാമീശ്ചിരം യാത

നാനാമീനഃപ്രഭവന്തിപാപരിപവസ്സ്വാമിനന്ശ്രീധരഃ ആലസ്യംവ്യപനീയഭക്തിസുലഭംധ്യായസ്വനാരായണം ലൊകസ്യവ്യസനാപനൊദനകരൊദാസസ്യകിന്നക്ഷമഃ.

൯. ഭവജലധിമഗാധ ന്ദുസ്തരന്നിസ്തരെയം കഥമഹമിഹ ചെതൊമാസ്മഗാഃകാതരത്വം സരസിജദൃശിദെവെതാവകീ ഭക്തിരെഷാ നരകഭിദിനിഷണ്ണാതാരയിഷ്യത്യവശ്യം

൧൦. ഭവജലധിഗതാനാംദ്വന്ദ്വവാതാഹതാനാം സുതദുഹിതൃകളത്രത്രാണഭാരാൎദ്ദിതാനാം വിഷമവിഷയതൊയെ മജ്ജതാമപ്ലവാനാംഭവതുശരണമെകൊ വിഷ്ണുപൊതൊനരാണാം.

൧൧. തൃഷ്ണാതൊയെമദനപവനൊദ്ധുതമൊഹൊൎമ്മിമാലെ ദാരാവൎത്തെതനയസഹജഗ്രാഹസംഘാകുലെച സംസാരാഖ്യെ മഹതിജലധൌ മജ്ജതാന്നസ്ത്രിധാമൻ പാദാംഭൊജെ വരദ ഭവതൊഭക്തിനാവംപ്രസീദ.

൧൨. ഹെലൊകാശ്ശൃണുതപ്രസൂതിമരണവ്യാധെശ്ചികിത്സാമിമാം ലൊകജ്ഞാസമുദാഹരന്തിമുനയൊ| യാംയാജ്ഞവല്ക്യാദയ അന്തൎജ്യൊതിരമെയമെകമമൃതം കൃഷ്ണാഖ്യമാപീയതാം തത്പീതംപരമൌഷധംവിദധതെ നിൎവ്വാണമാത്യന്തികം.

൧൩. ഹെമൎത്യാഃപരമംഹിതംശ്ശൃണുതവൊ വാക്ഷ്യാമിസംക്ഷെപതസ്സംസാരാൎണ്ണവമാപദൂൎമ്മിബഹുലംസമ്യക് പ്രവിശ്യസ്ഥിതാഃ നാനാജ്ഞാനമപാസ്യചെതസിനമൊ നാരായണായെത്യമുമ്മന്ത്രം സപ്രണവം പ്രണാമസഹിതം പ്രാവൎത്തയധ്വംമുഹുഃ

൧൪. നാരായണായനമഇത്യയമെവ ദ്യസ്സംസാരഘൊര വിഷസംഹരണായമന്ത്രഃ ശൃണ്വന്തുഭവ്യമതയൊയ തയൊസ്തുരാഗാഉച്ചൈസ്തരാമുപദിശാമ്യഹമൂൎദ്ധ്വബാഹുഃ

൧൫. ആൎത്താവിഷണ്ണാശ്ശിഥിലാശ്ചഭീതാഃ ഘൊരെഷുച വ്യാധിഷുവൎത്തമാനാഃസങ്കീൎത്ത്യനാരായണശബ്ദമാത്രംവിമുക്തദുഃഖാസ്സുഖിനൊഭവന്തി.

൧൬. ശ്രീമന്നാമപ്രൊച്യ നാരായണാഖ്യം കെനപ്രാപുഃ വാഞ്ഛിതാൻപാപിനൊപി ഹാനഃപൂൎവ്വംവാക്രനൃത്താനതസ്മി

ൻ യെന്പ്രാപ്യംഗൎഭവാസാദിദുഃഖം.

൧൭. നമാമിനാരായണപാദപങ്കജം കരൊമിനാരായണപൂജനംസദാ വദാമിനാരായണനാമനിൎമ്മലം സ്മരാമിനാരായണതത്വമവ്യയം.

൧൮. ത്വംബ്രൂവാണാനിപരമ്പരസ്സാ മധുക്ഷരന്തീവ മുദാംപദാനി പ്രാവൎത്തയപ്രാഞ്ജലിരസ്മിജിഹ്വെ നാമാനിനാരായണഗൊചരാണി.

൧൯. ആമ്നായാഭ്യസനാന്യരണ്യരുദിതം വെദവ്രതാന്യന്വഹം മെദശ്ഛെദഫലാനി പൂൎത്തവിധയസ്സൎവ്വെഹുതംഭസ്മനി തീൎത്ഥാനാമവഗാഹനാനിചഗജസ്നാനം വിനായൽപദ ദ്വന്ദ്വാംഭൊരുഹസംസ്മൃതിംവിജയതെദെവസ്സനാരായണഃ.

൨൦. പൃത്ഥീരെണുരണുഃപയാംസികണികാഫൽഗു സ്ഫുലിംഗൊഗണന്യെകജൊനിശ്വസനംമരുത്തനുതരംരന്ധ്രം സുസൂക്ഷ്മംനഭഃ ക്ഷുദ്രാരുദ്രപിതാമഹപ്രഭൃതയഃകീടാസ്സമസ്താസ്സുരാദൃഷ്ടെയത്രസതാപകൊവിജയതെ ഭൂമാവധൂതാവധിഃ

൨൧. മാദ്രാക്ഷ്മക്ഷീണപുണ്യാൻ ക്ഷണമപിഭവതൊ ഭക്തിഹീനാൻപദാബ്ജെ മാശ്രൌഷംശ്രാവ്യബന്ധം തവചരിതമപാസ്യാന്യദാഖ്യാനജാതം മാസ്മാൎഷംമാധവത്വാമപി ഭുവനപതെചെതസാപഹ്നുവാനാം മാഭൂവന്ത്വത്സപൎയ്യാ വ്യതികരരഹിതൊജന്മജന്മാന്തരെപി.

൨൨. പ്രണാമമീശസ്യശിരഃഫലംവിദുസ്തദൎച്ചനം പ്രാണിഫലംദിവൌകസഃ മനഃഫലംതൽഗുണതത്വചിന്തനം വചസ്തുഗൊവിന്ദഗുണസ്തുതിഃഫലം.

൨൩. ബദ്ധെനാഞ്ജലിനാനതെനശിരസാ ഗാത്രൈസ്സരൊമൊൽഗമൈഃ കണ്ഠെനസ്വരഗൽഗദെനനയനെനൊൽഗീൎണ്ണബാഷ്പാംബുനാ നിത്യംത്വച്ചരണാരവിന്ദയുഗള ധ്യാനാമൃതസ്വാദിനാ മസ്മാകംസരസീരുഹാക്ഷ സതതം സമ്പാദ്യതാംജീവിതം.

൨൪. ജിഹ്വെകീൎത്തയകെശവംമുരരിപുംചെതൊഭജശ്രീധരം പാണിദ്വന്ദ്വസമൎച്ചയാച്യുതകഥാം ശ്രൊത്രദ്വയത്വംശൃണുകൃ

ഷ്ണുംലൊകയലൊചനദപയഹരെ ഗ്ദ്ധ്വാംഘ്രിയുഗ്മാലയം ജിഘ്ര ഘ്രാണമുകുന്ദപാദതുളസീമൂൎദ്ധന്നമാധൊക്ഷജം.

൨൫. ഗൊവിന്ദകെശവജനാൎദ്ദനവാസുദെവ വിശ്വെശവിശ്വമധുസൂദനവിഷ്ണുപശ്രീപത്മനാഭപുരുഷൊത്തമപുഷ്കരാക്ഷനാരായണാച്യുതനൃസിംഹനമൊനമസ്തെ.

൨൬. ഹെമാനവാവിശതരാഗ പരാപരജ്ഞാഃ നാരായണംസുരഗുരുംസതതംസ്മരന്തി തെധ്യെനതപാണ്ഡരച്ഛദാ ഇവരാജഹംസാസ്സംസാരസാഗരജലസ്യതരന്തിവാരം.

൨൭. ലക്ഷ്മ്യാനിത്യനിഷെവിതായദധതെ ശംഖംരഥാംഗം ഗദാം ചാപാസിചസമുല്ലസന്മരതകസ്തംഭൊപമൈ ൎബ്ബാഹുഭിഃ കെയൂരൊദരബന്ധഹാരമകുടശ്രീവത്സപീതാംബര സ്രക്കാഞ്ചികടകാഭിരാമവപുഷെ പുംസെപരസ്മൈനമഃ.

൨൮. പ്രാതസ്സ്മരാമി ഭവപാപമഹാൎത്തി ശാന്ത്യൈ നാരായണംഗരുഡവാഹനമബ്ജനാഭം ഗ്രാഹാഭിഭൂതവരവാരണ മുക്തിഹെതും ചക്രായുധംതരുണവാരിജവിത്രനെത്രം.

൨൯. പ്രാതൎഭജാമിഭജതാമഭയംകരന്തംപ്രാൿസ്ജന്മകൊടികൃതിതെനഘദയാപഹത്യൈ യൊഗ്രാഹവക്ത്രപതിതാംഘ്രി ഗജെന്ദ്രഘൊരശൊകപ്രണാശകരണൊദ്യതചക്രപാണിഃ,

൩൦. പ്രാതൎന്നമാമിമനസാവചസാചമൂൎദ്ധ്നാപാദാരവിന്ദയുഗളംപരമസ്യപുംസഃനാരായണസ്യനരകാൎണ്ണവതാരകസ്യപാരായണപ്രവണവിപ്രപരായണസ്യ.

൩൧. മജ്ജന്മനഃഫലമിദംമധുകൈടഭാരെ മൽപ്രാൎത്ഥനീയമദനുഗ്രഹഎഷഎവതാൽഭക്തഭൃത്യ പരിചാരക ഭൃത്യഭൃത്യഭൃത്യസ്യഭൃത്യഇതിമാംസ്മരലൊകനാഥ.

൩൨. യസ്യപ്രിയൌശ്രുതിധരൌരവിലൊകവീരൌ മിത്രെദ്വിജന്മപരപാരശപാപഭൃതാം തെനാംബുജാക്ഷചരണാംബുജഷൾപദെനരാജ്ഞാകൃതാകൃതിരിയംകുലശെഖരെണ.

൩൩. മുകുന്ദമാലാഞ്ജപതാംനരാണാമശെഷസൌഖ്യം ഭവതീതികിന്തൽസമസ്തകൎമ്മക്ഷയമെത്യദെഹിപ്രയാതിശുദ്ധഃപരമംപദന്തൽ. ❀ ഇതി മുകുന്ദമാലാ സമാപ്തം ❀

1922 G 9992

ദിച്ചു

ശവി
ക്കുരാ

ണം
ചരാജ

ഗംഗ
ളുഭി
ാഞ്ചി

ാരായ
ന ൧

ടിക്ക്രി
ജെറു

ിരുധ
സ്യപ

ന്നീയ
ത്യഭൃ

മിത്ര
ംബൂജ

ഭവ
ഃപ

3.40

സ്തകത്തിൽ അടങ്ങിരിക്കുന്ന
ായ പദാൎത്ഥങ്ങളെ എകാഗ്രഹ
ാക്കുകയുംപഠിക്കുകയും ചിന്തി
എന്തെന്നാൽ പലപ്രകാരത്തി
ഃന്മത്തിൽ ഈശ്വരാനുഗ്രഹം
,സമമായിരിക്കും സമയത്തി
യതുഎററവും ദുല്ലഭമായുംക്ഷ
ുകകൊണ്ടു എഷണെത്രയം താ
ായിരിക്കുന്ന ദുഃഖങ്ങളിൽഫല
സംഗതിയും സൽഗ്രന്ഥകാല
ാപത്രൂപമായി സ്വമായ രിക്കു
ിച്ചുഅതുനിമിത്തം വിശെഷ
ഥവകളുയാതെയും അഗാധമാ
സാരസാഗരത്തിൽ സമഗ്നു
രായിധന്യന്മാരായി രിക്കുന്ന
ാരങ്ങളെ സാവധാനചിത്ത
ഊഹിച്ചഅറിഞ്ഞുവെങ്കിൽ
ാഗദ്വെഷാഭിമാനാ ഹംകാരാദി
ജ്ഞാനംസംഭവിച്ചു നിരുപമ
ത്തിരഹിതമായും ഇരിക്കുന്ന
ു.